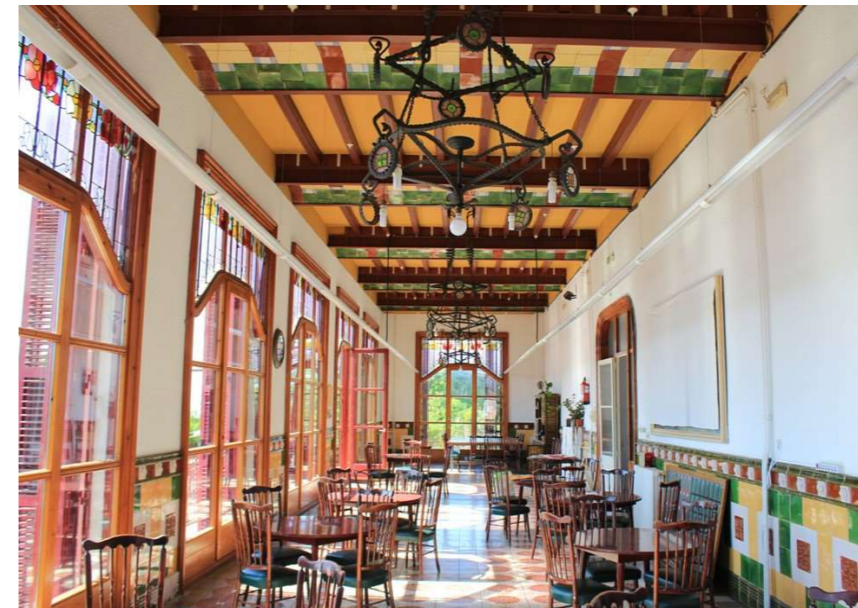


ESTUDI HISTÒRIC DE L'ANTIC HOTEL BUENOS AIRES, VALLVIDRERA (BARCELONA)



Riosta Barcelona S.L.

Juliol de 2019

**ESTUDI HISTÒRICO-ARQUITECTÒNIC L'ANTIC HOTEL BUENOS AIRES,
VALLVIDRERA (BARCELONA)**

Direcció: **Mònica Maspoch Oller**

Recerca i realització: **Eloi Castells Buenaventura**

Jordina Camarasa Torrens

Mònica Maspoch Oller

*Per a qualsevol ús de les informacions o imatges fotogràfiques
contingudes en aquest estudi caldrà citar-ne l'origen i autoria.*

SUMARI

Consideracions prèvies	3
Localització	5
Presentació.....	5
Ubicació.....	11
Descripció	15
Els exteriors.....	16
La Planta Baixa.....	25
La Planta Primera.....	35
La Planta Segona.....	44
La Planta Tercera.....	48
La Planta Soterrani.....	54

Notícies històriques	58
Buenos Aires: de fonda a hotel.....	58
D'hotel a col·legi major.....	68
De retir espiritual a casa de refugiats i asil.....	71
La residència d'estudiants dels Pares Paüls.....	74
Llar Betània de les Filles de la Caritat.....	76
Conclusions	83
Cronologia de l'antic Hotel Buenos Aires.....	84
Valoració patrimonial.....	84
Annex Documental	87
Annex Gràfic	206
Bibliografia	211

El present treball ha tingut com a objectiu la realització de l'estudi documental i la valoració patrimonial de l'edifici que acollia, fins temps recents, la Llar Betània, antigament conegut com Hotel Buenos Aires, situat al Carrer Mont d'Orsà 31-33, al districte de Sarrià-Sant Gervasi de Barcelona. L'estudi ha estat encarregat pel Departament de Patrimoni Arquitectònic, Històric i Artístic de la Direcció de Serveis d'Arquitectura Urbana i Patrimoni (Gerència d'Ecologia Urbana) de l'Ajuntament de Barcelona. El treball ha vingut motivat per la necessitat de conèixer els valors patrimonials de l'edifici prèviament a la seva possible intervenció arquitectònica per part de la promotora London Private Company S.L.U.

A l'hora de generar l'estudi s'ha pogut accedir a la major part de dependències de l'edifici, amb algunes excepcions, creiem, d'escassa rellevància. Per tant, les tasques de camp han permès visitar el gruix principal dels espais patrimonials de la construcció, gràcies a la bona disposició del col·lectiu veïnal "Casa Buenos Aires" que actualment s'allotgen a l'edifici i que han facilitat l'accés als espais i a les informacions històriques de les que disposen.

Aquest treball de camp, junt amb les consultes als principals arxius particulars i de referència de la ciutat han permès generar totes les imatges fotogràfiques incloses en les pàgines següents, realitzades el mes de juny del present any 2019. Les planimetries emprades en la descripció de l'edifici han estat facilitades pel mateix col·lectiu veïnal i van ser realitzats el 1990 per l'arquitecte tècnic Miquel Calvet i Gallart.

En aquest volum es presenten les dades i informacions recollides i interpretades durant els mesos de juny i juliol de 2019, condensades en un breu capítol de Notícies històriques. En el seu marc s'ha buscat els orígens i l'evolució de l'edifici, al mateix temps que s'ha documentat el màxim possible els projectes arquitectònics i modificacions que van donar lloc a la creació i modificacions dels seus elements patrimonials més significatius. Amb aquesta voluntat s'ha recollit i ordenat tota la documentació històrica vinculada a l'edifici de l'Antic Hotel Buenos Aires en un annex gràfic i un annex documental que recullen transcripcions i reproduccions. Aquesta documentació s'ha recollida a través d'una recerca completa en diferents arxius de referència de la ciutat, però també s'ha comptat amb els fons fotogràfics privats de Julio Vives Chillida, a qui agraïm la seva col·laboració desinteressada.

CONSIDERACIONS PRÈVIES

La realització d'aquest treball s'ha basat en la interpretació dels materials fotogràfics i documentals localitzats fins l'actualitat per tal de conèixer els elements patrimonialment més destacables i la seva evolució amb el pas del temps. Tanmateix, es recomana que qualsevol actuació realitzada a l'edifici no menystingui la possibilitat que emergeixin capes històriques latents no detectades en aquest estudi.

L'apartat de conclusions que tanca aquest treball inclou una valoració patrimonial en la qual s'esmenten els elements més rellevants i representatius de l'edifici, que va ser àmpliament remodelat durant la segona meitat del segle XX. Basada en criteris objectius, aquesta valoració pretén identificar els elements representatius que responen als projectes arquitectònics històrics i la seva significació dins d'un context cronològic i estructural.

Els autors

LOCALITZACIÓ

Presentació

L'antic Hotel Buenos Aires de Vallvidrera, construït originalment en estil eclèctic, va ser projectat l'any 1885 per l'arquitecte Joan Bruguera i Díaz i ampliat per l'arquitecte Joan Freixe i Mallofré l'any 1892. Tanmateix, l'edifici adquirí la seva volumetria actual entre 1908 i 1909, quan l'arquitecte Jeroni Granell i Manresa (Barcelona, 1868 – Barcelona, 1931) es va encarregar de la seva reforma i ampliació. Aquest edifici s'emmarca en el context d'urbanització de la muntanya de Collserola als voltants de l'antiga vila de Vallvidrera que es produí a tombants de segle arrel del creixement de la ciutat de Barcelona, la millora de les infraestructures de transport i la puixança del fenomen de l'estiueig.

En aquella època la població de Barcelona i dels antics pobles del Pla acudien als espais naturals de l'entorn en els seus moments d'oci, ja fos per acudir a les famoses fontades i romeries que se celebraven a la falda de Montjuïc, com per prendre les aigües i l'aire al voltant dels berenadors de Collserola. Aquella costum, alineada amb les corrents higienistes del moment, va contribuir a la popularització d'aquestes zones perifèriques en les que proliferarien tot tipus de restaurants, fondes i hotels. Aquests últims, dirigits a les classes més benestants.

A Vallvidrera, com a d'altres zones de Collserola (Les Planes, el Tibidabo i l'Arrabassada) van aflorar, a les acaballes del s. XIX, els hotels amb més renom i que van consolidar-se a principis del s. XX gràcies a l'arribada del tramvia i del funicular entre d'altres. L'hotel Buenos Aires n'és un dels exemples més clars: nascut com a restaurant d'una sola planta creat a iniciativa de Josep Juanet i Camps l'any 1885, va ser transformat en un petit hotel amb habitacions pels seus fills, els germans Juanet i Dustó l'any 1892. Poc temps després, els mateixos promotors van convertir aquest establiment en un gran hotel gràcies a la reforma menada per Jeroni Granell i Manresa.

El barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes s'estén a través d'un ampli territori de la serra de Collserola situat a la depressió anomenada Coll de Vallvidrera, a 363 m sobre el nivell del mar i amb un clima molt humit i boscos. Aquest espai queda vertebrat per la presència de la carretera de Barcelona a Sant Cugat del Vallès i l'antiga capçalera de la riera de Vallvidrera, un petit afluent del Llobregat que s'hi entrega a l'alçada de Molins de Rei. Les fonts que se situen als vessants de la riera de Vallvidrera van ser antigament importants llocs de trobada i d'esbarjo i, juntament amb d'altres factors que s'exposaran més endavant, van donar lloc a la proliferació de torres i casetes privades d'estiueig, així com d'espais d'oci comunitari com els berenadors, les fondes i els hotels¹.



L'església de Santa Maria de Vallvidrera és el testimoni més antic de la presència de població a la vall de Vallvidrera. Al fons d'aquesta postal girada el 1905 i produïda per Xavier Llobet Hewitson també s'hi veu la casa pairal de Vil·la Joana (Font: AFB. ALB055/0297)

¹ Luna (2013) p. 24

Molt abans, però, els nuclis poblats de Vallvidrera van mantenir un lligam molt estret amb la xarxa viària d'origen tardoromà que unia Barcelona amb Molins de Rei passant pel terme de Santa Creu d'Olorda². En aquell territori llavors boscos i despoblat es va fundar l'església de Santa Maria de Vallvidrera, la primera notícia de la qual data de l'any 987, quan encara depenia de la parròquia de Valldoreix. No va ser fins el s. XII que Santa Maria de Vallvidrera esdevingué parròquia i, més tard, ja sota jurisdicció dels canonges de la Catedral de Barcelona, s'edificà el temple actual entre 1540 i 1587, en estil gòtic tardà. Al llarg de l'edat mitjana, els habitants de la zona van estar sota la jurisdicció de diferents senyors feudals, com els Olorda, els Deslloc o els Requesens, fins que finalment passaran a mans de la Corona. Segons el fogatge de 1359 Vallvidrera estava habitada per un centenar de veïns aproximadament, una població que es mantingué pràcticament estancada durant els segles següents, com es destil·la dels fogatges realitzats als segles XV i XVI³.

Si en el segle XVII hi havia documentades tan sols onze masies, en el padró realitzat el 1877 es determina que el nombre de masos i cases pairals ja depassava la cinquantena, habitades per més de 250 llebrencs⁴. I és que el desenvolupament d'aquest petit nucli rural no es va produir fins a la segona meitat del segle XIX, quan les antigues cases de la zona viurien el seu esplendor convertides en cases d'estiueig. És el cas, per exemple, de Vil·la Joana, la que seria última residència de mossèn Jacint Verdaguer, o de Can Rectoret, Mas Guimbau i Mas Sauró, situades ja a Les Planes. A mitjan s. XIX els llebrencs basaven la seva activitat econòmica en l'explotació de la fusta dels boscos, els conreus de secà (bàsicament cereals i vinya) i la ramaderia caprina⁵.

L'assumpció dels principis higienistes a la ciutat de Barcelona, arrel de la caiguda de les muralles i la millora de les comunicacions que se'n va derivar, va tenir un gran impacte en la urbanització de Vallvidrera. En aquell context, entre 1850 i 1864 l'arquitecte Elies Rogent va construir el Pantà de Vallvidrera amb la finalitat d'abastir d'aigües la veïna Vila de Sarrià. L'any 1888, en el marc de la

² Portabella (2006) p. 15

³ Portabella (2006) p. 16

⁴ Portabella (2006) p. 17

⁵ Alberch (1997) p. 354

urbanització de la Carretera de l'Arrabassada, es va construir la carretera d'accés a Vallvidrera cap al Tibidabo, que començava a perfilar-se com un indret d'excursionisme.



El tramvia blau al seu pas per la carretera de les Aigües abans d'arribar a Vallvidrera segons una fotografia de 1905 realitzada per Adolf Mas (Font: AFB. AFB3-117 Editorial López 56462)

La bellesa del seu paisatge i la important quantitat de fonts naturals que brollaven a la zona va fer que la gent benestant de Sarrià (primer) i de Barcelona (més endavant) construïssin les seves segones residències per passar-hi les èpoques més caloroses de l'any.

“Es un mirador espléndido para, desde allí, contemplar contemplar Barcelona y sus pueblos agregados, con el sinfin de calles, plazas y paseos, las dilatadas llanuras del Llobregat y otros puntos que la vista descubre [...] Al llegar a Vallvidrera se nota un cambio brusco en la temperatura, por lo que es conveniente tomar precauciones para evitar un contratiempo en la salud,

máxime si la subida se ha hecho con fatigosa precipitación.” (Barcelona Atracción, 1924)⁶

Llegint aquesta descripció no és d'estranyar que personalitats com el farmacèutic Salvador Andreu (promotor de la urbanització del Tibidabo) o el metge Joan Ribas i Perdigo (fundador del Sanatorio del Tibidabo S.A.), hi establissin la seva residència; com també ho faria Ramon Miralles, l'alcalde de Sarrià sota el mandat del qual es va annexionar Vallvidrera a la Vila de Sarrià, l'any 1890⁷. Avançant-nos en el temps, cal apuntar que la Vila de Sarrià – i amb ella el barri de Vallvidrera – es convertí el 1921 en el darrer poble del pla en ser agregat íntegrament a Barcelona.

El 1902, es va construir la carretera de les Aigües, un camí destinat a la distribució d'aigües als vessants orientats cap a Barcelona. Poc temps després, el 1905, es va inaugurar el Tramvia Blau, que feia el recorregut des del Tibidabo fins a Vallvidrera. El 1906 encara es va inaugurar el funicular que unia el barri amb les línies del ferrocarril de Sarrià, existent des de 1863. En aquest context es va construir, a l'actual Plaça de Vallvidrera, dues estacions modernistes a càrrec de l'arquitecte llebrenç Bonaventura Conill i Montobbio, de les quals només se'n conserva la superior. L'any 1908 es va crear el Mina Grott, un trenet de trenta-dues places que circulava entre el pantà i la drecera de Vallvidrera. En sis minuts els visitants recorrien 400 metres de túnel i de seguida es va convertir en una atracció d'oci. Pocs anys després, el Mina Grott es convertí en el tren que feien servir els obrers que construïen el túnel que connectà el ferrocarril de Sarrià amb Les Planes.

Tot aquest entramat de nous eixos viaris i serveis van venir donats a inicis del s. XX per l'obertura del Parc d'Atraccions del Tibidabo i l'evident proliferació de fondes, hostals i hotels a les zones boscoses de Vallvidrera. Quan s'hi instal·laren els primers hotels no hi havia pràcticament sistema de comunicacions. Tant és així que

“quan una família burgesa volia celebrar un esdeveniment a l'hotel Buenos Aires, passaven a deixar l'encàrrec a una botiga de queviures de la Rambla, que tenia

⁶ Alberch (1997) p. 324

⁷ Portabella (2006) p. 19



L'estació superior de Vallvidrera durant un aplec de la Sardana realitzat el 1910 segons el fotògraf J.Castells. (Font: AFB. AFB3-117 Editorial López 61729)

coloms missatgers. Una tartana duia els aliments fins allà. Quan passà a formar part de Sarrià, un servei de cotxes jardinera et portava a través de la carretera de 5km i plena de corbes que es va inaugurar el 1885".⁸

La millora de les comunicacions va provocar que Vallvidrera explotés a inicis del s. XX com una mena de ciutat jardí destinada al descans⁹. En aquell moment hi havia bàsicament tres maneres d'estiuejar a Vallvidrera: construint-se una torre, llogant una caseta o allotjar-se en les fondes i hotels que començaven a perlar la vall llebrenca. Els estiuejants s'hi instal·laven pels volts de Sant Joan i s'hi estaven

⁸ Alberch (1997) p. 239

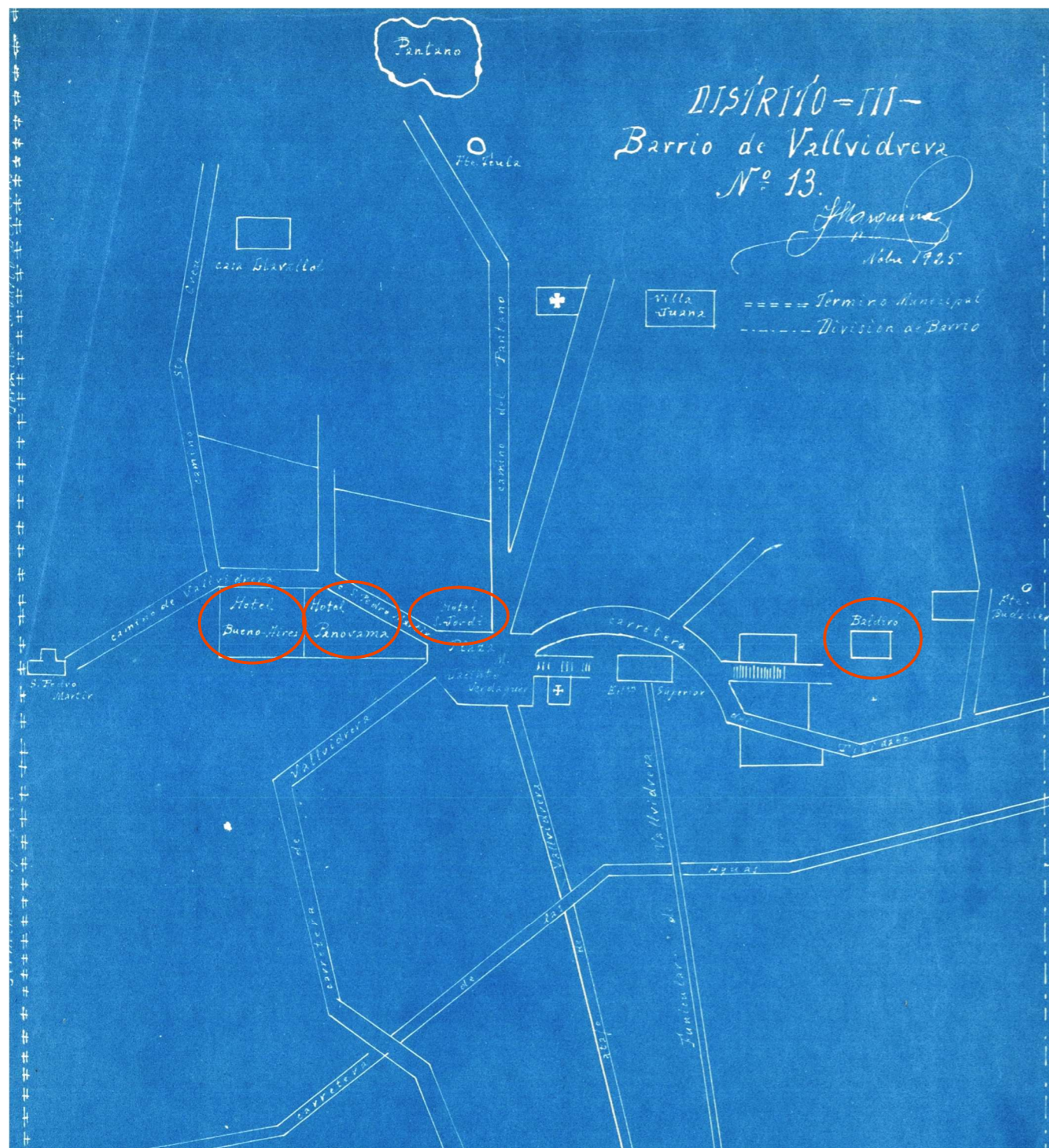
⁹ Fernández (2004) p.



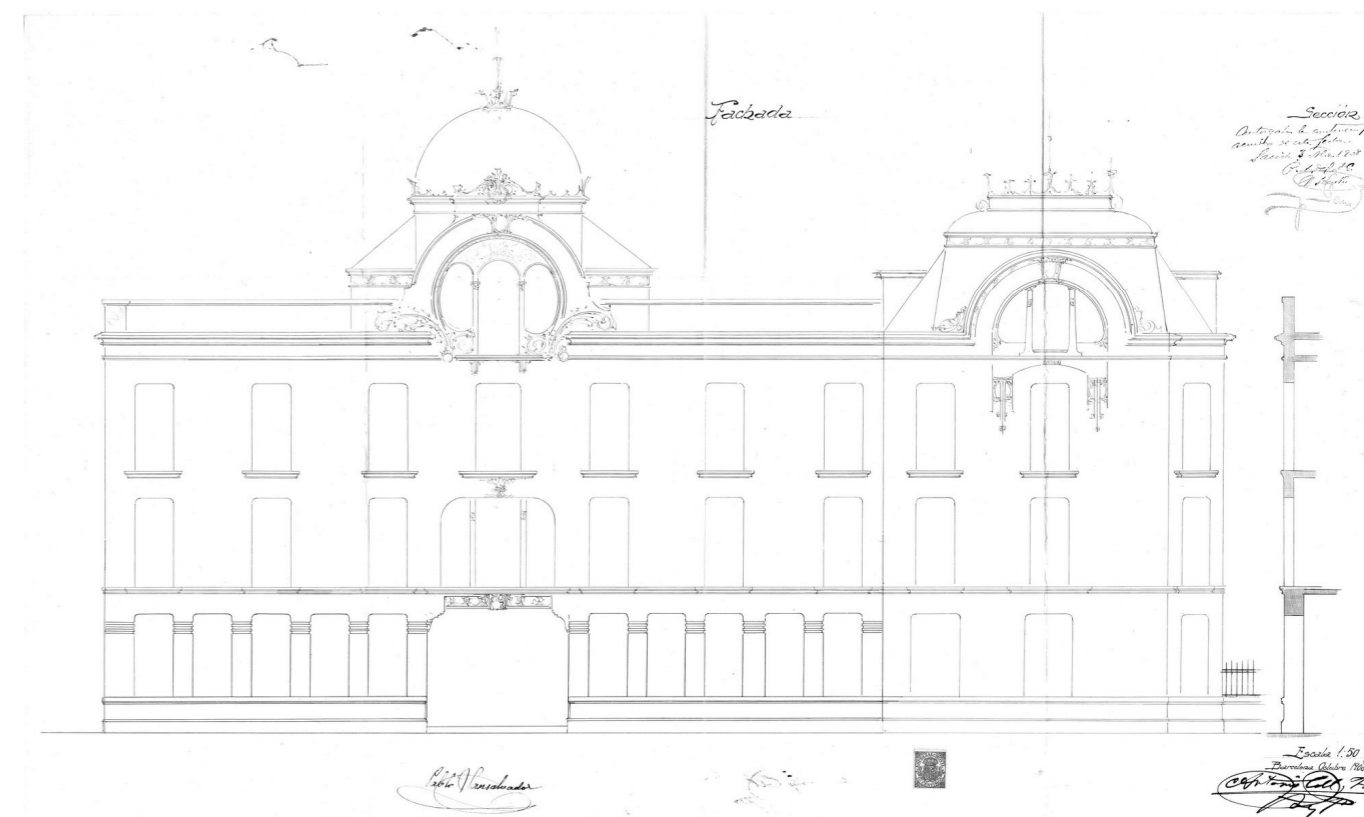
Vista de la plaça de Vallvidrera segons fotografia d'Enric Castellà datada vers el 1912. A mà esquerra s'hi veu l'Hotel Restaurant Sant Jordi (obra de l'arquitecte Jeroni Granell) i la fonda Casa Trampa. (Font: AFB. AFB4-212 C_002_487)

fins a finals de setembre i la seva presència suposà un impuls econòmic i un canvi de vida per un barri fins llavors humil i mancat d'indústria, tret d'alguna bòbila i alguna planta d'embotellament d'aigua. Tot i que l'Hotel Buenos Aires, objecte d'aquest estudi, és un dels darrers edificis hotelers que resten dempeus a la zona, es pot afirmar que, al tombant del s. XX, el barri de Vallvidrera va viure una explosió hotelera sense precedents. En poc temps van obrir les seves portes establiments com l'Hotel Panorama, l'Hotel La Lealtad, l'Hotel El Rabasalet i l'Hotel Baldiró (també conegut posteriorment com Monte Amaya). Menció especial mereixen altres establiments com l'Hotel-Restaurant Sant Jordi (després Hotel Nice) que es trobava a la Plaça de Vallvidrera i que va ser reformat pel mateix arquitecte que remodelaria l'Hotel Buenos Aires: Jeroni Granell¹⁰. Just al seu costat hi havia la fonda de Can Trampa, que tenia un

¹⁰ Casanova (2018) p. 272



mirador sobre la Plaça de Vallvidrera que era el seu principal reclam. També cal mencionar l'Ideal Pavillon, inaugurat el 1908 com un simple quiosc que acabaria convertit en un luxós hotel de quatre plantes amb jardins, fonts i una pista de tennis segons projecte de l'arquitecte Antoni Coll i Fort (1871-1958)¹¹. L'Hotel Vallvidrera, edificat en estil noucentista l'any 1929, va ser l'últim del barri en tancar les seves portes, ja a la dècada de 1970.



L'hotel Ideal Pavillon va ser reformat seguint aquest projecte de Josep Coll i Fort l'any 1908, just quan Granell també estava realitzant la remodelació de l'Hotel Buenos Aires (Font: AMDSG. 6.7 Llicències d'obres particulars. 1908/0023).

Deixant de banda el nucli de Vallvidrera, altres establiments hotelers proliferaren arreu de la vall: A la zona del Tibidabo s'hi van instal·lar l'Hotel Tibidabo, l'Hotel La Rabassada (a l'antic complex del Casino de l'Arrabassada), l'Hotel La Florida i l'Hotel Restaurant Coll. Per la seva banda, Les Planes no s'escapà d'aquest procés, encara que de manera més tardana, amb l'obertura de l'Hotel Elèctric (el primer de l'Estat Espanyol en disposar de cuines elèctriques), la Fonda de Cal Rectoret, el Versailles i Can Serra.

¹¹ Sala (201) p. 237

Plànol del barri de Vallvidrera realitzat l'any 1925 per J. Marquina. D'esquerra a dreta s'hi ha ressaltat l'Hotel Buenos Aires, l'Hotel Panorama, l'Hotel Sant Jordi i, a l'altra banda de l'estació del funicular, l'Hotel Baldiró (Font: AHCB. C02.03 Subcol·lecció de plànols zonals 02516)



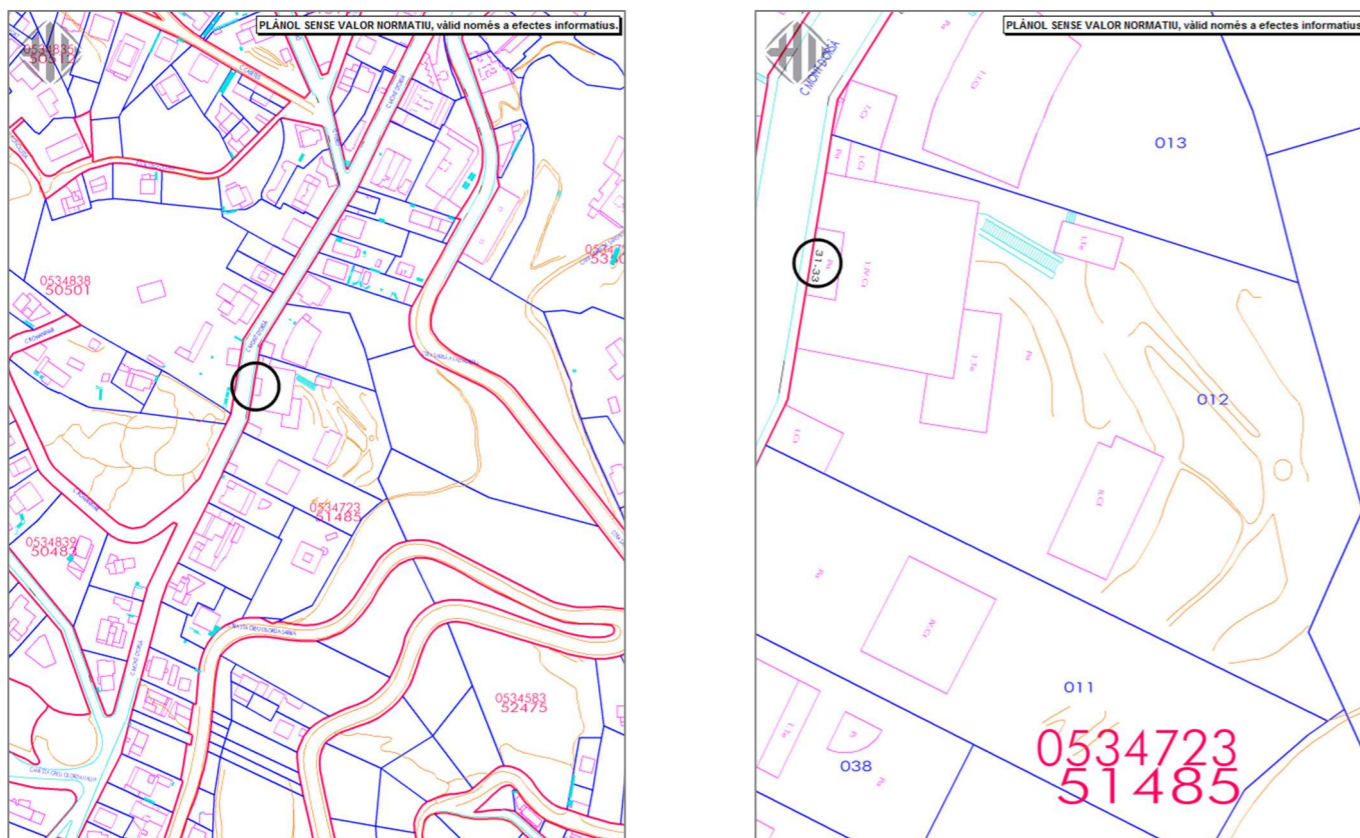
L'hotel Florida vers el 1925. Molt interactuat amb el pas dels anys, el que és el darrer hotel històric en funcionament de la zona de Vallvidrera i el Tibidabo, presentava un aspecte força similar al de l'Hotel Buenos Aires (Font: AMDSG C-26_0196).

L'univers hoteler que va donar caràcter al paisatge de Vallvidrera i els seus voltants a les darreries del s. XIX i inicis del s. XX es va veure estroncat arran de la crisi dels anys trenta i, sobretot, de la Guerra Civil Espanyola. Durant el Desarrrollismo, a partir de la dècada de 1950 es va viure un repunt en la construcció i urbanització de Vallvidrera, que tanmateix havia passat de ser un indret d'estiueig per convertir-se en una zona residencial suburbana amb una població cada cop més estable. La proximitat i les bones connexions amb la capital van fer de Vallvidrera el barri actual, en què hi conviuen les torres antigues amb alts immobles d'habitatges fruit del creixement generalitzat de la població a l'àrea metropolitana durant els anys setanta i vuitanta. En aquest marc l'Hotel Buenos Aires s'erigeix orgullós com un dels darrers vestigis d'aquella Vallvidrera puixant que a finals del s. XIX passava de ser una senzilla zona rural i boscosa a una exclusiva àrea de repòs i d'oci cobejada pels barcelonins.



El carrer del Mont d'Orsà durant la nevada de febrer de 1931 segons fotografia de Josep Maria Sagarra Plana. (Font: AFB3-129 JMSP 42845)

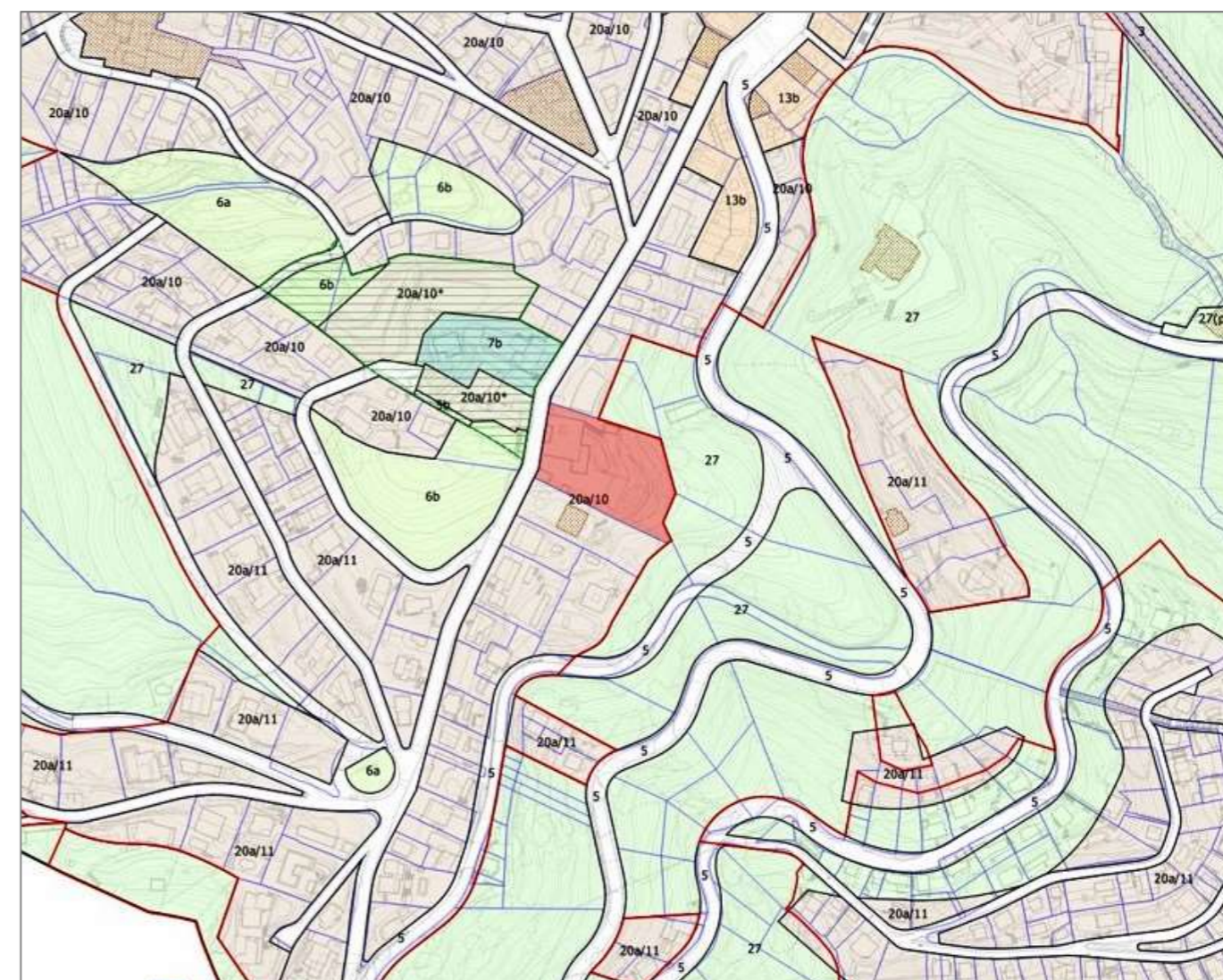
Ubicació



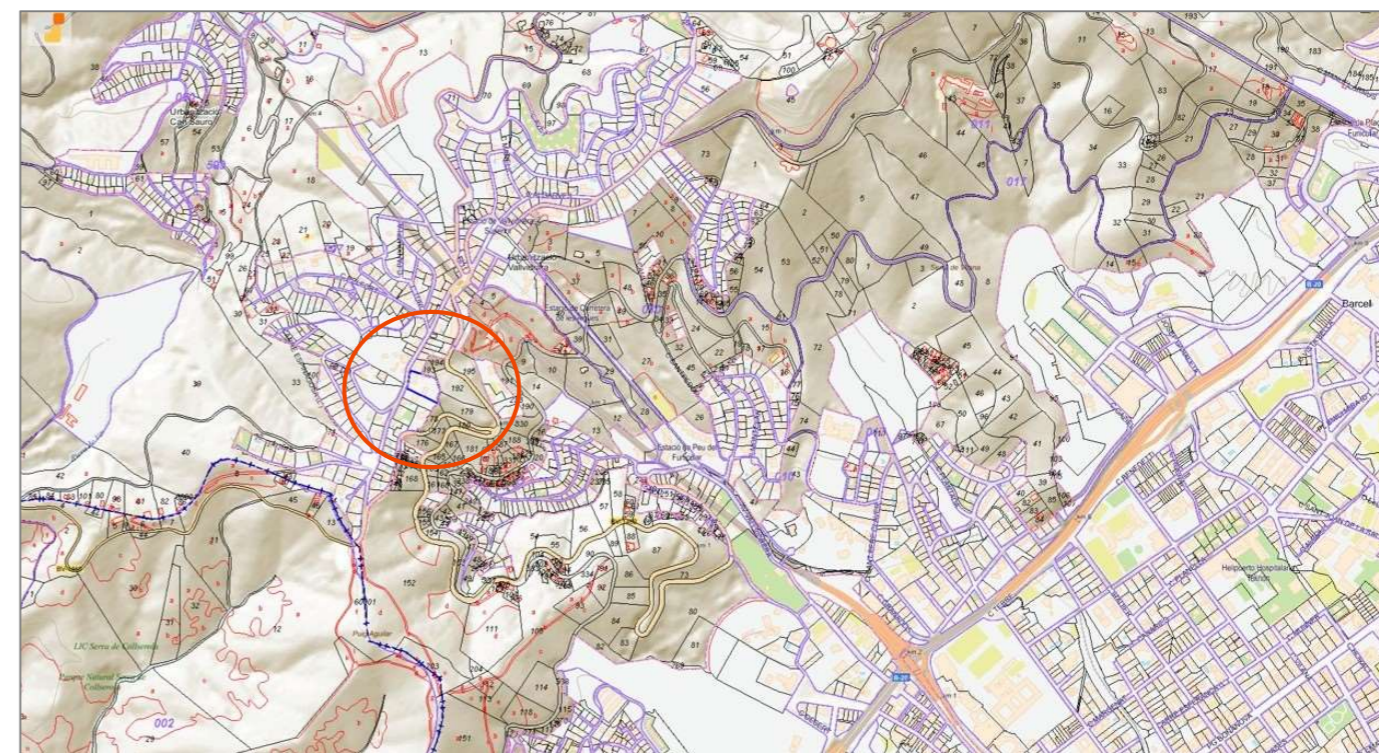
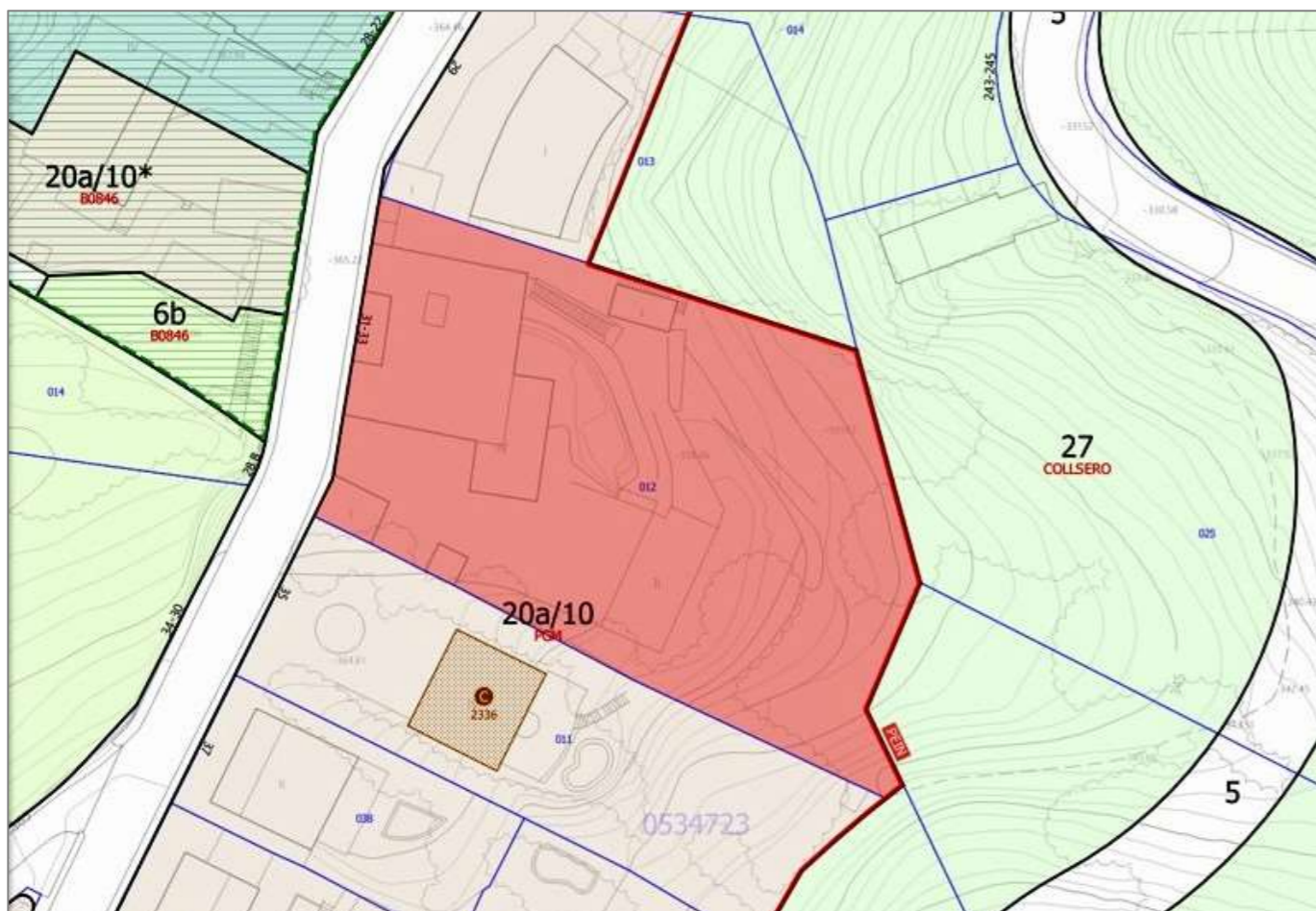
Sobre aquestes línies, plànol parcel·lari de la zona (esquerra) i detall de l'edifici de l'Hotel Buenos Aires.
(Font: Punt d'Informació Cartogràfica de Barcelona. BCNPIC)

L'edifici de l'Hotel Buenos Aires és una construcció aïllada amb façanes a quatre vents, situada al Barri de Vallvidrera, Tibidabo i Les Planes dins del Districte de Sarrià-Sant Gervasi. La parcel·la, de forma irregular, ocupa el tram central del costat més occidental de l'illa de cases delimitada pel Carrer Mont d'Orsà (a l'Oest), la carretera de Sarrià a Vallvidrera (a l'Est) i la carretera de Santa Creu d'Olorda (al Sud). Com es pot veure en els plànols parcel·laris i urbanístics adjunts, es tracta de la parcel·la número 012 de l'illa de cases 05 34723.

En el mateix plànol s'hi pot apreciar que segons el Pla General Metropolità (PGM) la finca disposa d'una qualificació urbanística "20a/10" és a dir, zones d'ordenació en edificació aïllada, subzona unifamiliar VII. Tot i els seus valors històrics i paisatgístics, l'edifici no gaudeix de cap nivell de protecció patrimonial.



Sobre aquestes línies, plànol urbanístic del sector de Vallvidrera, amb la parcel·la objecte d'estudi ressaltada en vermell.
(Font: Portal d'Informació Urbanística BCN)



Sobre aquestes línies, plànol urbanístic centrat a la finca 31-33 del carrer Mont d'Orsà.
(Font: Portal d'Informació Urbanística BCN)

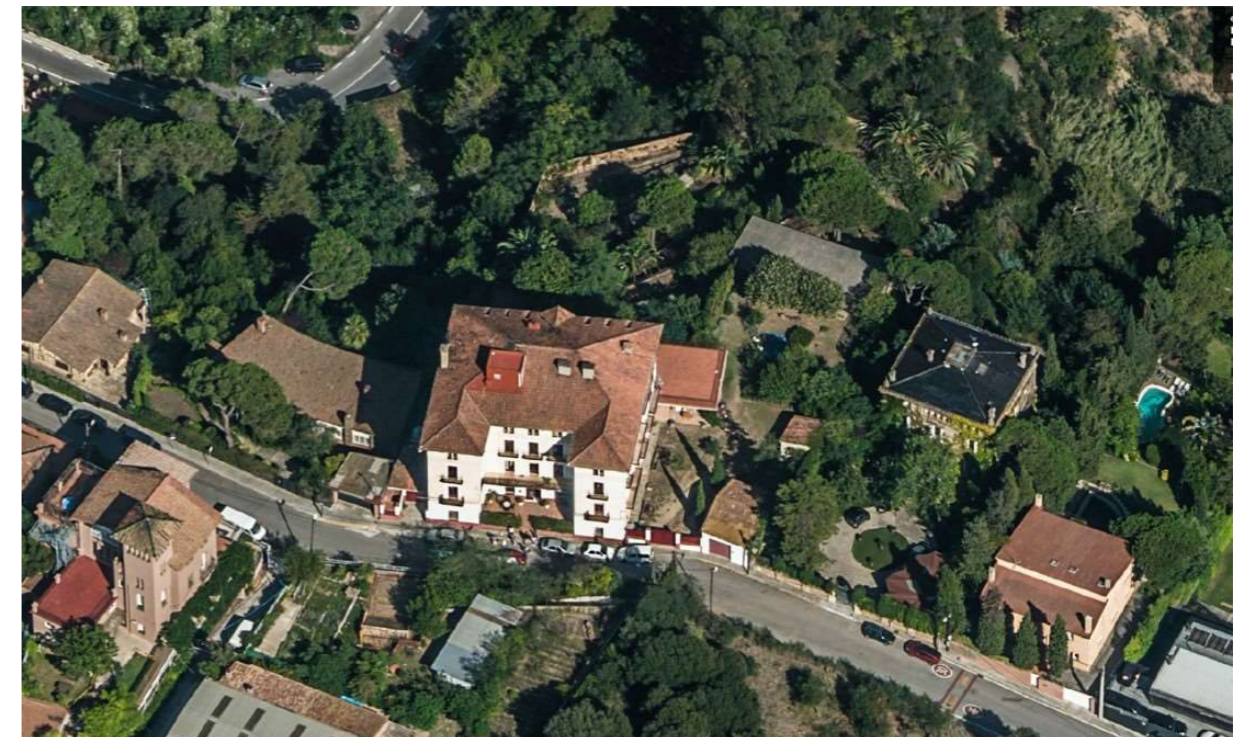
El Cadastre del Ministeri d'Hisenda referencia la parcel·la a l'adreça Mont d'Orsà 31 (08017) i el codi referencial 5148512DF2854G0001JD. La mateixa font defineix la finca com un terreny urbà d'ús sanitari i benèfic de 3.922 m² i una superfície edificada de 2.109 m².

Aquest edifici no forma part del Catàleg Arquitectònic de la ciutat i, per tant, no gaudeix de cap nivell de protecció patrimonial. Tanmateix, existeixen a l'entorn del Carrer del Mont d'Orsà i de la Plaça de Vallvidrera, diverses finques amb construccions patrimonialment protegides.

Localització de l'antic Hotel Buenos Aires (Font: Sede Electrónica del Cadastro)



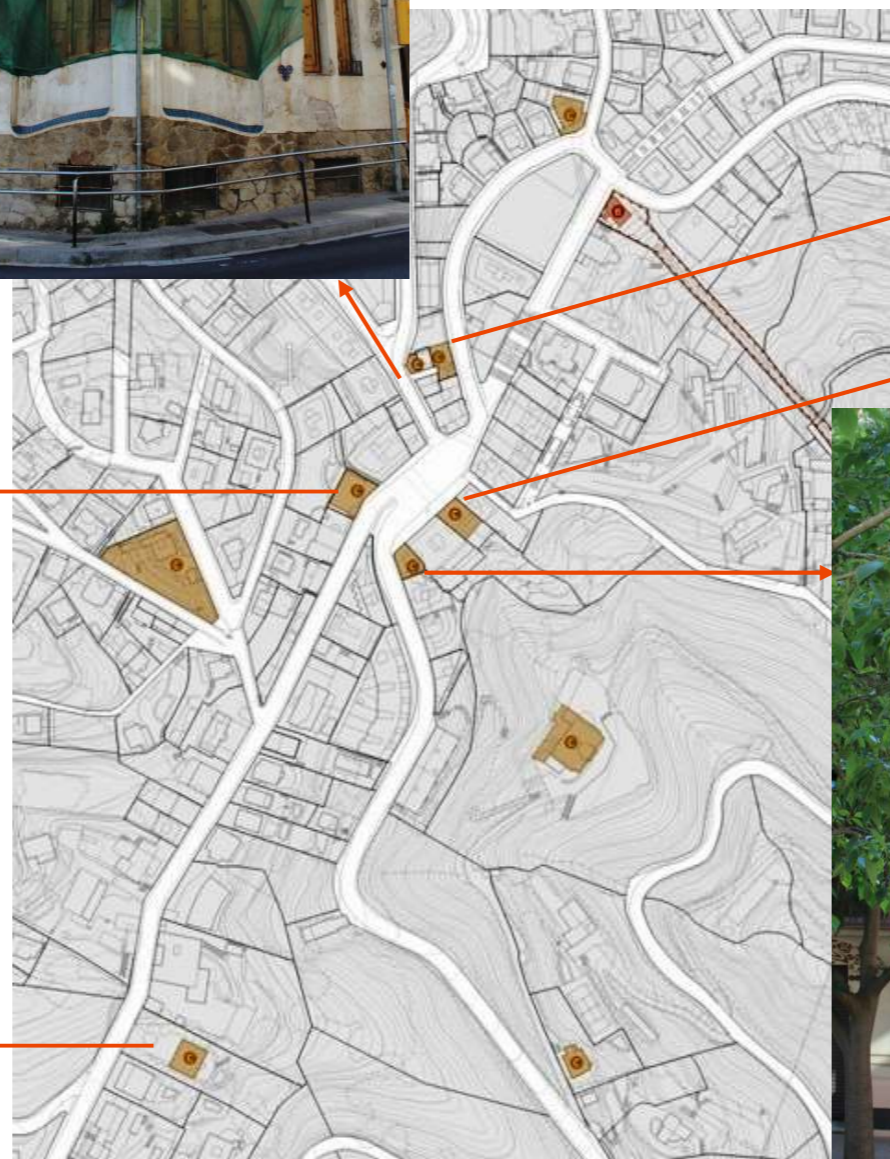
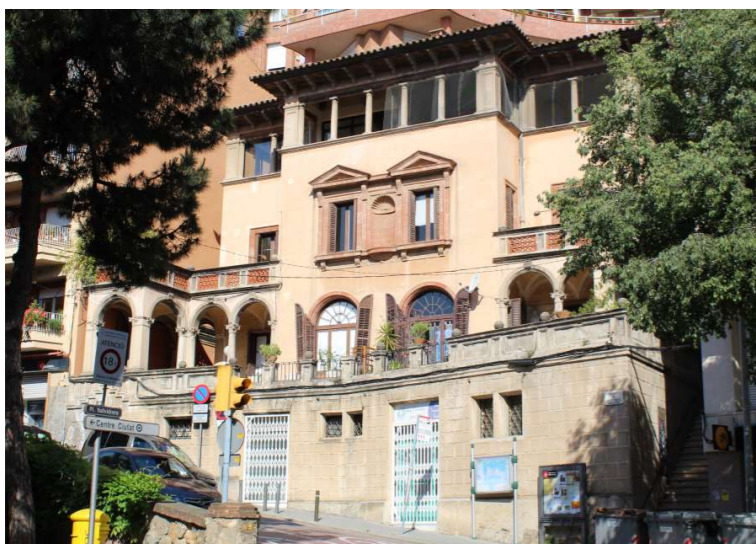
En aquesta pàgina, quatre vistes a vol d'ocell del sector on es troba l'antic Hotel Buenos Aires. (Font: Bing maps)



En aquesta pàgina, diverses vistes d'algunes de les finques catalogades que formen el nucli de Vallvidrera.

Seguint el sentit horari:

- Edifici d'Habitatges. Alcalde Miralles, 14. (Nivell C. Identificador 2182)
- Edifici d'Habitatges. Alberes, 5-7. (Nivell C. Identificador 2181)
- Casa Vilardaga. Pl. Vallvidrera, 6. (Nivell C. Identificador 2511)
- Vil·la Consol. Pl. Vallvidrera, 9. (Nivell C. Identificador 2512)
- Torre Sansalvador. Camí de la T. Sansalvador, 9 (Nivell C. Id. 2425)
- Vil·la Anita. Mont d'Orsà, 35. (Nivell C. Identificador 2336)
- Ca n'Algaba. Turó 5-7. (Nivell C. Identificador 2488)
- Can Vilardaga. Pl. Vallvidrera, 1. (Nivell C. Identificador 2509)



DESCRIPCIÓ

L'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires és una construcció formada per un sol volum de superfície rectangular el costat més occidental del qual queda flanquejat per dos petits cossos retranquejats que sobresurten del plom de la façana principal, donant a aquest flanc una superfície en forma d'U a l'entorn d'un petit pati d'accés. Tot el volum està format per PB + 3 plantes + soterrani i el seu sistema de coberta és una teulada a quatre aiguavessos. Es tracta d'un edifici a quatre vents i que, per tant, presenta quatre façanes independents, totes elles amb obertures que permeten la ventilació i il·luminació dels seus interiors.

L'edifici presenta tan sols dos accessos: el principal, a nivell de carrer, presideix l'eix d'axialitat de la façana oest. El posterior, a nivell de soterrani, mena directament al jardí a un dels costats de la façana est. Cal remarcar, però, que no sempre havia estat així: en un origen, el nivell soterrani no s'obria a l'exterior i la planta baixa estava associada a una terrassa-jardí (parcialment desapareguda) a través de nombrosos portals. Aquells portals han arribat a l'actualitat reconvertits en finestres o parcialment cegats a causa de la construcció, la dècada de 1970, del cos adossat que les Filles de la Caritat utilitzaven com a capella.

Pel que fa els interiors, cal apuntar que l'edifici ha perdut la major part d'evidències materials que puguin ser associables a la seva fase projectual. Deixant de banda el Saló principal o antic menjador de l'Hotel Buenos Aires, que ha arribat a l'actualitat amb un meritori estat de conservació, la resta de dependències van ser totalment refetes al llarg del s. XX en un seguit d'intervencions que n'han canviat no només la fesomia, sinó també la seva estructura i lògica circulatòria.

En les següents pàgines es descriu l'edifici de manera sumària per tal d'identificar els principals espais que el formen. S'hi ha utilitzat una petita part del reportatge fotogràfic realitzat el mes de juny de 2019 per Riosta Barcelona durant el treball de camp motivat per la present recerca. Al treball s'hi ha adjuntat un pendrive amb tot el reportatge complet i classificat per àrees, per tal de consultar amb més detall la configuració espacial i material de cadascuna de les dependències.

Els exteriors

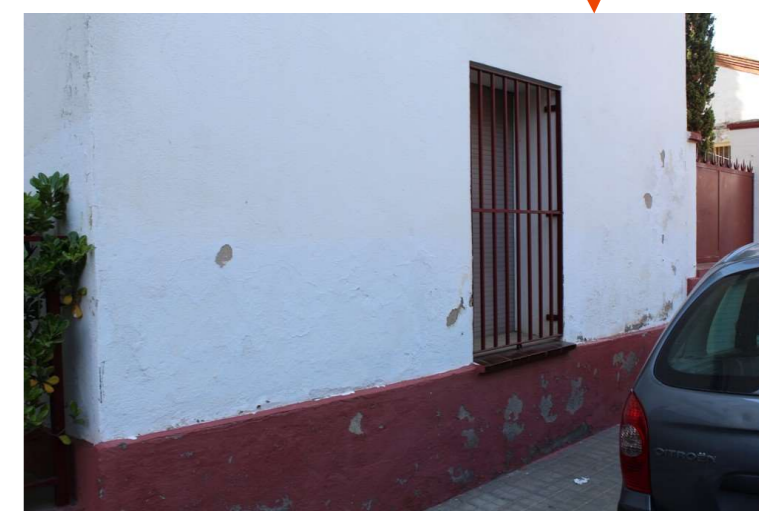
Pel que fa la seva composició, es pot dir que la major part de façanes (a excepció de la nord) conserva la seva disposició ritmada i ordenada d'obertures i elements de suport, encara que els balcons originals han patit nombroses transformacions (especialment a la façana sud).

Tota la construcció està realitzada amb obra de maó revestida i no s'observen elements petris ni de cap mena als angles de l'edifici ni als emmarcaments de les obertures. Pel que fa les obertures es pot generalitzar dient que la planta baixa es manifesta a l'exterior en forma de finestres allindanades, mentre que la planta primera i segona ho fa a través de balcons allindanats i la tercera per mitjà de finestres bífores coronades amb arquets de mig punt.

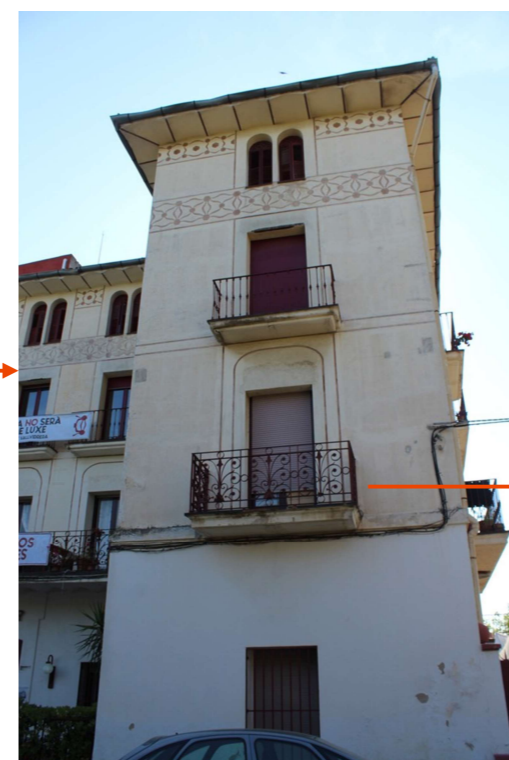
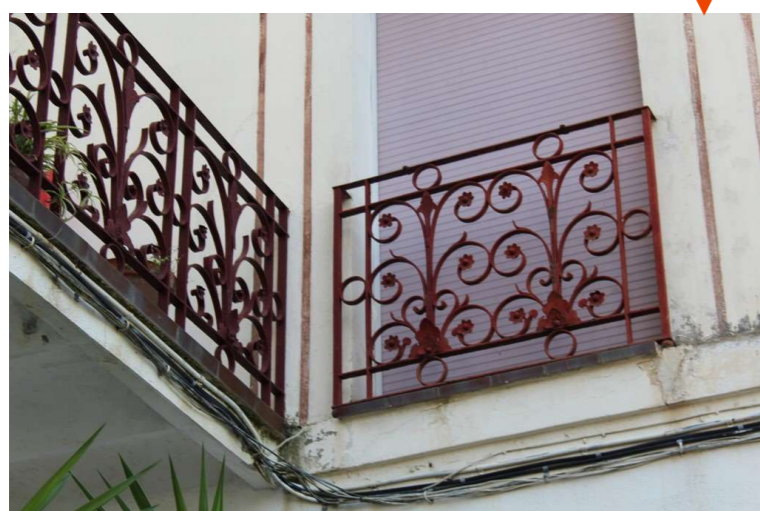
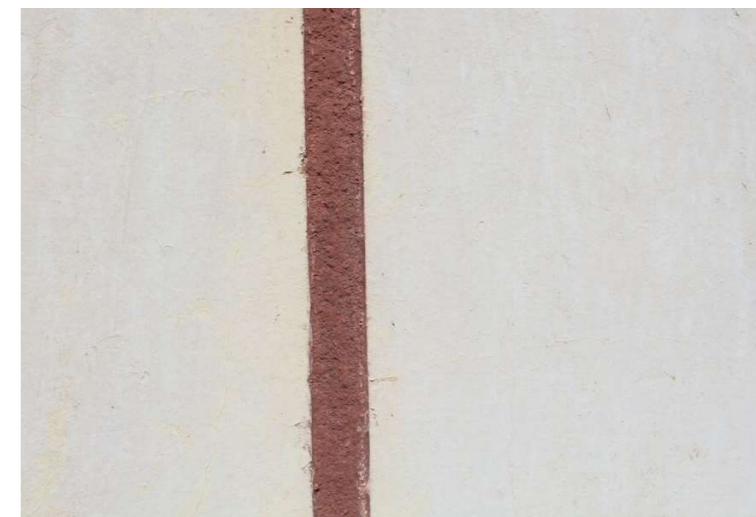
Pel que fa els balcons, cal remarcar que els de la planta primera mostren una volada d'obra revestida amb morter en forma de motllura de tall clàssic, mentre que les de la segona presenten una motllura mitjançant dos bordons arrodonits. Tots els flancs de l'edifici queden rematats pel potent ràfec de la coberta, a base de biguetes metàl·liques i revoltos ceràmics revestits i pintats.

Totes les façanes presenten el mateix acabat: revestiments de calç de dos gruixos, seguint la tècnica de l'esgrafiats. Actualment aquests esgrafiats han arribat molt repintats, per bé que conserven la seva composició original. Aquests esgrafiats es manifesten de tres maneres: a base de frisos de roses entrelaçades que remarquen els nivells de forjat d'una banda; a base de reganyols convergents en un ram de roses damunt les llindes dels balcons de la planta baixa i tercera; i, per últim, en forma de llistons lineals que emmarquen cadascuna de les obertures.

Com s'ha dit més amunt, la façana principal, orientada a occident, destaca per la seva composició en tres plans per tal d'acollir el petit pati rectangular que ofereix accés al recinte, acabat amb rajola moderna de gres i tancat amb una reixa de barrots de secció quadrangular de forja contemporània. La planta baixa acull, al bell mig, el portal principal en forma d'arc escarser, flanquejat per dues finestres allindanades i tancades el mateix tipus de reixa. La superfície parietal ha arribat a l'actualitat pintada de color blanc.

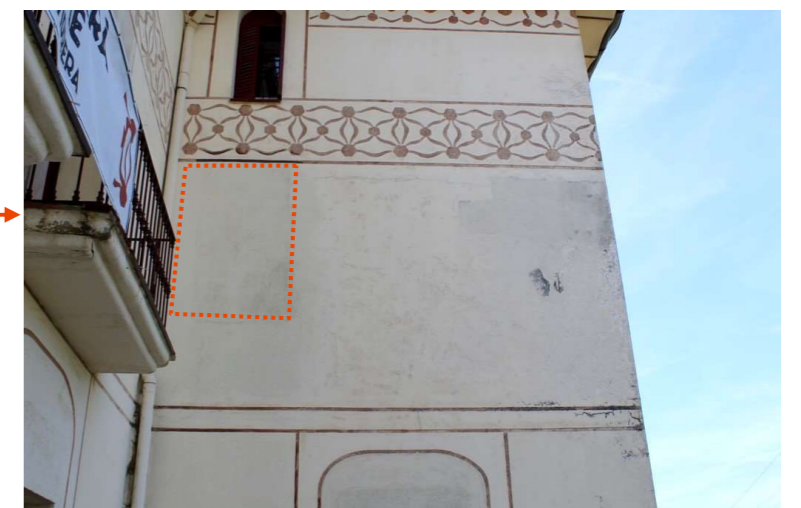
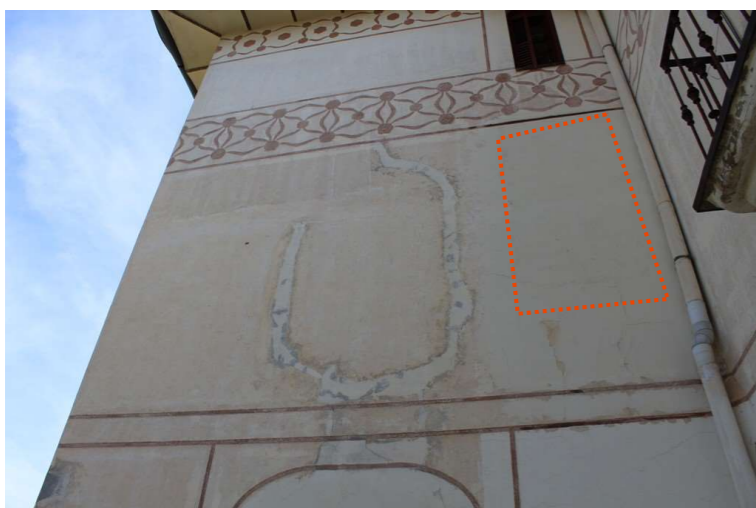


La planta primera es manifesta a l'exterior per mitjà de balcons allindanats que han patit modificacions a causa de la instal·lació de les caixes de persiana i noves fusteries de tancament. En el cos central, aquests balcons queden comunicats per un balcó corregut de gran volada fet a base de biguetes metàl·liques unides per revoltons. Flanquegen aquest balcó corregut dos balcons ampitadors sense projecció que contrasten amb els balcons dels frontals dels dos cossos avançats, que són de volada moderada. Tots ells, però, destaquen per l'acabat de les seves baranes modernistes, a base de reganyols entrellaçats i amb rosetes de ferro forjat i passamans pla.



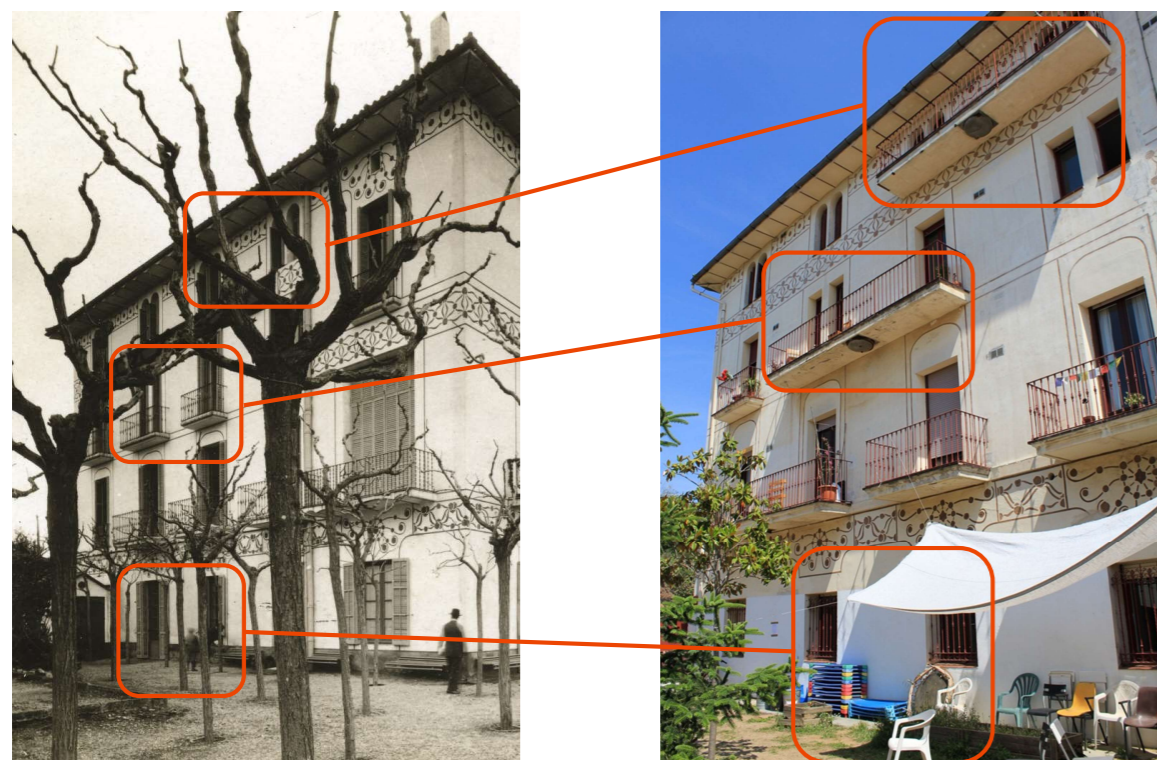
Per la seva banda, la planta primera s'obre a la façana de carrer per mitjà de tres balcons de volada reduïda bordonats amb motlures arrodonides i tancats amb baranes seriades a base de barrots de ferro colat. El mateix tipus de balcó es pot observar als frontis dels dos cossos avançats. Noti's, però, que els laterals d'aquests cossos han perdut les seves obertures originals i que, en el seu lloc, encara s'hi poden intuir els perfils cegats d'aquelles antigues obertures.

Com s'ha dit anteriorment, la planta segona articula les seves obertures emparellades, en forma de finestrons de desenvolupament vertical coronats per arquets de mig punt. El seu principal interès és que conserven les seves persianes originals, a base de lames de fusta de tipus llibret i decoració a base de reganyols entrellaçats.



La façana sud conserva en bona mesura la seva aparença històrica d'ençà de la reforma feta per Jeroni Granell durant el període modernista. En aquest sentit, no s'observen canvis substancials en la distribució ni morfologia de les seves obertures, més enllà de la conversió dels antics portals de planta baixa en finestres de menors proporcions.

Un altre canvi important respecte el projecte original és el canvi de ritme que van viure els balcons a la planta primera: en un origen es tractava de balcons individualitzats, però molts d'ells van ser arrencats i, els menys, substituïts per balcons correguts de cronologia contemporània. Amb aquesta actuació es van perdre molts treballs de forja i de ferro colat de les baranes, que van ser reemplaçades per barrots quadrangulars de forja contemporània durant la intervenció realitzada a mitjan de la dècada de 1970. En aquell mateix moment es va construir un altre balcó corregut a la planta tercera, on fins llavors no n'hi havia hagut cap. Per ala confecció d'aquest darrer balcó es van reutilitzar baranes d'altres zones de l'edifici i es va instal·lar escotilles metàl·liques per al seu desallotjament en cas d'incendi.





La dissemblança de nivells de forjat existent entre el nucli central de l'edifici i la crugia més oriental es tradueix, en façana, en certes incongruències en les obertures més properes a la cantonada de l'angle més meridional de l'edifici, on els balconets de la planta primera esdevenen grans portals allindanats tancats amb persiana mallorquina i on la planta segona es manifesta en un nivell més elevat mentre la planta tercera perd la seva projecció en obertures.

Aquest canvi de ritme es fa evident, també, en les solucions decoratives d'aquesta façana: d'una banda, trobem incongruències compositives en l'esgrafiats, les franges del qual queden sobtadament interrompudes entre una zona i l'altra. També es detecta una dissemblança entre els barrots dels balcons del nucli central i els de la crugia oriental, fets de ferro colat els primers i de barrots helicoidals de ferro forjat els segons.

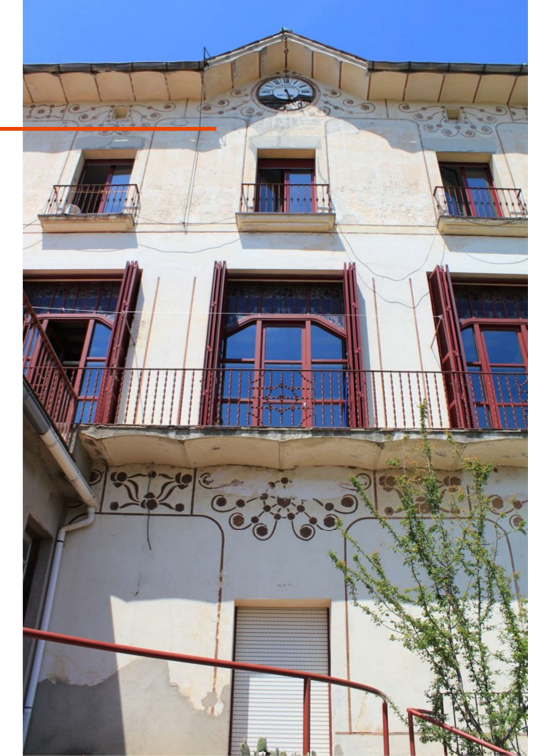


La façana nord presentava projectualment les mateixes característiques que la façana sud i, de fet, conserva millor la distribució original d'obertures de l'època de Granell. En aquesta façana tots els balcons conserven llurs llosanes i baranes de ferro colat intactes i, com les altres, també queda rematada pels arquets bífors de la planta tercera. Tanmateix, amb el pas del temps i els canvis d'usos que ha patit l'edifici, aquest frontis ha passat a acollir les sortides de fums de les cuines i dependències de servei, que n'han desvirtuat la visió. Així mateix, cal remarcar que l'any 1962 es va construir el garatge dels pares Paüls, que encara avui es conserva dempeus, adossat de manera matussera a la meitat més occidental de la planta baixa.



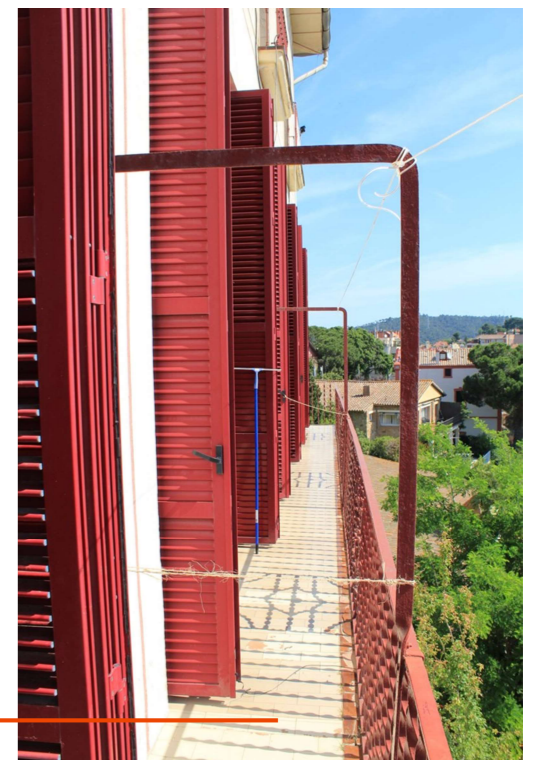
La façana oriental, que alguns han convingut en anomenar principal pel fet d'estar orientada a la ciutat i, en un origen, a la terrassa arbrada que presidia els jardins de l'Hotel Buenos Aires, desenvolupa el seu propi llenguatge, ben diferenciat al de la resta de façanes. Efectivament, el fet que la crugia est presenti uns nivells de forjat diferents als de la resta de l'edifici es tradueix en alçat: la planta tercera limita les seves obertures a falses llucanes practicades a la teulada (i no en arquets bífors) i que tota la façana quedi mediatitzada pels grans balcons de la planta segona i primera. Per la seva banda, la planta baixa, antany nivellada amb la terrassa del jardí, es conserva parcialment amagada pel cos que les Filles de la Caritat van construir com a Capella, probablement a finals de la dècada de 1970.

Pel que fa els acabats d'aquest frontis, cal destacar que es conserven els esgrafiats originals de l'època de Martorell, així com el rellotge mecànic, de la fàbrica de Josep Bessas. Les fusteries no han viscut la mateixa sort i totes van ser refetes en època de la comunitat de monges paüles.



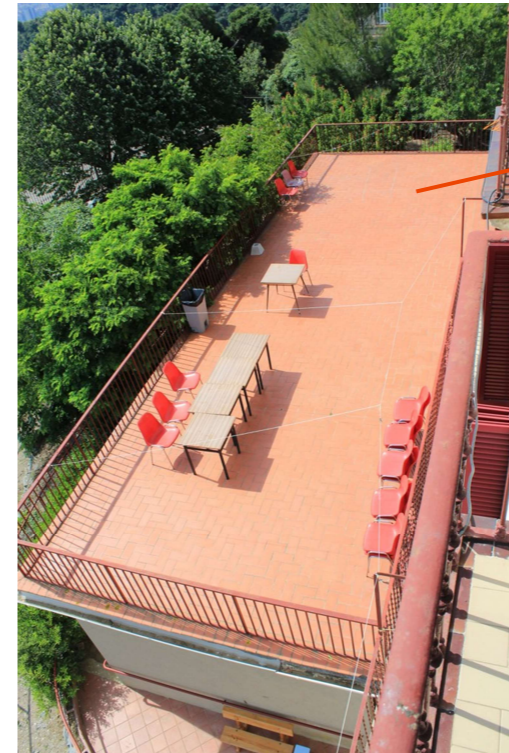
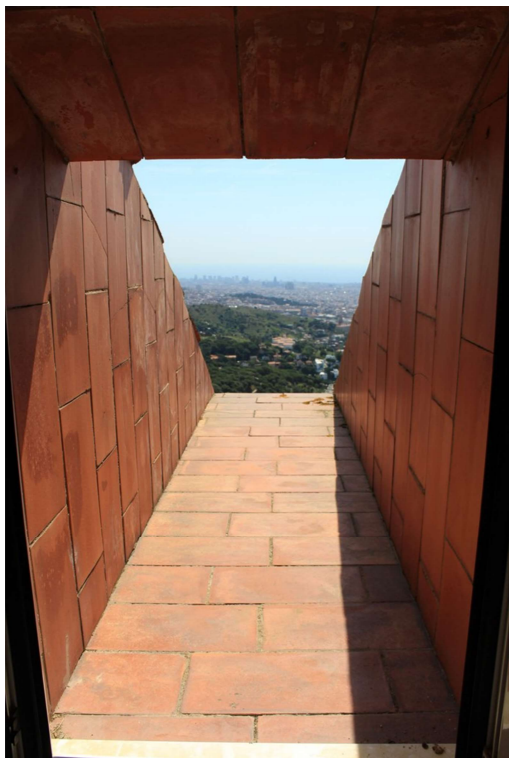
El gran saló o menjador principal de l'edifici s'obre a aquesta façana a través de cinc grans portals allindanats que menen a un ampli balcó en volada fet a base de biguetes metàl·liques i revoltons revestits. Mereix una menció especial la barana d'aquest balcó, feta a base de barrots helicoidals i florons de ferro forjat. Aquesta va ser alterada per tal de col·locar la rampa d'accés al terrat de la capella adossada a la planta baixa.

La planta segona es manifesta a l'exterior a través de cinc balcons de volada reduïda amb la llosana bordonada i tancats per baranes seriades de ferro colat. Sobre aquests balcons es conserven les finestres conilleres o respiradors del nivell sota teulada, que centralitzen la decoració en esgrafiats de les sobre portes.



La planta tercera s'obre a l'exterior a través de llucanes planes practicades a la teulada. Es tracta de finestrelles rectangulars que retallen el perfil inclinat de la coberta, desenvolupant una superfície plana revestida de rajola borda disposada a la mescla. Per la seva banda, la coberta està configurada amb teules encaixades de tipus àrab en els vessants i amb careners ceràmics als angles. Al cim de la teulada s'hi conserven els parallams originals, així com la campana del rellotge que presideix la façana est.

La capella de les Filles de la Caritat és una modesta edificació de planta rectangular adossada a l'angle més meridional de la façana est. Coberta amb un terrat pla transitable, es tracta d'una construcció feta a base de maó calat i panots de vidre. Al seu flanc més occidental hi ha un petit porxo adossat a la zona del presbiteri, on una obertura en forma de creu ritma la seva façana revestida amb ciment de pòrtland.



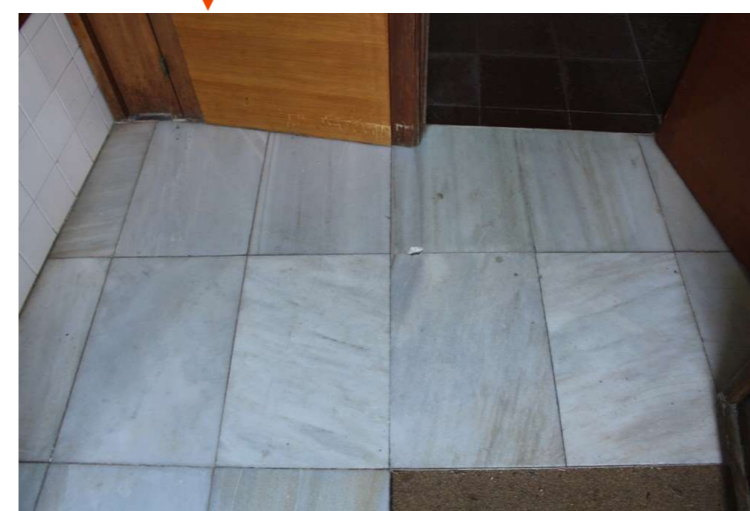
La Planta Baixa

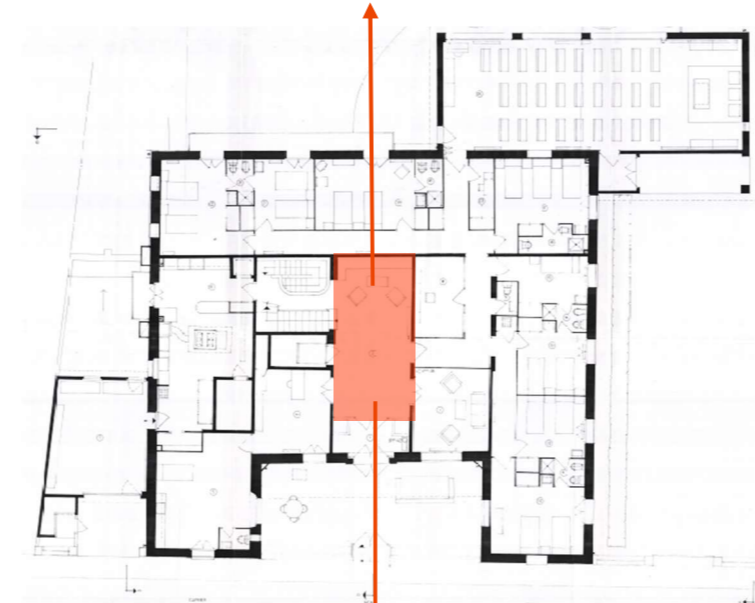
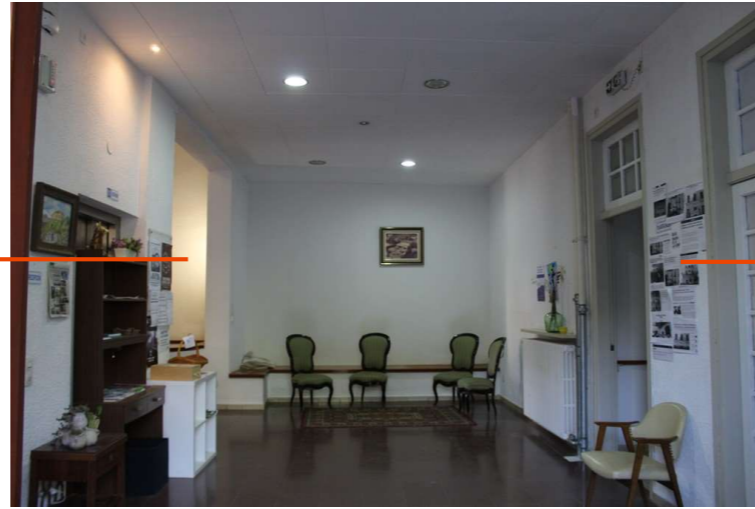
Malgrat que la planta baixa és l'origen constructiu de la primera "fonda" Buenos Aires i que, per tant, és la part més antiga del conjunt, aquesta ha arribat totalment transformada pel que fa els seus acabats. Malgrat que la distribució dels seus murs de càrrega es conserva pràcticament intacta, la seva circulació interna s'ha vist molt alterada a mesura que l'edifici s'ha anat adaptant a nous usos. En termes generals, es pot afirmar que la major part de forjats, fets en origen de bigueta de fusta i revoltos ceràmics, van ser refets l'any 1948 amb noves biguetes de formigó. Tot i que aquests forjats es conserven amagats rere cel-rasos plans fets a base de plafons quadrangulars d'escaiola contemporània, caldria examinar quin va ser l'abast real d'aquesta substitució estructural a les plantes soterrani, baixa i primera.

Pel que fa els murs de càrrega, son fets d'obra de maó disposada a trencajunt de pla, mentre que els envans que distribueixen les sales d'estar i d'administració, així com els dormitoris i la cuina, van ser fets amb maó calat disposat de cantell. Tots aquests elements estan en l'actualitat enguixats i emblanquinats i no s'ha detectat, a ull nu, cap vestigi de decoració pictòrica o d'arrimadors originals en tota la planta baixa.

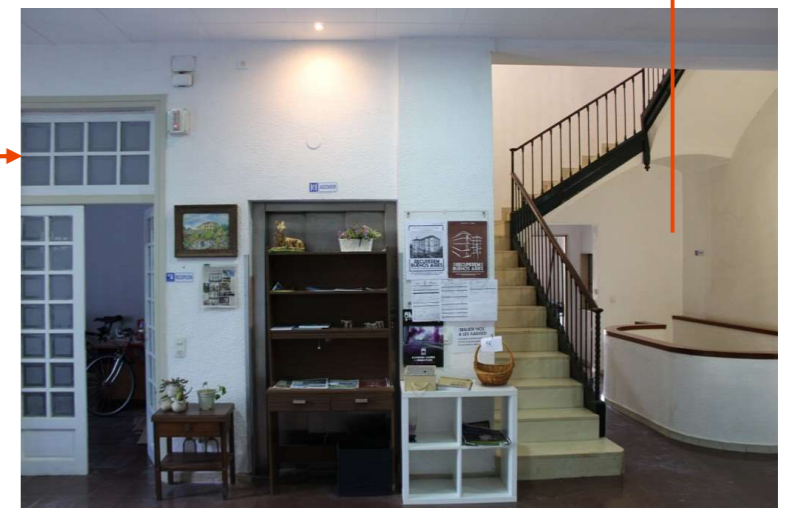
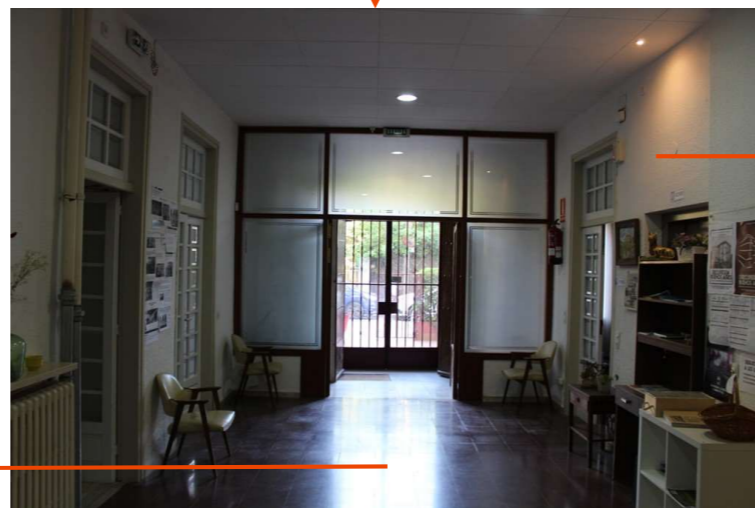
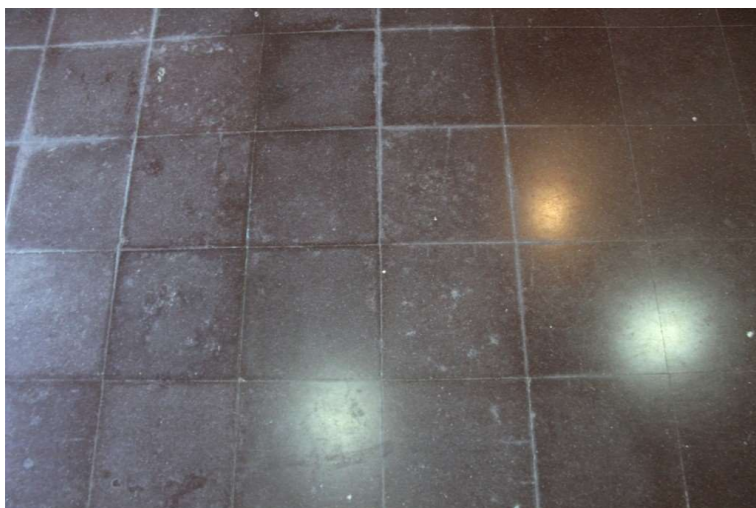
Els paviments originals van ser arrencats en el marc de la intervenció realitzada pels Paüls segons projecte de 1975 i substituïts per l'actual enllosat, consistent en: paviment de rajola quadrangular de vibrazolit polit de color grana i disposat a junt seguit (a les zones de pas i dependències comunes) i paviment de terratzo quadrat de color cru (a les estances més privades i els dormitoris). El cancell d'accés, tancat amb una fusteria contemporània amb vidres esmerilats, conté l'únic paviment de marbre de l'edifici.

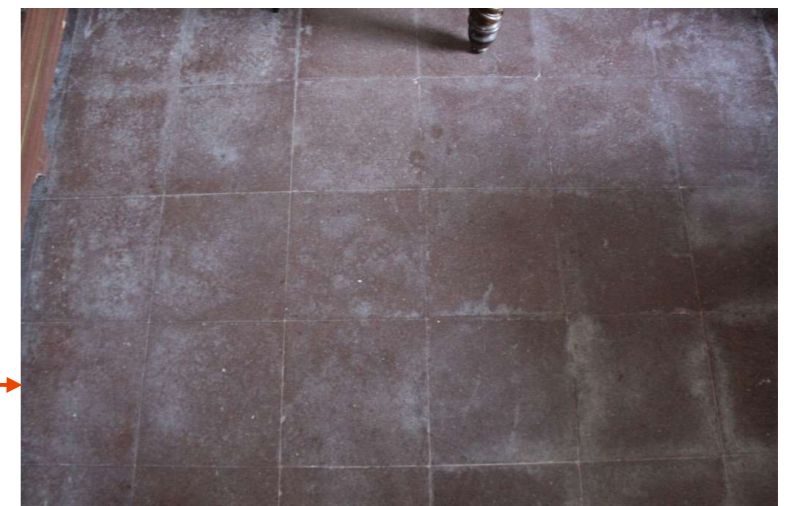
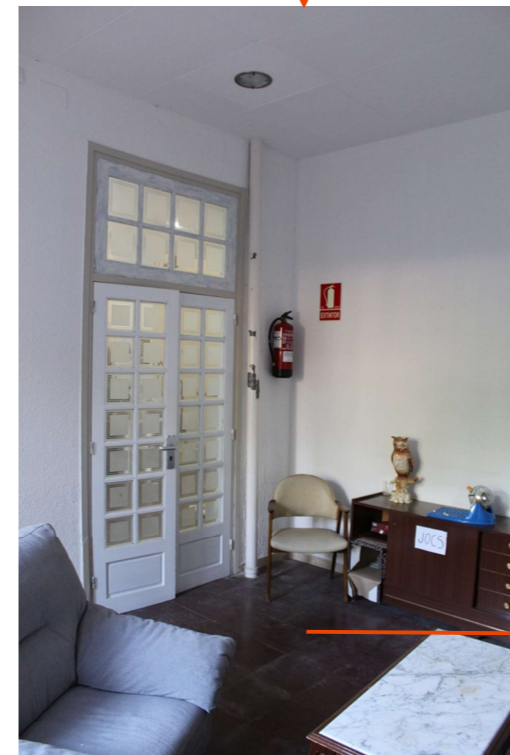
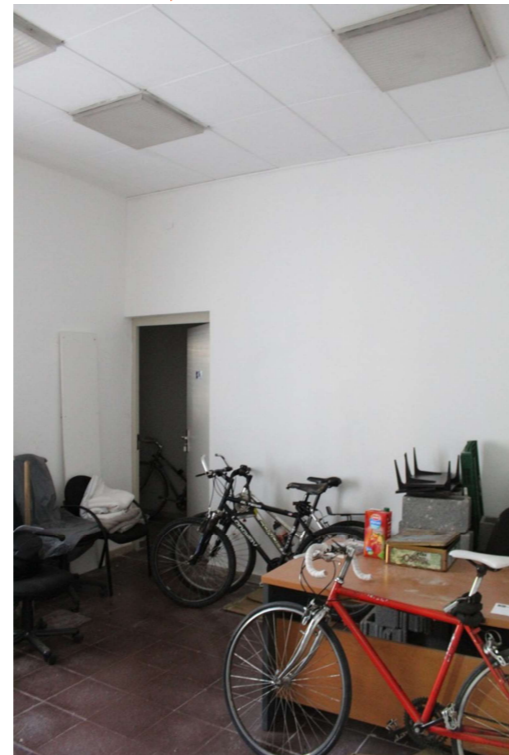
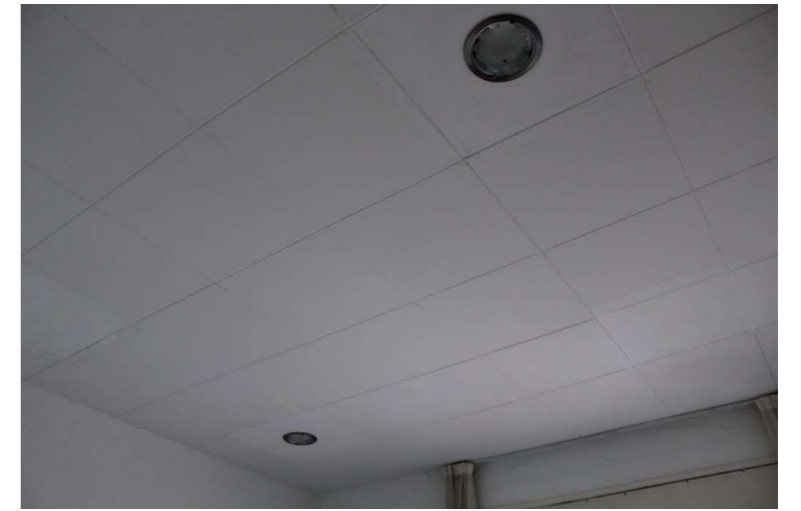
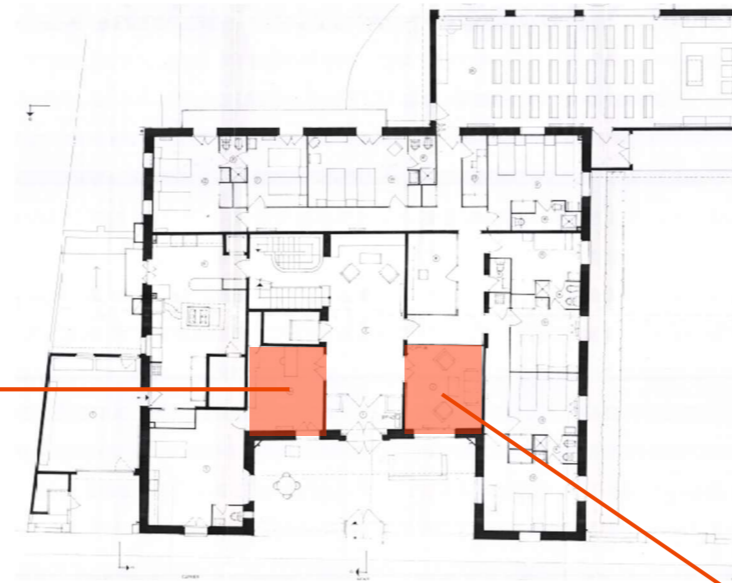
Pel que fa els acabats, cal apuntar que totes les fusteries, tant interiors com exteriors, son de factura nova. El mateix succeeix amb serveis com els lavabos, aplacats amb rajola ceràmica contemporània vidrada de color blanc i blau i amb sanitaris moderns. Aquests lavabos es localitzen entre habitació i habitació i presenten dues portes, ja que eren estances compartides amb accés des de les dues cambres adjacents.



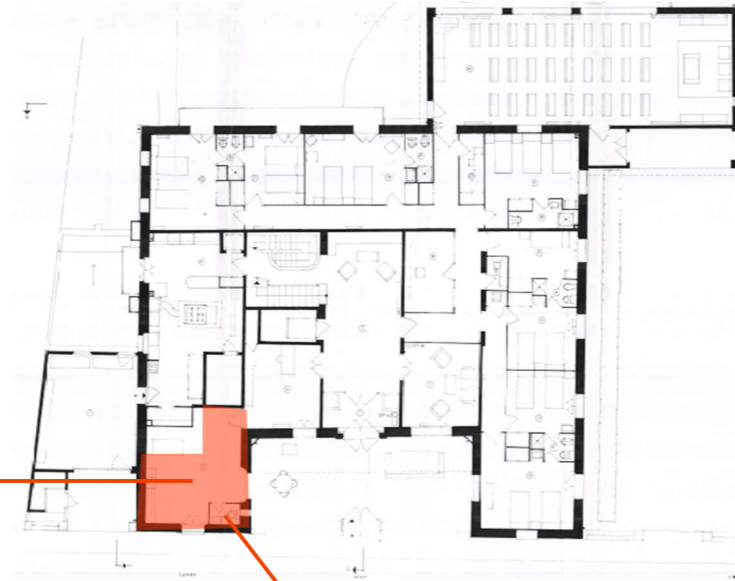


En aquesta pàgina, diverses vistes i detalls del vestíbul central de la planta baixa, distribuïdor de totes les dependències de l'edifici.

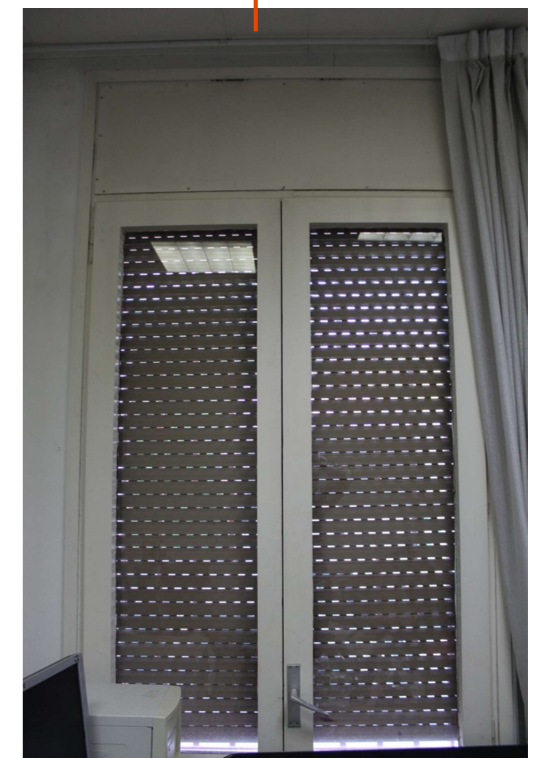




En aquesta pàgina, vistes i detalls de la sala d'espera de l'antiga Llar Betània (a mà dreta) i de la secretaria de la institució (a mà esquerra).



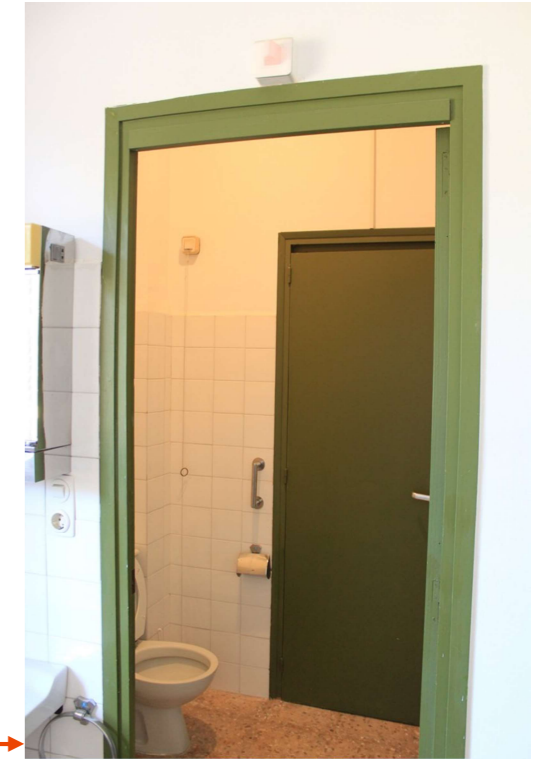
Diversos detalls de l'antic Office de treballadors de la Llar Betània, situat en el cos més septentrional de l'edifici.



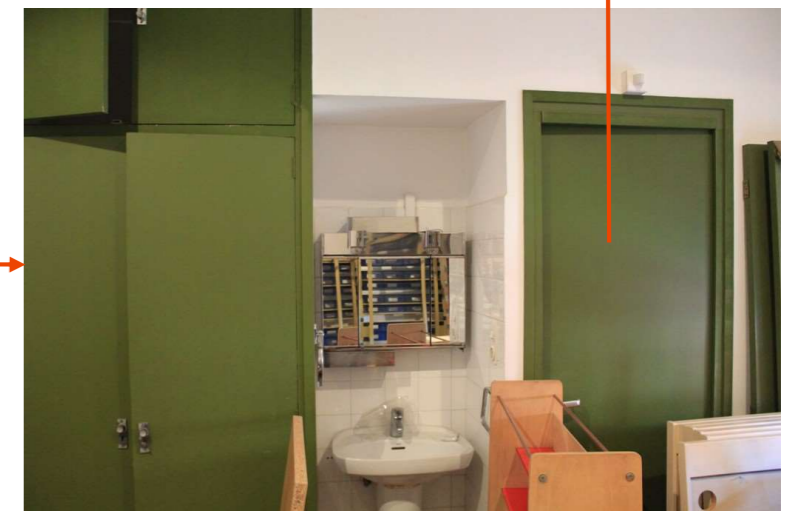
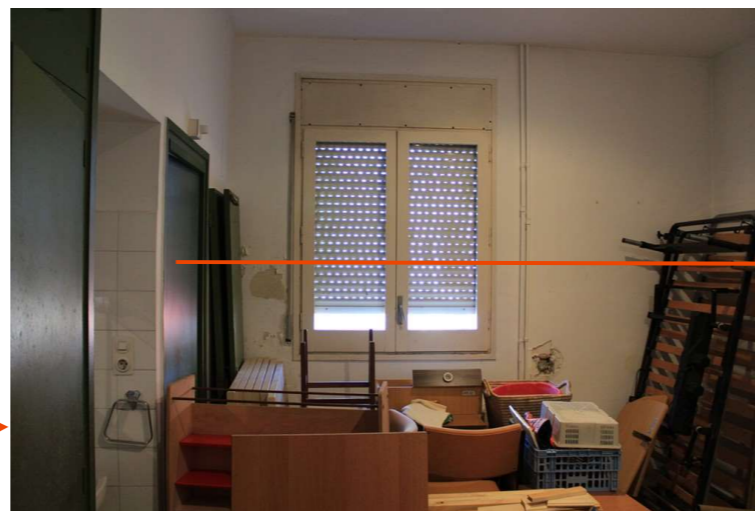
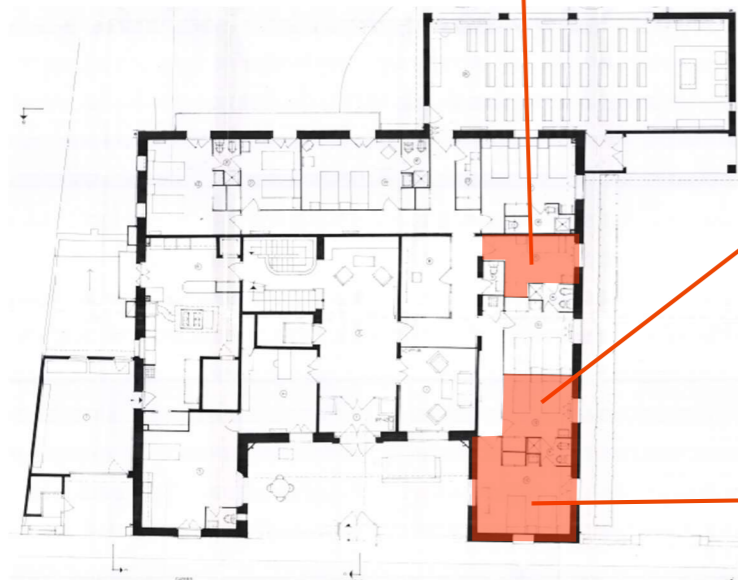


Al sector més meridional-oriental de l'edifici les dependències estan interconnectades per una xarxa de passadissos.



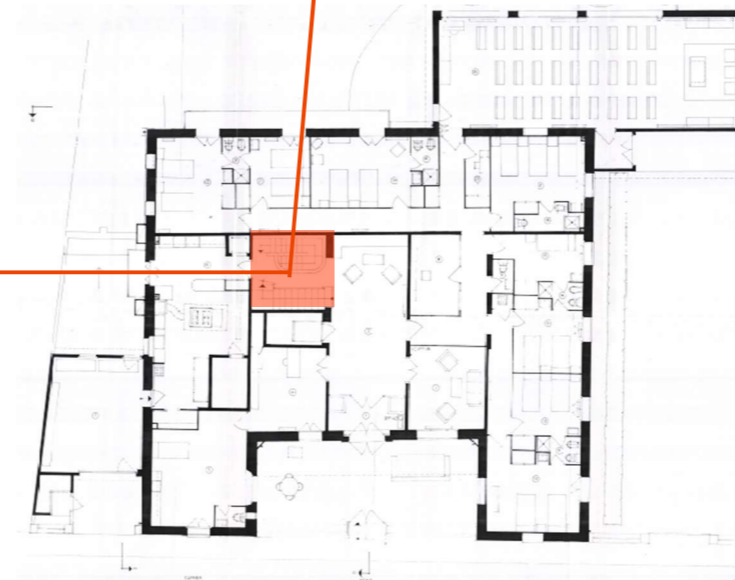
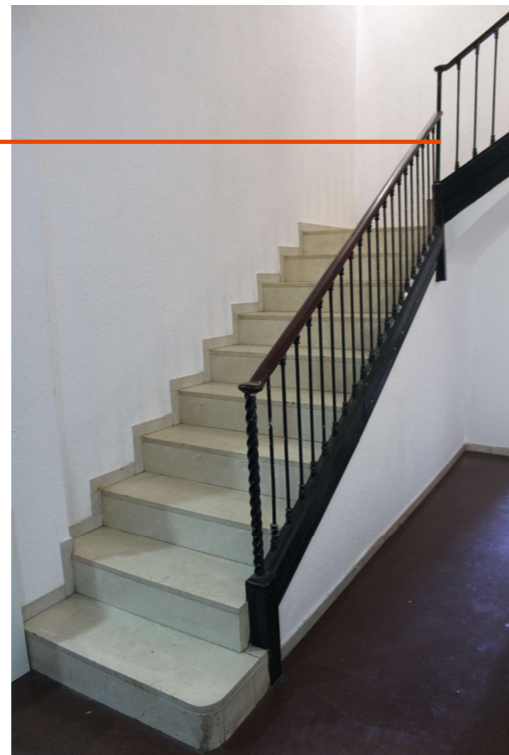
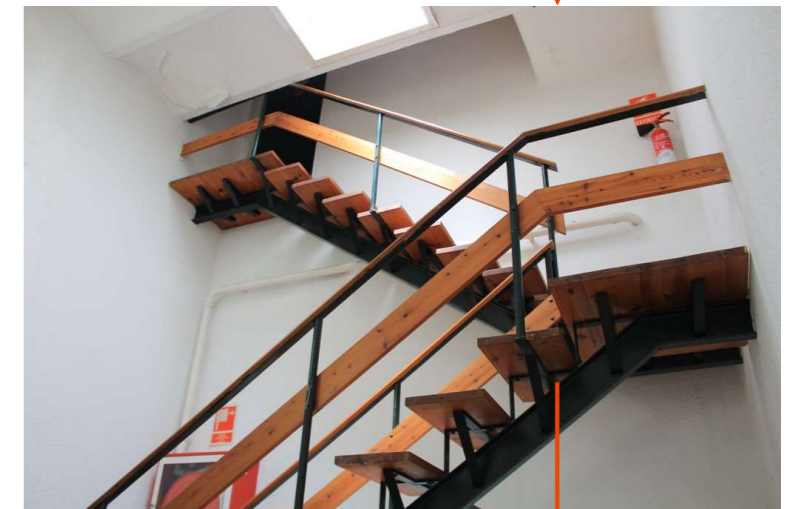


Els dormitoris situats a la planta baixa presenten tots les mateixes característiques: planta quadrada, una porta d'accés, una única finestra al jardí i una porta que comunica amb el wàter i dutxa que comparteixen amb l'habitació contigua. Cada dormitori està equipat, a més, amb una pica i un armari encastat.



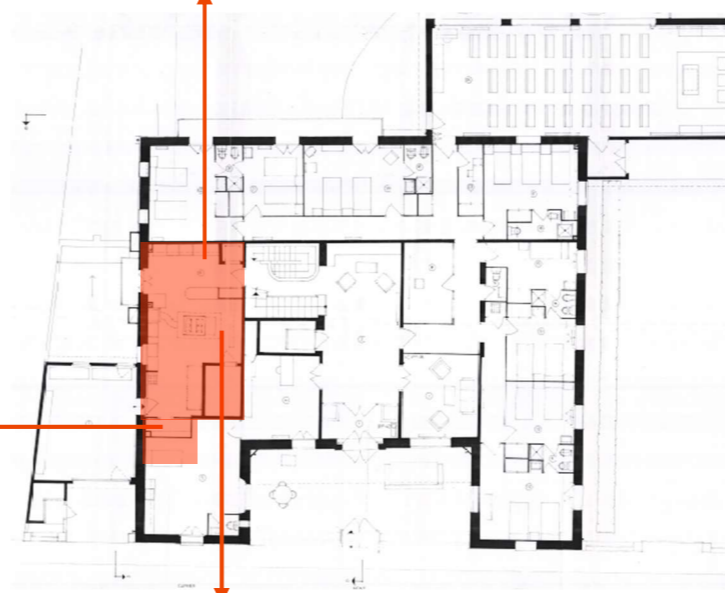
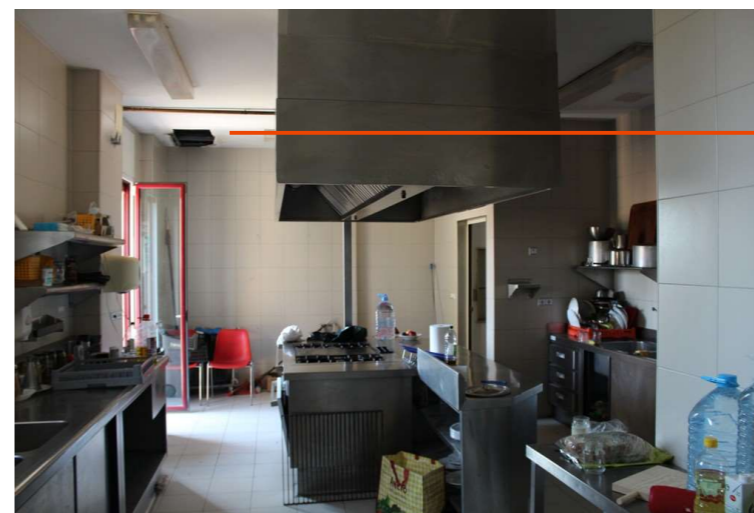
L'única escala que comunica verticalment totes les plantes de l'edifici es localitza al flanc més septentrional del vestíbul d'accés, en una caixa d'escala de planta quadrangular. Es tracta d'una escala de tres trams per planta construïda sobre volta catalana rampant. Conserva llurs baranes de barrots de ferro colat, els angulars dels quals presenten un desenvolupament helicoidal. Dita barana reposa sobre un entornpeu de fusta i queda protegida per un passamans del mateix material. Els graons, com els replans, son fets de lloses de marbre de color cru.

Al replà de la planta tercera neix una escala afegida durant les darreres intervencions a l'edifici amb la finalitat d'accedir a la sala de màquines de l'ascensor. Està realitzada amb bigues metàl·liques tipus IPN amb graons i baranes de fusta de pi.

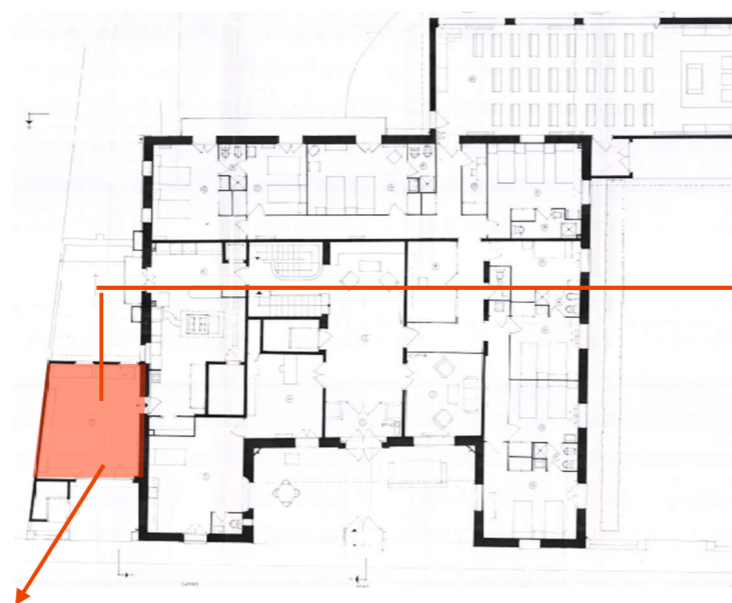


A la crugia més septentrional es troba la zona de cuines, un espai amb acabats contemporanis que compren la zona de cuina, la cambra frigorífica i un magatzem d'utensilis que es troba a l'altra banda d'un petit distribuïdor. Aquests espais presenten cel-rasos d'esscaiola que amaguen els forjats de bigueta metàl·lica i revoltó ceràmic (visible en una cala practicada en un dels angles) i les parets estan aplacades amb rajola vidrada contemporània. El paviment està fet amb rajoles antilliscants disposades a junt seguit.

A mà dreta, diverses vistes de la cuina i la cambra frigorífica. Sota aquestes línies, imatge general del distribuïdor i el magatzem d'utensilis annexos a la cuina.



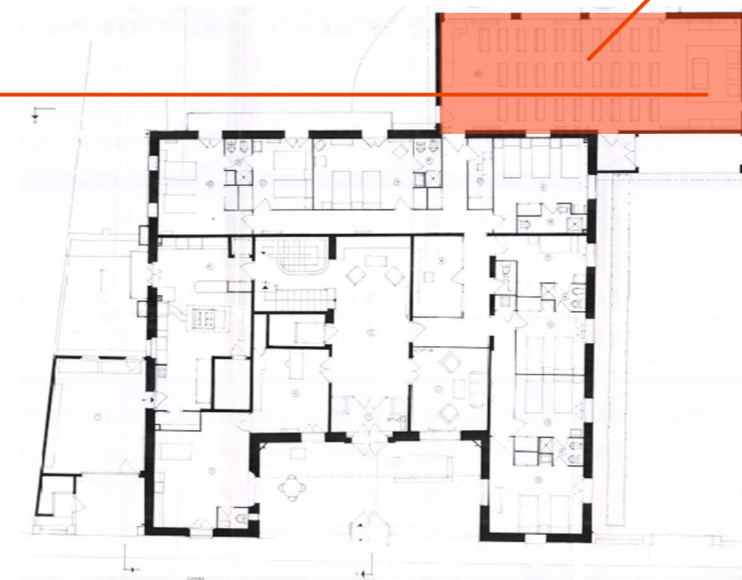
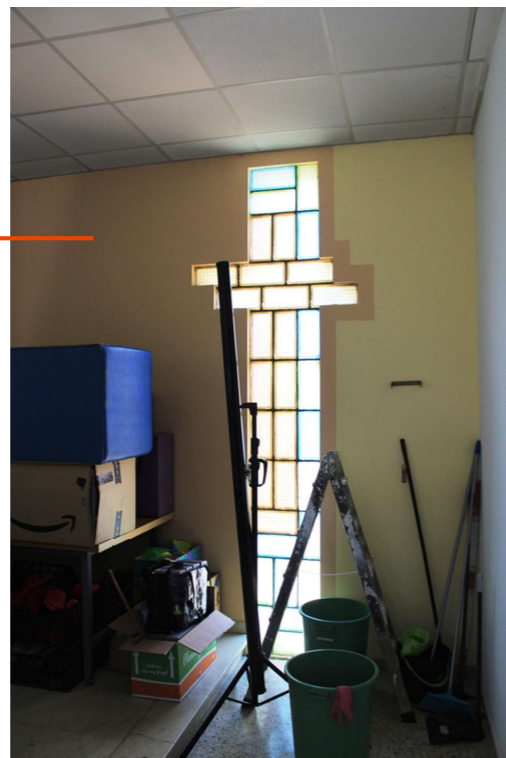
A través del distribuïdor del magatzem de la cuina s'accedeix, mitjançant una obertura practicada a la façana septentrional, a un espai adossat l'any 1962 i que havia de servir de garatge dels Paüls. S'accedeix a aquest espai per mitjà de tres graons de granit que salven el desnivell existent entre l'interior del cos meridional i aquest espai de nova creació. Es tracta d'una estructura simple, un cobert fet a base de biguetes de formigó armat que sosté un forjat de maó calat. L'espai presenta les parets emblanquinades i un senzill paviment de rajola vidrada. En el racó més meridional hi ha, tancat amb uns envanets, un sanitari de servei de factura contemporània, amb totes les superfícies enrajolades.



En aquesta pàgina, vistes del garatge que es va construir entre la façana nord i la tanca nord del jardí com un cos adossat a l'edifici principal.

A l'angle més meridional de l'edifici, adossat a la façana est, s'hi troba la capella que van construir les Paüles en un nou cos situat on antigament hi havia la terrassa principal del jardí. Aquest espai, al que es pot accedir directament des del porxo del jardí i des d'un dels portals de l'antiga façana, està cobert amb un forjat de formigó amagat per un cel-ras registrable a base de perfils d'alumini i plaques de fibra. Les parets estan revestides i estucades de color blanc, mentre que el paviment està fet amb lloses quadrangulars de terratzo. La zona del presbiteri conté una tarima de marbre de color cru, sobre el que reposa una ara d'altar de marbre gris. Pel que fa les obertures, el presbiteri presenta un finestral cruciforme fet a base de blocs rectangulars de vidre de colors. Aquest mateix material s'utilitzà pels tres finestrals de la "nau", on els blocs resen les paraules "Llum" i "Pau" flanquejant l'anagrama de Maria.

La capella de l'antiga residència estudiantil dels paüls es troba en un altre cos annex adossat a la planta baixa pel seu flanc més meridional.

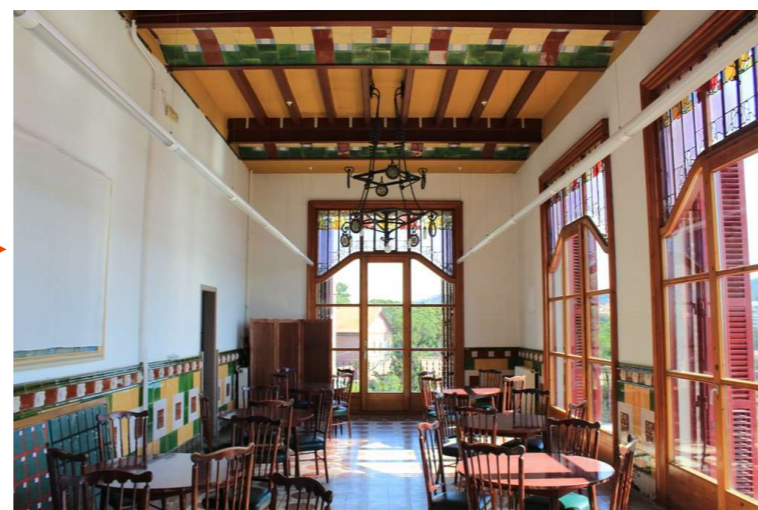
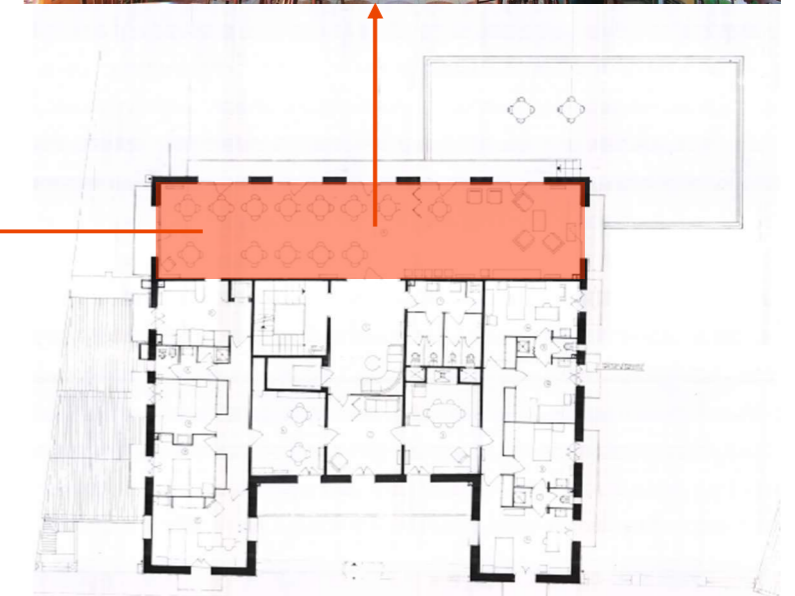


La Planta Primera

En pujar a l'escala s'arriba a un distribuïdor que dona accés al que és, sense cap dubte, l'espai més important de tot el conjunt: l'antic menjador de l'Hotel Buenos Aires. Situada a la crugia més oriental i amb una planta rectangular de gran llargària, es tracta de l'estança més àmplia i lluminosa de l'edifici. Les seves principals característiques són l'alçada del seu forjat i la presència de fins a set enormes balcons (cinc al mur longitudinal est i un a cada mur transversal nord i sud) que omplen l'espai de llum i paisatge. La pràctica transparència dels seus murs de tancament fan que el cel de Vallvidrera i les vistes que ofereix sobre la ciutat de Barcelona s'integrin com un element més de l'espectacular programa decoratiu d'aquest saló.

Malgrat que també ha estat objecte d'intervencions i reformes, l'antic menjador preserva de manera gairebé intacta els seus acabats originals de la reforma que Jeroni Granell va programar l'any 1908. En aquest sentit, l'espai queda mediatitzat per la presència de ceràmica vidrada en sostres i arrimadors, així com de vitralls de colors en el coronament dels balcons, de paviments de mosaic hidràulic ornamental al terra i de llums de ferro forjat i vidre de colors.

La sala principal o menjador de l'antic Hotel Buenos Aires és el darrer vestigi de la reforma modernista que va viure l'edifici l'any 1908. Tot i no conservar-se del tot intacte, manté els seus evidents valors patrimonials.



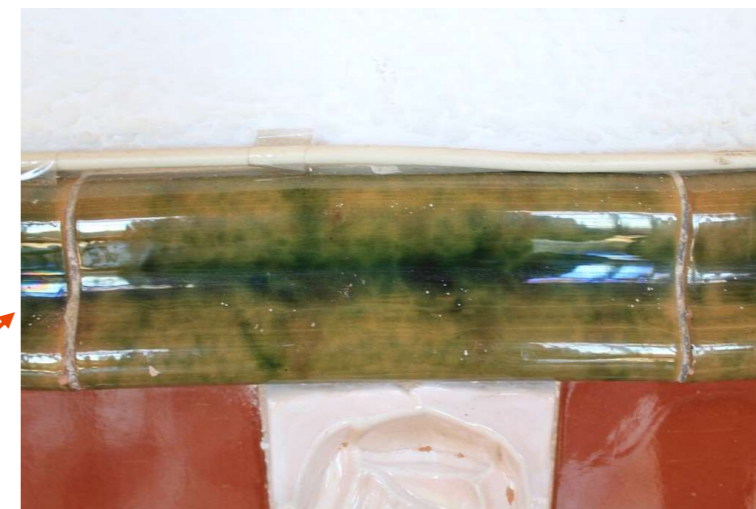
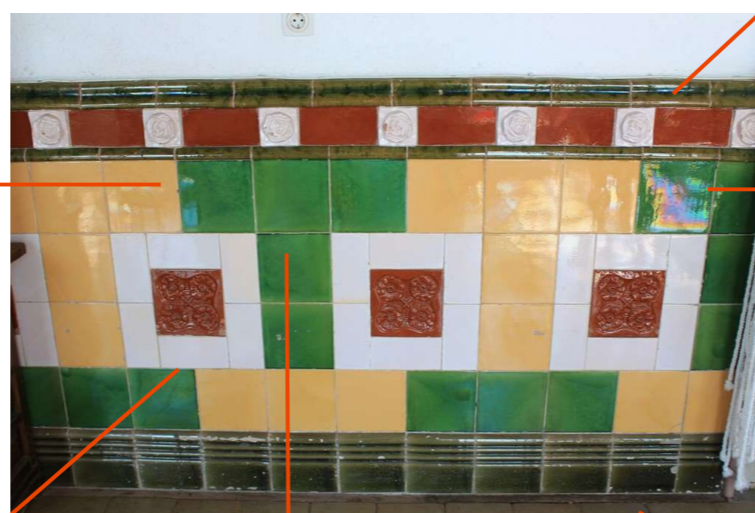
Com es pot observar en aquesta fotografia feta per Frederic Ballell (AFB), el sostre del menjador ha conservat la seva curiosa configuració original, que combina forjat i volta catalana: Cada quatre metres hi ha dues parelles de jàsseres metàl·liques de doble T que contenen, en el seu interior, un revoltó ceràmic revestit de rajola vidrada de color verd, crema, grana, blanc i blau cel formant franges ornamentals. Sobre aquestes jàsseres transversals hi ha les bigues longitudinals que sostenen el forjat de la planta segona, totes elles bordonades i sostenint un revoltó pla. Malauradament aquests revoltons ja no mostren la decoració pictòrica original, que potser queda latent sota la pintura ocre actual.

En aquesta pàgina, diversos detalls del sostre, que manté la seva configuració original a base de volta catalana combinada amb forjats plans.



Un element que es conserva íntegrament de la reforma de Granell és, com es pot veure comparant amb les fotografies antigues documentades, l'arrimador ceràmic, fet a base de rajoles vidrades del taller de Sebastià Ribó i que combina models motllurats amb motius florals, llistells i marxapeus motllurats i rajola plana de diferents colors. Aquest element només es va veure posteriorment alterat amb la instal·lació d'un dels radiadors del menjador i l'obertura de la porta que mena a l'office, on les peces ceràmiques van ser retirades.

Vista general de l'arrimador del menjador i detall de cadascuna de les peces ceràmiques procedents de la fàbrica de Sebastià Ribó.



Un altre acabat original de la reforma de Granell és el paviment hidràulic, fet amb motius ornamentals en forma de palmeta granada amb fruits blancs sobre fons gris disposat de junt seguit. Aquest model de rajola de ciment va ser molt popular al tombant del segle i aquest model en concret pertany al catàleg de la fàbrica Orsolà, Solà i Cia. de 1909 amb el codi 633 i és un disseny del decorador Antoni Saurí.

En algunes fotografies antigues com les que va fer Lucien Roisin (IEFC) s'hi pot veure que l'entrega del mur amb el forjat estava decorat pictòricament amb motius florals inspirats en el paviment hidràulic de Saurí. No es descarta, doncs, que sota les capes pictòriques donades pel temps pugui aflorar aquesta antiga decoració.



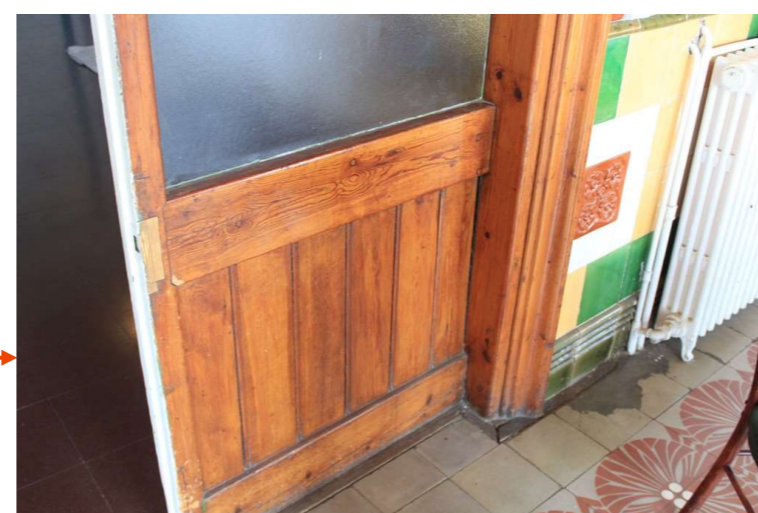
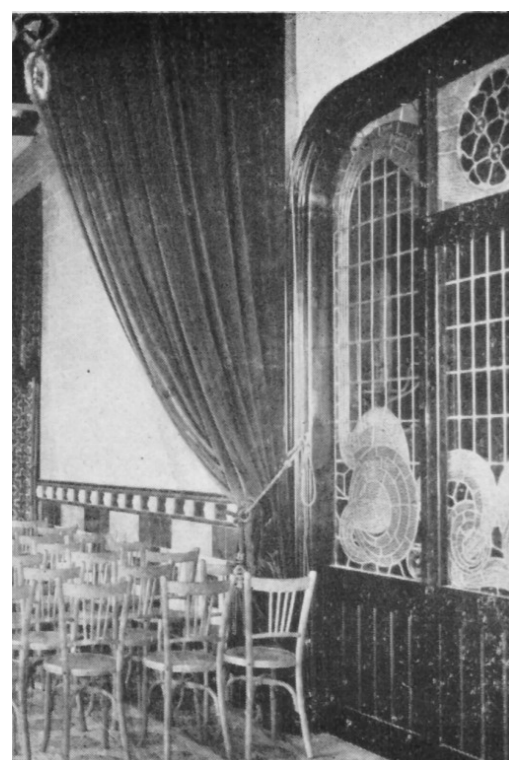
El terra del menjador és l'únic de tot l'edifici que conserva el seu acabat original. Es tracta d'un mosaic de ciment hidràulic de la fàbrica Orsolà i Solà.



Pel que fa les fusteries que tanquen aquest saló cal apuntar que son totes fetes de fusta de pi. Afegir que només es conserva la porta original d'accés al menjador, per bé que aquesta ha estat desposseïda dels vitralls que antigament ornaven els seus plafons translúcids, avui amb un vidre laminat. De manera inversa, i com es pot veure en la fotografia de F. Ballell (AFB) els set balcons que s'obren al jardí conserven els vitralls antics de la fàbrica Rigalt, Granell i Cia amb motius florals de color groc i vermell davant d'un drapejat de color rosa. Malgrat tot, aquests vitralls han estat recentment muntats en unes noves fusteries tipus climalit que reproduïxen de manera molt fidel els models originals. Pel que fa la fusteria exterior, les antigues persianes mallorquines de fusta van ser substituïdes recentment per persianes de llibret d'alumini granat.

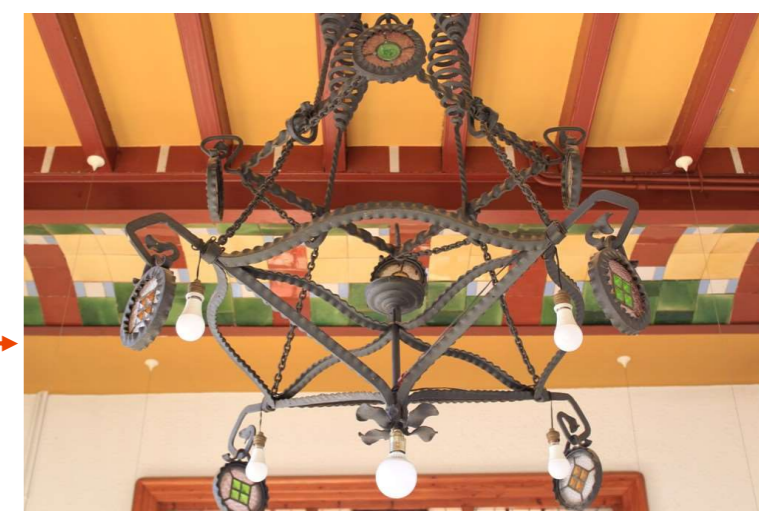
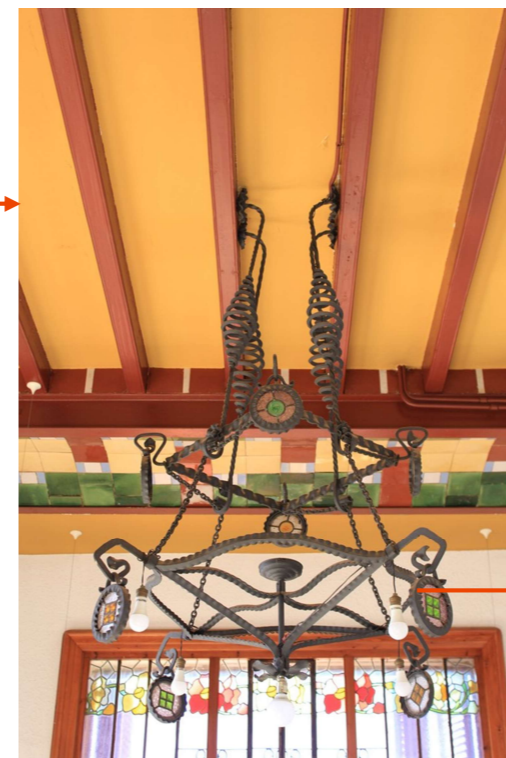
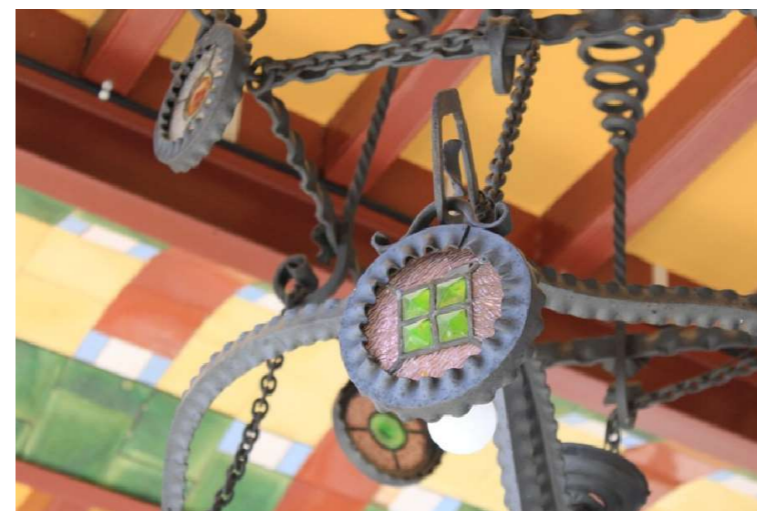


*Sota aquestes línies, comparativa entre els vitralls modernistes que originalment ornaven el portal d'accés al gran saló i els vidres laminats que s'hi poden observar en l'actualitat.
A mà dreta, diversos detalls de la nova fusteria moderna que acull els vitralls de la prestigiosa companyia Rigalt, Granell i Cia.*



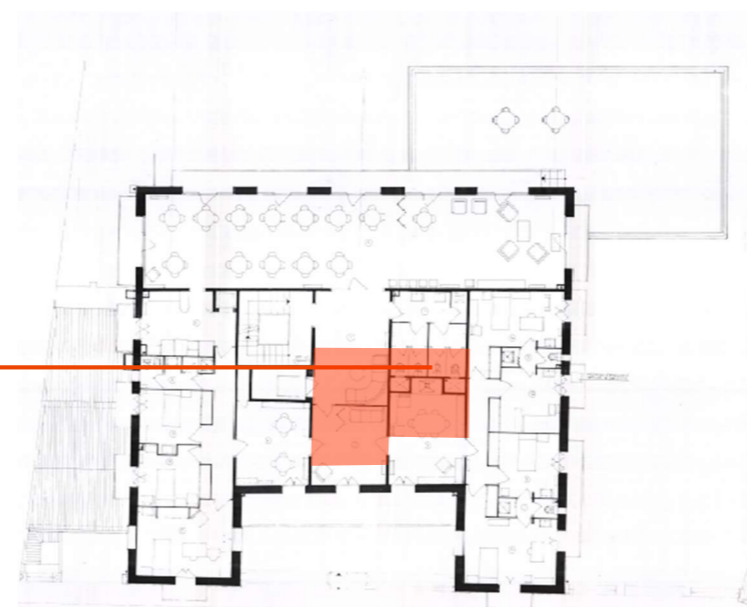
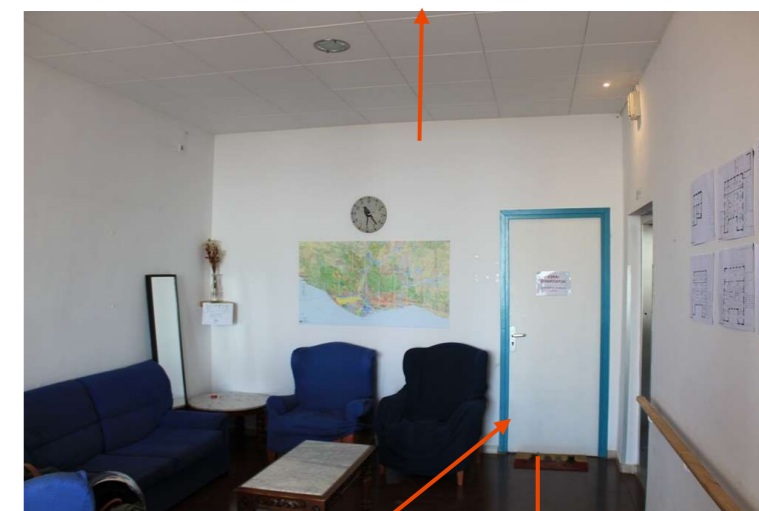
Completant el conjunt és important destacar la presència dels antics llums d'aranya de ferro forjat, el disseny i la confecció dels quals no ha transcendit durant la fase documental de l'estudi. Es tracta de tres llums tipus salomó, fet a base de cadenes i barrots arrissats de ferro colat fent motius "coup de fouet" i espirals. D'ells pendulen medallons de vidres de colors encaixats en un perfil circular. D'aquests llums, directament fixats a les bigues de fusta del forjat, només se'n conserven tres dels cinc que hi havia originalment, tal i com mostren les fotografies antigues com la de Frederic Ballell (AFB). També s'han perdut les cinc parelles de globus que complementaven cadascuna de les aranyes per banda i banda i que feien, en el seu moment, que tot el forjat quedés poblat de ferros i llums decoratius.

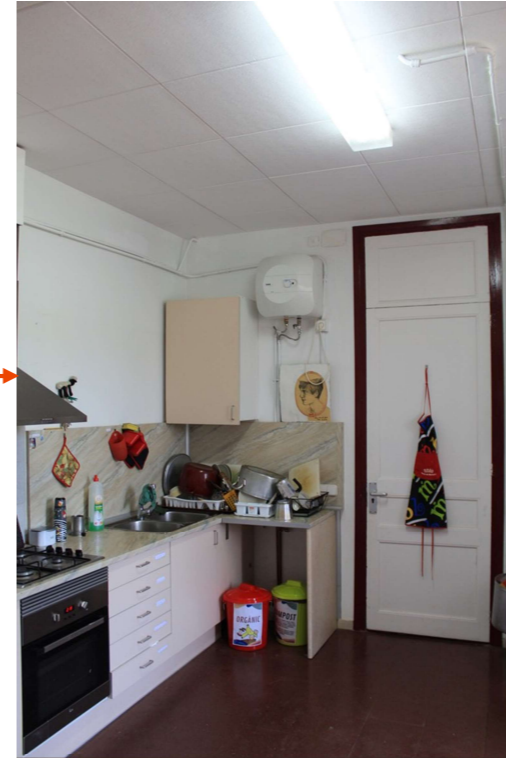
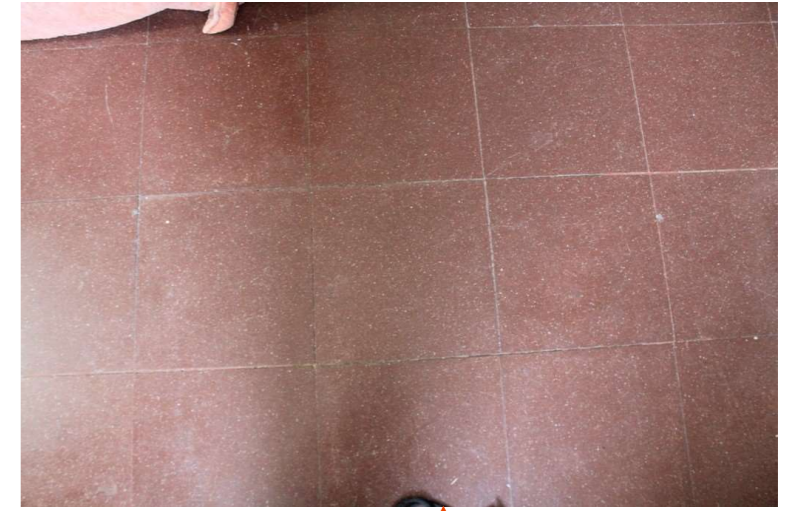
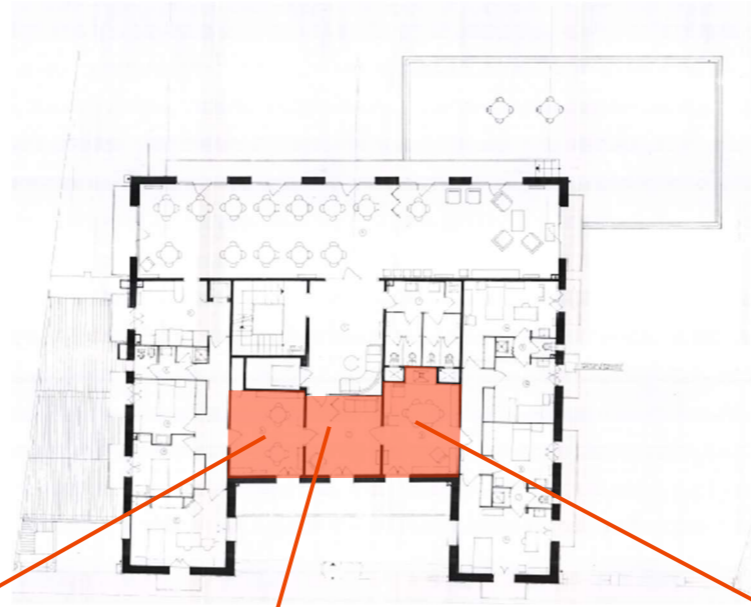
El menjador principal conserva tres dels cinc llums de forja que, des de la reforma de Granell, il·luminen i ornamenten el sostre de l'estança. El repertori ornamental d'aquests elements de forja es poden reconèixer en altres projectes dirigits per Granell.

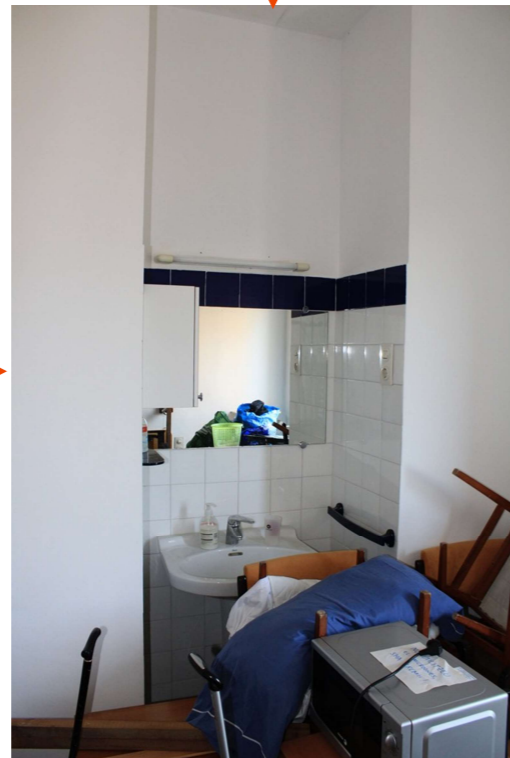
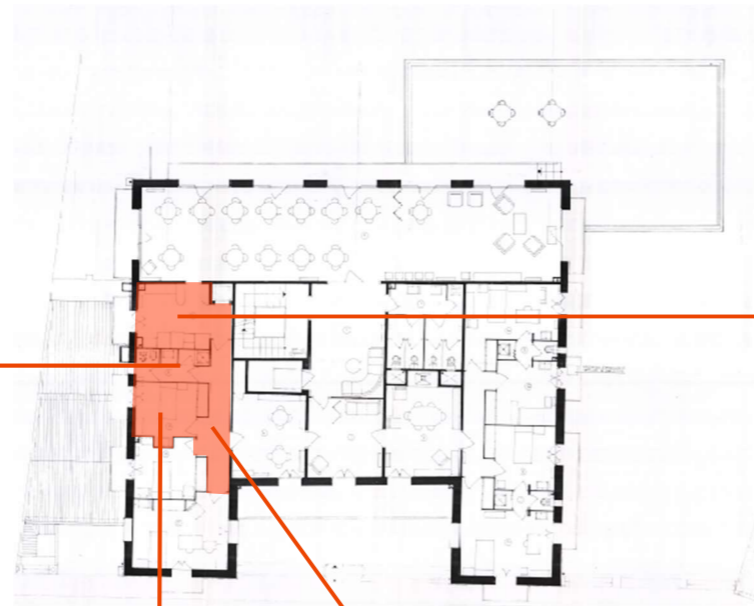


Deixant de banda el Saló central o antic menjador de l'antic Hotel Buenos Aires, que conserva la seva estructura i programa decoratiu modernista, la resta de la planta primera presenta uns acabats moderns que s'assimilen molt als que s'han analitzat en parlar de la planta baixa. En termes generals es pot dir que els sostres estan recoberts amb plafons quadrangulars d'escaiola de factura contemporània. Les parets, emblanquinades, no presenten vestigis aparents de decoració original. Els paviments estan configurats amb lloses quadrades de vibrazolit granat. Pel que fa als serveis de tota la planta i l'office presenten els seus murs revestits de rajola vidrada blanca i blava i sanitaris de porcellana contemporanis. L'Office destaca per la presència d'un passa plats modern que comunica amb la resta de plantes.

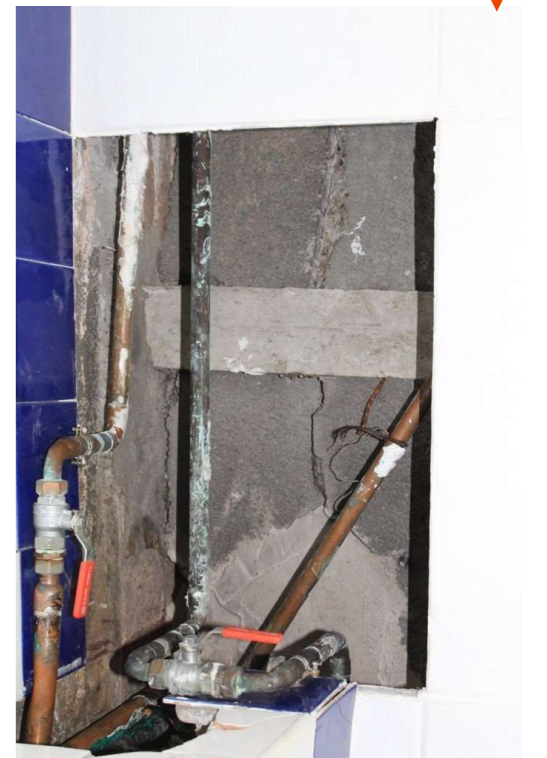
Deixant de banda el saló principal, la resta de la planta baixa presenta uns acabats contemporanis pràcticament idèntics als exposats a la planta baixa.







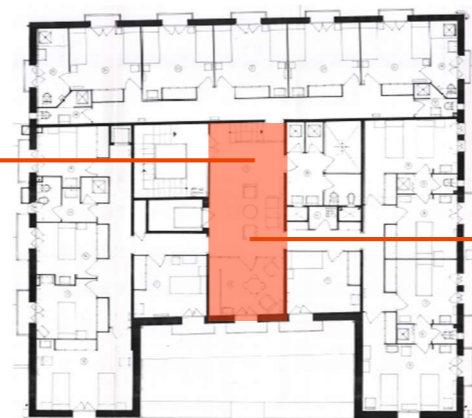
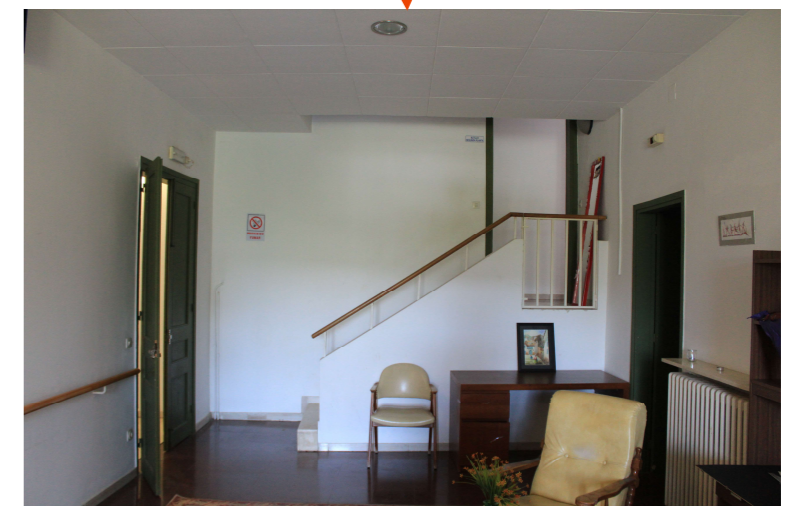
*A mà esquerra, vista del passadís de la crugia septentrional i detalls d'una de les seves habitacions i lavabos.
A mà dreta, algunes vistes de l'office annex al menjador, on millor es pot observar la presència del passa plats que comunica les cuines de planta baixa amb el menjador principal i les habitacions de les plantes superiors.*

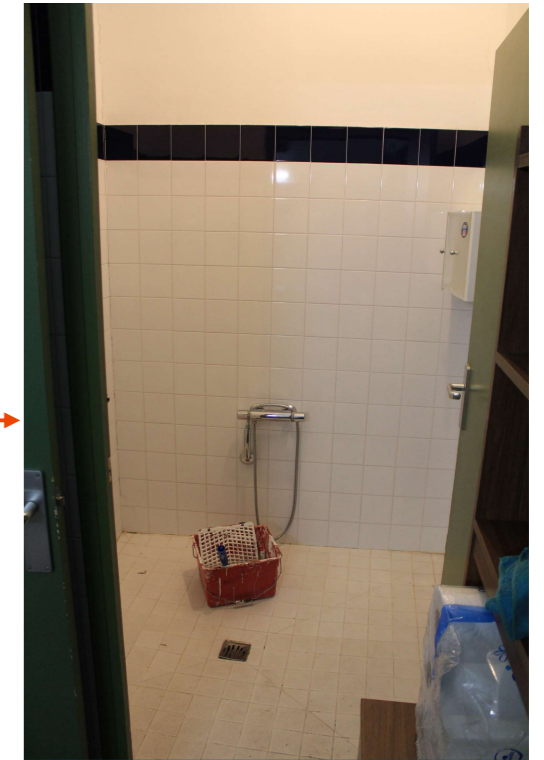
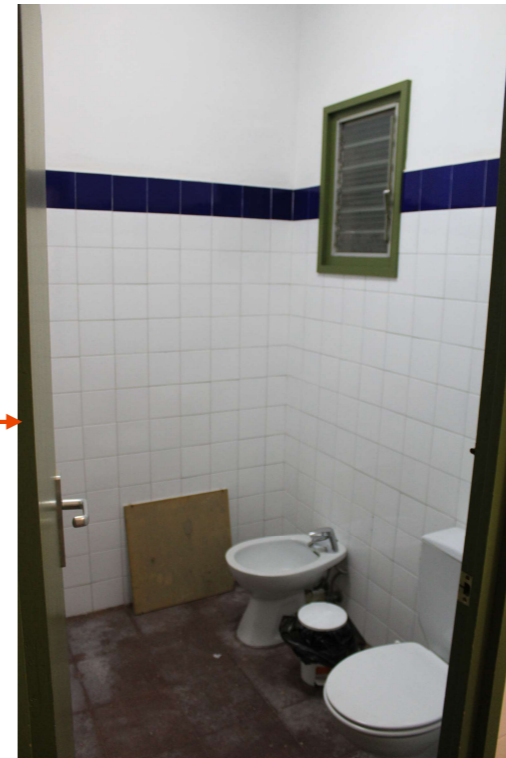
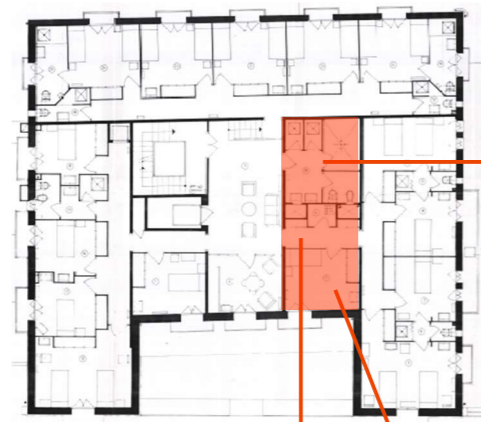


La Planta Segona

A través de l'escala central de l'edifici s'accedeix al vestíbul central de la planta segona, que centralitza tots els passadissos que, des de la reforma de 1975, distribueix les quinze habitacions destinades a allotjar els ancians de la Llar Betània. Deixant de banda els murs de càrrega, la distribució d'aquesta planta és fruit dels projectes contemporanis de rehabilitació. Per aquest motiu es pot tornar a trobar de nou cel-rasos fets de plafons seriatos d'escaiola, murs revestits i emblanquinats, paviments de terratzo polit tipus vibrazolit i fusteries modernes, totes elles pintades de verd. Com en la resta de plantes, els serveis presenten revestiments de rajola vidrada blanca i blava i sanitaris moderns. Les habitacions de la crugia sud es caracteritzen per la presència de lavabos compartits, mentre que les de la resta de la planta no disposen de més lavabos que els comunitaris, situats al vestíbul i a l'extrem de la crugia septentrional. Totes les fusteries exteriors van ser refetes, en aquesta planta, d'alumini blanc tipus climalit.

La principal característica d'aquesta planta, com també es veurà en descriure la planta tercera, és el desnivell existent entre el nucli principal de l'edifici i la crugia oriental. Aquest desnivell, salvat per una única escala situada al vestíbul, es deu a l'alçada dels forjats del saló principal o antic menjador de l'Hotel Buenos Aires, que amb la seva magnífic volumetria altera la circulació de les plantes superiors.



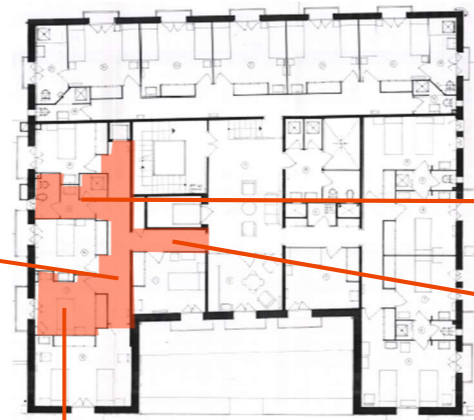


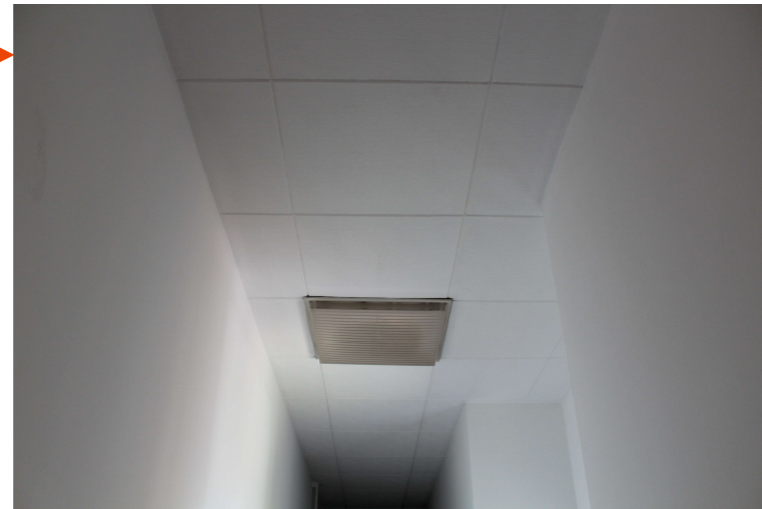
Sobre aquestes línies, diverses vistes dels lavabos col·lectius de la segona planta, amb sanitaris contemporanis i una dutxa adaptada.

Sota aquestes línies, mostra d'una de les habitacions situades al corredor meridional del cos central.

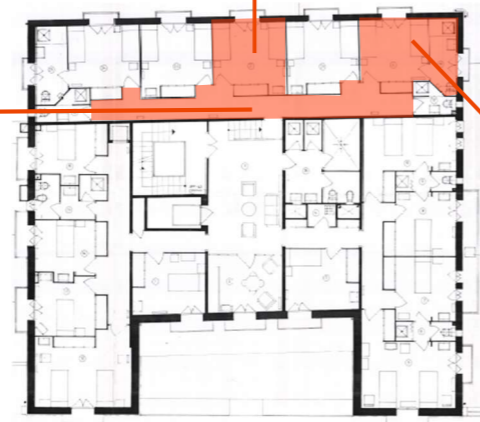


En aquestes pàgines, diversos detalls que descriuen la crugia septentrional. Com en la resta de plantes, els corredors desenvolupen un joc d'entrants i sortints per tal d'acollir les portes adaptades que donaven accés a les habitacions del geriàtric. Com es pot veure, en aquesta zona les habitacions i els serveis presenten els mateixos acabats que a la resta de l'edifici.





A mà dreta, vista del corredor de la crugia oriental.
A mà esquerra, detalls de dues habitacions: amunt, una habitació sense serveis. A sota, l'habitació cantonera, que conté un bany complet. Tot amb els mateixos acabats contemporanis que la resta de la planta.

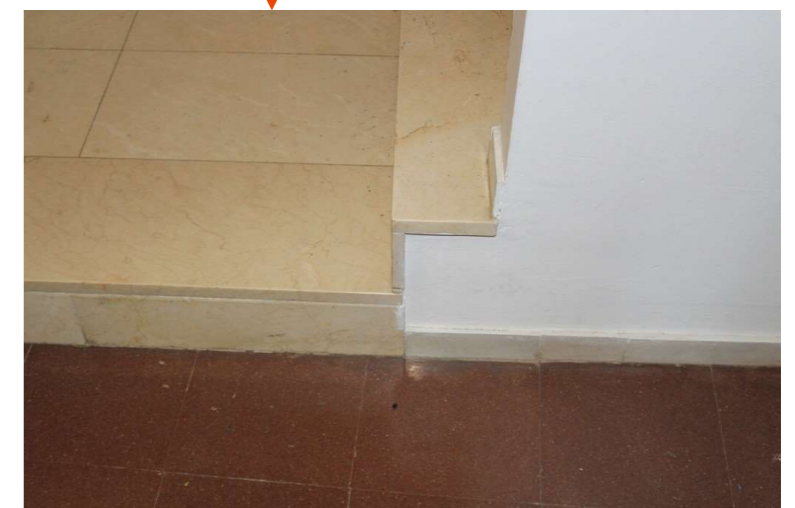
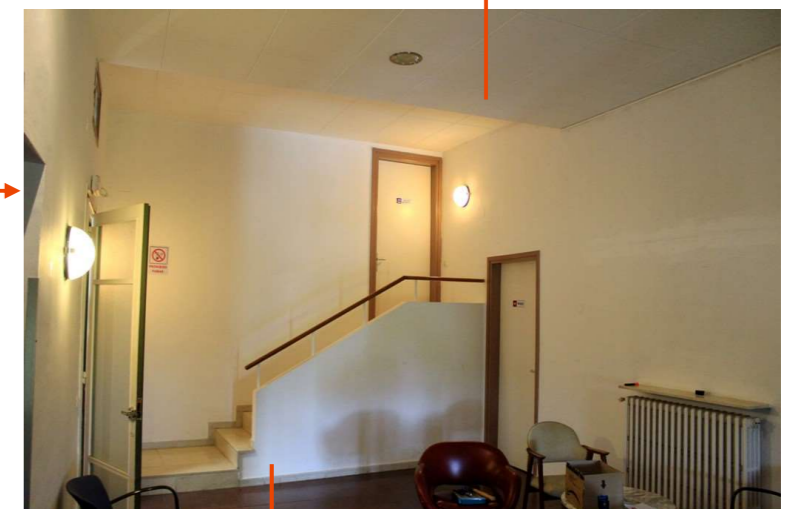
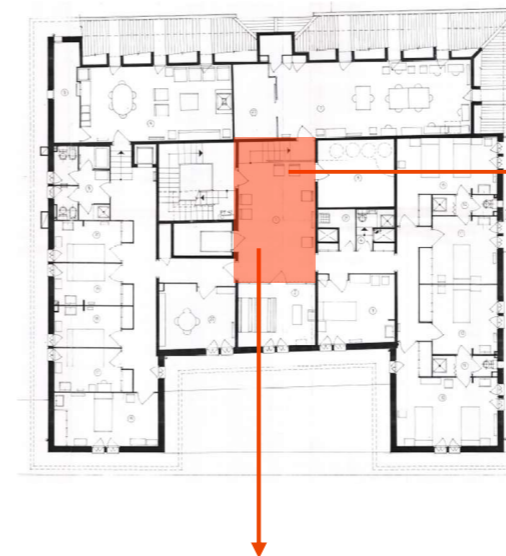


La Planta Tercera

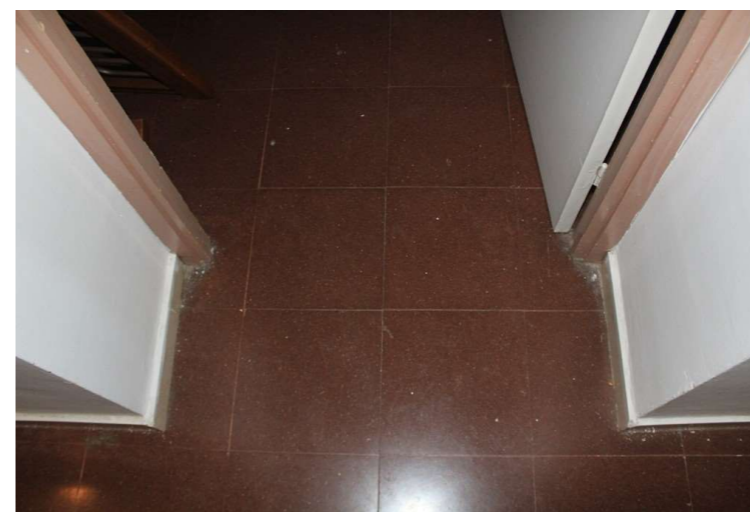
La tercera planta o planta sota coberta presenta unes característiques molt similars a les de la planta segona. A través del vestíbul central s'accedia a cinc habitacions destinades a geriàtric (a la crugia sud), mentre que la resta de la planta estava destinada a allotjar la comunitat de monges de la Congregació de Sant Vicenç de Paül que aquests darrers anys gestionava la Llar Betània. Les seves dependències comptaven amb un oratori annex al vestíbul central, un despatx, cinc dormitoris (a la crugia nord), un office i un menjador comunitari (a la crugia est).

Totes aquestes estances van ser resultat de l'àmplia campanya d'obres menada l'any 1975, i per aquest motiu s'identifiquen els mateixos cel-rasos plafonats d'escaiola, murs pintats de blanc i paviments de vibrazolit granat. Totes les fusteries interiors son modernes i pintades de color rosa marronós, mentre que les exteriors, tot i estar aïllades amb climalit d'alumini contemporani, conserven les seves gelosies originals de fusta, amb formes que s'adapten a les finestres bífores coronades per arquets de mig punt.

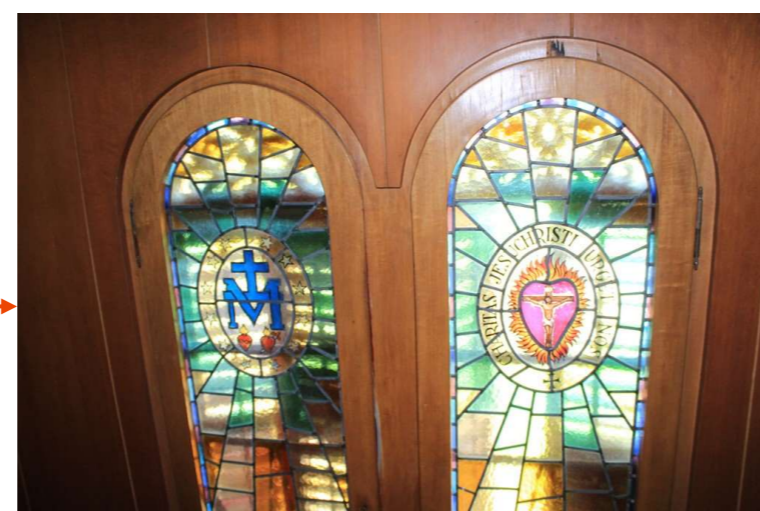
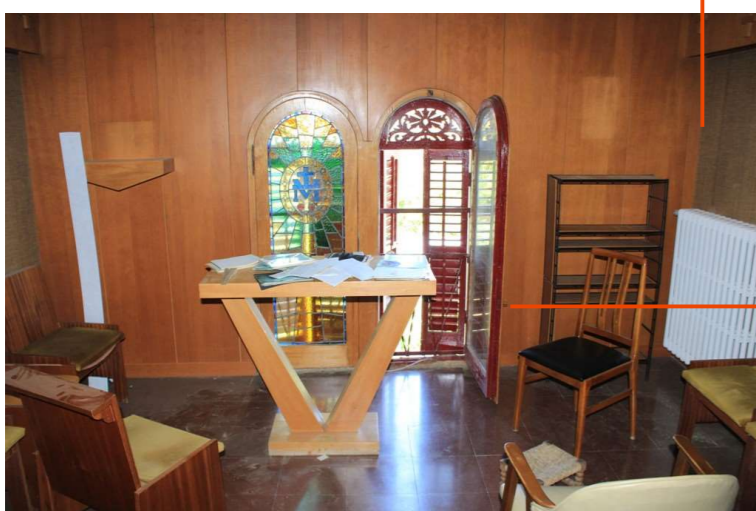
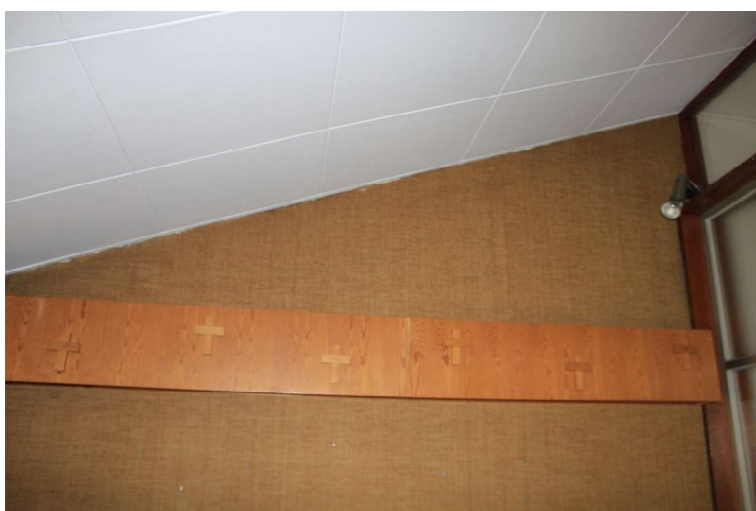
En aquesta pàgina, diverses vistes del vestíbul central de la planta tercera, que presenta la mateixa configuració material que la resta de plantes.

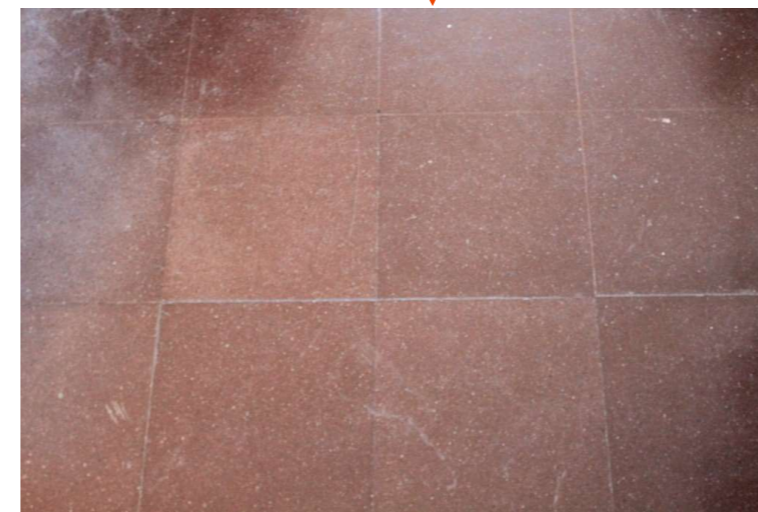


En un espai annex al vestíbul central s'hi troba l'oratori, un petit espai quadrangular amb el sostre en pendent, adaptant-se a la forma de la teulada i revestit amb plaques d'escaiola. S'accedeix a aquest espai a través d'una porta feta de fusteria d'alumini i plafons de fòrmica i vidre laminat. Mentre les parets laterals estan entapissades amb arpillera i un fris decoratiu de fusta de faig amb creus en relleu, la paret frontal està empostissada amb làmines de fusta de faig. Al centre d'aquest mur s'hi troben dues finestrelles tancades amb vitralls de colors emplomats amb símbols marians, just davant d'una ara d'altar de fusta amb la base en forma de "V".

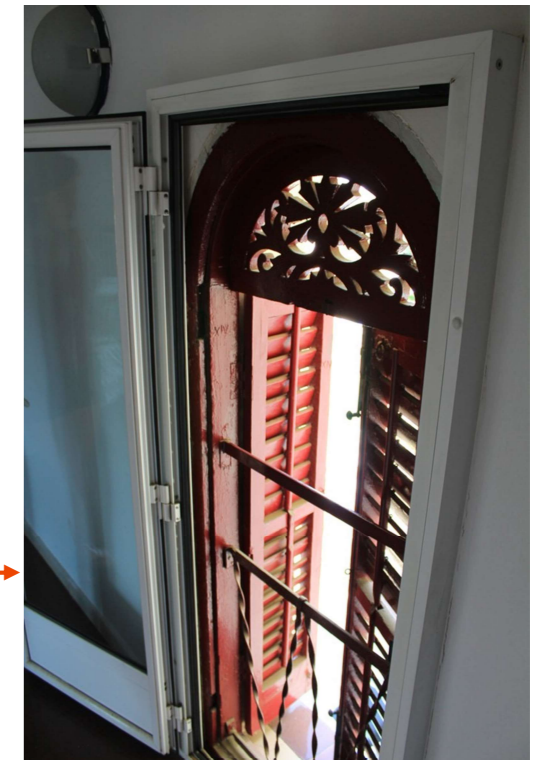


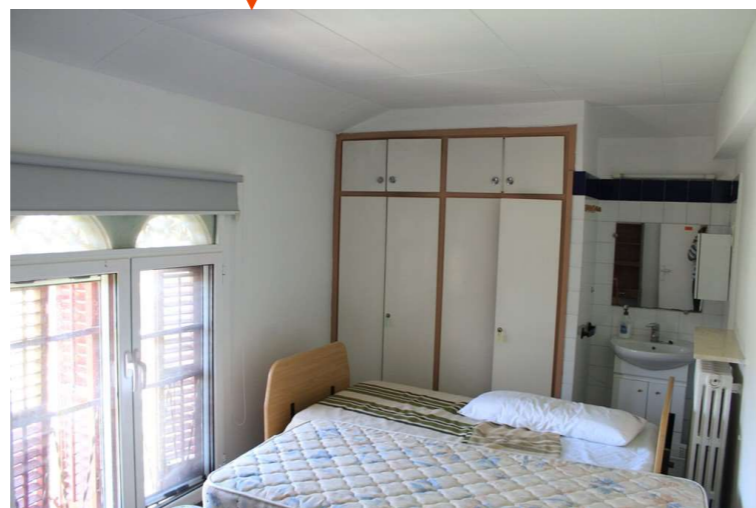
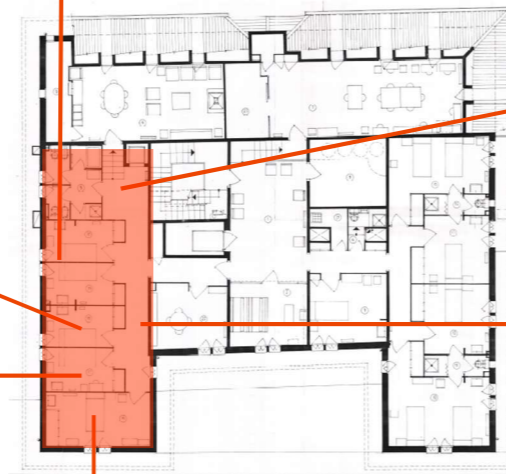
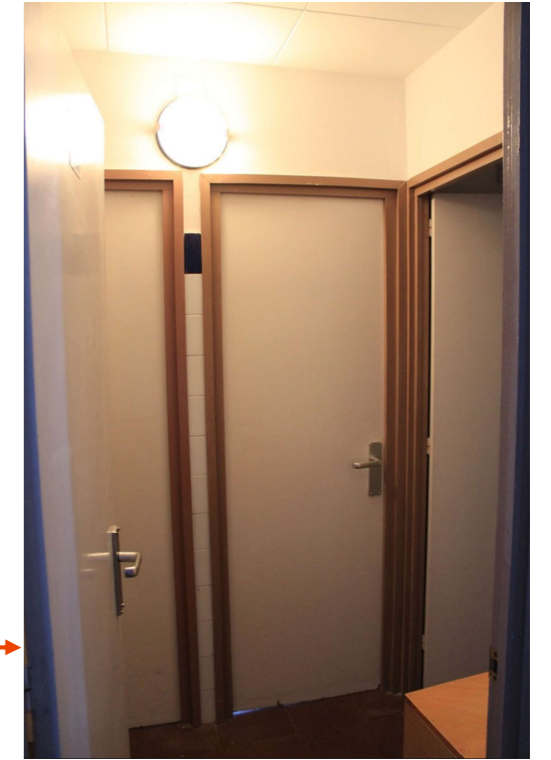
A mà esquerra, tres detalls del petit oratori adjacent al vestíbul central. A l'entorn d'aquestes línies, diverses vistes del corredor de la crugia meridional.





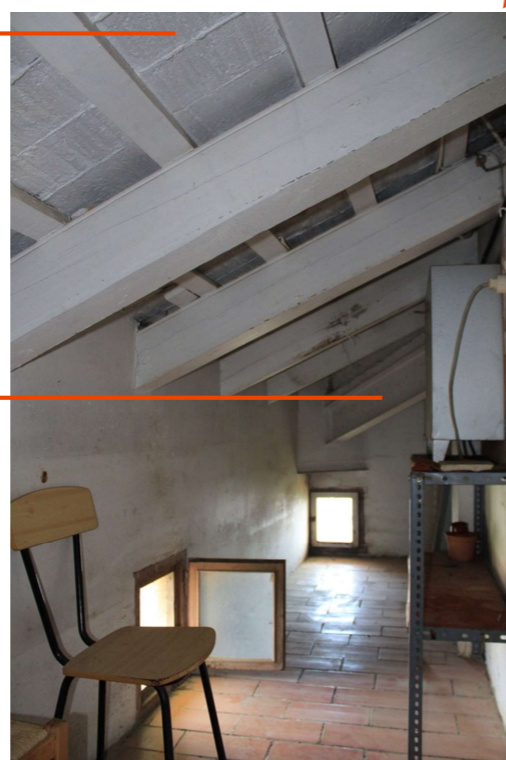
En aquesta pàgina, diversos detalls de l'habitació destinada a geriàtric localitzada a l'extrem de la crugia meridional. Destaca per la presència de les seves finestres bífores amb gelosies originals tancades amb alumini contemporani. Noti's que, com en la resta de plantes, aquestes habitacions també disposen de lavabo compartit.





La crugia nord acollia, fins fa poc temps, les dependències privades de la comunitat de Paüles que regia el centre geriàtric. Aquestes dependències presenten els terres de vibrazolit grana i els sostres escaiolats i en pendent, adaptant-se a la forma de la coberta. Com en la resta de l'edifici, les estances es vertebren a l'entorn d'un corredor amb àmplies entrades a cada estança.

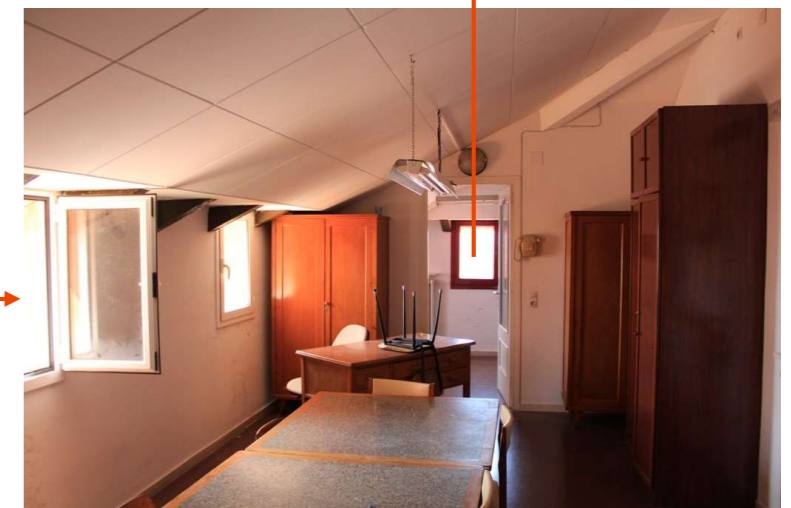
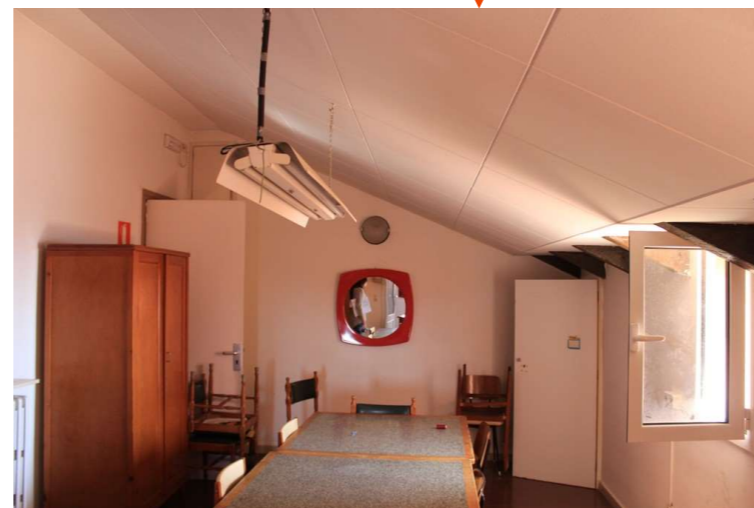
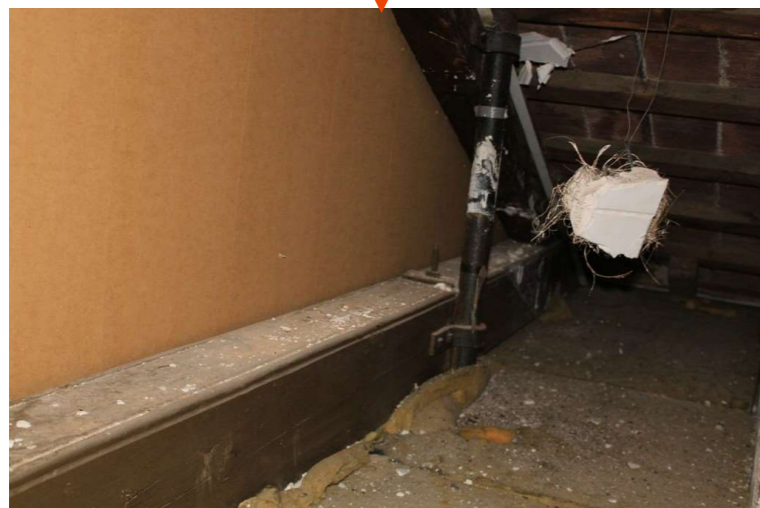
La tercera planta és la única que presenta dos accessos, per mitjà d'escaleres, a la crugia més meridional. La primera d'elles, relacionada amb les dependències privades de la comunitat, mena a un office – sala d'estar que, tot i presentar els mateixos paviments granats i cel-rasos que la resta, encara manté a la vista les bigues originals de fusta de pi que configuren la teulada. En un petit magatzem annex situat a la cantonada més septentrional s'hi pot observar com aquesta coberta està realitzada amb bigues de fusta massissa que sostenen els cabirons transversals del mateix material. El planxer, fet de rajoles bordes lligades amb guix disposades de cantell, serveix de base a teulada exterior. Tot es presenta repintat de color blanc. L'element més destacat, però, és la potent jàssera metàl·lica tipus IPN que configura els angles de la coberta.



La zona de l'office de la comunitat de Paüles és especialment interessant en tant que permet veure, alterat, el sistema de bigues originals que configuren la coberta dissenyada per Jeroni Granell.

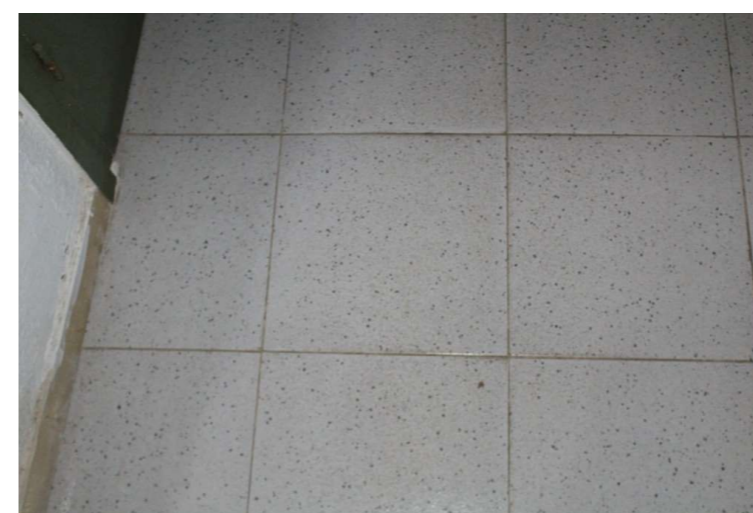
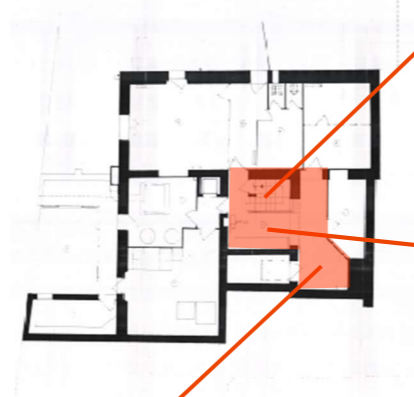
En el petit magatzem annex a l'office s'hi pot comprovar com el planxer ceràmic de la teulada reposa sobre cabirons i bigues de pi, a excepció feta de la cantonada, amb una gran jàssera metàl·lica de doble "T".

A través de la segona escala que comunica el nucli central amb la crugia est de l'edifici s'accedeix al menjador de la comunitat, un espai que, tot i conservar també la trama d'embigats de la coberta, aquesta queda coberta per un cel-ras que només permet veure l'entrega de les bigues de fusta al mur perimetral de la construcció. Tanmateix, a través d'un petit finestró es pot accedir al nivell sota coberta on es troba la maquinària del rellotge que presideix la façana. Allà s'hi pot veure, sense cap revestiment, l'estructura a base de bigues i cabirons de fusta i el planxer de rajola borda que configura la teulada.



La Planta Soterrani

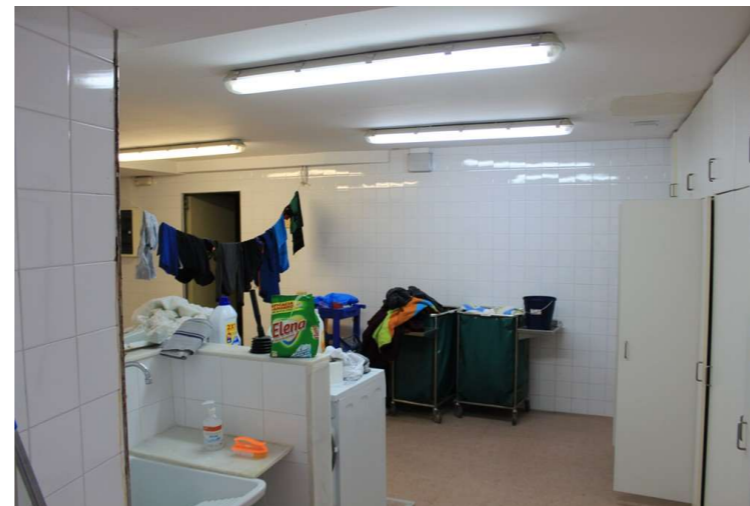
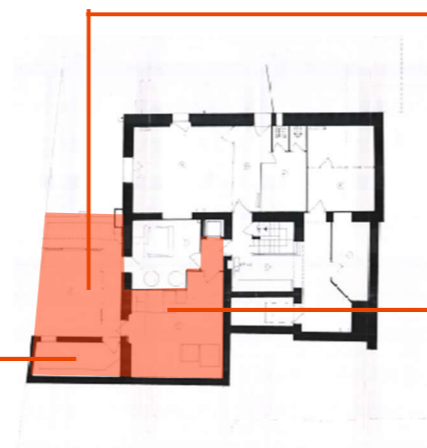
A través de l'escala que neix al costat del vestíbul de la planta baixa, feta a base de graons de marbre cru amb materials contemporanis, s'accedeix a la planta soterrani, que presenta una superfície irregular que no abraça les mateixes dimensions que les plantes superiors. En la seva configuració material s'hi pot deduir que ha patit nombroses intervencions de reforma i ampliació, com es veurà en les següents pàgines. El distribuïdor central de la planta, així com la sala annexa on es troba l'ascensor, presenta els sostres plans, amb un cel-ras d'escaiola, i els paviments enrajolats amb gres contemporani de color blanc grisós.



Les estances que es troben sota la crugia est es destaquen per presentar l'estat més original de la seva configuració material. Tant als lavabos que s'hi va construir amb la intervenció de 1975 com en la sala darrerament emprada de gimnàs, així com en el corredor que les separa, s'hi pot veure la mateixa tipologia d'acabats: els sostres estan configurats per mitjà de forjats de bigueta metàl·lica amb revoltó ceràmic, tot emblanquinat. D'altra banda, els paviments estan fets de lloses quadrangulars de terratzo gris disposat de junt seguit.



La zona soterrània situada sota la crugia nord es caracteritza per tenir els acabats més moderns de tota la planta: el sostre està cobert amb un cel-ras pla de guix que entrega directament als murs, totalment revestits de rajola vidrada de color blanc disposada de junt seguit. Pel que fa els paviments estan fets de gres modern. A través d'aquest espai s'accedeix a un cobert que presenta els mateixos acabats pel que fa el terra, però els tancaments de la qual estan fets d'alumini i coberta de xapa corrugada. Al costat d'aquest cobert hi ha un petit espai excavat cobert amb revoltos moderns de totxana calada sostinguts per bigues de formigó armat.

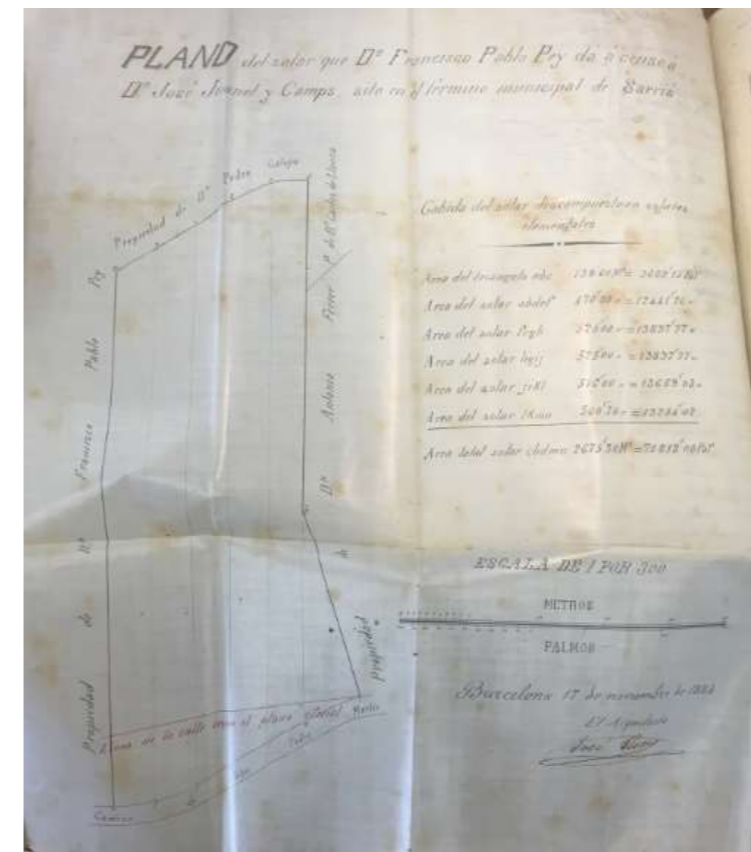


L'angle més meridional del soterrani conté una estança antigament coneguda com dipòsit o sala de difunts. Arranjat recentment, aquest espai presenta un cel-ras tècnic a base de perfils d'alumini i plafons registrables de fibra i un paviment a base de rajoles de gres contemporani de color blanc. Antigament aquesta estança estava directament relacionada amb la sala contigua, com es pot deduir de l'observació dels seus murs, coronats per un arc escarser que avui queda partit per un envà de separació.



Buenos Aires: de fonda a hotel

La història de l'antic Hotel Buenos Aires arrenca, segons s'ha pogut saber en consultar els fons del Registre de la Propietat i els Protocols Notarials de Barcelona, el 23 de desembre de 1884. Aquell dia Francesc Pau Pey i Morè, un mariner veí de Sarrià, va fer un establiment per mitjà del qual cedia el domini útil d'una parcel·la de 2.675,3 m² situada a Vallvidrera en favor de Josep Juanet i Camps. Aquella parcel·la formava part d'una finca de majors proporcions coneguda antigament com "Lo Arch" o "Bosc del Arch", que Pey i Morè havia obtingut per domini directe de Rafael de Senjust i Amat, Baró de Maldà i Maldanell, que al seu temps l'havia heretat de la seva mare Maria de Senjust i de Planella¹.



Plànol de la finca que Francesc Pau Pey va otorgar a Josep Juanet i Camps l'ay 1884 (Font: AHPNB)

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

¹ Vegeu Annex Documental (Doc. 1) p. 88.

Josep Juanet i Camps, també veí de Sarrià i fondista de professió, va demanar un préstec a Josep Bofill i Mas per a la construcció d'un edifici en aquell terreny de Vallvidrera, ja que la primera condició d'aquell establiment era que la parcel·la havia de ser millorada per mitjà de la construcció d'una edificació. Segons la documentació, Bofill li prestà 15.000 pessetes a canvi d'hipotecar aquell edifici que, segons diu explícitament la documentació, ja es trobava en procés d'edificació, tot i que no especifica quan havien començat les obres. Juanet tenia un termini de fins a quatre anys per a retornar l'import, que havia de ser satisfet en diversos terminis: abans de la construcció (3.500 ptes), després de la seva coberta (3.000 ptes), després d'haver-ne fet les compartimentacions interiors (7.000 ptes) i un cop l'edifici ja fos habitable (1.500 ptes)². Les mateixes fonts permeten conèixer el nom del contractista que es va encarregar de dirigir les obres: el paleta Domènec Rocabert i Dustó, que rebé uns honoraris de 20.122 pessetes³.



Primer projecte de la Fonda Buenos Aires, dibuixat el 1885 per Joan Bruguera i Díaz. (Font: AMDSG)

Aquell préstec, signat el 31 de Juliol de 1885 davant el notari Miquel Martí Sagristà, coincideix en data amb la sol·licitud del permís d'obres que el mateix Josep Juanet presentà a l'Ajuntament de Sarrià per edificar d'una "casa fonda". Així doncs, cal remarcar que els permisos d'obres s'estaven demanant en el mateix



Joan BRUGUERA I DÍAZ

Mestre d'obres eclecticista que va rebre el títol a Barcelona l'any 1872. No se'n coneixen massa dades biogràfiques, més enllà que va estar en actiu a la ciutat entre 1874 i 1906. Es va especialitzar en el disseny i projecció d'altars i monuments funeraris. De fet, la única obra destacada i ben documentada d'aquest constructor és el Panteó de la Família Bohigas i Ferrer, instal·lat al Cementiri de Montjuïc el 1905 i, actualment, l'edifici primigeni de la Fonda Buenos Aires.

moment en que els treballs ja havien començat, prèviament a l'aprovació del projecte arquitectònic. Aquella sol·licitud anava acompanyada d'un senzill projecte dibuixat pel mestre de cases Joan Bruguera i Díaz en el que només es descrivia la façana principal i el perfil de la planta de l'edifici⁴. Aquest va ser precisament el motiu pel qual, el 12 d'agost de 1885 l'arquitecte municipal de Sarrià, Francesc Mariné, va desautoritzar la concessió dels permisos, donat que considerava insuficients els plànols presentats .

Tot i no comptar amb els permisos necessaris, la construcció d'aquell edifici va continuar endavant i el projecte de Joan Bruguera, consistent en un cos aïllat de només planta baixa i un altell, es va materialitzar de manera bastant ràpida. Aquella primera edificació en forma de "U" ja presentava una superfície quadrada i dos cossos avançats flanquejant la façana principal, orientada al Carrer de Sant Pere Màrtir (actualment conegut com Carrer del Mont d'Orsà). El fet que el projecte de Bruguera no comptés amb una memòria descriptiva i la seva informació gràfica fos insuficient, dificulta tanmateix la descripció d'aquell edifici primigeni de 1885.

El fet és que les obres es van realitzar, com s'ha dit més amunt, amb certa celeritat, perquè el 22 d'abril de 1886 la "Fonda Buenos-Aires" ja s'anunciava al Diario de Barcelona. En aquella publicitat es feia

² Vegeu Annex Documental (Doc. 2) p. 93.

³ Vegeu annex Documental (Doc. 4) p. 98.

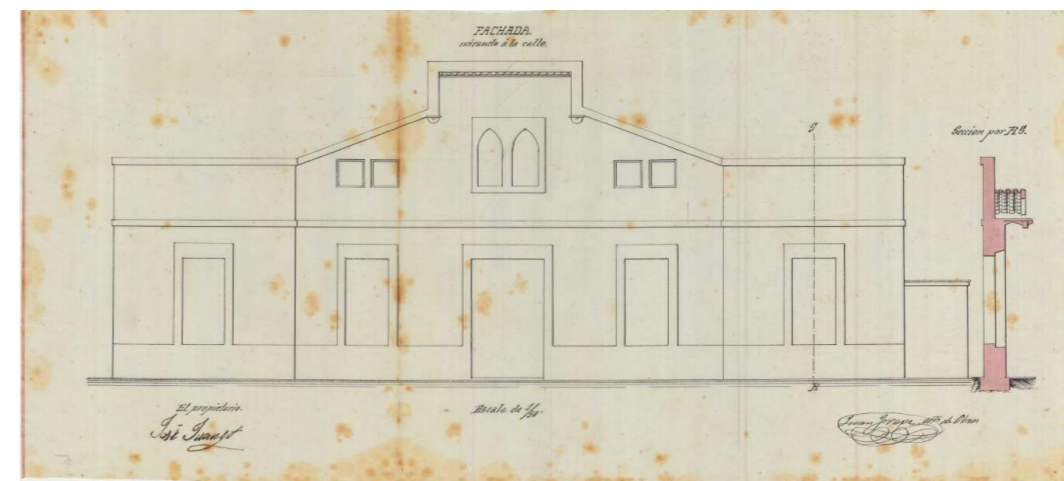
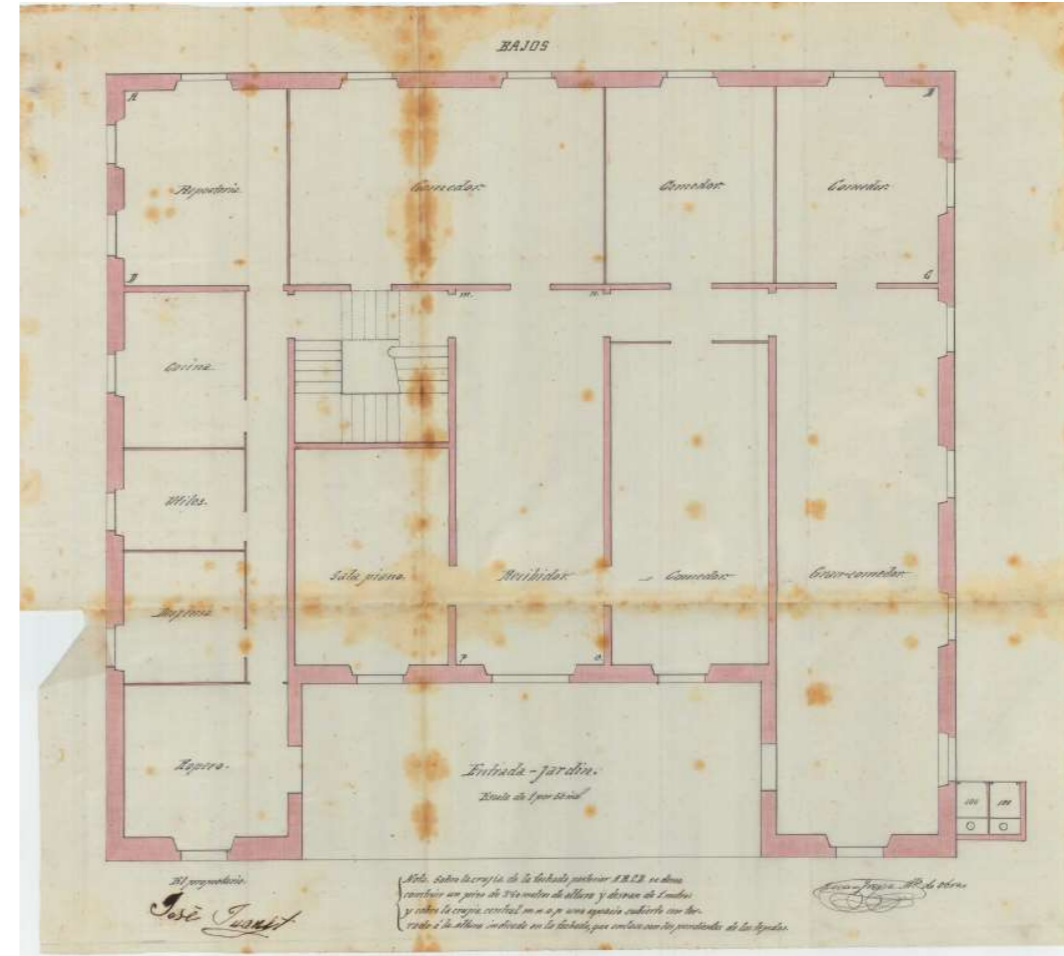
⁴ Vegeu Annex Documental (Doc. 3) p. 96.

referència als menjars que oferia l'establiment, així com el fet que les reserves o comunicacions amb l'establiment s'havien de realitzar a la ferreteria de Martí Hermanos y Cia, situada al número 11 del Carrer de la Boqueria, al centre de la ciutat⁵.

El mes de maig de 1889 Josep Juanet i Camps ja es trobava en situació de retornar el préstec que Josep Bofill i Mas li havia fet quatre anys abans per a la construcció de la seva fonda. El mateix dia que es tancava aquell préstec, però, Juanet en demanava encara un altre a Rafael Rabell i Patxot, que ascendia a 21.000 ptes i que suposava que s'hipotequés la finca i la fonda recentment construïda, sense que hagi transcendit el motiu d'aquella nova injecció de diners al negoci d'en Juanet. El mateix dia en què Juanet solucionava tots aquests assumptes econòmics davant del notari va aprofitar per fer testament en favor dels seus fills Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet Dustó, però fent usufructuària de les seves propietats la seva esposa Paula Dustó i Gràcia⁶.

Tot sembla indicar, tanmateix, que la Fonda Buenos Aires no regularitzaria la seva situació fins l'any 1889, quan, el 7 d'agost, Josep Juanet i Camps tornaria a sol·licitar un permís d'obres de l'edifici que ja s'havia edificat seguint els projecte de Bruguera sense comptar amb les llicències necessàries⁷. Aquella sol·licitud venia acompanyada d'uns plànols dibuixats pel mestre d'obres Joan Freixe i Mallofré, que va fer un aixecament planimètric de la parcel·la i de l'edifici que s'adaptaven, aquest cop sí, als requeriments de l'Ajuntament de Sarrià. Aquells plànols reproduïen exactament la façana que havia dibuixat Bruguera el 1885 i adjunten una descripció detallada de la distribució de la planta baixa, malgrat que l'edificació estava "compuesta en parte de sotanos en la parte posterior de la misma, bajos, y sobre parte de los mismos en la crujía posterior de la casa un primer piso y desvan".

Segon projecte (o projecte de legalització) de la Fonda Buenos Aires, dibuixat el 1889 per Joan Freixe i Mallofré. (Font: AMDSG)



⁷ Vegeu Annex Documental (Doc. 7) p. 106.

⁵ Vegeu Annex Documental (Doc. 5) p. 100.

⁶ Vegeu Annex Documental (Doc. 6) p. 101.

Joan FREIXE I MALLOFRÉ

Mestre d'obres modernista que va centrar la seva producció constructiva a la ciutat de Barcelona durant el tombant de segle. Es tracta d'edificis de segona categoria, però que s'inscriuen de ple en la frontissa entre l'eclecticisme i el modernisme.

Obres realitzades:

Casa Ramon Mallà (Avinyó, 22)

Casa Esteve Huguet, ampliació (Consell de Cent, 285)

Casa Bosch (Consell de Cent, 602)

Cases Joan Romaní (Gran Via, 529-531)

Casa Joan Galmés, ampliació (Mallorca, 450)

Casa Tomàs Marquès (Sant Miquel, 16)

Casa Maria Pera (Santa Anna, 22)

Casa Francesc Muzas (Viladomat, 94)



En analitzar els plànols es pot veure que la planta baixa constava de fins a quatre menjadors, un "gran comedor", "cocinas", "despensa" i una "sala de piano". Tenint en compte que el "desván" de la planta primera, que ocupava només la crugia orientada a l'est, era de petites dimensions, és provable que en aquell moment la Fonda Buenos Aires fos un restaurant amb possibilitat de dormir-hi, més que no pas un hotel a l'ús, ja que no disposava de les instal·lacions necessàries per allotjar nombrosos clients. Fos com fos, la situació d'irregularitat en la que es trobava l'establiment des de la seva obertura, es va veure revertida quan, el 14 d'agost de 1889, l'arquitecte municipal de Sarrià Francesc Mariné donà la seva conformitat al projecte de Freixe. El 6 de setembre del mateix any l'alcalde de Sarrià Ramon Miralles Vilalta concedí permís definitiu per a la "construcció" de l'edifici que ja estava en ús des de tres anys abans.

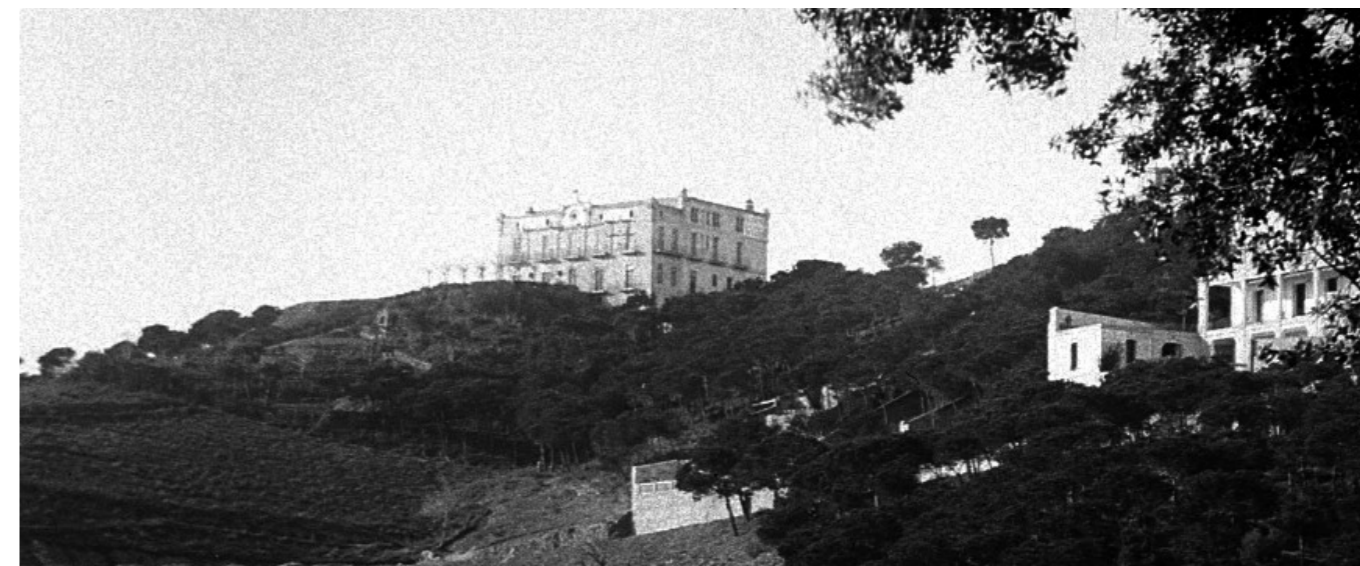
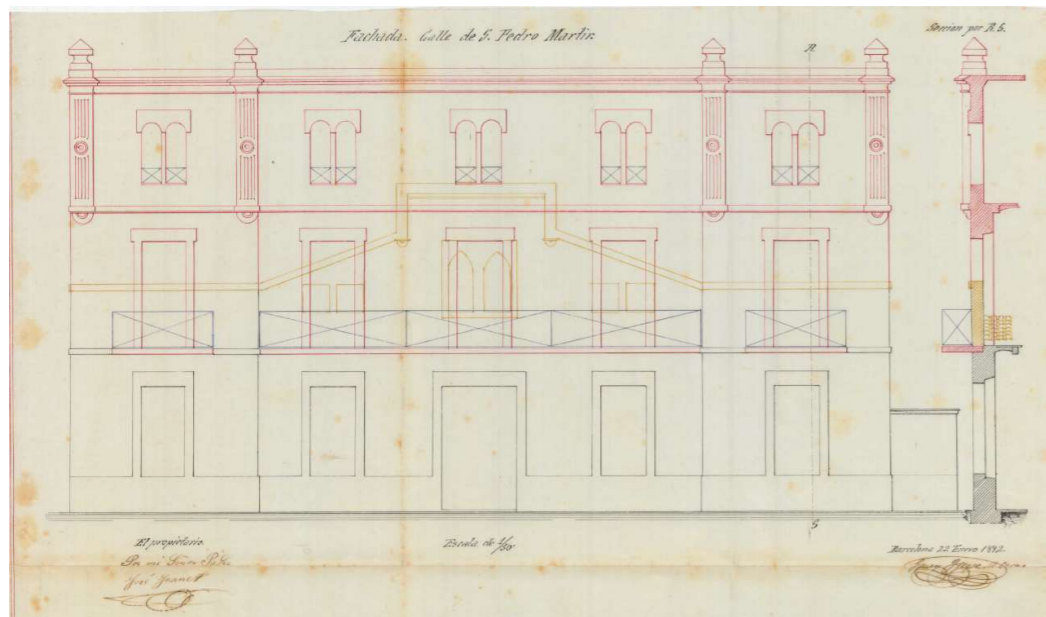
Poc temps després de fer testament, Josep Juanet i Camps degué morir, donat que la documentació referent a la Fonda Buenos Aires passa a estar signada pel seu fill, Josep Juanet i Dustó en representació d'ell mateix i dels seus germans Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó.

Efectivament, és Josep Juanet i Dustó qui tornarà a sol·licitar un permís d'obres a l'Ajuntament de Sarrià per tal d'ampliar la Fonda Buenos Aires per mitjà de l'addició d'un nou nivell de forjat. Aquesta sol·licitud, presentada el 21 de gener de 1891, demanava precisament "*levantar sobre los bajos existentes un primer piso y desvan alto, enlazado con el trozo de primer piso ya existente en la parte posterior del edificio*", és a dir, ampliar en alçada i superfície el "desván" primigeni per tal de convertir-lo en una planta sencera practicable i construir un nou "desvan alto" sobre seu⁸.

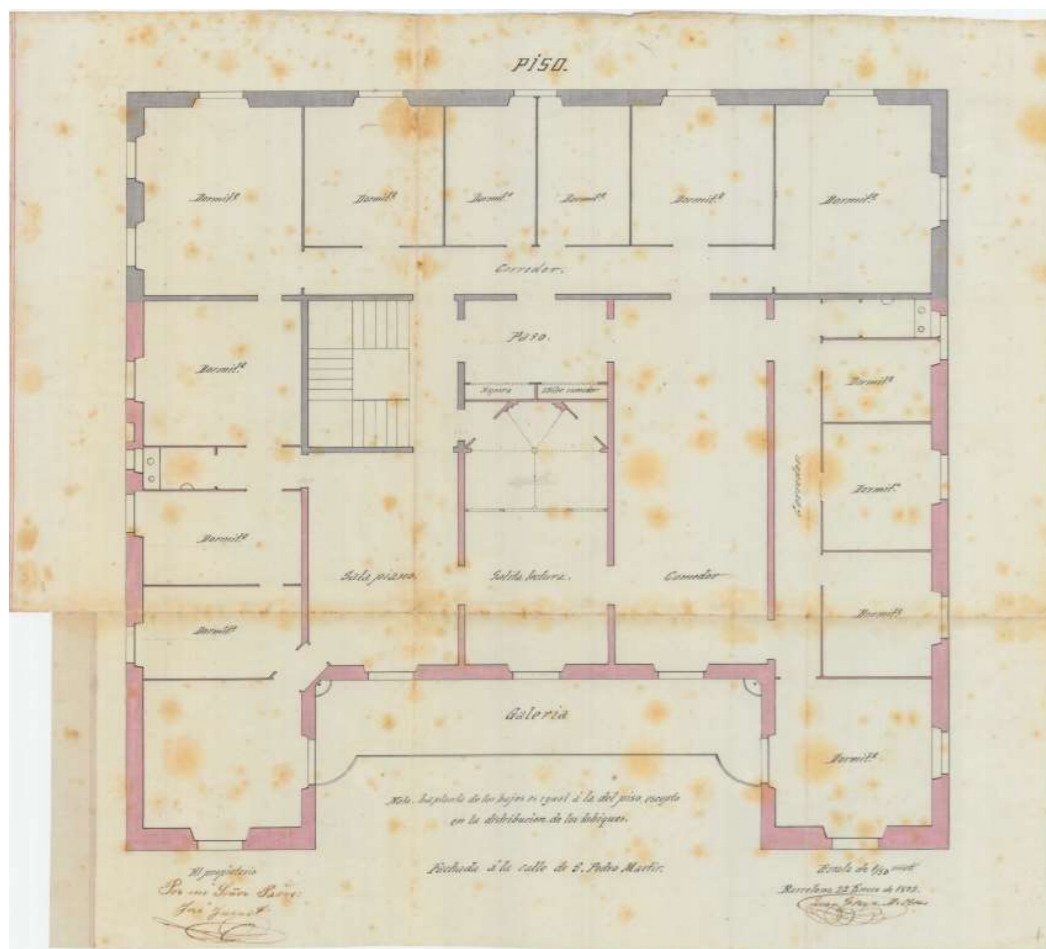
Aquella sol·licitud venia acompanyada dels plànols signats, de nou, pel mestre de cases Joan Freixe i Mallofré. En analitzar l'alçat es pot comprovar com les golfes que fins llavors coronaven la planta baixa només en el cos central van ser substituïdes per una planta tota sencera, la qual havia de ser coronada encara per unes noves golfes que també cobriren tota la superfície de l'edifici. Quan es fa la mateixa anàlisi de la planta dibuixada per Freixe es pot confirmar que aquell creixement es devia a la construcció de fins a tretze dormitoris, un menjador, una "*salita de lectura*" i una "*sala piano*". D'aquesta manera es pot deduir que els fills de Josep Juanet i Camps havien decidit fer créixer el negoci familiar, que passaria de ser una petita fonda a un hotel modern, amb habitacions i serveis amplis per allotjar els nombrosos hostes que en aquell moment venien a estiuajar a Vallvidrera.

La proposta d'ampliació de l'edifici va ser atesa per l'Ajuntament de Sarrià amb certa lentitud, ja que no va ser fins al cap d'un any, el 22 de gener de 1892, que l'arquitecte municipal Francesc Mariné donà la seva conformitat al projecte. Amb tot, els permisos d'obres no van ser concedits per l'alcalde Ramon Miralles fins el 10 de febrer de 1892. Tanmateix, les obres no es deurien dilatar en el temps, perquè en fotografies datades el 1896 ja s'hi pot veure com el nou edifici de Freixe s'alçava entre els boscos de Vallvidrera.

⁸ Vegeu Annex Documental (Doc. 8) p. 112.

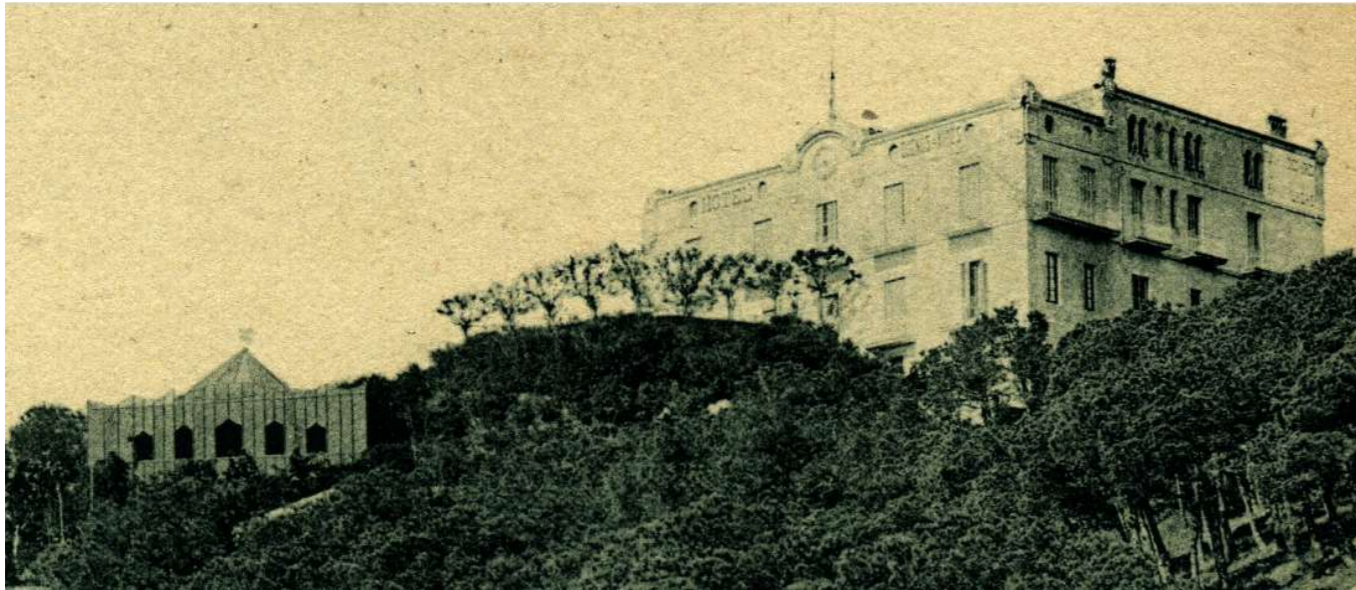


Vista de la Fonda Buenos Aires poc després de l'ampliació que en va fer Joan Freixe, en una foto feta per Frederic Bordas i Altarriba vers el 1896. (Font: AFCEC)

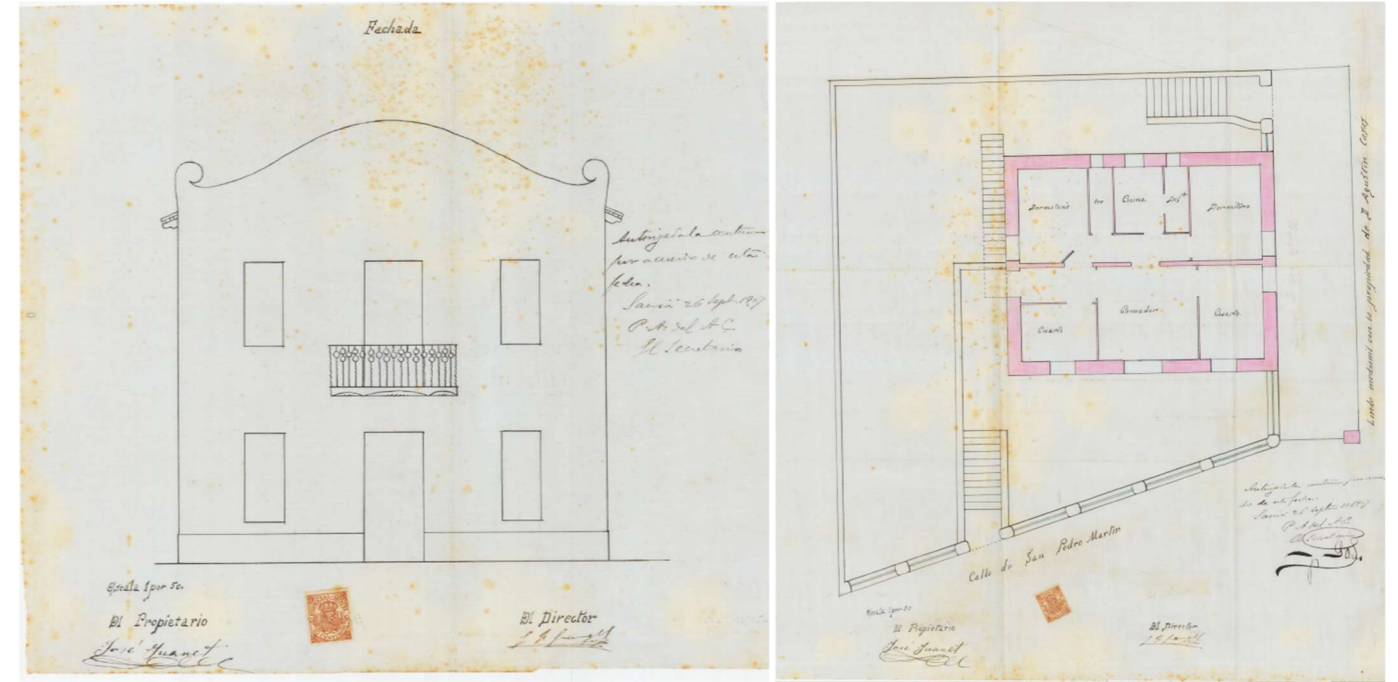


Després de la intervenció de Freixe realitzada el 1892 ens trobem amb un edifici format per un soterrani i una zona de restaurant a la planta baixa (tal i com ja l'havia edificat en el seu moment Joan Bruguera) al que s'afegí una zona d'habitacions a la planta primera i un altell a la planta segona. Les façanes d'aquell edifici presentaven les seves obertures ben ordenades i en destaca la zona d'altell, caracteritzada per obertures geminades en forma d'arc de mig punt i coronada per una potent cornisa ornamental de motius eclècticistes. La planta baixa s'obria a les vistes de la ciutat per mitjà de portals que comunicaven amb una terrassa arbrada que permetia fitar el pla de Barcelona. La resta de la finca va ser poblada amb bosquets de pins i arbusts i s'hi va construir un curiós cobert de fusta coronat amb una cúpula que deuria ser una espècie de menjador d'estiu o sala d'esdeveniments.

A mà esquerra, projecte d'ampliació de lla Fonda Buenos Aires per a la seva conversió en un "hotel" en el sentit modern del terme, dibuixat el 1891 per Joan Freixe i Mallofré. (Font: AMDSG)



Vista de la Fonda Buenos Aires vers l'any 1900, on s'hi pot veure amb major precisió la nova volumetria de l'edifici sorgida de l'ampliació de Freixe, així com la presència de l'esplanada arbrada i el cobert de fusta que dominaven els seus jardins. (Font: Arxiu Particular)



Planta i alçat de la torre que els germans Juanet van fer construir davant la seva fonda en el primer encàrrec que farien a l'arquitecte Jeroni Granell i Manresa. Projecte de 1907. (Font: AMDSG)

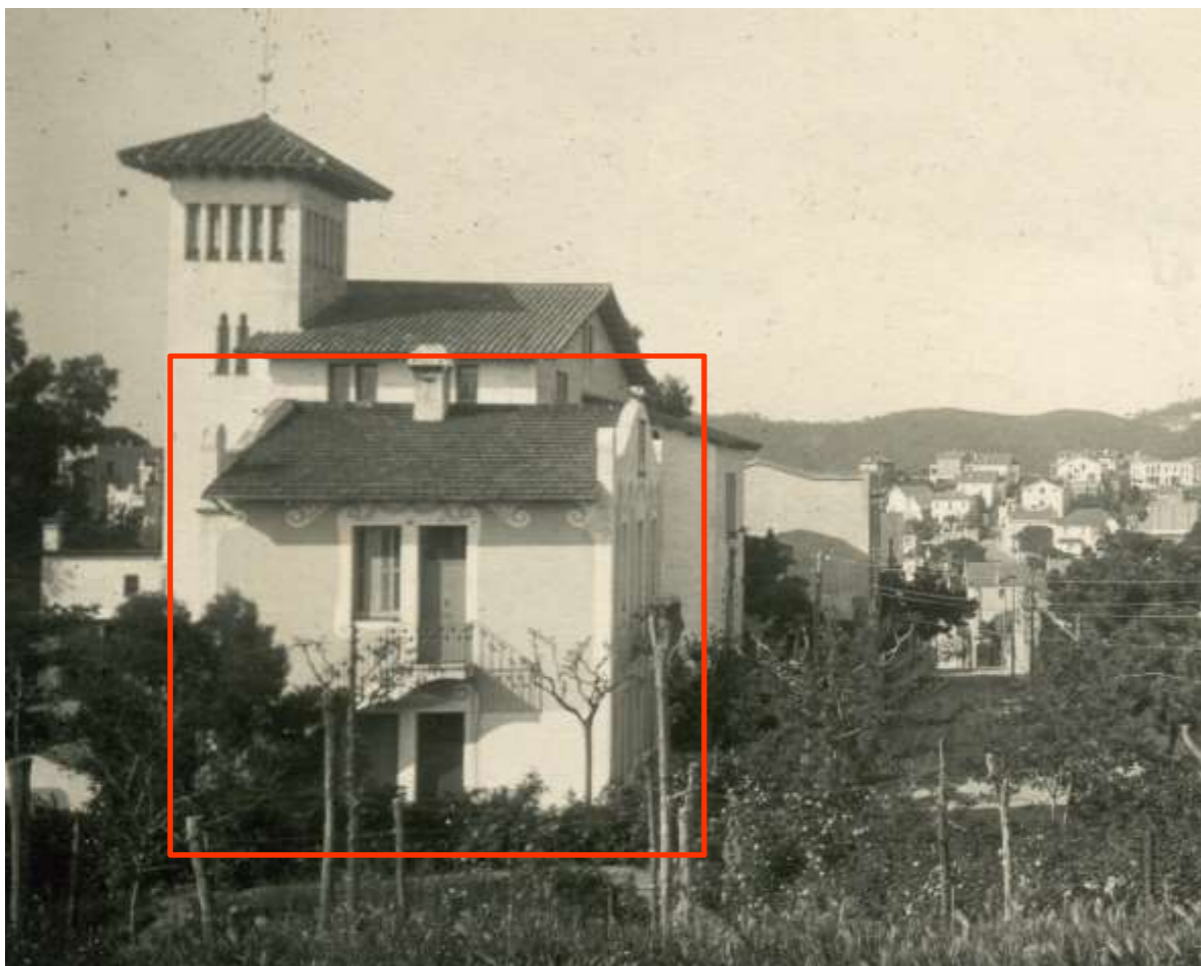
El 29 de novembre de 1905 Josep Juanet i Dustó sol·licità permís per “*cercar con espino parte de su finca lindante en la calle San Pedro Martir en una extension de diez y siete metros*” en un moment en que la urbanització d'aquell sector de Vallvidrera començava a generalitzar-se. Aquella petició va ser atesa pocs dies després, quan el 29 de desembre del mateix any l'Alcalde de Sarrià, Carles Xiró Jordà, va donar permís a la construcció d'aquesta tanca que havia de servir per a delimitar els jardins de l'establiment⁹.

Poc temps després, els titulars de la Fonda Buenos Aires, els germans Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó van decidir construir la seva pròpia torre d'estiueig en el solar de la seva propietat situat al mateix carrer de Sant Pere Màrtir, just davant del seu establiment (on actualment es troba la seu de la Fundació Aspasim d'atenció a la discapacitat psiquiàtrica).

El 6 de setembre de 1907 van presentar la sol·licitud del permís d'obres a instàncies de l'Ajuntament de Sarrià, adjuntant els plànols que el prestigiós arquitecte barceloní Jeroni Granell i Manresa havia dissenyat i signat¹⁰. Aquell projecte preveia la construcció d'una torre a quatre vents formada per dues plantes sota coberta, envoltada de jardins i tancada per un clos. La revisió dels plànols de Granell, així com la visualització de les fotografies antigues de la zona, permeten afirmar que aquella casa s'inseria de ple en l'estil modernista imperant. A més, aquesta torre estava en sintonia amb les característiques bàsiques de l'arquitectura de Granell, especialment pel que fa als seus gràcils models compositius i a les gràcils i sinuoses corbes que formaven els esgrafiats que ornaven les seves façanes. Les obres de la casa deuien començar immediatament després de la concessió del permís d'obres per part de l'alcalde Carles Xiró, el 26 de setembre del mateix 1907.

⁹ Vegeu Annex Documental (Doc. 9) p. 118.

¹⁰ Vegeu Annex Documental (Doc. 10) p. 120.



Vista general del Carrer de Mont d'Orsà vers la dècada de 1930, amb detall de la torre que Jeroni Granell i Manresa va dissenyar el 1907 com a torre d'estiueig per als germans Juanet. (Font: Arxiu Particular)

Per bé que aquesta notícia no es refereix directament a l'esdevenir de la Fonda Buenos Aires, és igualment important a l'hora de remarcar la nova relació contractual que s'establiria entre la família Juanet i l'arquitecte Granell. I és que a Granell es deu, com es veurà tot seguit, la més important campanya edilícia de l'antic Hotel Buenos Aires, una radical transformació de l'edifici que li confegí l'actual volumetria i aspecte exterior. El fet que els Juanet es construïssin una torre, sumat a la voluntat d'ampliar la fonda i que, per a fer ambdues coses, comptessin amb un arquitecte de prestigi relatiu indica que a inicis del segle XX el negoci familiar vivia bons temps.

Jeroni Francesc GRANELL I MANRESA

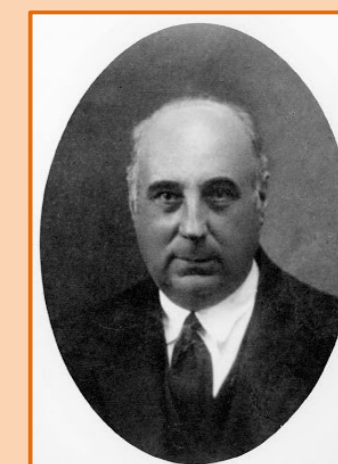
(Barcelona, 7 de gener de 1868 – 9 de març de 1931)

Fill del mestre de cases Jeroni Granell Mundet. L'any 1890 va fundar, junt amb el mestre vitraller Antoni Rigalt i Blanch, la famosíssima empresa de vitralls artístics Rigalt, Granell & Cia.

Va rebre el títol d'arquitecte a Barcelona el 19 de setembre de 1891. En tant que arquitecte va centrar gran part de la seva producció en la construcció d'immobles a l'Eixample, per bé que també destaquen, entre la seva producció, algunes torres a Sarrià. Una de les principals característiques de la seva arquitectura és, com no, la utilització de vitralls artístics en les obertures; així com una especial predilecció pels acabats esgrafiats amb motius florals seriatos a les façanes i els emmarcaments de portes i finestres d'aparença cartilaginosa.

Obres realitzades:

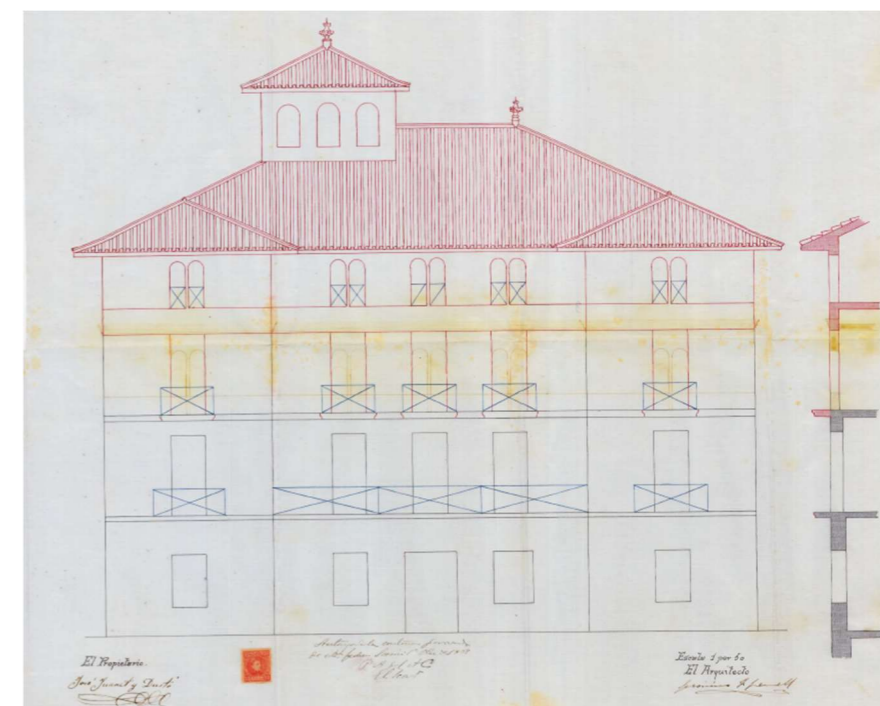
- Cases Rossend Capellades (Bailèn, 126 i 127)
- Casa Antoni Miquel, reforma (Balmes, 54)
- Cases Granell (Balmes, 65 i Roger de Llúria, 84)
- Casa Joan Palmerola (Casp, 45)
- Casa Leonor Matas (Còrsega, 260)
- Cases Jeroni Granell (Girona, 122; Gran Via, 582; Mallorca 184-188; i Provença 209)
- Casa Santaló (Gran de Gràcia, 35)
- Casa Elisa Bremon d'Espina (Gran de Gràcia, 61)
- Casa Antoni Par (Gran de Gràcia, 262-264)
- Torre Gabriel Argenault (Iradier, 34)
- Torre José Duara (Lleó XIII, 20)
- Casa Pere Moré, reforma (Mallorca, 32)
- Casa Dolors Orpí (Mallorca, 190)
- Casa Rigalt (Mallorca, 219)
- Casa Enric Vilalta (Pàdua, 75)
- Casa Maguerico Puertas (Pg. Bonanova, 60)
- Casa Jaume Forn (Roger de Llúria, 82)
- Casa Leonor Matas (Rosselló, 293)
- Casa Ana de Mora de Bacardí i de Moré (Sor Eulalia Anzizu, 41)



El dia 17 de setembre de 1908, quan la torre dels germans Juanet encara deuria estar en construcció, Josep Juanet i Dustó tornà a sol·licitar permisos d'obres a l'Ajuntament de Sarrià, aquest cop per a procedir a una ambiciosa intervenció d'ampliació del seu establiment¹¹. Utilitzant arguments molt a la línia dels corrents higienistes que regien la urbanització i construcció del moment, els Juanet demanaven fer obres per a millorar la ventilació i il·luminació de la segona planta de la seva fonda. Resulta evident, però, que la realització d'aquell projecte no només milloraria les instal·lacions de la fonda, sinó que en doblaria la seva capacitat, convertint-la en un veritable hotel com els que s'estaven alçant per tota la vall. No és casual, doncs, que els expedients referents a aquest projecte citin la finca per primer cop com "Hotel Buenos Aires". Tanmateix, tals obres implicaven una gran despesa que va ser satisfeta gràcies a un nou préstec, aquest cop de 30.000 pessetes, concedit per Miquel Navas i Benito¹².

El projecte de Granell, aprovat l'1 d'octubre de 1908, va suposar una transformació a gran escala de l'edifici que Bruguera i Freixe havien configurat tan sols dues dècades abans. Si s'observa les planimetries proporcionades pel mateix Granell es pot enumerar a grans trets els canvis volumètrics que suposà aquesta intervenció en relació a la seva aparença externa: La segona planta, que fins llavors havia allotjat unes golfes, es va reforjar de nou per tal d'obtenir sostres més alts i poder substituir els antics arquets geminats que l'obrien a l'exterior per amplis balcons i finestrals allindanats similars als de les plantes inferiors.

Com es pot observar a la planta adjunta al projecte, aquesta transformació de la segona planta va permetre augmentar la capacitat de l'hotel amb fins a vint noves habitacions a l'entorn d'un vestíbul central del que naixien la xarxa de corredors vers les habitacions i dos vàters per planta. A més, es va construir de bell nou la tercera planta, que s'obria a l'exterior per mitjà d'arquets de mig punt i que estava coberta per la potent teulada a base de bigues de fusta que encara es conserva en l'actualitat. Segons el projecte original, la caixa d'escala havia de sobresortir de la coberta, coronada per un badalot cobert amb una teulada piramidal i amb una galeria d'arcs que permetés il·luminar la comunicació interna de l'edifici. Aquest badalot, però, no arribà a edificar-se.



Alçat i planta del projecte d'ampliació de l'Hotel Buenos Aires, pel qual es dotà de la seva actual volumetria, segons projecte de Jeroni Granell signat el 1908. (Font: AMDSG)

¹¹ Vegeu Annex Documental (Doc. 11) p. 124.

¹² Vegeu Annex Documental (Doc. 12) p. 129.



Façana oest de l'Hotel Buenos Aires després de la reforma de Jeroni Granell, segons foto de Roisin c.1915 (Font: AMDSG)

La reforma menada entre 1908 i 1909 va suposar grans canvis pel que fa als exteriors de l'edifici, que van perdre la seva ornamentació eclecticista per uns nous acabats modernistes de tall esquemàtic, a la línia del que es realitzava en aquell moment a d'altres capitals europees com Viena. Totes les façanes van ser revestides de bell nou per tal d'unificar les diverses fases constructives de l'edifici amb un esgrafiament blanc i grana que ha perdurat fins l'actualitat. Aquest esgrafiament, a base d'emmarcaments lineals a les obertures i de sanefes horitzontals de rosetes entrelligades i reganyols que ressalten horitzontalment les plantes baixa i tercera, són força característics de la producció arquitectònica de Granell. Aquestes sanefes es veien interrompudes, en totes les façanes, per unes grans lletres publicitàries que retolaven "Hotel Buenos Aires" en relleu. L'obertura de nous finestrals i balcons va suposar, també, l'addició de noves baranes de ferro forjat igualment ornades a base de rosetes i reganyols a la planta primera (façanes est i oest), així com baranes de ferro colat a la resta d'obertures. En aquell mateix moment es van realitzar les fusteries que tancaven les obertures, de les quals només es conserven actualment les persianes mallorquines de la tercera planta.



Façana est de l'Hotel Buenos Aires després de la reforma, segons foto de Frederic Ballell c.1915 (Font: AFB)

També és important remarcar que, ja des del moment en que Granell reformà l'edifici, el seu front oest quedà presidit per un rellotge mecànic de ferro esmaltat, produït pel rellotger barceloní Josep Besses, el taller del qual es trobava al número 37 de la Ronda Universitat.

Pel que fa la crugia oest, orientada a la ciutat, va viure una enorme transformació a causa de la construcció del nou menjador principal de l'hotel, del que es parlarà tot seguit. Aquell nou espai de grans dimensions s'aconseguí elevat el nivell del forjat per tal de formar un nou sostre més alt, a base de bigues metàl·liques i revoltos ceràmics. Aquest canvi estructural del forjat del saló principal es traduí en la possibilitat de generar portals de major llum i alçada que els anteriors, però també donà lloc a la discontinuïtat que actualment es fa aparent entre la façana oest i les seves veïnes nord i sud, així com als desnivells existents a l'interior de les plantes segona i tercera, que encara avui se salven per mitjà d'escales i replanets als vestíbuls de dites plantes.



El menjador del nou Hotel Buenos Aires, segons foto de Frederic Ballell de la dècada de 1910 (Font: AFB)

El menjador de l'Hotel Buenos Aires té la particularitat de ser un dels darrers menjadors modernistes hotelers conservats a Barcelona, junt amb el de la Fonda España que Domènech i Montaner construï al Carrer de Sant Pau. Cal puntualitzar, a més, que el seu estat de conservació és força bo i en termes generals manté intacta la seva aparença original de 1909.

Per a la configuració d'aquest espai, Granell va comptar, com ve essent habitual en tots els seus projectes, amb la col·laboració dels principals tallers de materials arquitectònics del moment: Pel que fa el paviment, la famosa fàbrica "Orsolà, Solà y Cia" va proporcionar-li les rajoles de ciment hidràulic dissenyades pel decorador Antoni Saurí i Sirés (1871-1942), que tot just acabava de presentar en el seu catàleg de 1909 (referència núm. 633). Els arriadors, fets de ceràmica vidrada motllurada a base de motius florals, van ser realitzats a la fàbrica "Sebastià Ribó", que també havia col·laborat en la decoració del vestíbul de la Casa Joan Palmerola, que el mateix Granell havia edificat al Carrer de Casp, 45. Pel que fa el portal d'accés al saló, així com els seus balcons, van ser tancats amb elegants plafons de vidre de color elaborats per la fàbrica de vitralls que el propi Granell havia cofundat l'any 1890, "Rigalt, Granell & Cia".



El menjador de l'hotel segons foto de Lucien Roisin de la dècada de 1910 (Font: IEFC)

Els forjats de l'estança també estaven decorats amb rajola vidrada i alguna decoració pictòrica de la que se'n desconeix l'autoria. El mateix succeeix amb els sis grans llums i els dotze aplics que les complementaven, fets a base de barres helicoidals de ferro forjat. Aquest mateix motiu de forja ornamental en espiral es troba en balcons d'altres edificis de Jeroni Granell, com la Casa Dolors Orpí (Mallorca, 190) o la Casa Granell (Gran Via, 582), el que permet deduir que Granell treballava amb un forjador de confiança, del qual no s'ha pogut encara documentar el nom.

Com es pot veure en les fotografies antigues, el conjunt d'arts aplicades que configuraven el menjador de l'Hotel Buenos Aires es cloïa amb elements de mobiliari tipus vienès, és a dir, a base de barres corbades de fusta de faig, amb models de cadira de "Jacob & Josef Kohn" i penjadors-paraigüers de la cèlebre fàbrica "Gebrüder Thonet". Amb tot, resulta del tot innegable la vàlua patrimonial d'aquest espai, tot i més quan, malauradament, es tracta del darrer interior representatiu que es conserva intacte en relació a la reforma de Granell.



La sala d'actes del Colegio Mayor Alfonso XIII, antic menjador de l'Hotel Buenos Aires, i menjador estudiantil agençat l'any 1928 (Font: BC)

D'hotel a col·legi major

Després de la important campanya d'obres realitzada el 1909, l'Hotel Buenos Aires gaudí d'un èxit relativament fugaç, ja que la darrera referència documental que es disposa de l'establiment dels Juanet data de 1925, en un plànol del barri de Vallvidrera on s'hi grafia l'edifici amb aquesta nomenclatura¹³. Però malauradament, i sense que n'hagin transcendit els motius, l'hotel tancà les seves portes al cap de poc temps de la publicació d'aquest plànol, de manera que l'edifici quedà, per primera vegada, pendent d'acollir nous usos.

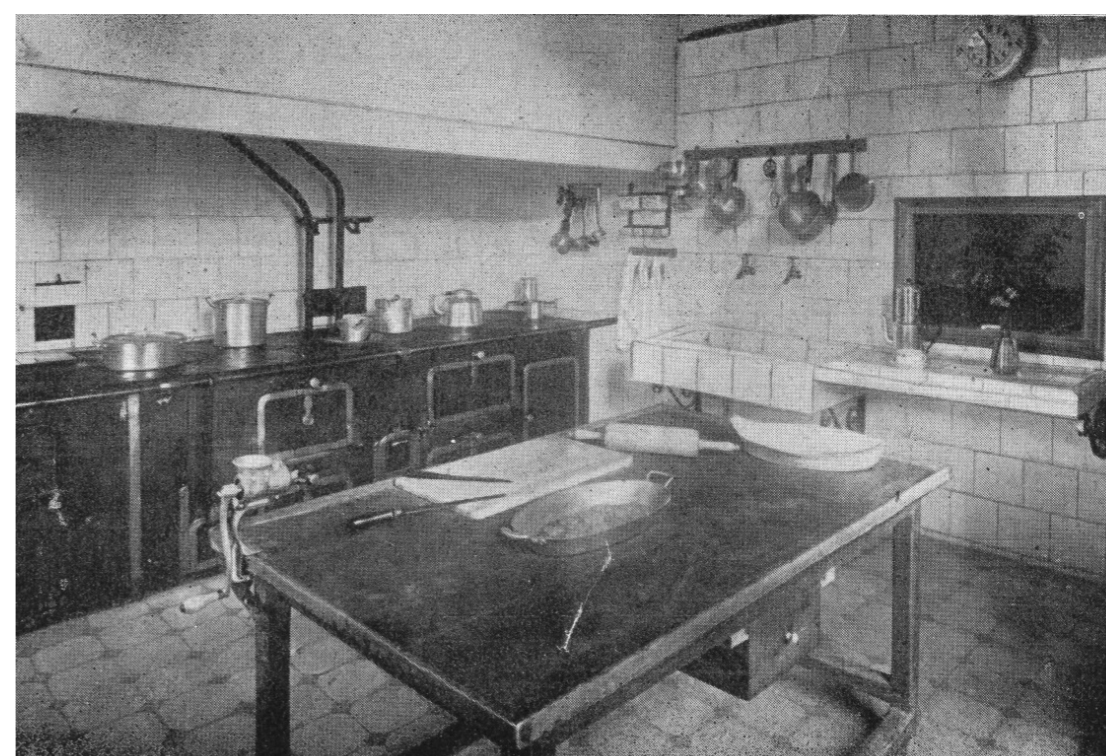
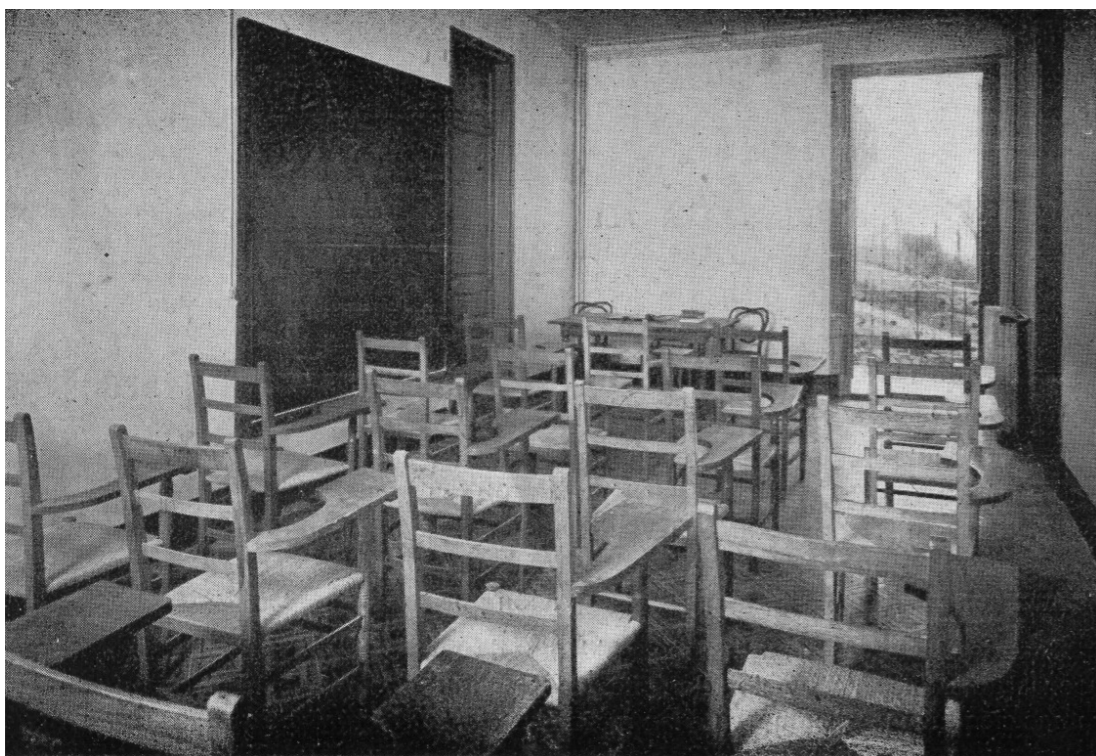
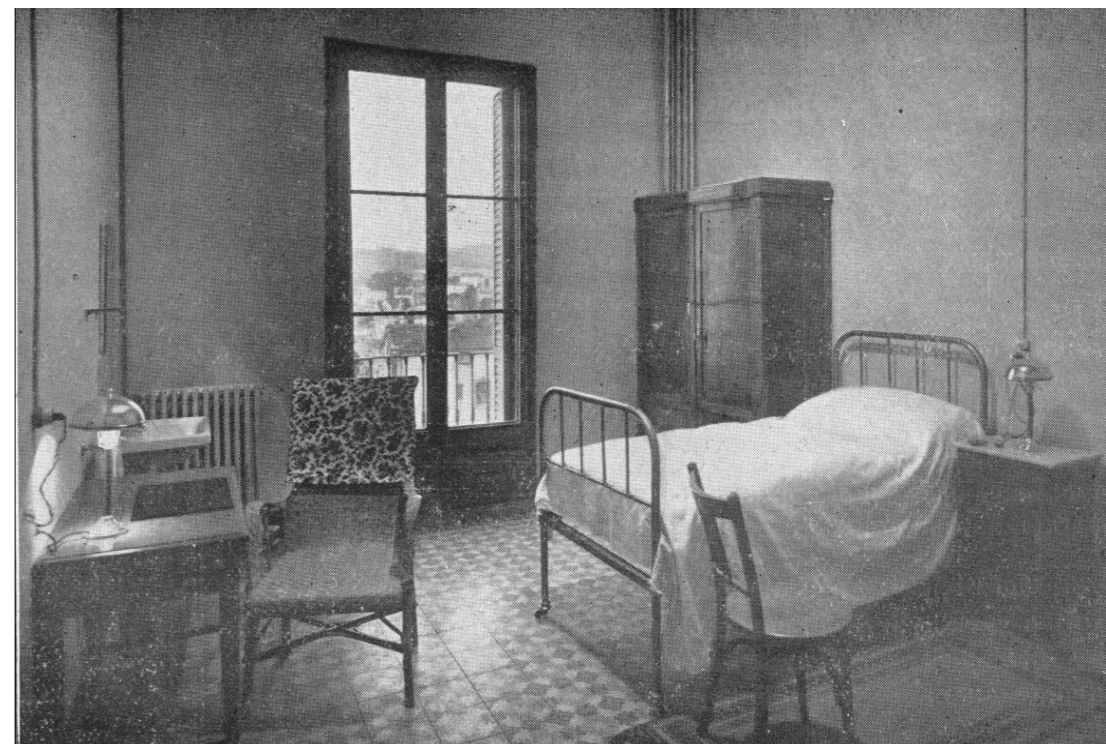
Encara que no s'ha pogut documentar bé el procés, els Juanet van llogar o cedir l'edifici a la Universitat de Barcelona, que a inicis de 1928, en plena dictadura de Miguel Primo de Rivera, hi instal·là el "Colegio Mayor Alfonso XIII". Aquella va ser la primera residència universitària de Barcelona, destinada a allotjar estudiants selectes de fora de Barcelona i a la celebració de cursos d'estiu per a estrangers. Inspirada de la tradició dels "colleges" britànics, aquella residència situada en un lloc certament privilegiat pretenia que la convivència entre els estudiants interns i el professorat anés més enllà de les aules, per tal d'assegurar la rectitud del seu comportament. A més, aquell centre naixia amb la voluntat d'organitzar activitats científiques, culturals i d'aprenentatge d'idiomes.

L'acte inaugural del Col·legi Major Alfons XIII es va celebrar la tarda del 12 de març de 1928 a l'antic menjador de l'Hotel Buenos Aires, que a partir de llavors seria la sala d'actes i conferències del nou col·legi major. El règim vestí aquella cerimònia amb la major rellevància institucional: presidit pel mateix Primo de Rivera, a l'acte hi van assistir el ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts, el Governador civil Milans del Bosch, l'Alcalde de Barcelona Baró de Viver, el Bisbe Miralles, el President de la Diputació Marquès del Montseny i el rector de la Universitat Dr. Eusebi Díaz¹⁴.

La morfologia compartimentada de l'antic Hotel Buenos Aires deuria semblar idònia a les autoritats educatives, ja que permetia allotjar els estudiants en habitacions individuals i confortables sense haver de realitzar costoses intervencions arquitectòniques. Amb tot, però, sembla que es van agençar dependències

¹³ Vegeu Annex Documental (Doc. 13) p. 131.

¹⁴ Vegeu Annex Documental (Doc. 15) p. 136.



Sobre aquestes línies, despatx del director de la residència i aula de docència (Font: BC)

Sobre aquestes línies, dormitori tipus i cuina de la residència.

com la biblioteca i la sala de lectura, així com una sala de descans amb piano i jocs, sales de visita i menjadors. No es coneix l'abast de les intervencions de conversió de l'hotel en residència estudiantil, però no sembla que aquestes anessin més enllà de redistribuir algunes estances i reformular el mobiliari.

A la Biblioteca de Catalunya s'hi conserva el llibret de presentació del col·legi major, en el que s'hi recull el reglament de la institució, es descriuen les instal·lacions i s'hi adjunten nombroses imatges de l'interior de l'edifici¹⁵. Tot i que daten de 1928 i, per tant, no reflecteixen al cent per cent l'edifici primigeni, aquestes imatges son de gran valor perquè permeten veure com eren els interiors dissenyats per Granell, especialment pel que fa als rics acabats de sostres, arrimadors i paviments que, més enllà del menjador principal, no s'han conservat fins l'actualitat. Val a dir que el menjador, reconvertit en sala d'actes, va ser compartimentat amb cortinatges i que es van retirar els dotze llums laterals que complementaven les aranyes del sostre.

També s'hi va adaptar algunes habitacions com a aules i despatxos, per bé que la major part de l'edifici passà a acollir els dormitoris i alguns banys, tots ells amb paviments de rajola hidràulica ornamentada avui desapareguts i que devien derivar de la reforma de Granell. Una de les imatges més interessants és la del menjador estudiantil, en la que es veu un espai ben agençat, amb decoració motllurada a les escòcies del sostre i un potent arrimador de fusta i ceràmica a les parets. Com que l'edifici ha estat molt transformat en els darrers decennis, es fa difícil precisar on deuria estar ubicat aquest espai, que amb tota seguretat ja venia donat pel període en que l'edifici era hotel, com es pot deduir de les seves elegants formes modernistes.

Pel que fa als exteriors, l'edifici no va viure cap transformació important, més enllà de la retirada dels antics rètols que anunciaven l'hotel a les façanes. D'aquest període data una de les millors imatges que descriuen l'angle més meridional de l'edifici, actualment molt transformat. En aquella època la planta baixa encara s'obria, per mitjà de portals, a una terrassa arbrada que ofería als residents unes nítides vistes sobre la ciutat. Actualment, aquesta antiga terrassa està ocupada per un cos edificat que es va adossar a la façana durant la dècada de 1960, dificultant el diàleg entre els interiors i els exteriors enjardinats de la finca.



Vista del col·legi major Alfonso XIII des de la terrassa arbrada antigament situada al flanc meridional de l'edifici. Més enllà de canvis en la retolació del mateix, el canvi d'usos de l'edifici no afectà la seva estructura exterior (Font: AFB).

¹⁵ Vegeu Annex Documental (Doc. 16) p. 138.



Façana i menjador de la nova Casa d'Exercicis del Sagrat Cor l'any 1934 (Font: Arxiu Particular)

De retir espiritual a casa de refugiats i asil

El recorregut històric del col·legi major Alfons XIII va ser molt breu, donat que a només sis anys d'haver inaugurat la seva seu a l'antic Hotel Buenos Aires, aquell edifici ja havia passat a allotjar un nou ús. Efectivament, el mes de novembre de 1934 el bisbat de Barcelona i l'Obra de los Ejercicios Parroquiales van prendre possessió de la finca, que esdevindria la segona casa d'exercicis espirituals que l'Obra fundava a Barcelona, sota l'advocació del Sagrat Cor¹⁶.

L'edifici i les seves habitacions van passar a allotjar "militantes catòlics" en les seves jornades de reflexió i en ell s'hi celebraven activitats culturals i religioses de tot tipus. A l'hemeroteca del diari La Vanguardia s'hi poden trobar notícies referents, per exemple, a jornades de retir espiritual per a joves organitzades per la Parròquia del Pilar i celebrades el 10 d'abril de 1935 o a jornades de reflexió per a mestres catòlics realitzades el juny de 1936.

Malauradament, no s'ha localitzat informació rellevant referent a aquest període i no es coneix massa l'impacte que aquest nou canvi d'ús tingué en relació a l'estructura de l'edifici. Existeixen, però, algunes postals que permeten deduir que ni els interiors ni els exteriors de l'edifici van patir massa canvis. Pel que fa als interiors es pot veure que alguns espais com l'antic menjador d'estudiants del Col·legi Major Alfons XIII va ser repintat i la seva decoració simplificada, per bé que es mantingueren els arrimadors de fusta i ceràmics i els paviments hidràulics originals de la reforma modernista de Granell.

Aquestes fotografies testimonien, també, que algun dels grans salons de la planta baixa van ser reconvertits en capella per mitjà de la construcció d'un retaule dedicat al Sant Crist i l'entapissat de les seves parets. Es va respectar, però, els arrimadors de fusta i ceràmica originals de l'hotel. Una altra fotografia dona a conèixer, a més, l'existència d'una "capella petita" presidida per les imatges del Sagrat Cor, de la Mare de Déu i de Sant Ramon de Penyafort. La naturalesa d'aquest espai és difícilment identificable amb algun espai interior de l'antic hotel, però no es pot descartar que es tractés d'alguna construcció aïllada, probablement al jardí.

¹⁶ Vegeu Annex Documental (Doc. 17) p. 145.



La "Capella Gran" i la "Capella petita" de la Casa d'Exercicis del Sagrat Cor el 1934 (Font: Arxiu Particular)

En esclatar la Guerra Civil Espanyola molts centres religiosos van dissoldre's en un context en què les comunitats catòliques, tant canòniques com seglars, es dissolien a causa de la persecució i l'exili. La Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor de Vallvidrera no deuria ser una excepció. La documentació que d'aquest període es conserva a l'Arxiu Municipal Contemporani apunta que, a les acaballes del conflicte, l'edifici va ser utilitzat com a allotjament de "refugiados de la guerra".

De fet, el 14 de setembre de 1939, el llavors titular de la finca Joaquim Juanet i Dustó va sol·licitar permís per a "reconstruir tàbiques y otros deperfectos ocasionados por bombardeo en la finca Hotel Buenos Aires, sito en Vallvidrera"¹⁷. Tan sols cinc dies després, l'edifici va ser inspeccionat per l'auxiliar municipal, que va certificar que a l'interior de l'edifici s'havien ocasionat, efectivament, sense detallar-los massa. Tanmateix, no descrigué sinistres causats directament pel conflicte, sinó pel fet que l'edifici va patir algunes alteracions pel que fa la distribució interior d'envans en el moment de convertir-se en casa d'acollida de refugiats.

Lamentablement, el fil d'aquesta documentació està estroncat i no es coneix l'abast real d'aquestes intervencions que vingueren a transformar l'interior de l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires durant la Guerra Civil. Tot i això, es pot deduir que no deuria ser tan gran quan, l'any 1943, l'edifici ja estava preparat per a rebre nous usos. El 4 d'abril d'aquell mateix any apareixia un anunci a La Vanguardia en què s'anunciava que l'antic Buenos Aires es posava a lloguer per a la instal·lar-hi un hotel o col·legi¹⁸. De l'edifici en detallava que tenia un sistema de calefacció central modern i que disposava de cent habitacions i 140.000 pams de jardí.

Tot i la publicació d'aquest anunci, cal avançar fins el 1945 per tal de tornar a trobar notícies referents a la finca, que ja era utilitzada per la Diputació de Barcelona com a "Asilo de Matrimonios Ancianos"¹⁹. És evident, doncs, que els Juanet havien llogat a aquella institució el seu edifici per tal que allotgés un geriàtric públic. És precisament el 16 de març d'aquell any 1945 que l'arquitecte Manuel Baldrich presentà la seva memòria per a la realització d'obres de gran abast a l'interior de l'edifici. Argumentant que els forjats de

¹⁷ Vegeu Annex Documental (Doc. 18) p. 146.

¹⁸ Vegeu Annex Documental (Doc. 19) p. 148.

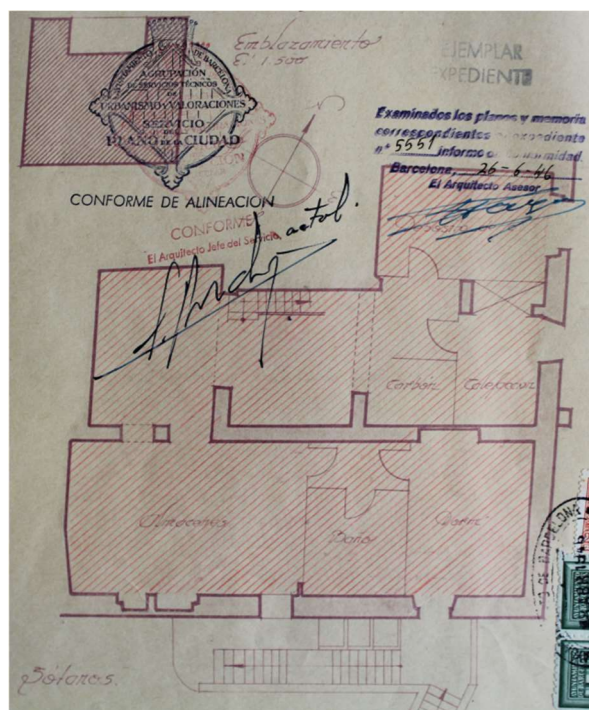
¹⁹ Vegeu Annex Documental (Doc. 20) p. 149.

fusta de les plantes soterrani, baixa i primera presentaven una resistència estructural deficient i, en alguns casos, fins i tot estaven podrits, Baldrich projectà la substitució parcial i el reforç dels forjats mitjançant la construcció de nous embigats de formigó armat. Completava el projecte una reforma de distribució del sector de les cuines, així com l'aixecament de nous envans interiors, cel-rasos i tots els treballs d'acabat que tals obres implicarien. La memòria es complementava amb un seguit de plànols que mostren, no tan sols l'abast de la remodelació de forjats, sinó la distribució i els usos de cadascun dels espais: així, a la planta baixa hi havia les cuines, i magatzems, una sala d'estar, una sala de labors i el menjador. Per la seva banda, l'antic menjador principal de l'Hotel Buenos Aires, a la planta primera, passava a acollir la capella i la sagristia de l'asil. La resta de la planta, dormitoris i una infermeria.

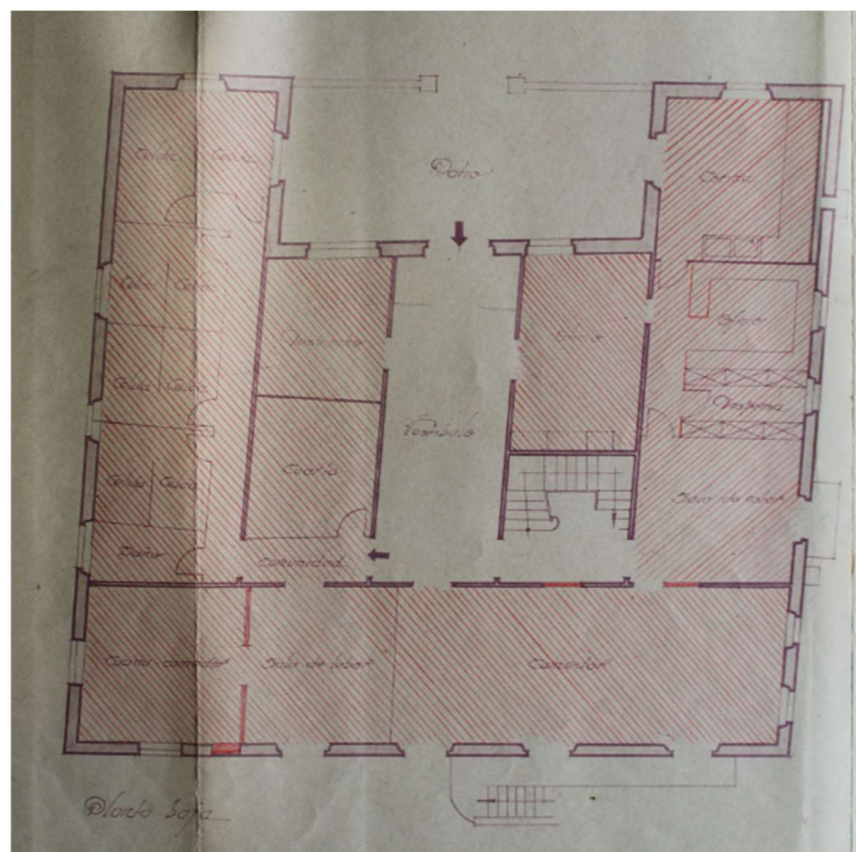
El projecte degué estar un temps en el calaix, perquè no és fins al cap d'un any, el 28 de març de 1946, que es presenta oficialment la sol·licitud dels permisos d'obres davant l'administració. Aquesta documentació és transcendent pel fet que el propietari sol·licitant ja no porta el cognom Juanet, sinó que és Pedro Pascual Zurita. Malauradament, tot i consultar el registre de la propietat i l'arxiu de protocols notariais, no s'ha pogut localitzar la data exacta en la que Zurita es faria amb la propietat de l'antic Hotel Buenos Aires i, encara menys, quina relació tenia aquest amb la Diputació de Barcelona. Fos com fos, l'arquitecte en cap de l'ajuntament va aprovar les obres de reforma de l'edifici l'11 d'abril del mateix 1946 i les obres es van realitzar, perquè s'ha localitzat fins i tot el pagament dels drets de les obres.

La residència anava destinada a allotjar ancians sense fills ni família i estava gestionada per una comunitat de vuit religioses vigatanes de la congregació de les Filles de Sant Josep, un parell de metges i un capellà.

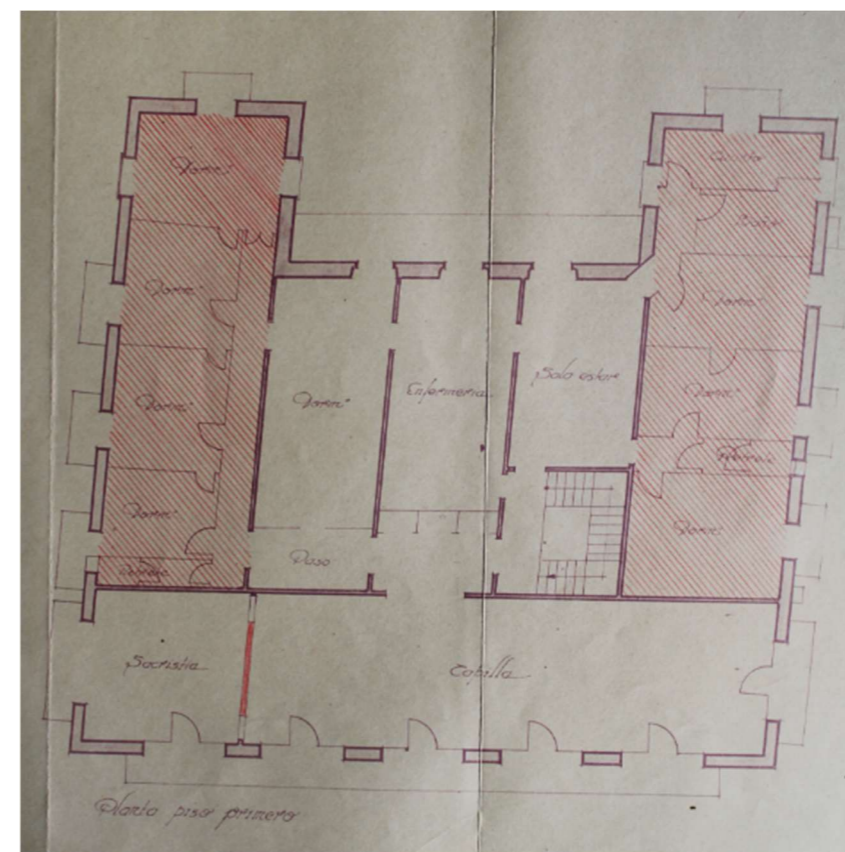
Sota aquestes línies, projecte de reforma i consolidació de forjats i compartimentació de les plantes soterrani, baixa i primera executat l'any 1946 (Font: AMCB)



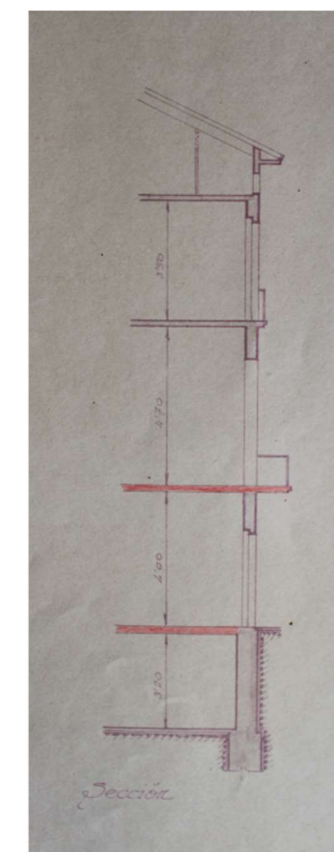
Riosta Barcelona



info@riostabarcelona.com



riostabarcelona.com



931984067

La residència d'estudiants dels Pares Paüls

L'asil de "Matrimonios Ancianos" deuria cessar la seva activitat a inicis de l'any 1958, sense que n'hagin transcendit els motius. Poc després, el 5 de juny de 1958, La Vanguardia tornava a anunciar que s'oferia l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires per a la seva compra o lloguer²⁰.

L'edifici restà poc temps en desús, perquè el 28 de març de 1960 la Congregación de la Misión de San Vicente de Paül ja havia formalitzat la compra de l'edifici i registrava la finca al seu no al registre de la propietat. La congregació dels Paüls va adquirir la finca amb una finalitat molt concreta des del principi: fundar una residència d'estudiants.

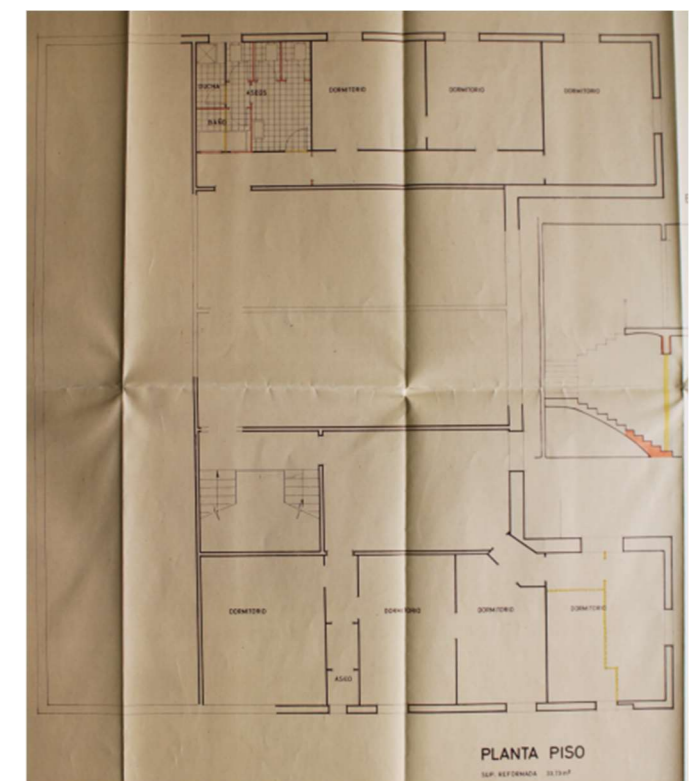
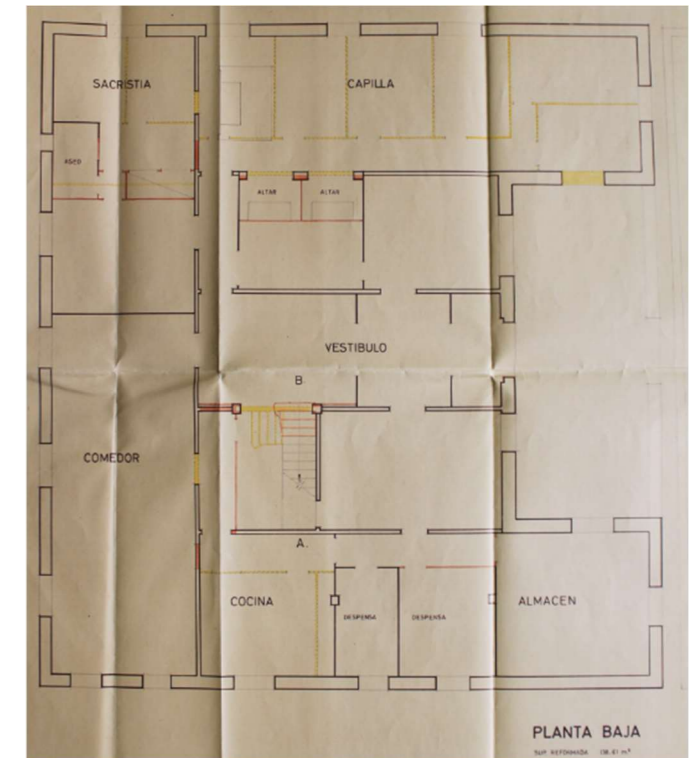
Poc temps després d'haver adquirit la finca, el pare superior dels Paüls, Jaume Binimelis Oliver, va encarregar al despatx d'arquitectes Vilardaga Roig la redacció d'una memòria per a la remodelació de l'edifici, la qual va ser presentada a instàncies de l'Ajuntament de Barcelona el 20 de maig de 1960²¹. L'obra, descrita com una "ligera modificación interior", va suposar, en la realitat, una important transformació estructural i d'acabats de les plantes baixa i primera: es va variar la seva distribució per mitjà de l'enderroc i nova construcció d'envans, la refacció dels paviments, la substitució d'acabats pictòrics interiors i la modificació d'instal·lacions elèctriques, d'aigua i els sanitaris. A més, es farien de nou les cuines i es donaria una nova solució a l'arrencada de l'escala a la planta baixa, per tal que passés a tenir un únic tram.

L'arquitecte en cap va autoritzar les obres el 5 de juliol del mateix 1960 i es deurien realitzar en acabar l'estiu. Amb tot, el pressupost ascendia a 70.000 ptes i va comportar, a la planta baixa, la compartimentació del vestíbul d'accés, l'enderroc de les estances de la crugia sud per a la construcció d'una capella i la reformulació dels espais de magatzem i cuina. A la planta primera es van construir uns nous lavabos i es va reformular les habitacions de la crugia nord. Tanmateix, l'antic menjador de l'Hotel Buenos Aires va quedar fora de tota intervenció, com es pot veure en els plànols, en els que ni tan sols es grafia l'estança.

²⁰ Vegeu Annex Documental (Doc. 23) p. 158.

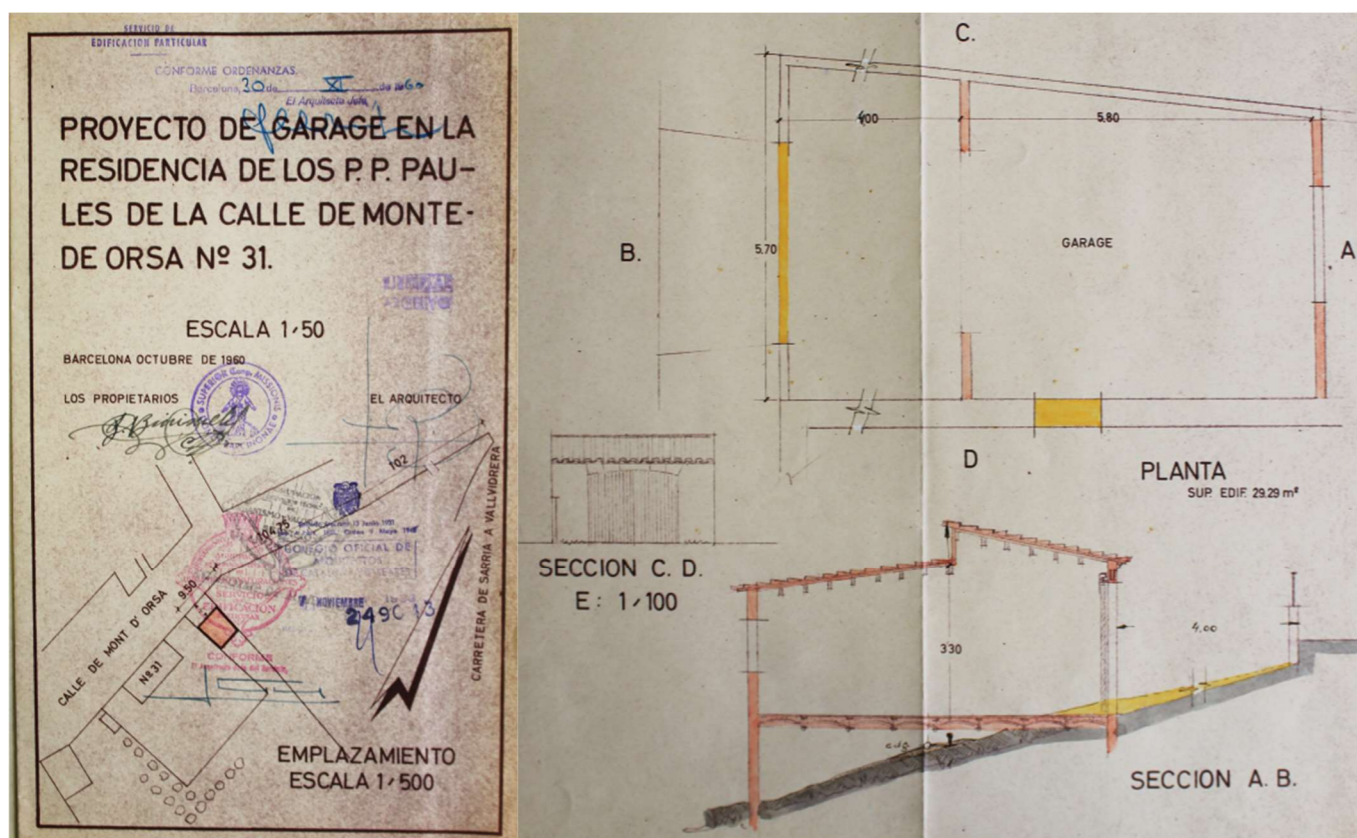
Planta Baixa i Primera de la nova residència d'estudiants dels Pares Paüls. Signats el 1960 per l'arquitecte Vilardaga Roig, en groc s'hi grafien els enderrocs i en vermell les noves construccions. (Font: AMCB)

²¹ Vegeu Annex Documental (Doc. 24) p. 159.

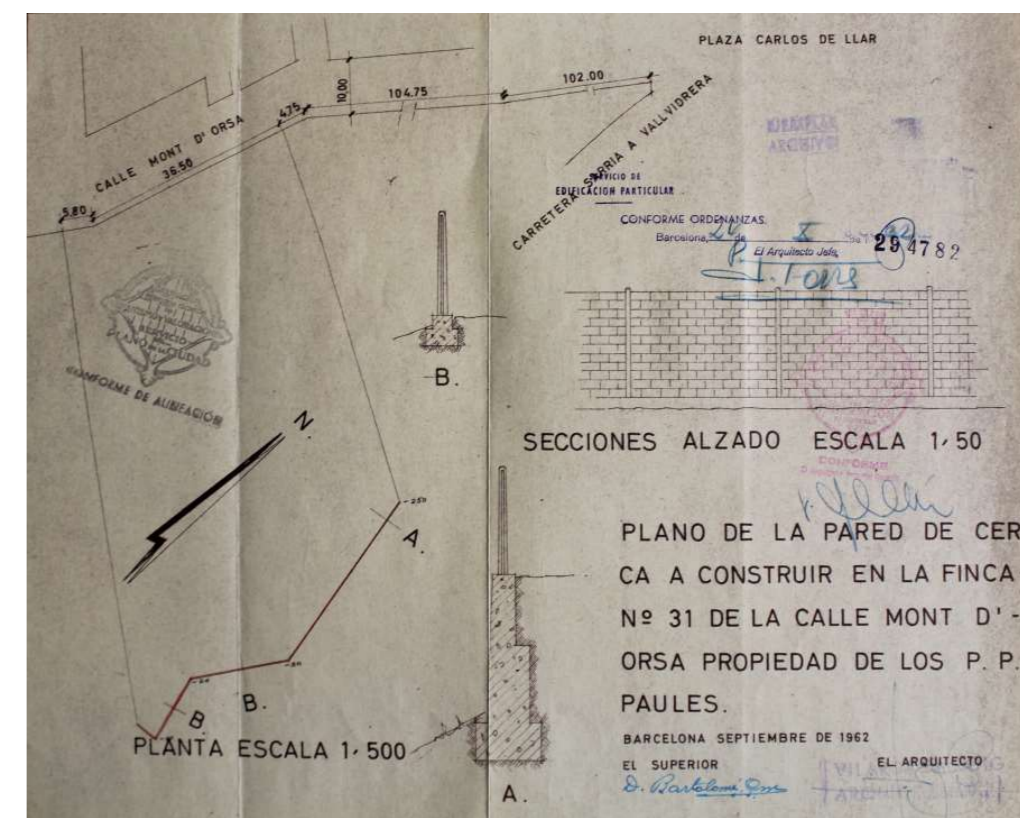


Quan les obres de remodelació de l'edifici per a la seva reconversió en residència d'estudiants encara estava en curs, l'arquitecte Vilardaga Roig va ser cridat de nou per al disseny i construcció d'un garatge per a guardar-hi la furgoneta Renault 2cv de la institució²². Aquesta obra, projectada el 2 de novembre de 1960 i autoritzada el 24 de desembre del mateix any, va suposar la construcció del cos annex que, encara avui s'adossa a la façana nord de l'edifici. Es tracta d'una obra molt senzilla, de nul valor arquitectònic ni patrimonial, que consistí en la cobertura de 30 m² de la superfície existent entre la façana i la tanca de la finca i l'obertura d'una porta que permetés la connexió d'aquest espai amb les cuines de la planta baixa. Aquest cobert es va realitzar amb materials contemporanis, a base de totxana calada i biguetes de formigó armat.

La relació contractual entre els pares Paüls i el despatx de Vilardaga Roig no va acabar amb la construcció del garatge del carrer Mont d'Orsà. El setembre de 1962, a petició del nou Pare Superior de la Congregació, David Bartolomé San Millá, encara va realitzar una intervenció que afectà directament als antics jardins de l'Hotel Buenos Aires, que ja deurien presentar un estat de deixadesa important. La intervenció consistí en la reformulació dels bancals que configuraven la parcel·la aterrossada original per mitjà de la construcció de nous murs de contenció de terres i l'aixecament de les tanques que, encara actualment, tanquen la parcel·la en el seu flanc més oriental²³. Els nous murs de contenció acabaren de transformar l'aparença de l'antic jardí, no tan sols pel que fa la seva distribució de vegetació, sinó també pel que fa els materials: murs de formigó sobre els que reposa una tanca a base de puntals de formigó armat i envanets de totxana. L'obra va ser autoritzada per l'arquitecte en cap de l'ajuntament el 13 de desembre de 1962 i deuria ser realitzada aquell mateix hivern.



Sobre aquestes línies, projecte de construcció del garatge adossat a la façana nord, signat el 1960 per l'arquitecte Vilardaga Roig. A mà dreta, projecte del mateix arquitecte per a la contenció de terres del flanc est de la finca, signat el 1962. (Font: AMCB)



²³ Vegeu Annex Documental (Doc. 26) p. 166.

²² Vegeu Annex Documental (Doc. 25) p. 163.

Llar Betània de les Filles de la Caritat

A grans trets es pot afirmar que durant el darrer quart del s. XX es produïrien les transformacions més importants de la finca, amb un seguit d'obres que conferirien a l'edifici el seu aspecte actual, si més no pel que fa interiors.

L'any 1974 la Congregació de la Missió de Sant Vicenç de Paül va cedir la seva seu de Vallvidrera a la branca femenina de l'orde, les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, amb la finalitat que les monges regissin un nou establiment geriàtric a les antigues dependències de l'Hotel Buenos Aires. Així naixia la Llar Betània. Encara que aquella operació no es traduiria en un canvi de propietat de la finca, el traspàs entre comunitats va suposar un punt d'inflexió en l'esdevenidor arquitectònic de l'edifici objecte d'estudi, que va ser sotmès a unes agressives i generalitzades obres de reforma interior que vingueren a canviar l'estructura i l'aparença de la majoria de dependències interiors de l'edifici.

El projecte, signat el desembre del mateix any 1974 pel despatx d'arquitectes R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa, suposà una remodelació integral de l'edifici que implicà la recomposició d'estances de totes les plantes, amb l'única excepció de l'antic menjador de l'Hotel Buenos Aires²⁴. L'acció d'aquell projecte també va suposar la refacció generalitzada d'instal·lacions d'electricitat i d'aigua i la imposició de nous acabats interiors, especialment pel que fa la pintura i els paviments de totes les plantes, que van ser substituïts per l'actual enllosat de terratzo tipus vibrazolit de color grana.

En el marc d'aquestes obres l'edifici adquirí la seva distribució actual d'espais interiors, per mitjà de la demolició d'envans, pilars i murs de càrrega, així com la supressió d'alguns forjats per tal d'encabir l'ascensor i el passa-plats que, des de llavors, comuniquen totes les plantes. En aquesta intervenció es va procedir, també, a la refonamentació i redistribució de la planta soterrani, on s'hi va substituir l'antiga escala d'accés des del vestíbul central per la que s'utilitza encara en l'actualitat. Així mateix, es va renovar de manera integral la zona de cuines, l'office i els magatzems d'utensilis de cuina i menjar actuals. També es va construir, a totes les plantes, nous sanitaris, tant pel que fa els serveis comunitaris localitzats als

vestíbuls com els de les habitacions, cadascuna d'elles equipada amb rentamans i, algunes, amb wàter compartit. Pel que fa les escaletes que salvaven el desnivell existent entre la crugia est i la resta de l'edifici en les plantes segona i tercera, també van ser reformulades per tal que ocupessin menys espai.

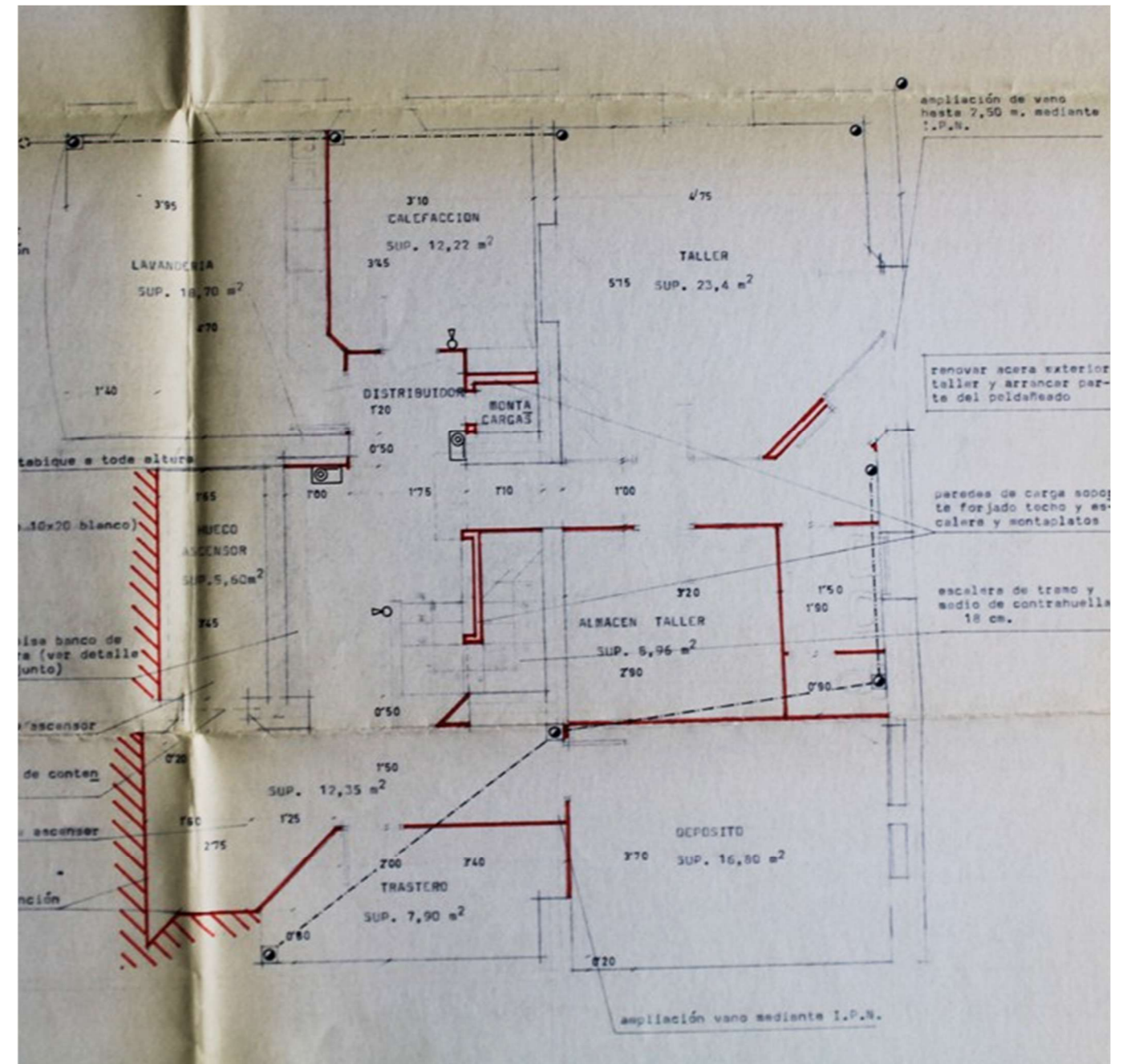
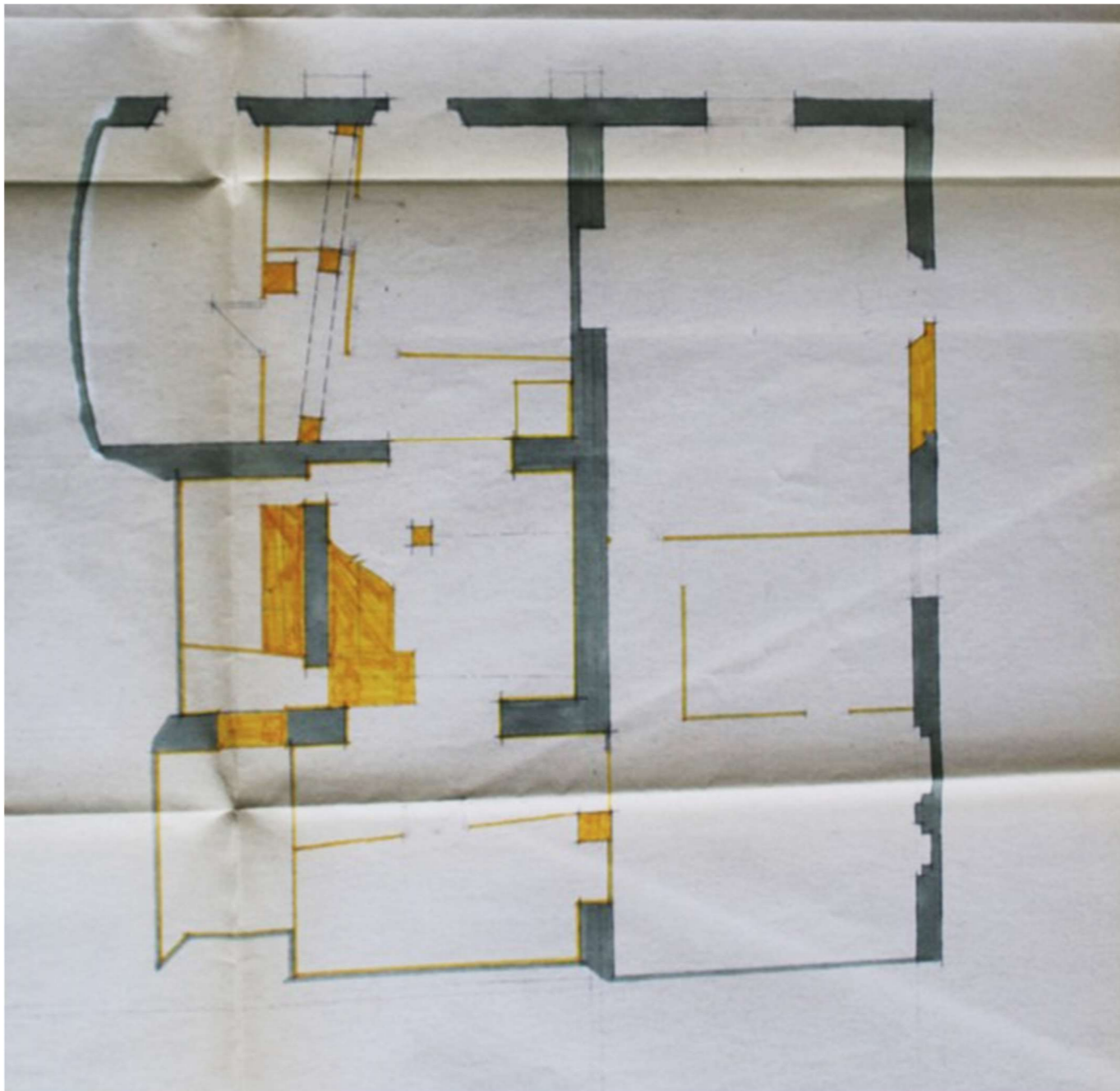
Segons la memòria redactada pel mateix despatx d'arquitectes R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa, també es va procedir a la consolidació i renovació d'alguns acabats exteriors de pintura, així com la substitució d'antigues fusteries interiors i exteriors per d'altres de major aïllament.

La memòria redactada per a sol·licitar els permisos d'obres venia acompanyada de tres plecs de plànols que descriuen totes les intervencions que s'hi va realitzar i com s'hi havia de procedir: en el primer plec s'hi va grafiar en color groc totes les estructures que calia demolir; en el segon plec s'hi plasmava, en color vermell, totes les estructures que calia edificar per donar lloc a la nova distribució d'espais; en el tercer plec s'hi grafia totes les instal·lacions necessàries en cada dependència, tant pel que fa sistema d'aigües i baixants com pel que fa a sistemes de llum i electricitat, així com la xarxa de calefacció mitjançant radiadors. De la lectura d'aquests plànols i la seva comparació amb l'edifici que ha arribat als nostres dies se'n pot deduir que la major part de superfície edificada actual data precisament d'aquesta darrera i més agressiva intervenció sobre l'edifici, del qual sembla que només es va preservar l'antic menjador i la configuració volumètrica i material dels exteriors. El fet que la memòria del projecte partís d'un elevadíssim pressupost d'11.409.129 ptes també és un factor que ajuda a dimensionar l'abast dels treballs realitzats.

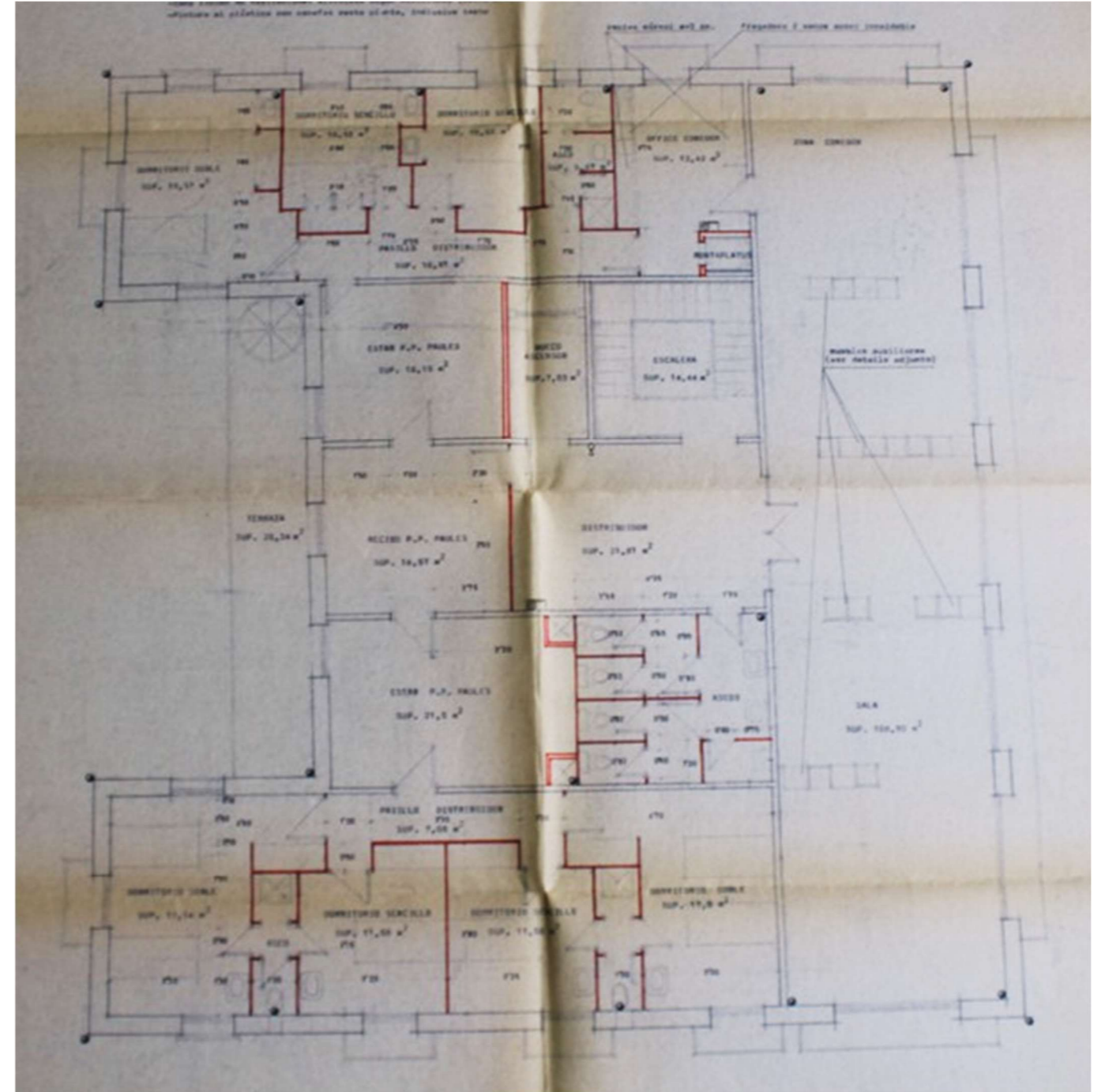
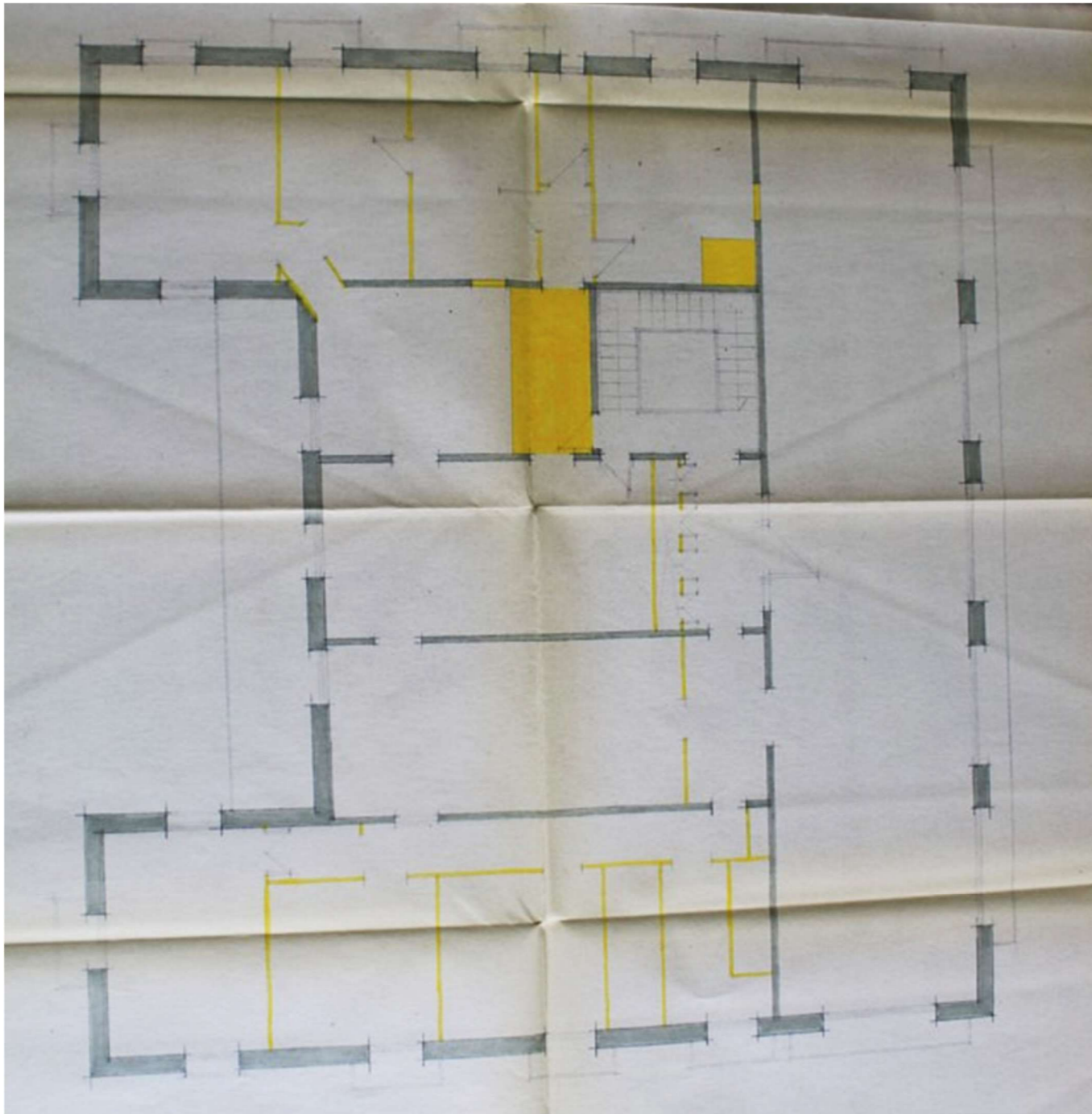
En les següents pàgines s'adjunta, planta a planta, cadascun dels plànols explicatius de les intervencions de demolició i de construcció realitzades, per tal d'ajudar el lector a detectar com aquella reforma va variar cadascun dels espais que puguin ser del seu interès. A més, en aquesta comparativa també es pot comprovar, gràcies a la llegenda que acompanya cada estància, a quins canvis d'usos va ser sotmès cadascun dels espais en el moment en què l'edifici es convertí en residència geriàtrica.

²⁴ Vegeu Annex Documental (Doc. 27) p. 169

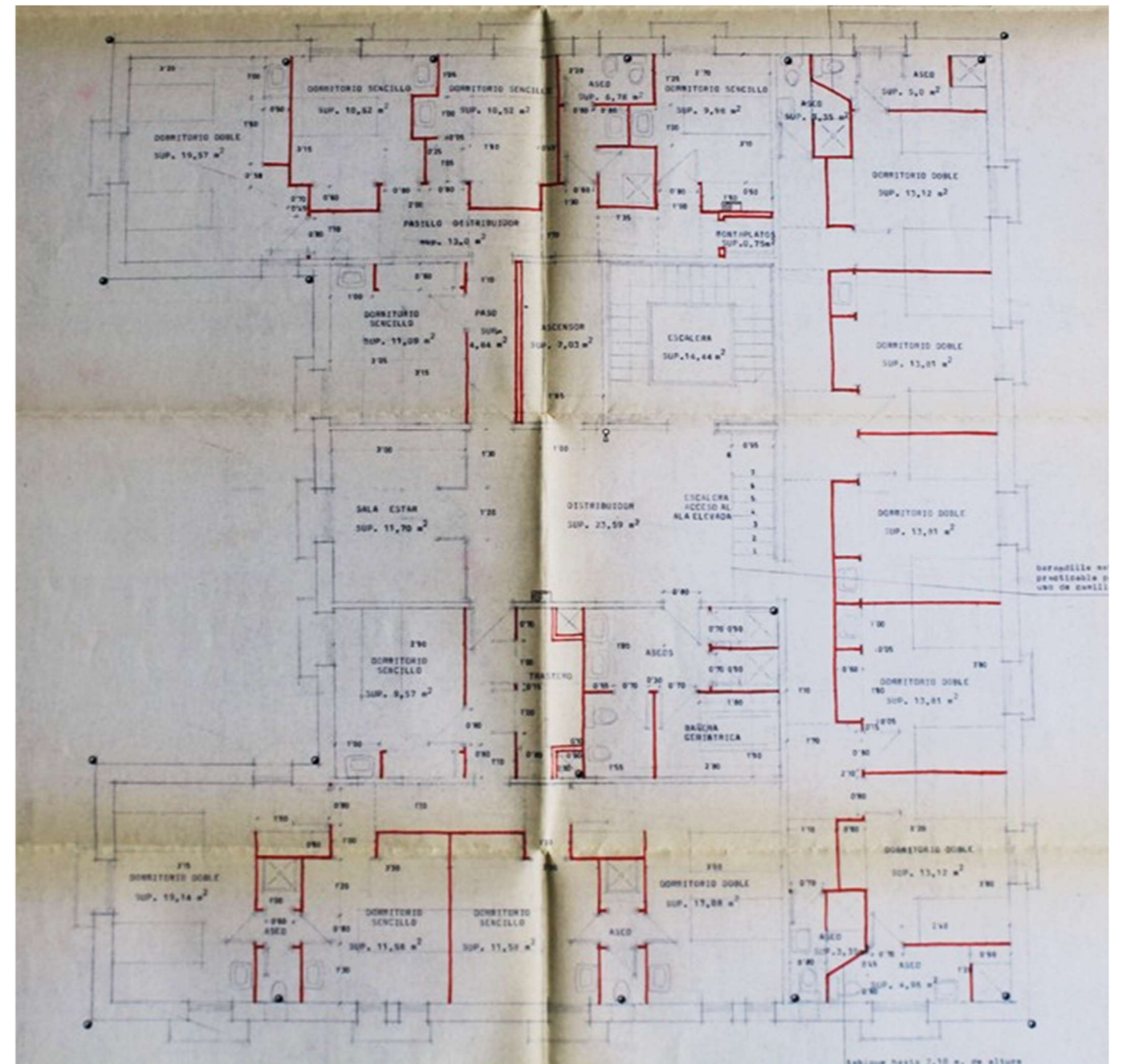
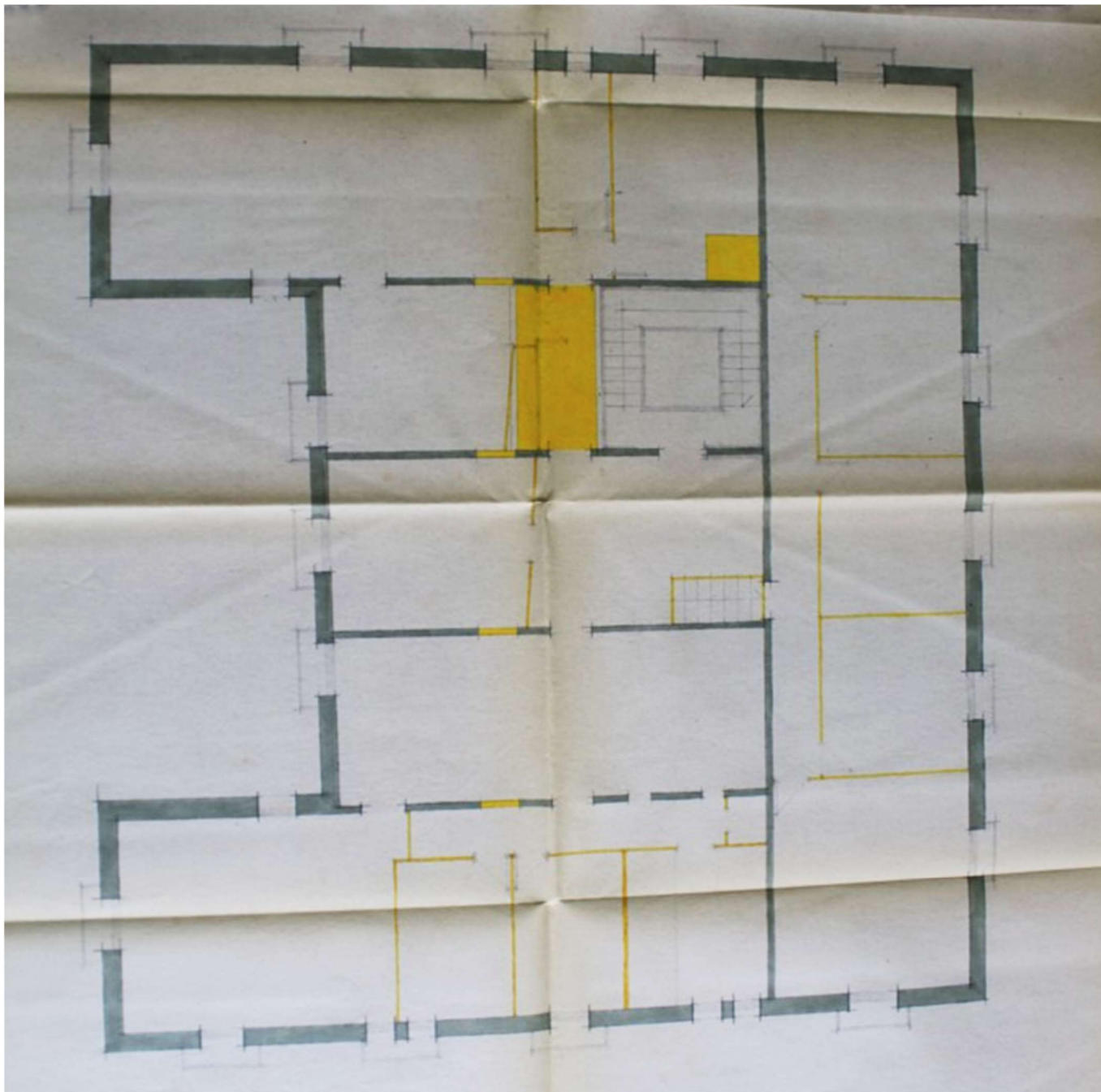
Planta soterrani de la nova Llar Betània de les Filles de Sant Vicenç de Paül, a càrrec de R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa Arquitectos. (Font: AMCB) A mà esquerra, pla d'enderrocs. A mà dreta, pla de nova construcció.



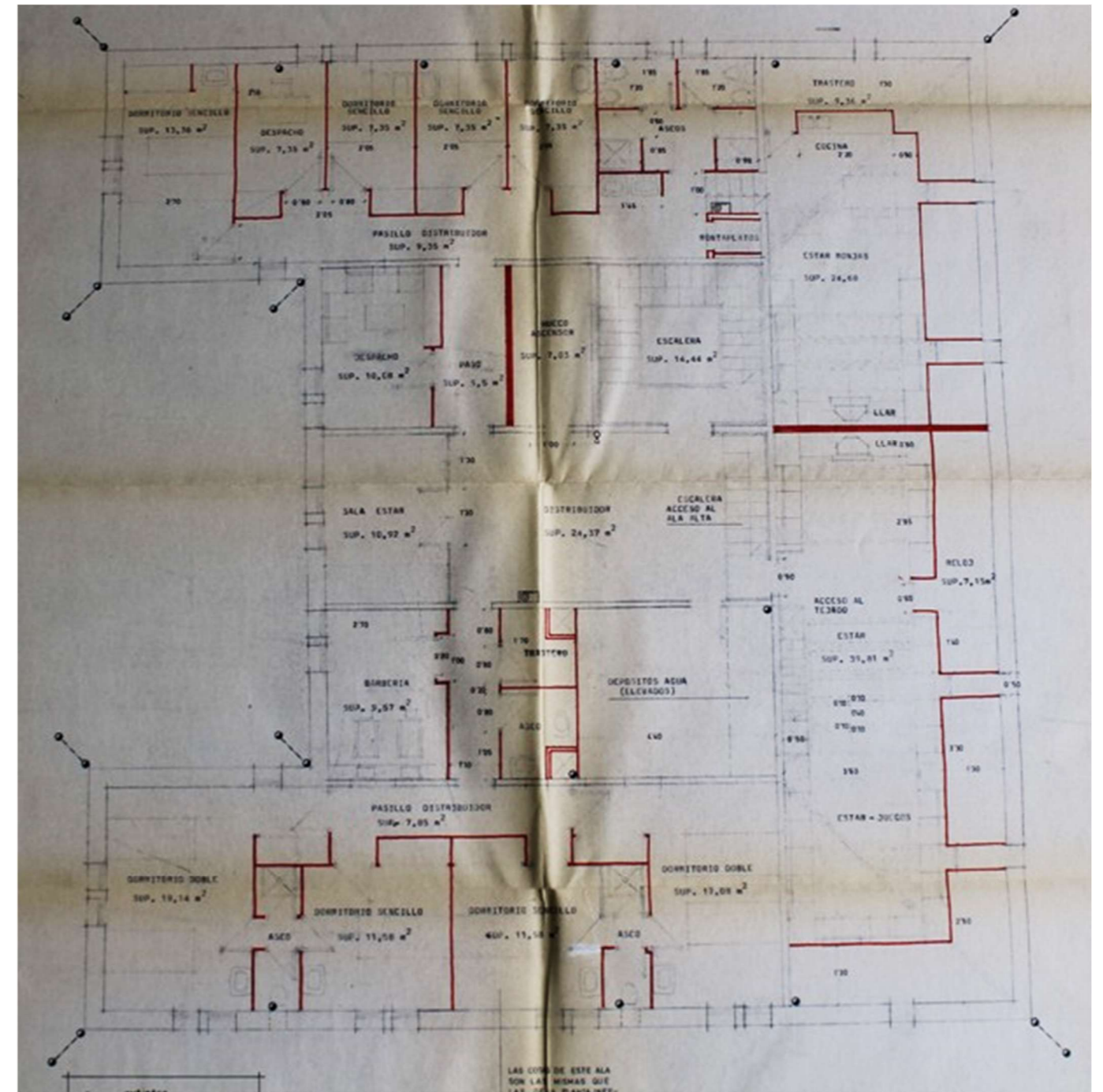
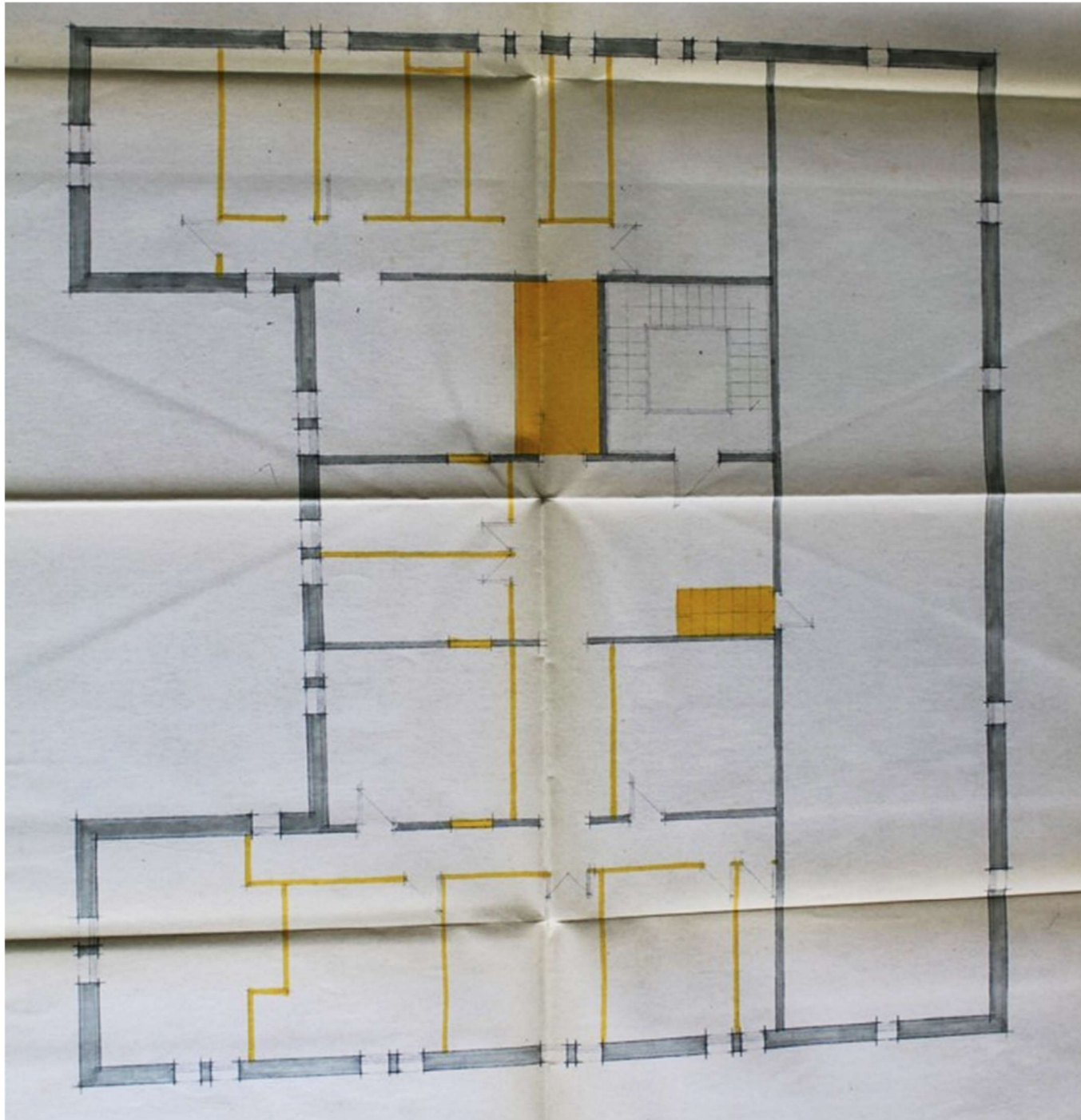
Planta primera de la nova Llar Betànica de les Filles de Sant Vicenç de Paül, a càrrec de R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa Arquitectos. (Font: AMCB) A mà esquerra, pla d'enderrocs. A mà dreta, pla de nova construcció.



Planta segona de la nova Llar Betània de les Filles de Sant Vicenç de Paül, a càrrec de R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa Arquitectos. (Font: AMCB) A mà esquerra, pla d'enderrocs. A mà dreta, pla de nova construcció.



Planta tercera de la nova Llar Betània de les Filles de Sant Vicenç de Paül, a càrrec de R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa Arquitectos. (Font: AMCB) A mà esquerra, pla d'enderrocs. A mà dreta, pla de nova construcció.



El mes d'agost de 1975, quan les obres de reforma de l'antic Hotel Buenos Aires ja estaven en marxa, els mateixos arquitectes Farré-Escofet, de la Fuente i Rabassa van presentar una addenda a la memòria presentada el desembre de 1974²⁵. En aquest annex s'incidia en intervencions estructurals al soterrani destinades a la seva ampliació i la planificació d'instal·lacions necessàries a tot l'edifici en relació a la normativa de prevenció d'incendis. En aquest sentit, la memòria preveu la construcció de boques de rec, d'extintors, de mànegues i d'elements de reforç de seguretat en les calderes de la calefacció centralitzada. En el mateix expedient s'hi adjuntaven els plànols per a la construcció d'una escala exterior a base de jàsseres metàl·liques que havia d'instal·lar-se a la façana sud per tal de comunicar totes les plantes i facilitar l'evacuació de l'edifici en cas d'incendi.

L'octubre del mateix any 1975 la delegació d'urbanisme de l'Ajuntament va autoritzar la llicència per tal de procedir a la reforma interior de l'edifici en relació a la reparació dels forjats que contenen "*viguería descompuesta y revoltones agrietados*"²⁶. No queda clar, tanmateix, si es tracta d'una intervenció generalitzada sobre totes les plantes de l'edifici, o si es tracta d'una reparació puntual. És provable que aquestes obres fossin de gran abast, ja que la seva recepció no es produí fins el 10 de març de 1976.

En algun moment encara per determinar, la comunitat de les Filles de la Caritat va fer aixecar, sobre la terrassa que antigament obria la façana est cap a la ciutat, la seva capella. Malauradament no s'ha pogut localitzar la documentació administrativa que permeti conèixer-ne l'autoria ni la data exactes, però els materials emprats i la manera en que es va procedir a la seva edificació permeten proposar que la seva construcció deuria produir-se entre els darrers anys de la dècada de 1970 i els primers de la dècada de 1980.

La Llar Betània va tenir una història força prolongada, especialment si es compara amb la resta d'institucions que van habitar l'antiga fonda dels Juanet des de la seva construcció. La comunitat de les Filles de la Caritat va tancar les portes de la seva residència geriàtrica l'any 2012. Des de llavors l'edifici ha estat mancat d'ús i recentment va passar a mans de London Private Company, un fons d'inversions que preveu la construcció d'un nou establiment hotel·ler. A inicis de 2019 l'Associació de Veïns i Amics de Collserola va reivindicar que l'edifici fos catalogat i protegit patrimonialment i el març d'aquest mateix any un grup de veïns ocupà l'edifici per reivindicar-ne el seu ús veïnal.



La capella de les filles de la Caritat Sant Vicenç de Paül podria haver estat construïda en el tombant de la dècada de 1980.

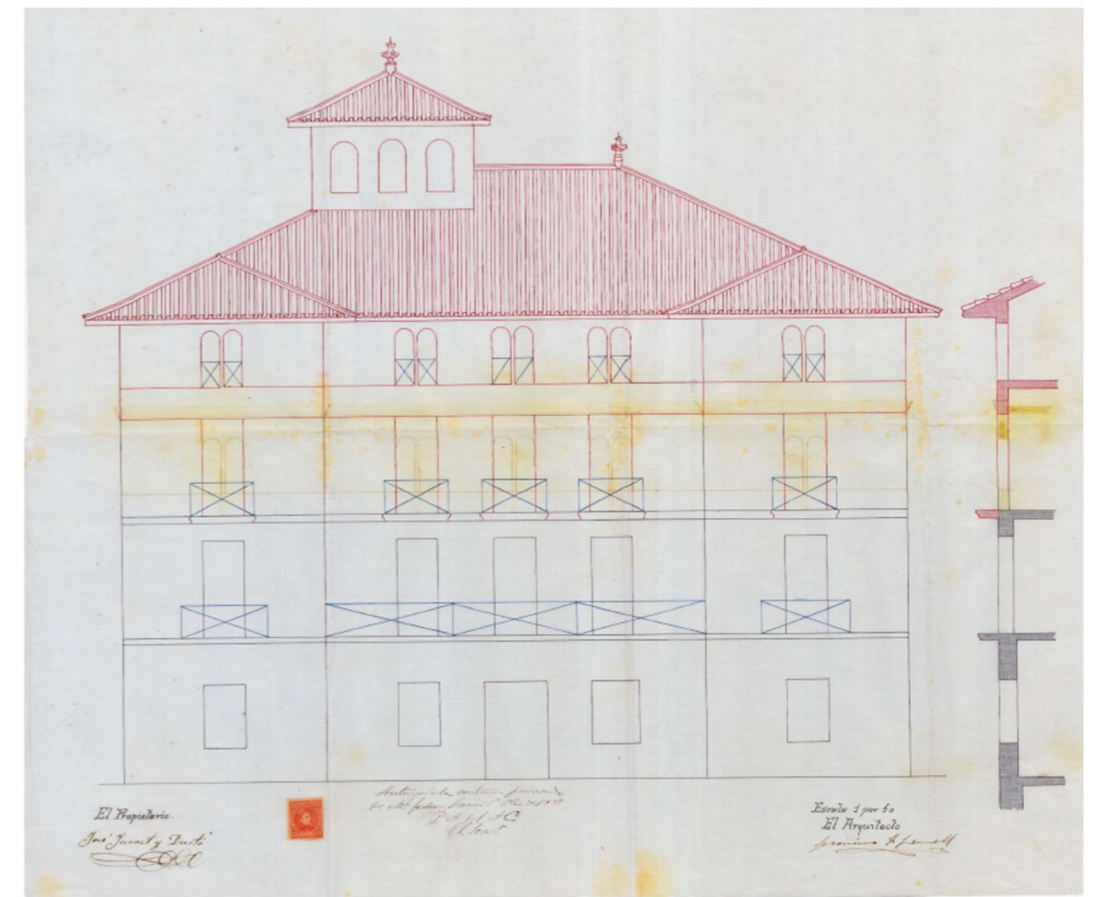
²⁵ Vegeu Annex Documental (Doc. 28) p. 197.

²⁶ Vegeu Annex Documental (Doc. 29) p. 204.

En el transcurs d'aquesta recerca s'han localitzat nombroses notícies històriques referents a la construcció i, sobretot, les constants intervencions de remodelació que es van anar succeint a mesura que l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires canviava d'usos. Aquestes notícies s'han extret tant de fonts primàries dels principals fons arxivístics de la ciutat com de la bibliografia de referència i han estat contrastades i ordenades per tal d'establir una cronologia bàsica de l'edifici. En les següents pàgines es podrà consultar, a mode de resum, un llistat amb les principals dades a l'entorn dels titulars i llogaters que van promoure les diferents reformes que han conduït l'edifici fins el seu aspecte actual.

Donat que aquest estudi ha vingut motivat per la necessitat de conèixer els principals valors patrimonials del conjunt, s'ha posat especial interès en la recerca de notícies referents a la reforma i reconversió dels seus espais interiors. Val a dir que l'abast d'aquestes reformes va ser especialment agressiu respecte l'edifici original especialment durant el darrer quart del segle XX.

CONCLUSIONS



Cronologia de l'Antic Hotel Buenos Aires

Josep Juanet i Camps

- 1885, 31 de Juliol. Projecte de "casa-fonda" de Joan Bruguera i Díaz.
- 1885, 15 d'agost. No s'autoritzen les obres, però la construcció tira endavant.
- 1889, 7 d'agost. Projecte de Joan Freixe i Mallofré per a la validació de les obres.
- 1889, 6 de setembre. Autorització de les obres.

Josep Juanet i Dustó

- 1892, 21 de gener. Projecte d'ampliació de l'edifici de Joan Freixe i Mallofré.
- 1892, 10 de febrer. Autorització de les obres.
- 1905, 29 de novembre. Petició de tanca de filferro espinós.

Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó

- 1907, 6 de setembre. Projecte de Jeroni Granell i Manresa per a la torre familiar dels Juanet.
- 1907, 26 de setembre. Autorització de les obres.
- 1908, 17 de setembre. Projecte d'ampliació de l'hotel de Jeroni Granell i Manresa.

Colegio Mayor Alfonso XIII

- 1928, 12 de març. Inauguració de la residència d'estudiants.

Casa de Ejercicios Espirituales del Sagrado Corazón

- 1934, 14 de novembre. Inauguració de la nova seu religiosa.

Joaquim Juanet i Dustó

- 1939, 14 de setembre. Reforma de l'edifici després dels efectes de la Guerra. S'hi diu que durant la guerra l'edifici va ser una "casa-hotel para refugiados".
- 1943, 4 d'abril. L'edifici està disponible per a posar a lloguer.

Pedro Pascual Zurita. Asilo de matrimonios ancianos de la Diputación de Barcelona

- 1946, 16 de març. Projecte de reforma de pb i p1 de Manuel Baldrich.
- 1946, 11 d'abril. Autorització de les obres.
- 1949, 1 de juny. Josep Juanet Dustó continua essent propietari de la torre familiar.

Comunidad de Padres Paüles. Residència d'estudiants

- 1960, 20 de maig. Projecte de Vilardaga Roig per a remodelació de l'edifici.
- 1960, 5 de juliol. Autorització de les obres.
- 1960, 2 de novembre. Projecte de Vilardaga Roig per a la construcció de garatge.
- 1960, 24 de desembre. Autorització de les obres.
- 1962, setembre. Projecte de Vilardaga Roig per a la construcció de la tanca perimetral.
- 1962, 13 de setembre. Autorització de les obres.

Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül. Residència d'ancians

- 1974, desembre, projecte de Ramon Farré-Escofet París i Pere Rabassa Sansaloni.
- 1976, 10 de març. Recepció de les obres.

Valoració Patrimonial

Amb uns orígens que es remunten a l'any 1886, l'Hotel Buenos Aires és una peça clau per a la història i la memòria del barri de Vallvidrera. És un testimoni viu del moment en què aquell petit nucli rural envoltat de boscos va explotar urbanísticament com una zona d'esbarjo i descans de les classes benestants barcelonines de finals del s. XIX. El Buenos Aires va ser, precisament, un dels precursors d'aquesta nova activitat hotelera, que no es veuria generalitzada a Vallvidrera fins la consolidació tardana de mitjans de transport com el tramvia o el funicular.

En els primers decennis del segle XX la zona de Vallvidrera i el Tibidabo estava perlada de petits i grans establiments hotelers, la major part dels quals es van anar extingint durant la postguerra i el desarrollismo. En aquest sentit és important remarcar que el Buenos Aires és, junt amb l'Hotel Florida i l'Ideal Pavillon, el darrer testimoni edificat d'aquest passat esplendorós, encara que tots tres han arribat a l'actualitat molt alterats. I és que el desenvolupament urbanístic de la zona va esborrar del paisatge llebrenc aquest tipus d'establiments d'una manera gairebé sistemàtica.

En relació a l'entorn llebrenc és innegable la potència visual que pren l'Hotel Buenos Aires pel que fa el paisatge històric i actual del barri, dominant la vall amb la seva imponent volumetria i participant del seu característic "skyline".

En termes estrictament patrimonials, a través d'aquest estudi s'ha pogut documentar la participació d'arquitectes com Joan Bruguera, Joan Freixes i, molt especialment, de Jeroni Granell en la configuració per fases d'aquest edifici. Tot i ser un arquitecte de segon pla dins del modernisme, Granell va demostrar la seva solvència en les nombroses edificacions que encara avui perlen l'Eixample barceloní, moltes de les quals són incloses en el catàleg de patrimoni històric de la ciutat per la seva innegable qualitat.

Més enllà dels principals monuments impulsats pels millors arquitectes de renom, el modernisme forma part del paisatge barceloní també en la seva vessant més "quotidiana" del terme. I és que molts establiments –com forns de pa, botigues, oficines, etc... – i espais d'oci –cafès, cabarets, sales de festes,

fondes, hotels...– es van entregar totalment a les modes decoratives del modernisme, imprimint a la Barcelona del 1900 un caràcter nou. En tractar-se d'elements de segon ordre, però, aquest tipus d'edificacions i decoracions modernistes van anar desapareixent de manera paulatina però inexorable a mesura que el modernisme anava passant de moda. Així, són molt escassos els vestigis vius d'aquest paisatge de cafès i fondes modernistes en una ciutat que precisament deu el seu caràcter i renom a l'esplendor no només dels seus palaus i cases aristocràtiques, sinó també d'aquesta vessant més popular perfectament representada per l'Hotel Buenos Aires.

La documentació ha permès mencionar els artistes i fabricants que van participar en la creació d'aquest interessant edifici, especialment en el seu saló principal o menjador: el taller de Sebastià Ribó forní les peces de ceràmica motllurada vidrada que configuren els seus arrimadors; la fàbrica Orsolà i Solà va proporcionar les rajoles de ciment hidràulic que del paviment, i la famosa fàbrica Granell, Rigalt & Cia (cofundada pel mateix arquitecte Granell) aportà els plafons de vitralls florals que ornem els balcons. Tots aquests tallers especialitzats en la decoració d'interiors modernistes van participar en la construcció de molts dels edificis que donen caràcter a la ciutat de Barcelona, molts dels quals protegits i catalogats pel seu interès històric-artístic.

Arribats a aquest punt és interessant recordar que durant el modernisme s'entenia que l'arquitectura era el resultat de combinar estructura edilícia amb una suma de totes les arts i que, per tant, els espais englobaven decoracions amb materials de tot tipus. El menjador de l'Hotel Buenos Aires no és una excepció: la ceràmica vidrada motllurada dels seus arrimadors, el paviment hidràulic de colors, els vitralls dels balcons, els llums de forja i les sanefes pictòriques que antigament decoraven el forjat venien a formar un univers que, afortunadament, s'ha preservat gairebé intacte fins l'actualitat.

De fet, no és gratuït remarcar que, des de la inauguració de l'edifici, el menjador de l'hotel Buenos Aires va mantenir els seus usos fins l'actualitat, a excepció comptada d'alguns breus parèntesis en què va ser utilitzat com a sala d'actes del col·legi major Alfons XIII i com a capella de la residència estudiantil dels Paüls.

Pel que fa els valors patrimonials que caracteritzen l'edifici cal remarcar, tanmateix, que han arribat als nostres dies molt transformats, a causa de les constants intervencions realitzades especialment durant els darrers decennis del s. XX. Efectivament, la consulta de documentació administrativa ha vingut a corroborar allò que l'examen organolèptic realitzat durant el treball de camp semblava apuntar:

Pel que fa els exteriors, l'edifici conserva intacta la volumetria adquirida en època de Granell, la disposició de les seves obertures (algunes d'elles lleugerament alterades) i l'ornamentació de totes les façanes a base d'esgrafiats modernistes molt en la línia de les creacions d'aquest arquitecte. Tanmateix, la lectura d'aquests exteriors es veu lleugerament dificultada per la presència de cossos adossats a la seva planta baixa, com són el garatge que els Paüls edificaren a la façana nord i la capella que les Filles de la Caritat van fer edificar davant la façana est.

Pel que fa els interiors, a excepció feta del menjador principal, es pot dir en termes generals que son resultat d'una sistemàtica substitució d'estructures materials i lògiques circulatòries que va venir donada pels nombrosos canvis d'usos als que va ser sotmès l'edifici. Al llarg de la recerca s'ha pogut certificar que la major part d'estructures interiors, especialment a les plantes superiors, van ser refetes a partir del moment en què la comunitat femenina de l'orde de Sant Vicenç de Paül instal·là a l'edifici la seva residència geriàtrica, coneguda com Llar Betània. En aquest sentit, la intervenció que afectà més greument la configuració interna de l'edifici data ja de l'any 1975, com s'ha pogut certificar en localitzar el projecte de remodelació del despatx "Farré-Escofet, de la Fuente, Ravassa Arquitectos". Aquella intervenció, junt amb les que ja havia realitzat l'arquitecte Vllardaga i Roig durant la dècada de 1960 a instàncies dels Pares Paüls, van venir a alterar de manera gairebé íntegra els potencials valors patrimonials de l'interior, a excepció feta del menjador.

Tot i que la documentació administrativa localitzada indica que en aquestes obres de la segona meitat del s. XX es van substituir forjats i paviments de la pràctica totalitat de la finca, es recomana una atenció especial a aquests dos elements, ja que les dades aportades son sovint poc aclaridores i deixen dubte de l'abast real de les intervencions, especialment en les plantes baixa i primera. En aquestes plantes no es pot descartar del tot la latència de capes històriques no detectades durant la fase d'estudi.

Les intervencions de remodelació viscudes en els darrers decennis de l'edifici han alterat, efectivament, la seva fesomia original. Però, al mateix temps, han vingut a consolidar una estructura arquitectònica que en termes generals presenta un bon estat de conservació i augura una llarga vida útil.

Encara que no ha sigut objecte primordial d'aquest estudi, també cal fer referència a la configuració de la resta de la parcel·la, en la que s'hi localitzen volums adossats a l'edifici principal, però també altres construccions aïllades de nul valor patrimonial i escassa entitat arquitectònica que es troben a la part més interna del jardí. Pel que fa el jardí, aquest conserva algunes espècies d'arbres i d'arbusts que bé podrien datar de l'època fundacional. Tot i això, la seva distribució paisatgística i la seva xarxa de camins i terraplens no sembla respondre a cap moment històric ben documentat.

Amb tot, edificis amb característiques històrico-arquitectòniques similars a l'Hotel Buenos Aires han estat objecte de protecció pels seus valors patrimonials. Aquesta protecció ha facilitat la preservació de les seves volumetries originals i la conservació de llurs façanes, així com el manteniment dels seus elements interiors d'ús comú.

En el present annex s'adjunten les fitxes dels documents fotogràfics recopilats i utilitzats durant la investigació. Es tracta de fonts que fan referència de manera directa o indirecta a l'evolució històrica i arquitectònica de l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires. Les fitxes incorporen informacions referents a la identificació del document, així com una transcripció i/o reproducció integral o parcial i un apartat d'observacions amb les informacions més significatives per a entendre l'evolució estructural de l'edifici analitzat.

Per a la realització d'aquest estudi s'ha consultat els següents arxius i fonts:

Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB)

Arxiu Històric de Protocols Notarials de Barcelona (AHPNB)

Biblioteca de Catalunya (BC)

Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

Registre de la Propietat (RP)

ANNEX DOCUMENTAL

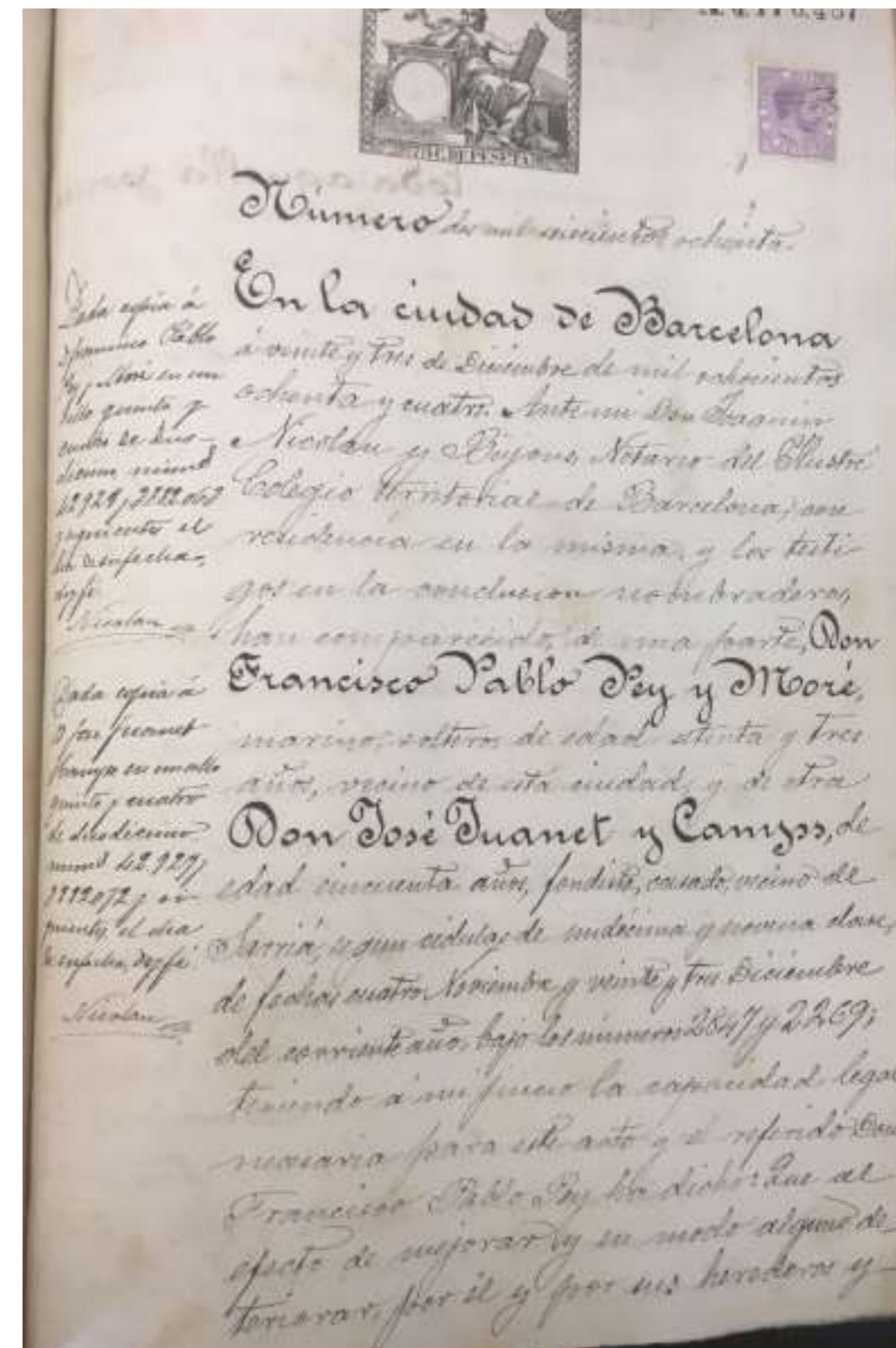
Doc. 1

Descripció: Establiment de la finca
Data: 1884, 23 de desembre.
Autor: Joaquim Nicolau, notari.
Font: Arxiu de Protocols Notarials de Barcelona (APNB)
Registre: Volum 1.394/21 (Protocolo de 1884. Tomo 12)


Observacions: Resum. Reproducció parcial.

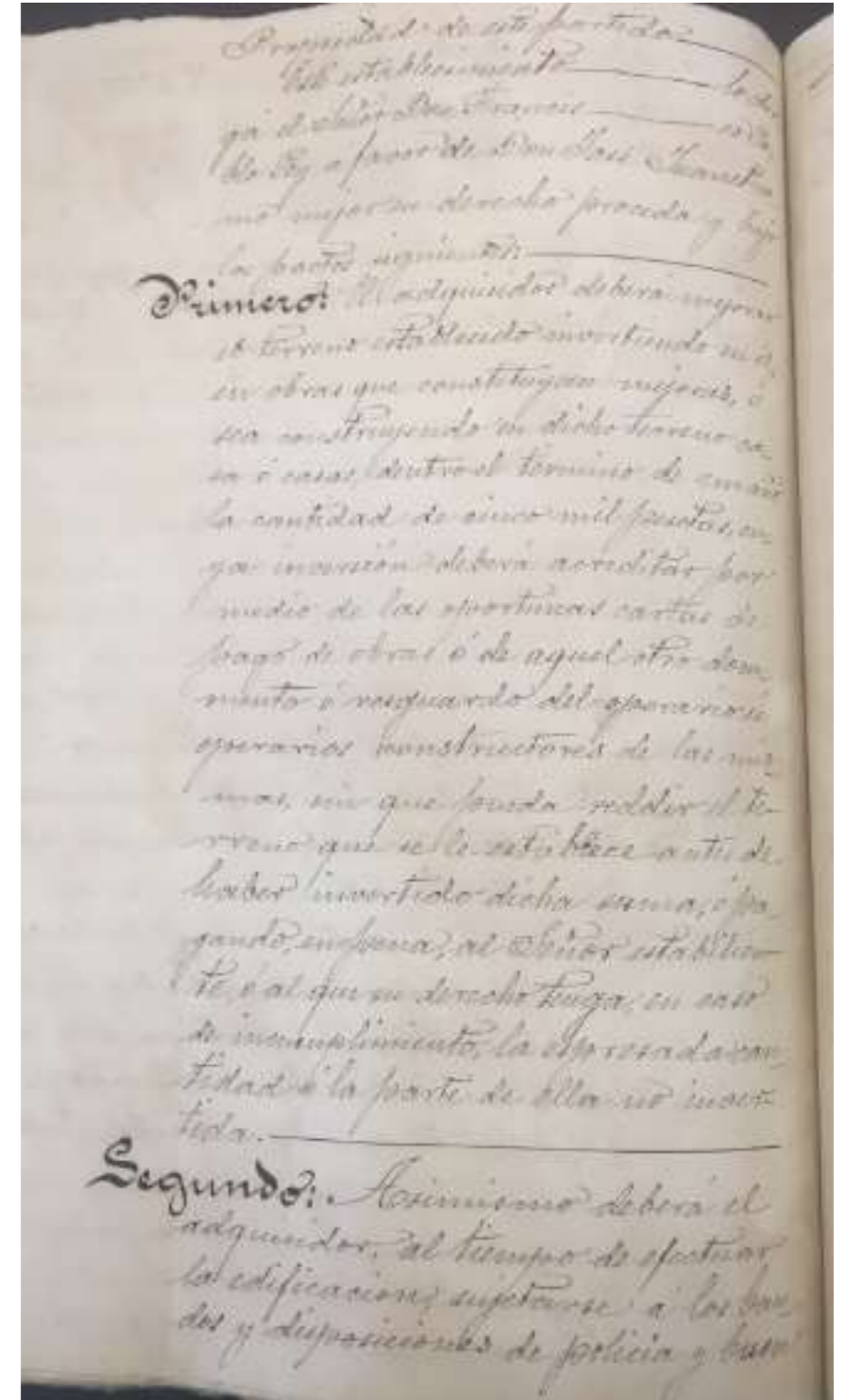
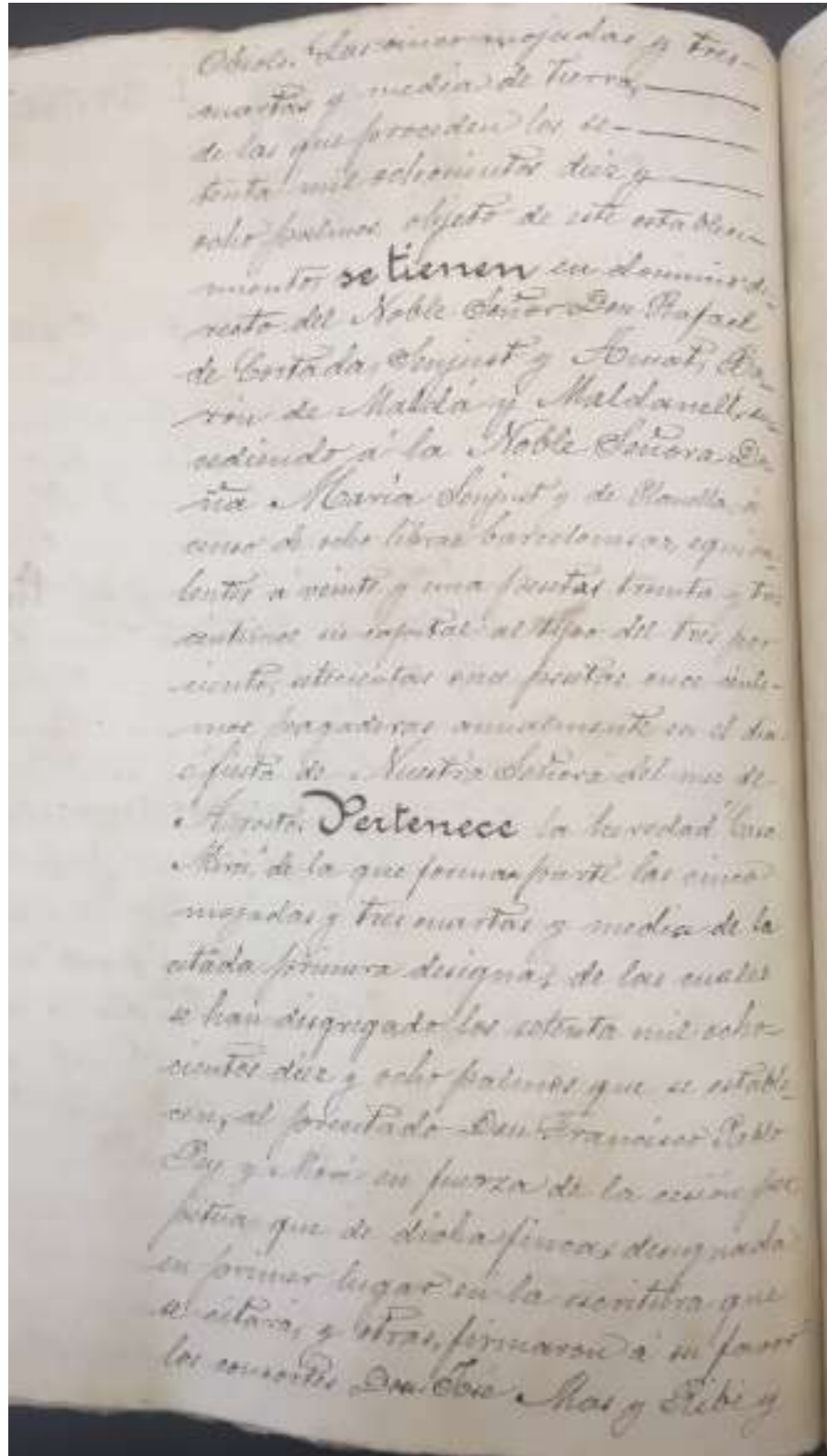
- 1884, 23 de desembre. Davant del Notari Joaquim Nicolau, Francesc Pau Pey i Morè, de professió mariner, estableix una finca a Josep Juanet i Camps, de professió fondista, una parcel·la de terreny a Vallvidrera de 2.675,3 m². En el plec de condicions s'estipula que la parcel·la ha de ser millorada per Juanet per mitjà de la construcció d'una edificació. A canvi, Juanet promet pagar un cens anual de 200 ptes a Pey. Al final del document s'hi adjunta un plànol de la parcel·la.

D'aquest document també se sap que Francesc Pau Pey va obtenir aquesta parcel·la per domini directe de Rafael de Senjust i Amat, Baró de Maldà i Maldanell, que al seu temps l'havia heretat de la seva mare Maria de Senjust i de Planella.



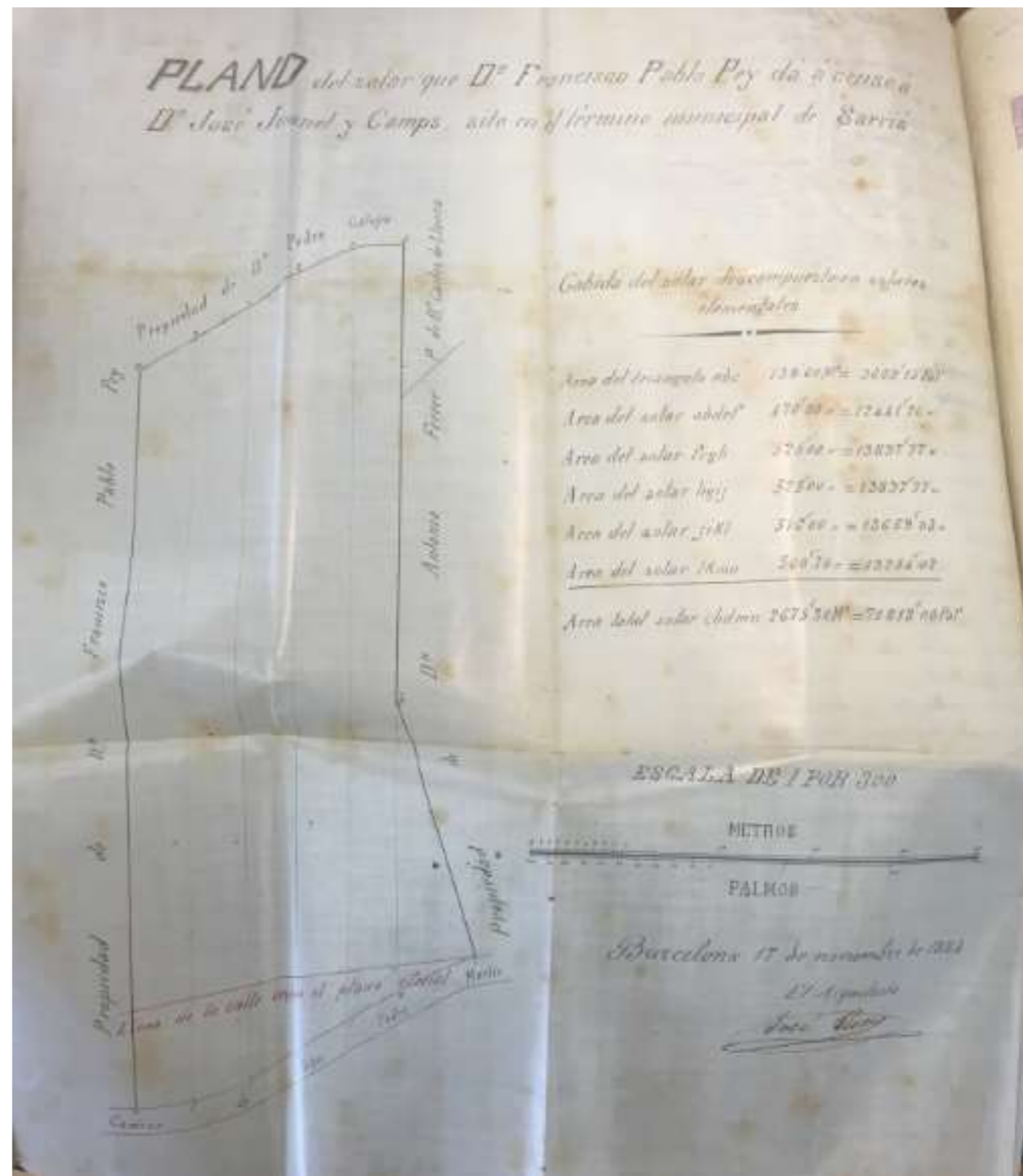
contra una, novata y cinco decimo-
tres y treinta y cuatro centimetros, a-
tas en dicho termino en el punto o pon-
tida llamada "Lo arch" o "Bosch del
arch" las cuales al tiempo de la ven-
ta que se otorga en la particioncia
lindaban por Oriente parte con el
camino real que va a Vallvidrera
y parte con tierras de los sucesores de
Mariana Alucia; por Mediodia y
Oriente con tierras del Superior y
Decretos de la Casa de la Moneda
de esta ciudad y a Occiso parte con
tierras de dicho Superior y Decreta-
tos y parte con las de la ciudad de Ma-
riana Alucia; e de sus herederos y su-
cesores; y dichas cinco mojadadas y tres
mojadas y media juntamente con
una casa torre oficinas, fuente, al-
gibe, aguas minas y tierras (1724) for-
man la primera designa de las
tres de que se componen toda aquella
heredad llamada Casa Nervi en-
tuada en el expresado termino conde-
tante en un edificio compuesto de la
tercera y primer piso, oratorio o capilla
contigua al mismo por la parte
de Poniente, agua de pie que fluye
por la fuente y va al algibe con

Epistolul unciala...
N. 4176486
7117

tante una y otro delante de la casa,
bodega y lagares y una mojadada y
dos mojadas y media de tierras, mi-
das y aglomeradas al edificio, parte
yerna, parte bosque y parte viña
con varios olivos y otros arboles fruti-
les, cuya heredad es conjunto **lin-**
da por Oriente parte con tierras de
Don Ignacio Obispo, que antes fueron
de la república Mariana Alucia,
parte con el camino que va a Vall-
vidrera; y parte con Andres Comut;
por Mediodia y parte con dicho Co-
mut y parte con Pedro Badia; por
te con Miguel Cortes y parte con
Miguel Maria; y hoy dia la des-
ta tres con los Señores Smith; por
Oriente parte con tierras de Pedro
Calopra; parte con las de Don Joa-
quin de Haura y parte con la
ciudad de Llorca; y por Occiso parte
con Pedro Solias mediante camino
y parte con el sobredicho Episcopo



En la mil
 gobierno, haciendo las demandas del
 terreno y replantacion de la calle con
 arreglo al perfil y moil que le
 marca la Municipalidad sin
 consentimiento para via publica la por-
 cion de terreno que se halla compren-
 dida entre la linea de solar nro. y el
 antiguo camino de San Pedro Mar-
 tin, marcado en el supuesto plano
 que se va a esta escritura, sin que
 por todo ello pueda el adquiridor pa-
 tender abono ni indemnizacion de
 ninguna clase al Cñor estableciente
 ni la los suyo, siendo de cuenta y
 cargo de aquel el pago de las obras
 obreras y demas que exigiere la Mu-
 nicipalidad a su debido tiempo.

Cercos: Por rasar el terreno estable-
 cido y por todas las mejoras que en
 el se hagan, el adquiridor y los suyo
 pagaran por anualidades veni-
 das al Cñor estableciente y a
 quien su derecho tenga, el censo de
 renta porcion, de doscientas pe-
 setas al año, a razon de sesenta
 pesetas por solar en cuyas cuarenta
 La pesetas correspondientes al se-



Doc. 2

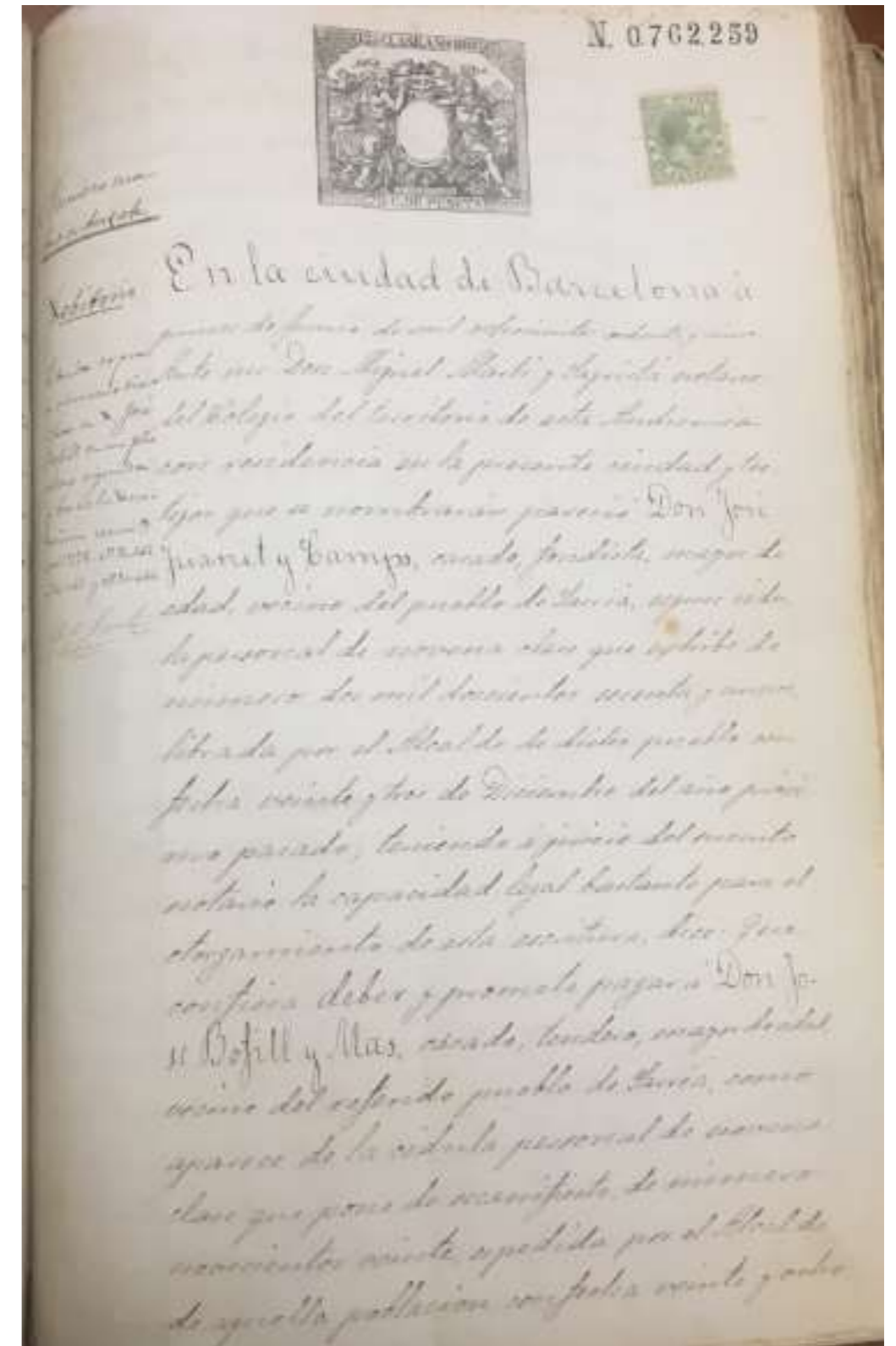
Descripció: Certificació de préstec
Data: 1885, 15 de Juliol.
Autor: Miquel Martí Sagristà, notari.
Font: Arxiu de Protocols Notarials de Barcelona (APNB)
Registre: Volum 1.359/66 (Protocolo de 1885. 2ª parte)

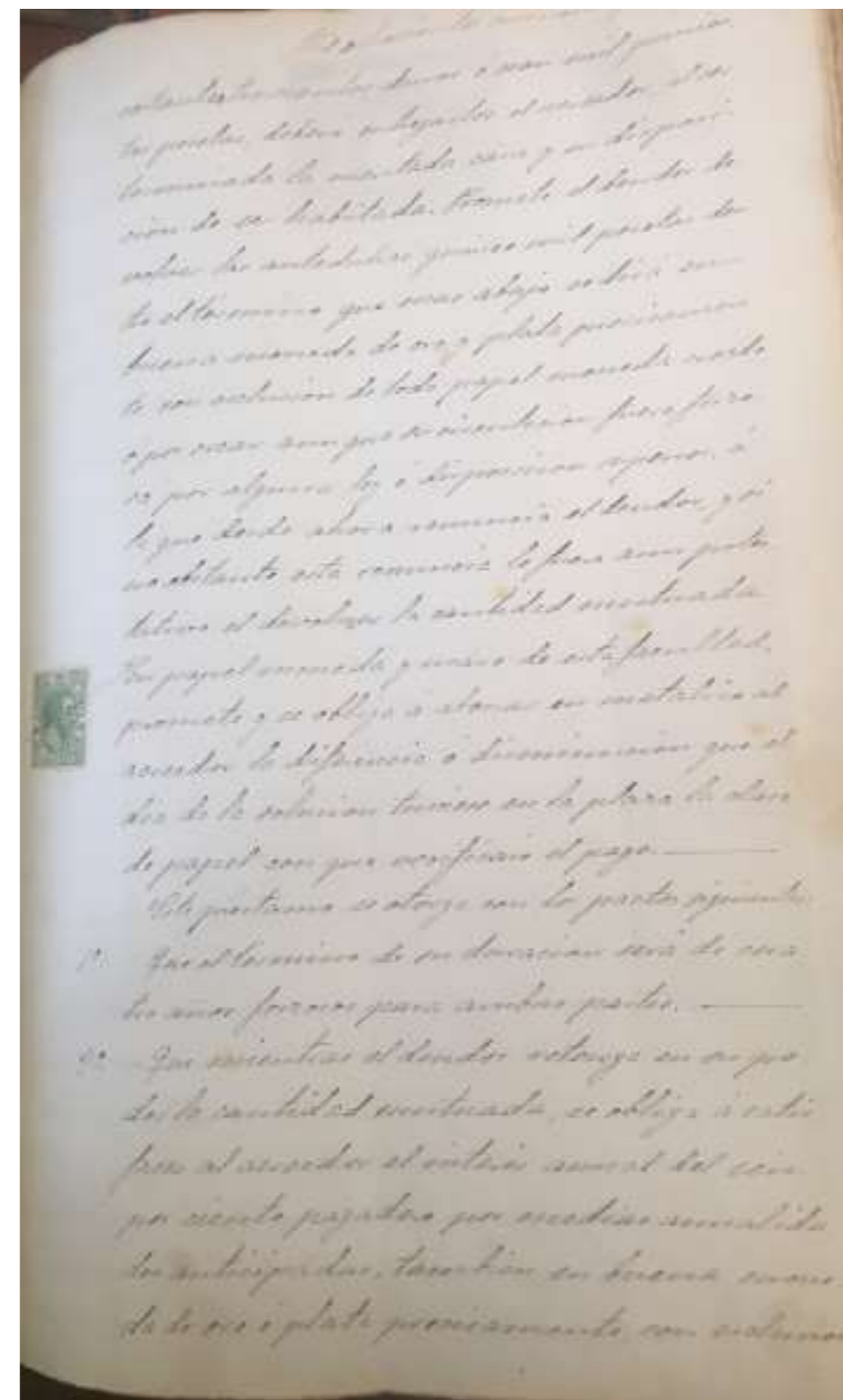
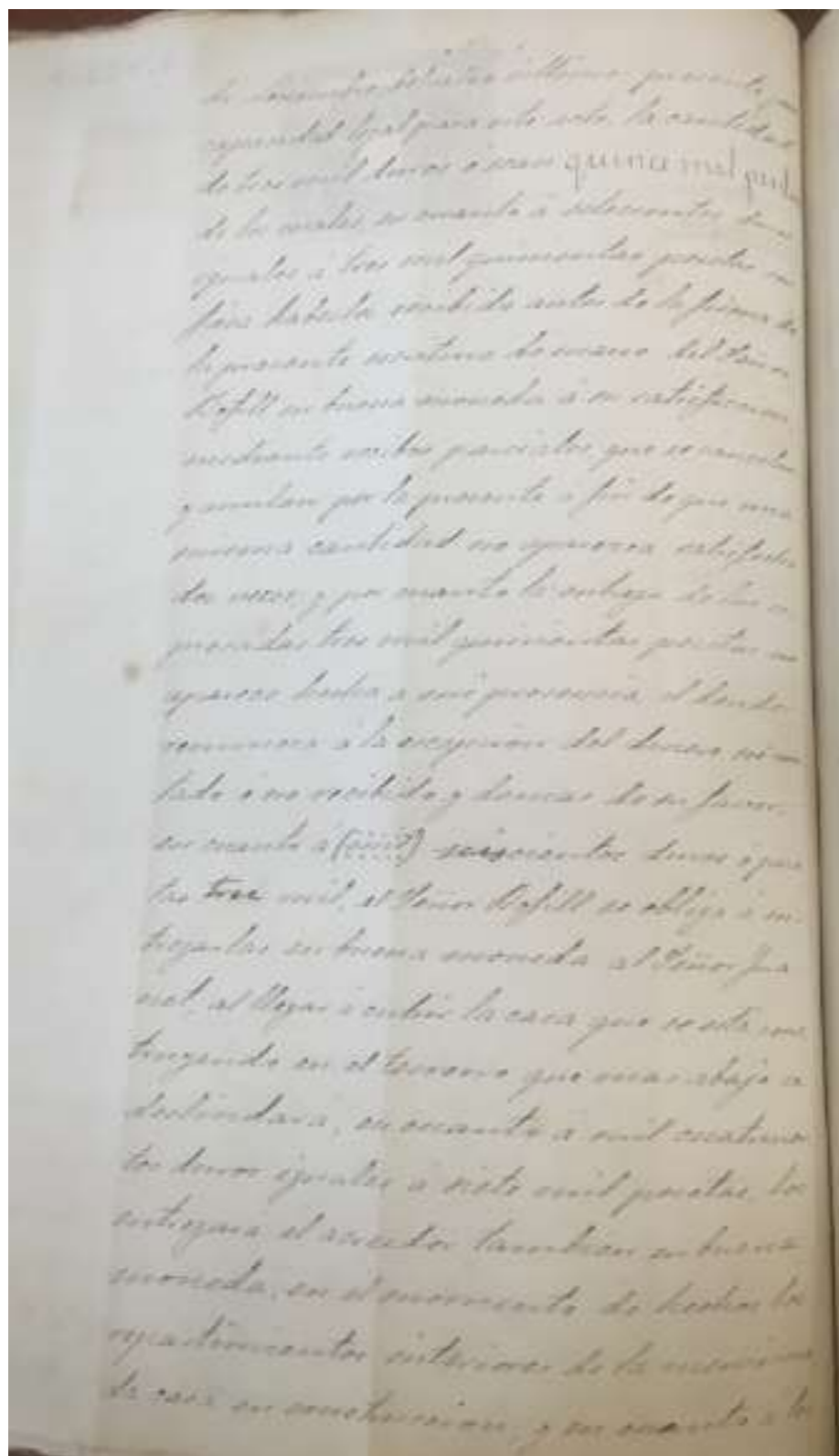
Observacions: Resum. Reproducció parcial.

- 1885, 15 de juliol. Davant del Notari Miquel Martí i Sagristà el fondista Josep Juanet i Camps es compromet a pagar un préstec de 15.000 pessetes que li ha concedit Josep Bofill i Mas per a finançar la casa "que en el mismo [terreno] se està construyendo". Aquest document certifica, per tant, que l'edifici de la Fonda Buenos Aires ja estava en construcció. En ell s'estipulen els quatre terminis en què s'havia de retornar l'import al creditor, tenint un màxim de quatre anys de marge per a satisfer-los:

- 1- abans de la construcció (3.500 ptes)
- 2- després de la coberta de l'edifici (3.000 ptes)
- 4- després d'haver-ne fet les compartimentacions interiors (7.000 ptes)
- 5-un cop l'edifici ja fos habitable (1.500 ptes).

D'aquest document també se'n extreu que la finca de la que va ser segregada aquesta parcel·la i que havia estat propietat del Baró de Maldà, s'anomenava "Lo Arch" o "Bosch del Arch".





Doc. 3

Descripció: D. José Juanet solicitando permiso para edificar una casa-fonda en la calle de S. Pedro Martir.

Data: 1885.

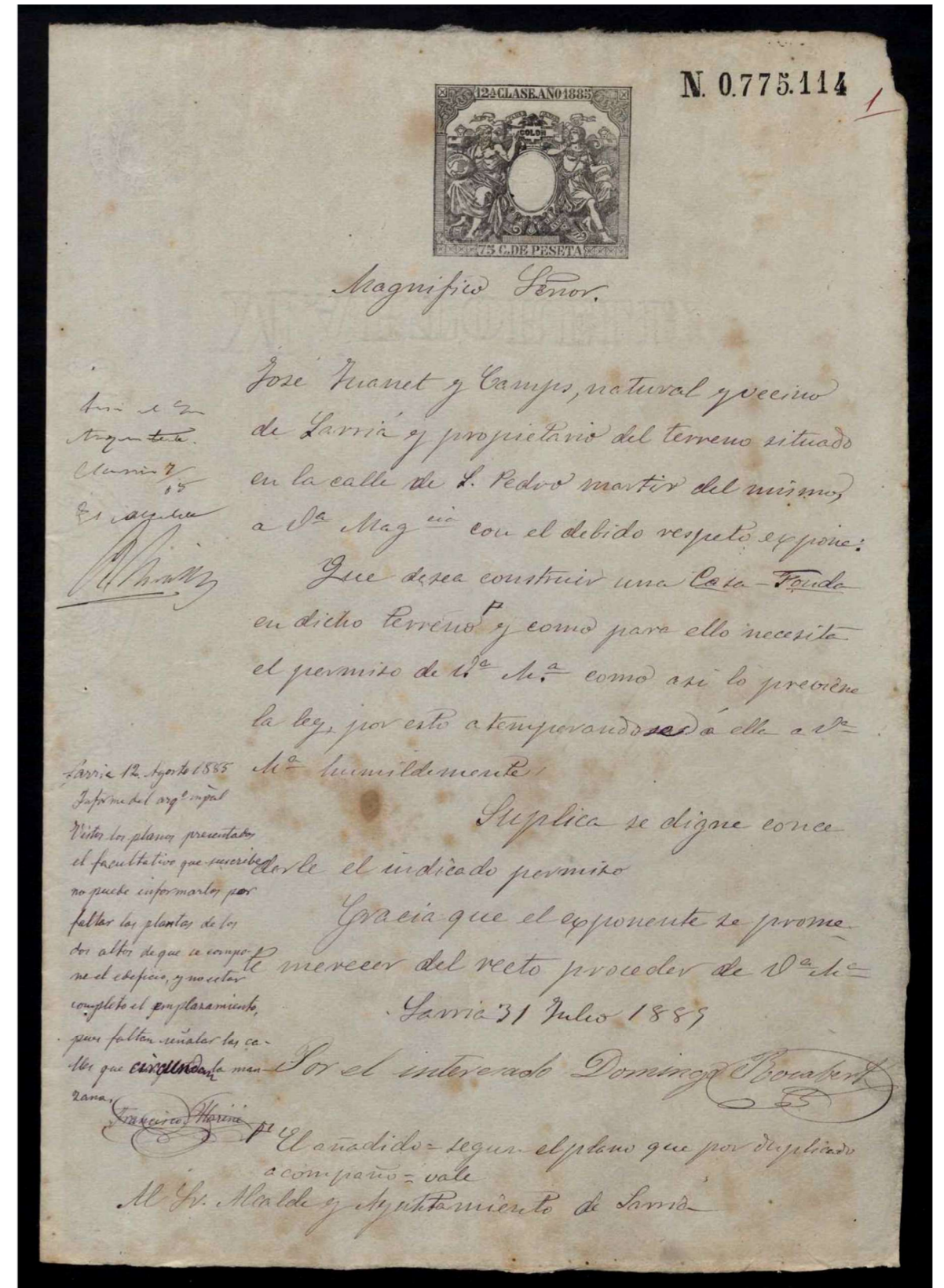
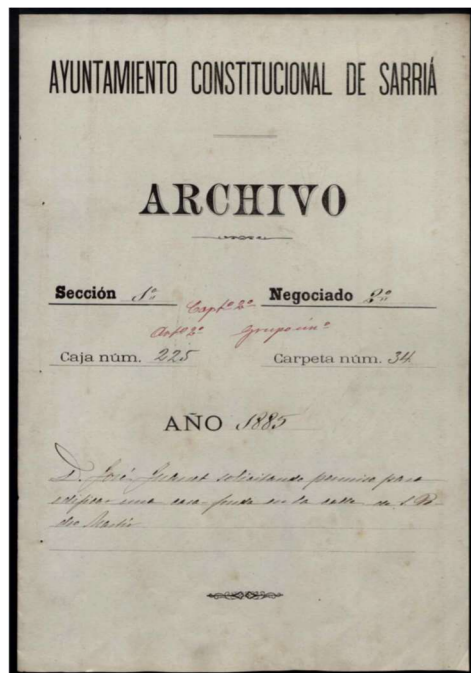
Autor: Joan Bruguera i Díaz

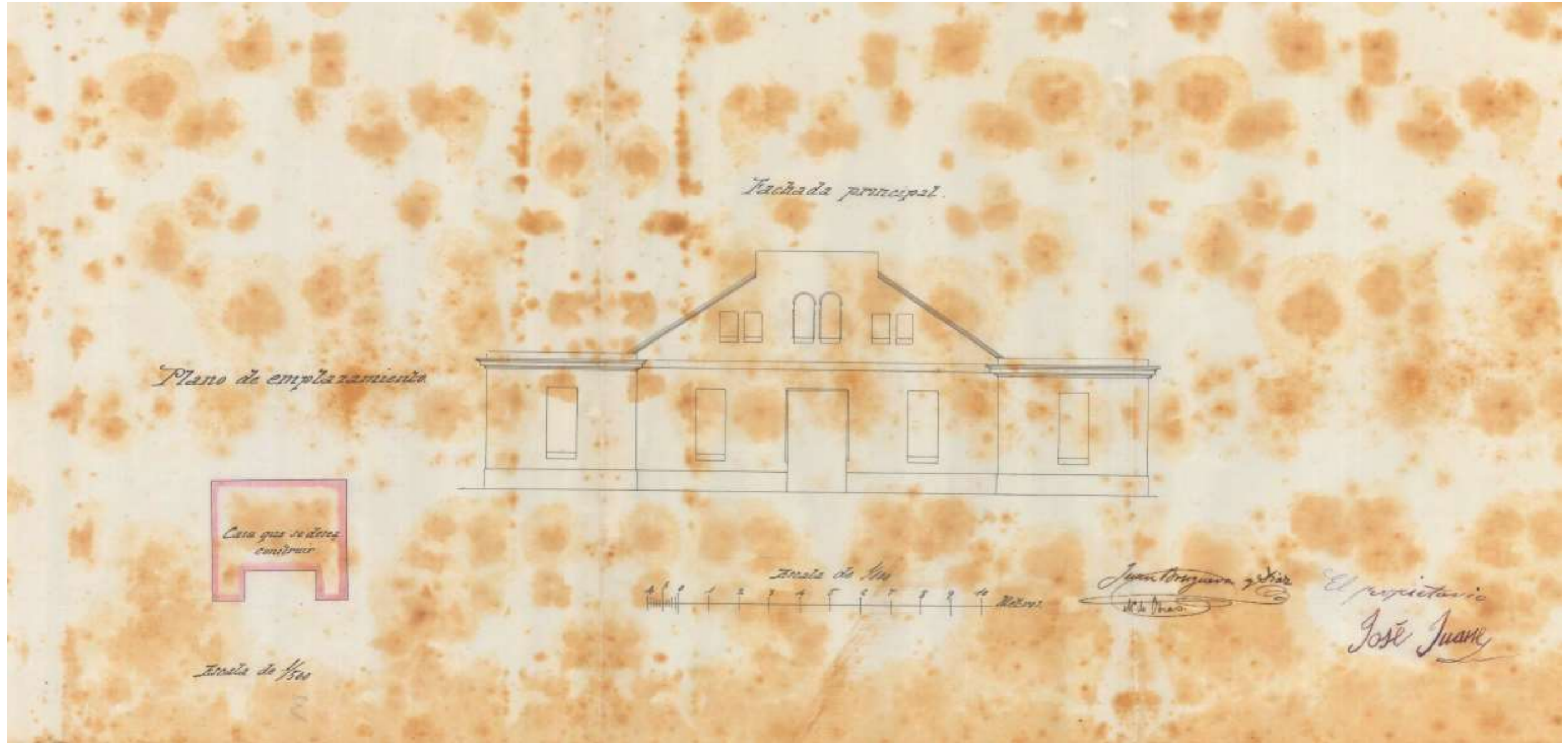
Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: Caixa 225. Carpeta 34

Observacions: Reproducció integral.

- 1885, 31 de juliol. Josep Juanet i Camps, natural i veí de Sarrià, sol·licita permís per a la construcció d'una "casa-fonda" al seu solar situat al carrer de Sant Pere Màrtir (avui Mont d'Orsà). Adjunta un alçat signat pel mestre d'obres Joan Bruguera i Díaz, que planteja un edifici en forma d'"U" de PB + altell sota coberta.
- 1885, 12 d'agost. No s'autoritzen les obres perquè la sol·licitud està mancada de plànols de distribució interior de les dues plantes.





Doc. 4

Descripció: Pagament d'obres

Data: 1885, 6 d'agost.

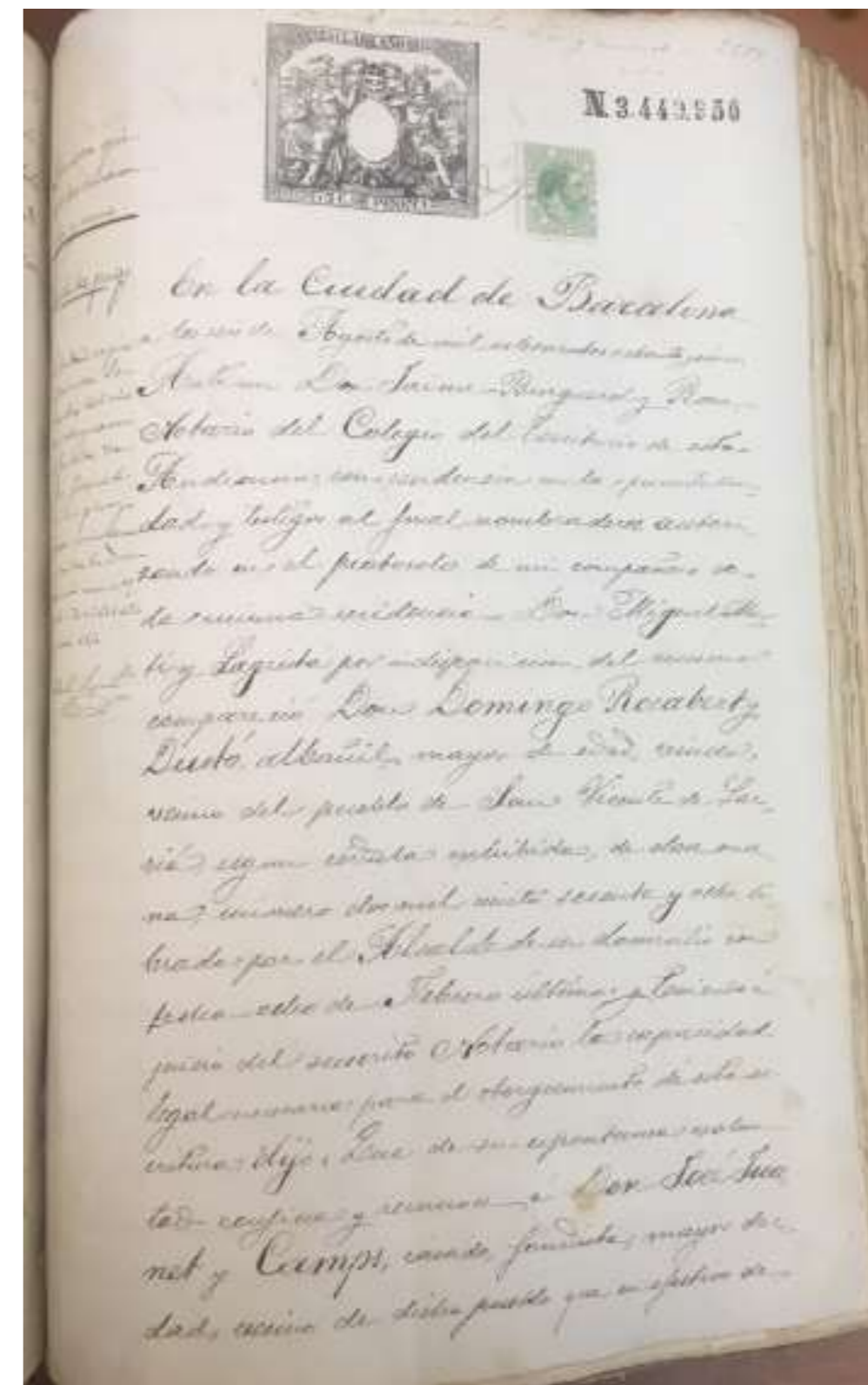
Autor: Miquel Martí Sagristà, notari.

Font: Arxiu de Protocols Notarials de Barcelona (APNB)

Registre: Volum 1.359/67 (Protocolo de 1885. 3ª parte)

Observacions: Resum. Reproducció parcial.

- 1885, 6 d'agost. Davant del Notari Miquel Martí i Sagristà el paleta i contractista Domènec Rocabert i Dustó certifica haver rebut 20.122 ptes de part de Josep Juanet i Camps en concepte de les obres que està realitzant a la finca de Vallvidrera.



Doc. 5

Descripció: Anunci "Fonda Buenos Aires" al Diario de Barcelona.

Data: 1886, 22 d'abril.

Autor: Redacció

Font: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB)

Registre: Fons Diario de Barcelona

Observacions: Reproducció integral i transcripció.

- 1886, 22 d'abril. "FONDA BUENOS-AIRES. Vallvidrera. La major situada en tan deliciosa Sierra. ALMUERZOS, COMIDAS, CENAS – SERVICIO Á LA LISTA. ASEO, BUENA CONDIMENTACION Y ECONOMÍA. Se reciben avisos en la calle Boquería, 11. Ferretería de Martí Herms. y C^a".

Aquesta notícia permet deduir que, malgrat la resposta desfavorable de l'Ajuntament de Sarrià, les obres de la Fonda Buenos Aires es van realitzar i que, a més, es van fer ràpidament. L'establiment obriria les seves portes aquell mateix mes d'abril.

4677

— CAFÉ RESTAURANT DEL LICEO. Plato del dia: *Potage visque d'ecrevisses.*
 — DOCTOR PARELLADA Y PUIG. Enfermedades del estómago, del hígado y nerviosas. Consultas diarias de 2 á 5.—Calle de Santa Ana, 5, 1.º
 — DR. RICARDO BOTEY. Afecciones de la garganta y de la voz. Tallers, 1, 1.º
 — CAFÉ-RESTAURANT DE LAS DELICIAS.—Almuerzos y comidas á la Pa-
 rtisense á 1'50 pesetas cubierto, de 11 á 1 tarde y de 7 á 10 noche.


PIANOS LERCH. Suavidad de pulsacion, gran sonoridad y so-
 lidez. Fáb. y desp.º calle Santa Mónica, 7.

NO EQUIVOCARSE.

Con el nombre de **COLONIAL** se vende una **IMITACION**
 de los **ACREDITADOS CHOCOLATES** de la **COMPANIA COLC-**
NIAL de Madrid.

Las cubiertas son de los mismos colores, y llevan letreros y adornos parecidos.

El verdadero chocolate de la **COMPANIA COLONIAL** se
 reconoce por las **DOS PALABRAS «COMPANIA COLONIAL»** que fi-
 guran **SIEMPRE JUNTAS** en la cubierta y por el adjunto **SELLO**
 de **ANCORAS MARCA EN PROPIEDAD** de



La Compañía Colonial.

POLVOS CAMELIA

PARA LA CONSERVACION DEL CUTIS, ADOPTADOS POR LA EMINENTE ARTISTA
Adelina Patti,
 preparados por **LAFONT**, perfumista, calle del Call, n.º 30.

TRAJES HECHOS. Variacion, elegancia y solidez.	EL CREDITO, 7, UNION, 7.	TRAJES A MEDIDA. Perfeccion, prontitud y economia.
--	------------------------------------	--

Se atienden las reclamaciones.

FONDA BUENOS-AIRES. Vallvidrera. La mejor situada en tan deliciosa sierra.
ALMUERZOS, COMIDAS, CENAS.—SERVICIO Á LA LISTA.
ASEO, BUENA CONDIMENTACION Y ECONOMIA.
 Se reciben avisos en la calle Boquería, 11, Ferretería de Martí Herms. y C.^a

H. de PERERA BLESA PARIS, 27 RUE DE RICHELIEU. OPERACIO-
 NES DE BOLSA al contado y á término. La **GA-**
RANTIA necesaria es de 500 pesetas por cada 1000 de Renta Exterior 4 por 100.—
 Comision: 15 pesetas por cada 1000 de Renta Exterior 4 por 100.—**TELEGRAMAS**
DIARIOS MEDIANTE ABONO MENSUAL.

CAJAS DE LUJO para bodas y bautizos, con 50 por 100 de ventaja. Di-
 rigirse á la fábrica, Barbará, 15.

* **D. Domingo Garcia Losada, Corredor Real de Comercio,** ha traslada-
 do su despacho á la plaza de la Verónica, al lado del Casino Mercantil.
 * Si quereis **Manteca** salada de **vaca** garantida **pura** estra fina, pedid
 latas marca **A. Tariel de Normandia**, conocida por marca del **Caballo**.
Deposito al por mayor calle del Rech, número 32, Barcelona.
 * **Se alquila el grandioso primer piso** que en la calle Nueva de San
 Francisco ocupa el Banco de Cataluña. Informarán calle de Xuclá, núm. 21, 2.º

Doc. 6

Descripció: Certificació de préstecs i testament de Josep Juanet i Camps

Data: 1889, 15 de maig.

Autor: Miquel Martí Sagristà, notari.

Font: Arxiu de Protocols Notarials de Barcelona (APNB)

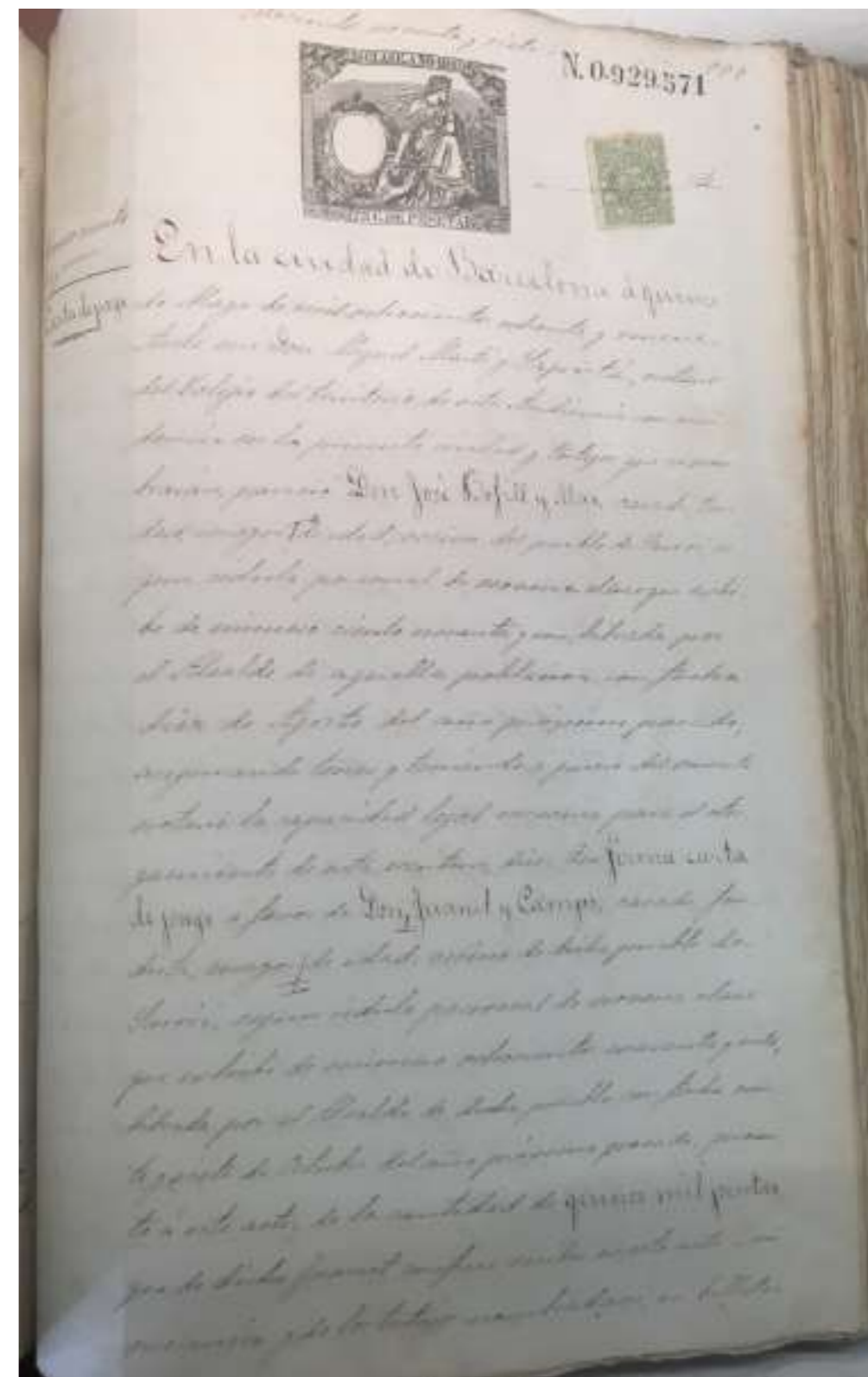
Registre: Volum 1.359/78 (Protocolo de 1889. 1ª parte)

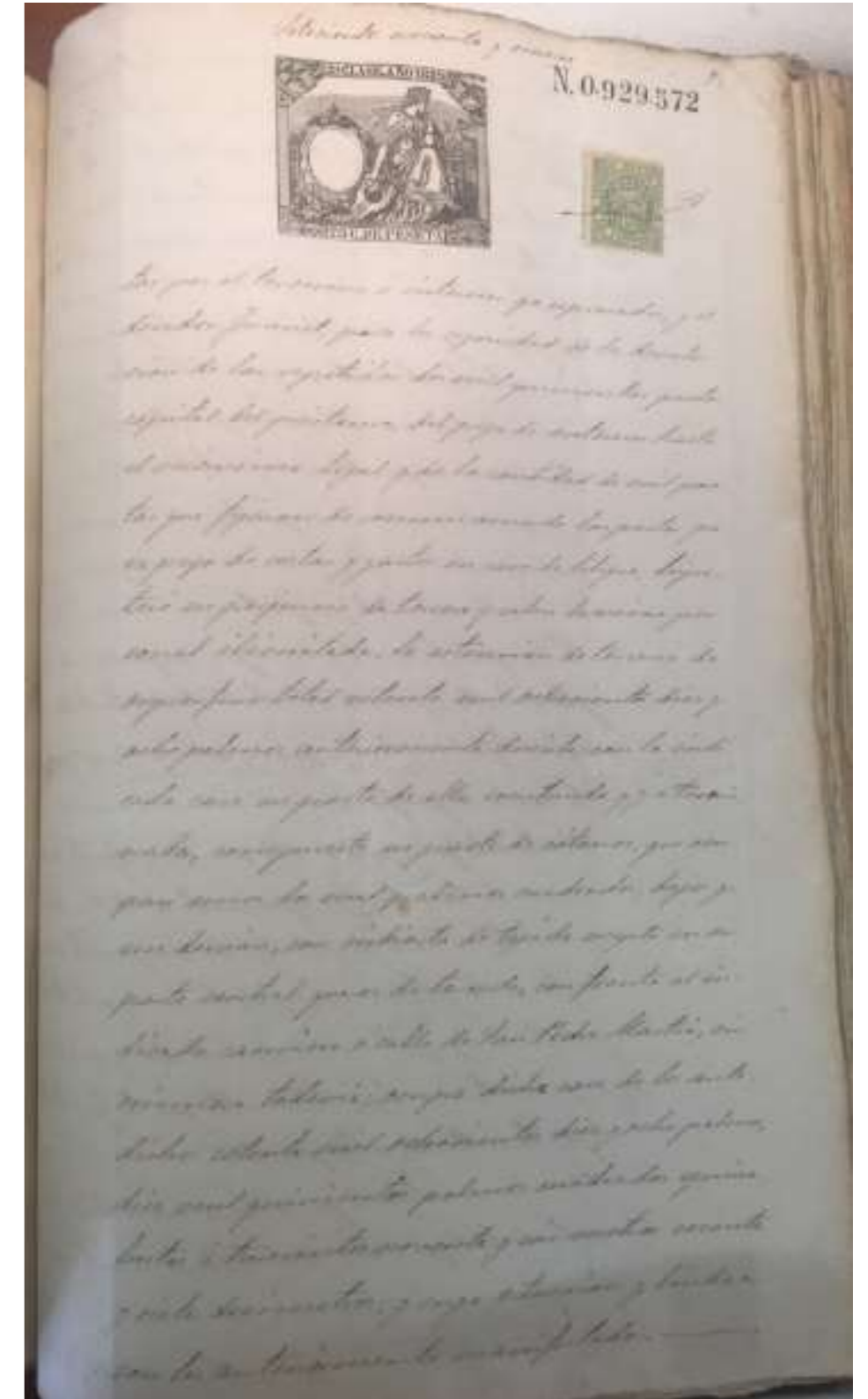
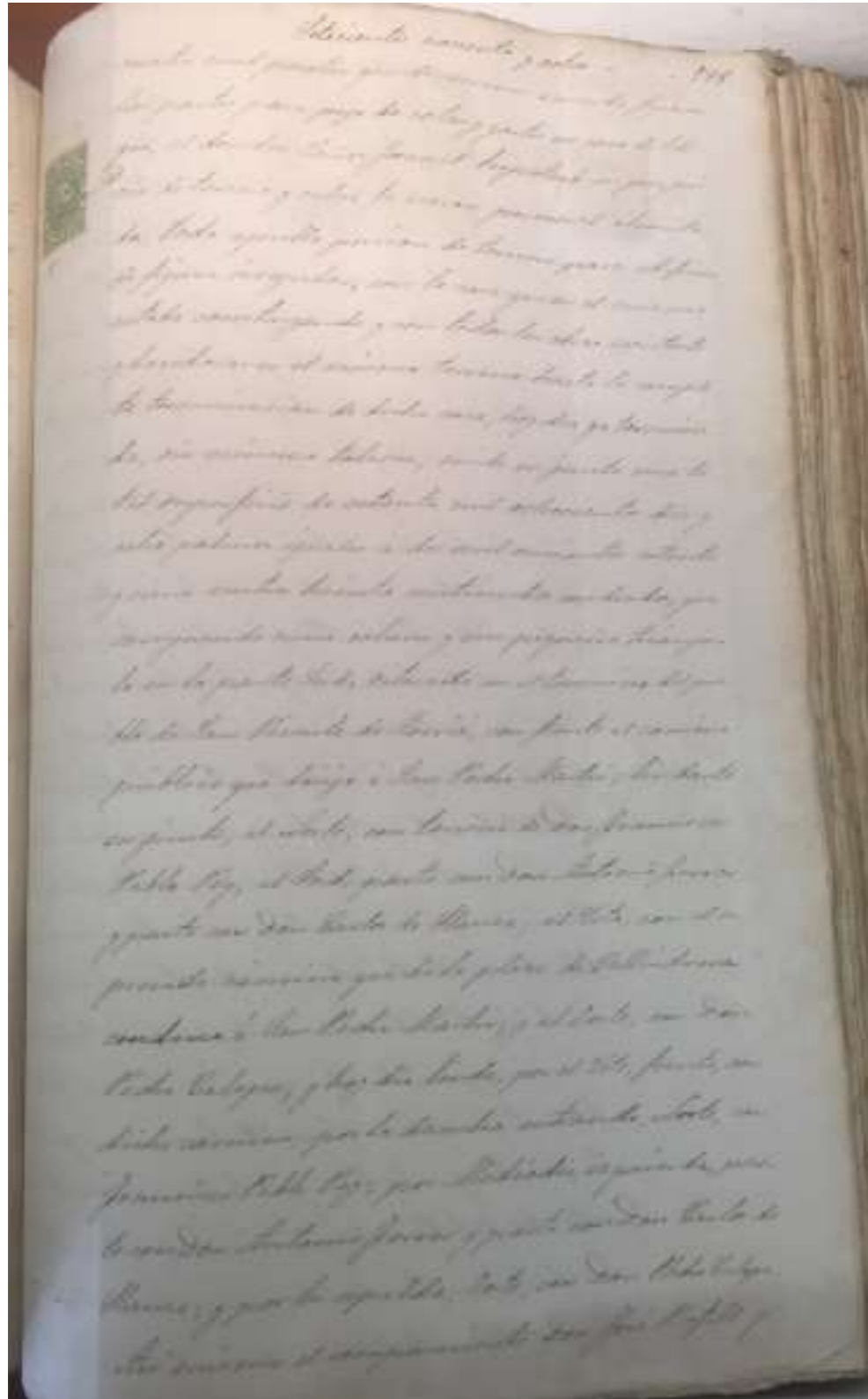
Observacions: Resum. Reproducció parcial.

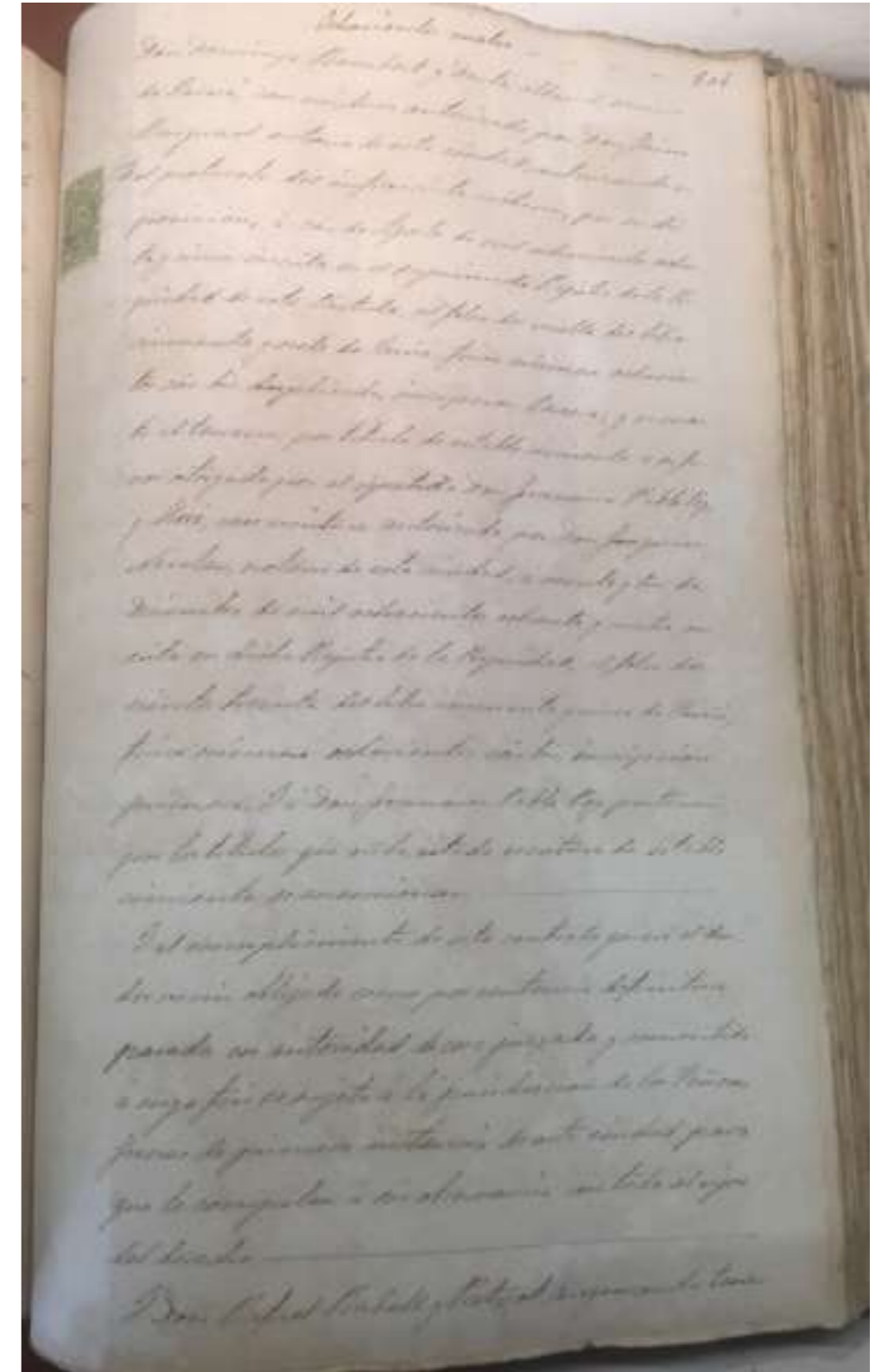
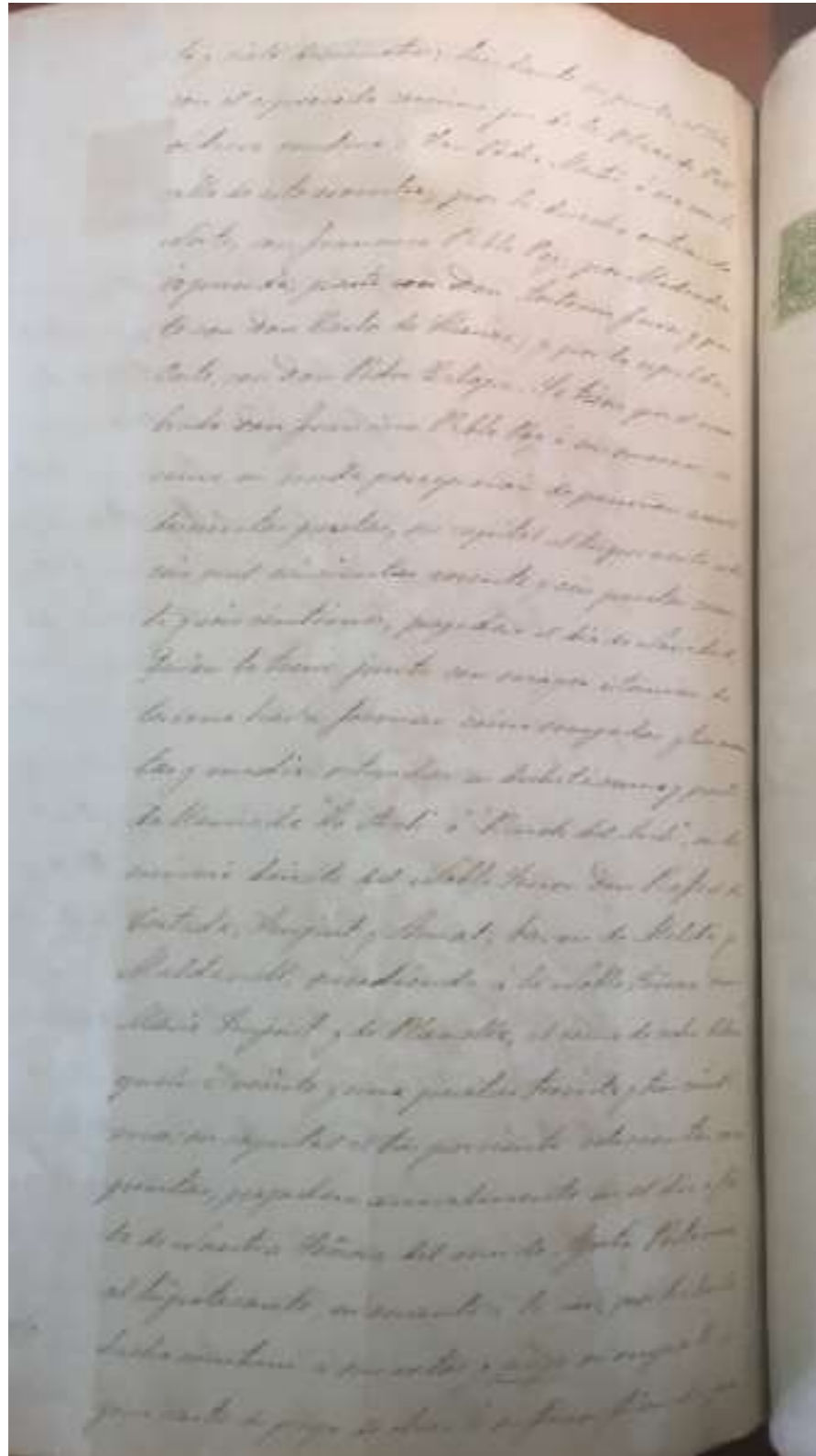
- 1889, 15 de maig. Davant del Notari Miquel Martí i Sagristà, Josep Bofill i Mas certifica que Josep Juanet i Camps ha satisfet els quatre pagaments del préstec de 15.000 ptes que li va fer per a la "casa que se estaba construyendo, hoy en día ya terminada".

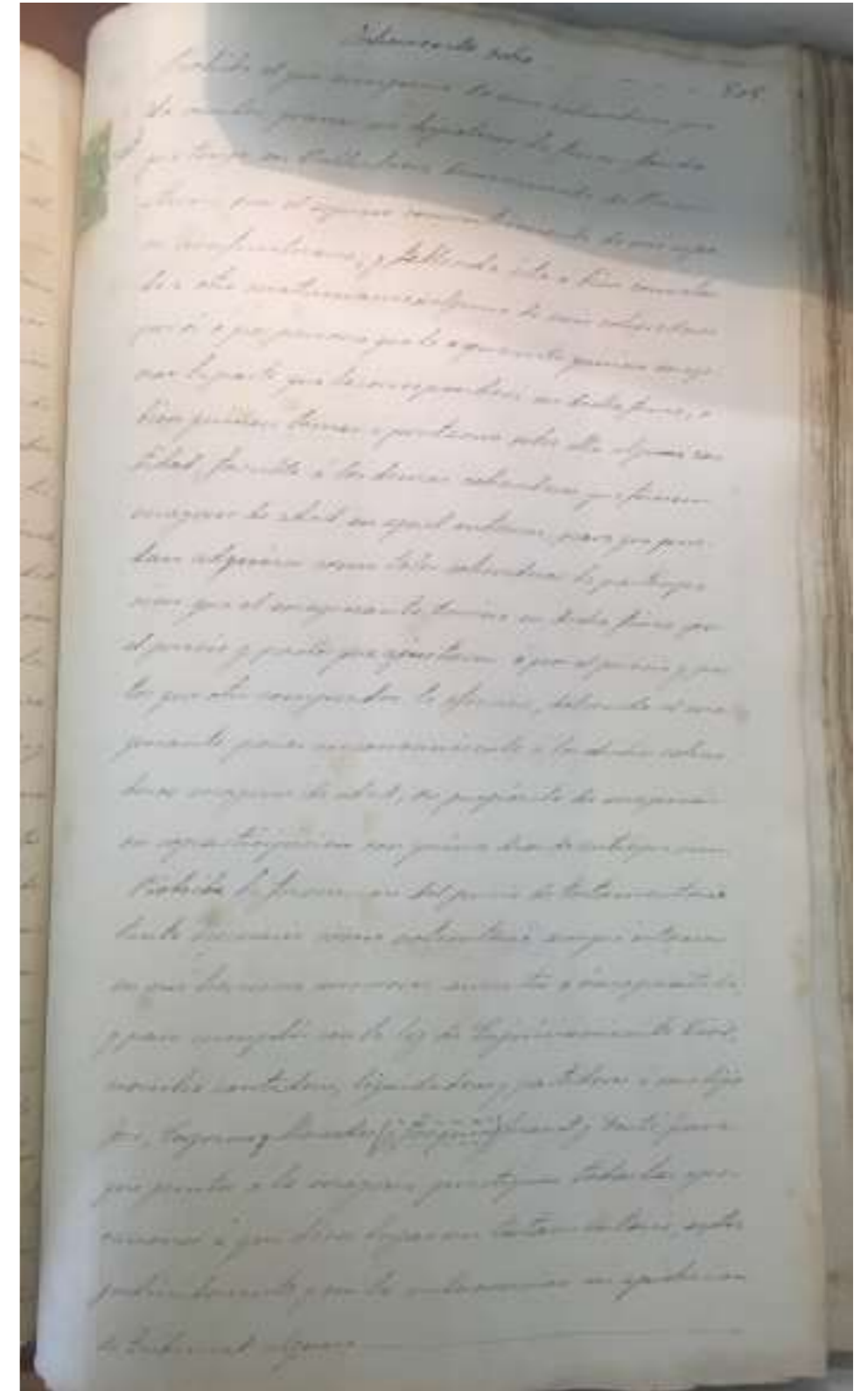
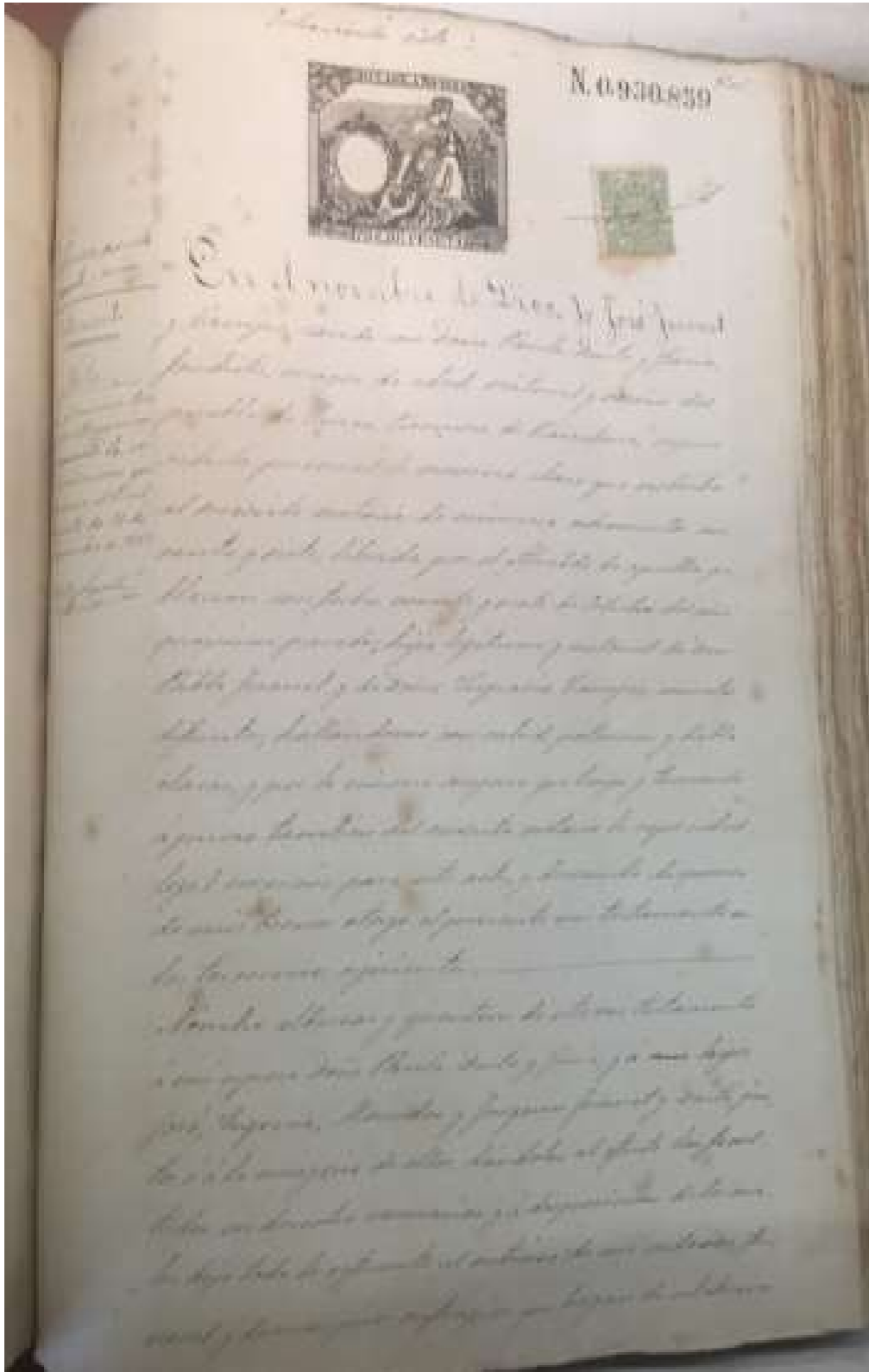
- 1889, 15 de maig. Rafael Rabell i Patxot fa un préstec de 21.000 ptes a Josep Juanet, que hipoteca el seu terreny de Vallvidrera i la casa recentment construïda.

- 1889, 15 de maig. Josep Juanet i Camps fa testament en favor dels seus fills Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet Dustó i fa usufructuària la seva esposa, Paula Dustó i Gracia. En el plec de condicions, Juanet i Camps prohibeix als seus hereus la venda de la "Finca-fonda de Buenos Aires".









Doc. 7

Descripció: D. José Juanet solicitando permiso para edificar una casa en la calle de S. Pedro Mártir.

Data: 1889.

Autor: Joan Freixe i Mallofré

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

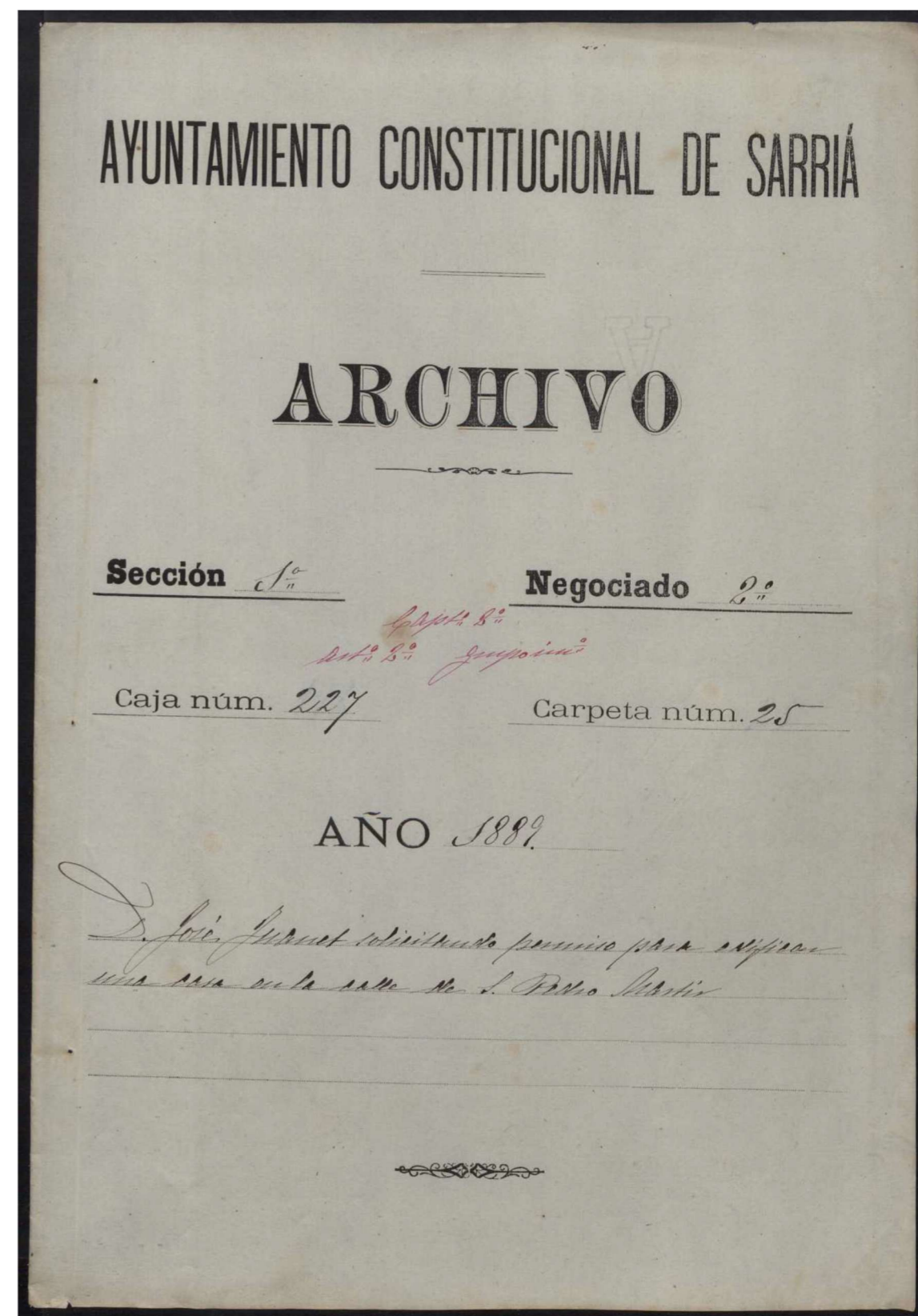
Registre: Caixa 227. Carpeta 25

Observacions: Reproducció integral.

- 1889, 7 d'agost. Josep Juanet i Camps, sol·licita novament permís per a la construcció d'una casa al seu solar situat al carrer de Sant Pere Màrtir "*casa compuesta en parte de sotanos en la parte posterior de la misma, bajos, y sobre parte de los mismos en la crujía posterior de la casa un primer piso y desvan*", amb teulada al cos central i terrat als laterals. S'hi adjunten els plànols i alçats del mestre d'obres Joan Freixe i Mallofré, clarament inspirats del projecte no aprovat que Joan Bruguera havia presentat el 1885. Cal tenir en compte que l'edifici ja estava en realitat construït i que, més que un projecte, Freixe havia fet un aixecament de plànols per tal de legalitzar la situació de l'edifici que s'havia edificat quatre anys abans sense les llicències necessàries. Encara que als documents no apareix la paraula "*fonda*", el fet que la planta baixa disposi de fins a quatre menjadors, un "*gran comedor*", "*cocinas*", "*despensa*" i una "*sala de piano*" indica que l'edifici no era una casa, sinó un restaurant.

- 1889, 14 d'agost. L'arquitecte municipal de Sarrià Francesc Mariné dona la seva conformitat al projecte.

- 1889, 6 de setembre. L'alcalde de Sarrià Ramon Miralles Vilalta concedeix permís a la construcció de la casa de Josep Juanet i n'estipula les clàusules que han de condicionar-ne la construcció. Val a dir, però, que aquesta documentació no era més que un tràmit, donat que les obres ja s'havien conclòs tres anys abans, el 1886.



N. 3.359.902

12 CLASE A NO 1889

75 C. DE PESETA

Mag.º J.º

Secreta
Pase al Arqui.
se 9.º alus. expedir
al Arqui.
Lerin 7 Agosto 1889
A Labatida

Secreta
El abajo firmado propietario de un solar
situado en la calle de S. Pedro Martir a
interior V.º. repetidamente expone: Que deseando
edificar una casa compuesta en parte de sótanos
en la parte posterior de la misma, bajos, y sobre
parte de los mismos en la enjía posterior de la casa
un primer piso, ^{o y de un} comunicación con un local que
queda en la enjía del centro de la casa formado por
las pendientes de los tejados, conforme se indica
en los planos que de su planta y fachada prin-
cipales, al facultati.º civil así como los de su situación respecto
de la calle por duplicado acompaño, y deseando ob-
tener el permiso correspondiente para realizar las
obras a V.º. suplico: Se dignen expedirle previo
el pago de los derechos correspondientes.

Dio fe.º a V.º. muchos años
Lerin 7 Agosto 1889.
José Trull

Al Mag.º Arqui.º Com.º de S. Vicente de Sarriá

1.º Cualquiera modificación que pretenda introducir en los planos, deberá solicitarla sucesivamente y en forma legal.

2.º No podrá ejecutarse otra clase de obras que las consignadas y graficadas en los planos, base de esta concesión. Si en la práctica de las mismas se extra-
limitare de las condiciones del permiso otorgado y de lo prevenido en las
Ordenanzas municipales, serán inmediatamente derribadas las obras exe-
cutadas abusivamente, imponiéndose además la correspondiente multa.

3.º Se explorará a la línea y rasante oficiales, que se le señalen por el org.º municipal de acuerdo con la Comisión de Fomento, cumpliendo además con todas las
prescripciones de la Policía Urbana.

4.º Construirá la acera y alcantarillado correspondiente según el mo-
delo que a su debido tiempo se le indique y con materiales de mucha
resistencia y duracion; así como dejará revoocados, limpios y estucados
las fachadas conforme lo exige el Ornato público.

5.º Las aguas pluviales las conducirá por el interior, o bien por medio
de tubería de tierra o riego enjestrada en la fachada desde la
altura de cuatro metros y que desagüen interiormente al nivel de
la acera o por debajo de ella.

6.º Las aguas sucias las conducirá en el interior de la propiedad por me-
dio de pozos sumideros, tomando especial cuidado de limpiarlos pe-
riódica y convenientemente.

7.º Adoptará en la realización de las obras las buenas prácticas del arte
de construir, no siendo permitido por ningún concepto ocupar la vía
pública con materiales de construcción, y observará, además de lo es-
puesto, lo consignado en los artículos 119-122-123-124-125-126 y 127
de las Ordenanzas municipales.

Mag.º J.º
Francisco Ferrer

Cobros	{	Por rasos de planta	438 m ² a 0.20 ptas = 87.60 ptas
		Por m ² de fachada	21.90 m ² a 1.00 " = 21.90 "
		Total	109.50 ptas.

3

Don Adoniu Miralles i Salas
Alcalde Constitucional de Sarrià

Ocupado tanto acordado por el Ayuntamiento de mi presidencia en sesión del día veinte de Agosto último.

Concedo permiso a D. José Guasch para edificar una casa conyunta en parte de los terrenos de la parte posterior de la misma, por y sobre parte de los terrenos en la cruzada posterior de la casa un primer piso y servan con injerencia entera a los planos aprobados y a las siguientes condiciones:

1^a Cualquiera modificación que pretenda introducir en los planos, debe ser volunta de nueva cuenta y en forma legal

2^a No podrá ejecutarse obra alguna que los saneados y gratados de los planos base de la concesión, ni la práctica de los terrenos en extralimitarse de las condiciones del permiso otorgado y de lo prevenido en las Ordenanzas Municipales, serán inmediatamente denunciadas las obras ejecutadas abusivamente imponiéndose además la corrección de lo mismo

3^a Se sujetará a la línea y rasante oficiales que se le señalan por el Arquitecto Municipal de acuerdo con la Comisión de Fomento

cumpliendo además con todas las prescripciones de la Policía Urbana.

4^a Construir la acera y alcantarillado conser, por donde según el modelo que a su tiempo se le indique y con materiales de buena resistencia y duracion, así como de las servidas, longias y esteras, las fachadas conforme lo exige el ornato publico

5^a Las aguas pluviales las conducirá por el interior o bien por medio de tubería de hierro o plomo empotrada en la fachada desde la altura de cuatro metros y que desaguen interiormente al nivel de la acera o por debajo de ella

6^a Las aguas lluvias las conducirá en el exterior de la propiedad por medio de foso u conducto, teniendo especial cuidado de limpiarlo periódica y convenientemente.

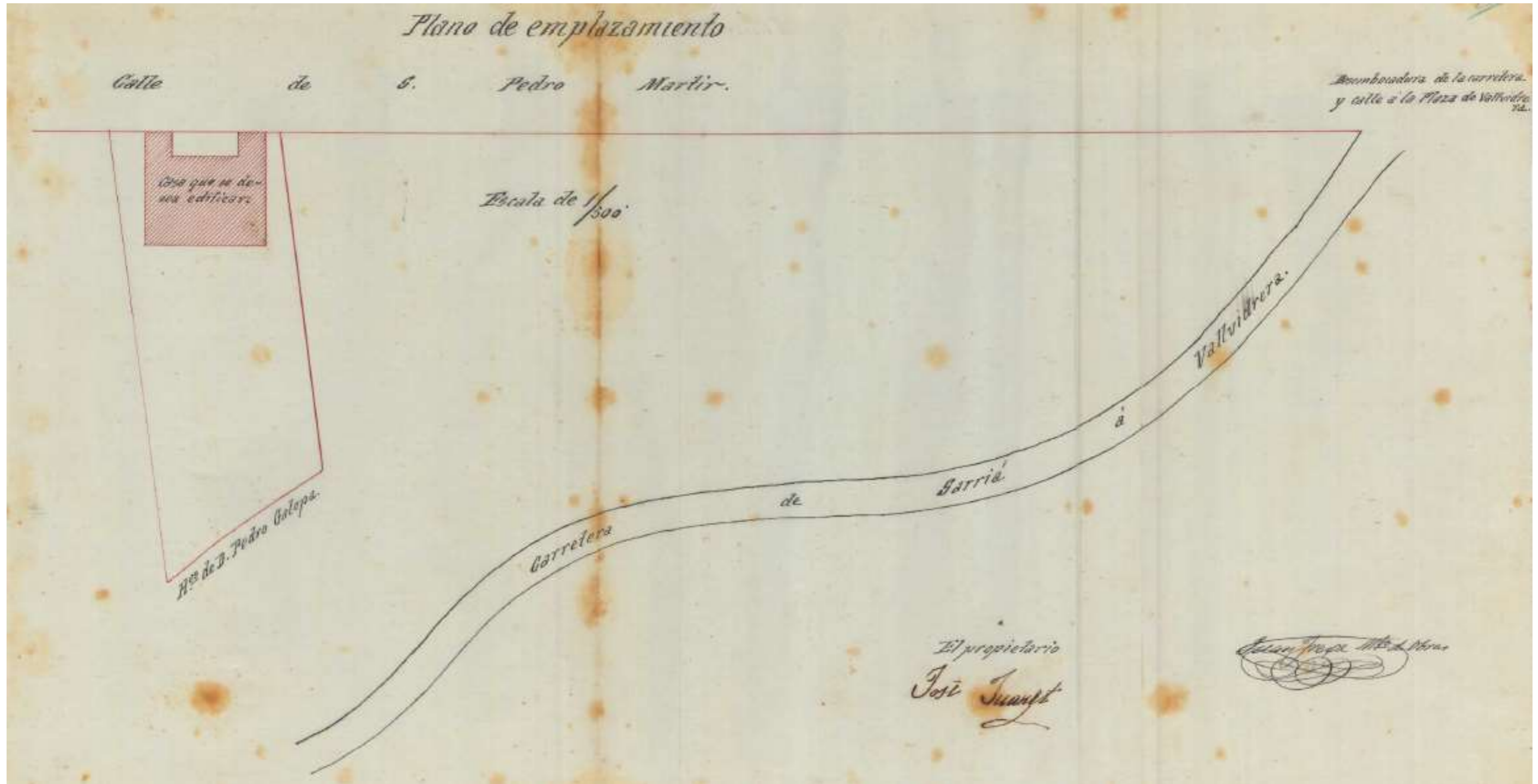
7^a Adoptará en la realización de las obras, las buenas prácticas del arte de construir, no siendo permitido por ningún concepto usar la vía pública con materiales de construcción y observar además de lo expuesto lo consignado en los art. 117, 122, 123, 124, 125, 126 y 127 de las Ordenanzas Municipales.

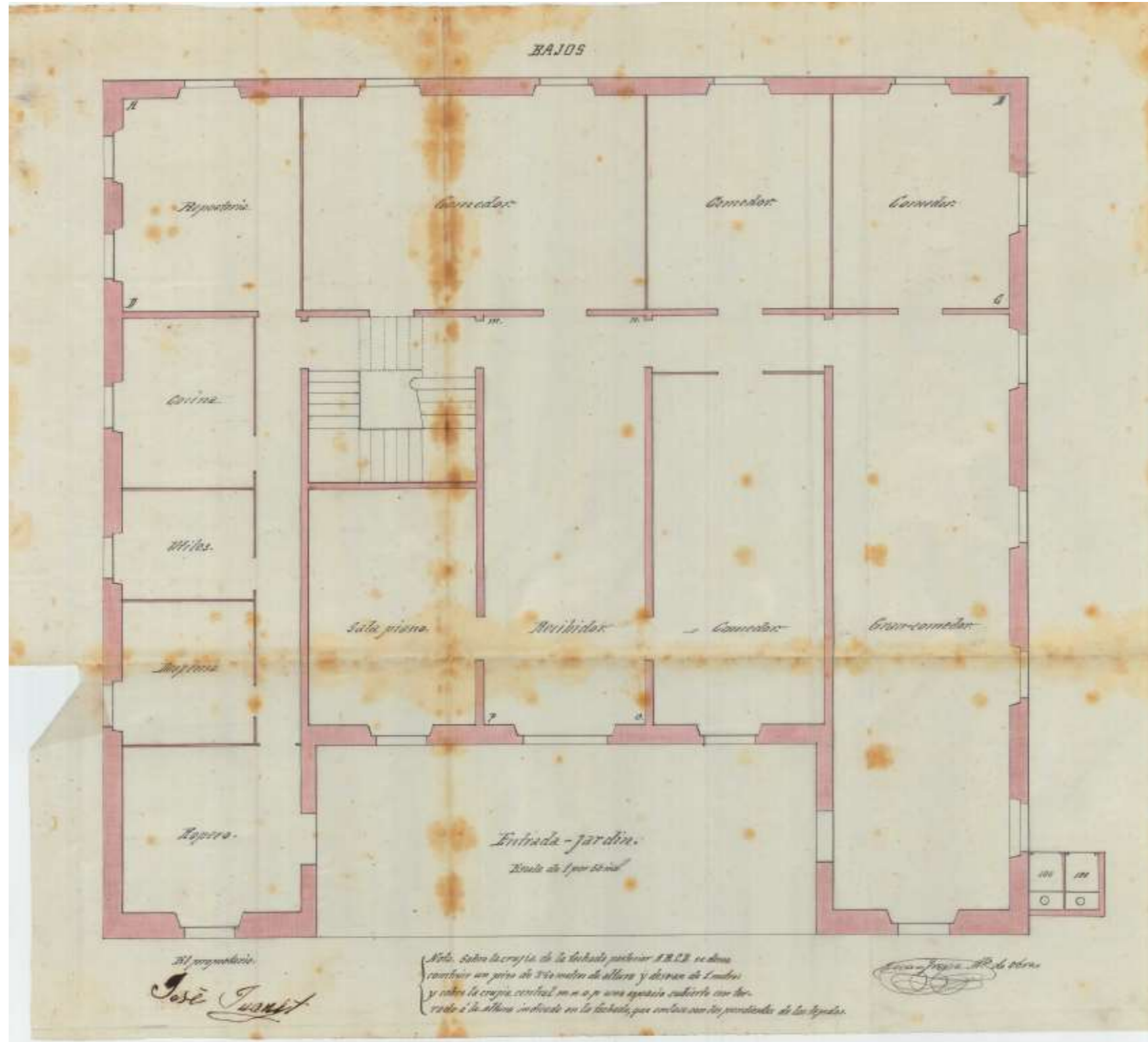
Dado en Sarrià a veintidós de Septiembre de mil novecientos veintidós y nueve.

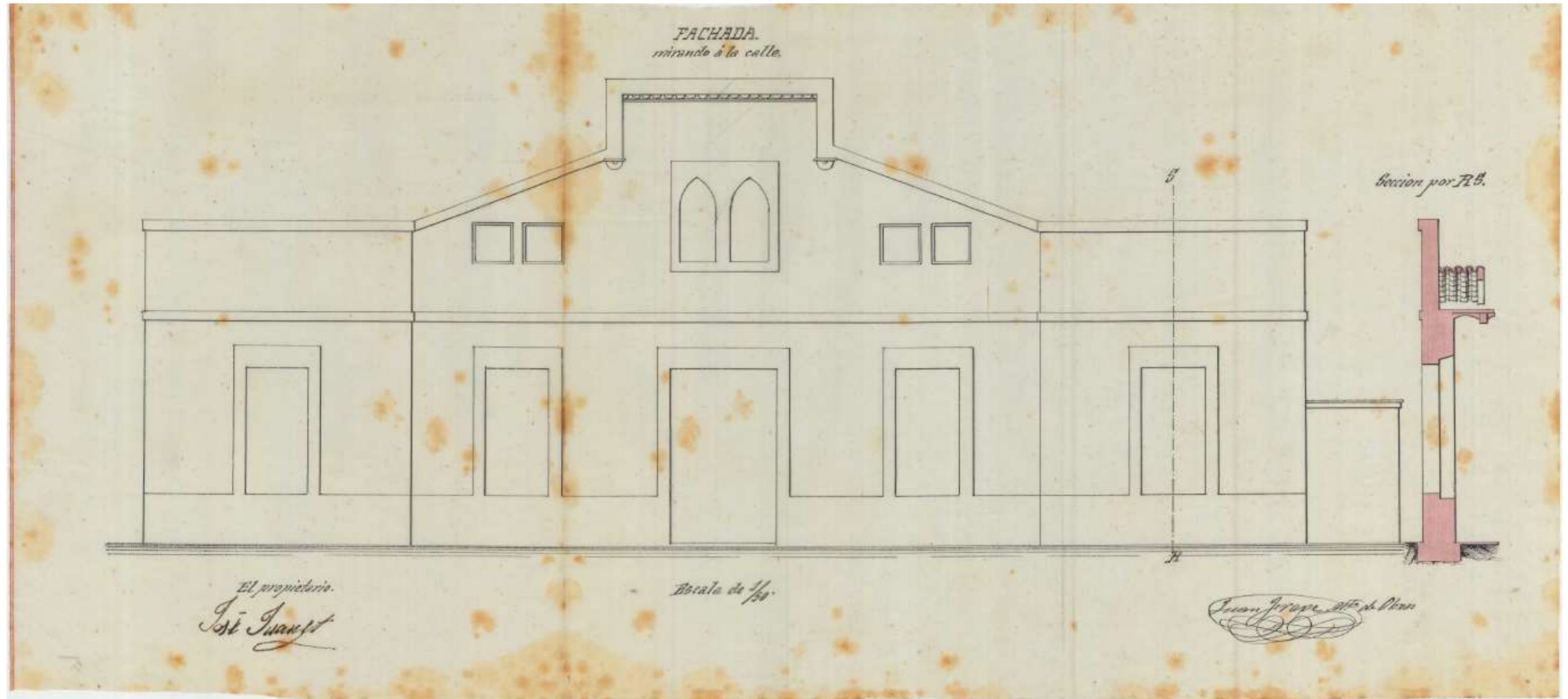
P. O. del A. C.
A. Guasch

Secretario

Por cargo de planto 4,28 mts. a 0'20 mts - 87'60 mts
Por id. de fachada 2,1'90 - 2'1' - 21'90 "
Alisacant - - - - - 1'11 "
Total 116'50 mts.







Doc. 8

Descripció: Expediente relativo al permiso solicitado por D. José Juanet para levantar un piso en la casa que posee en la calle de S. Pedro Martir.

Data: 1892.

Autor: Joan Freixe i Mallofré

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

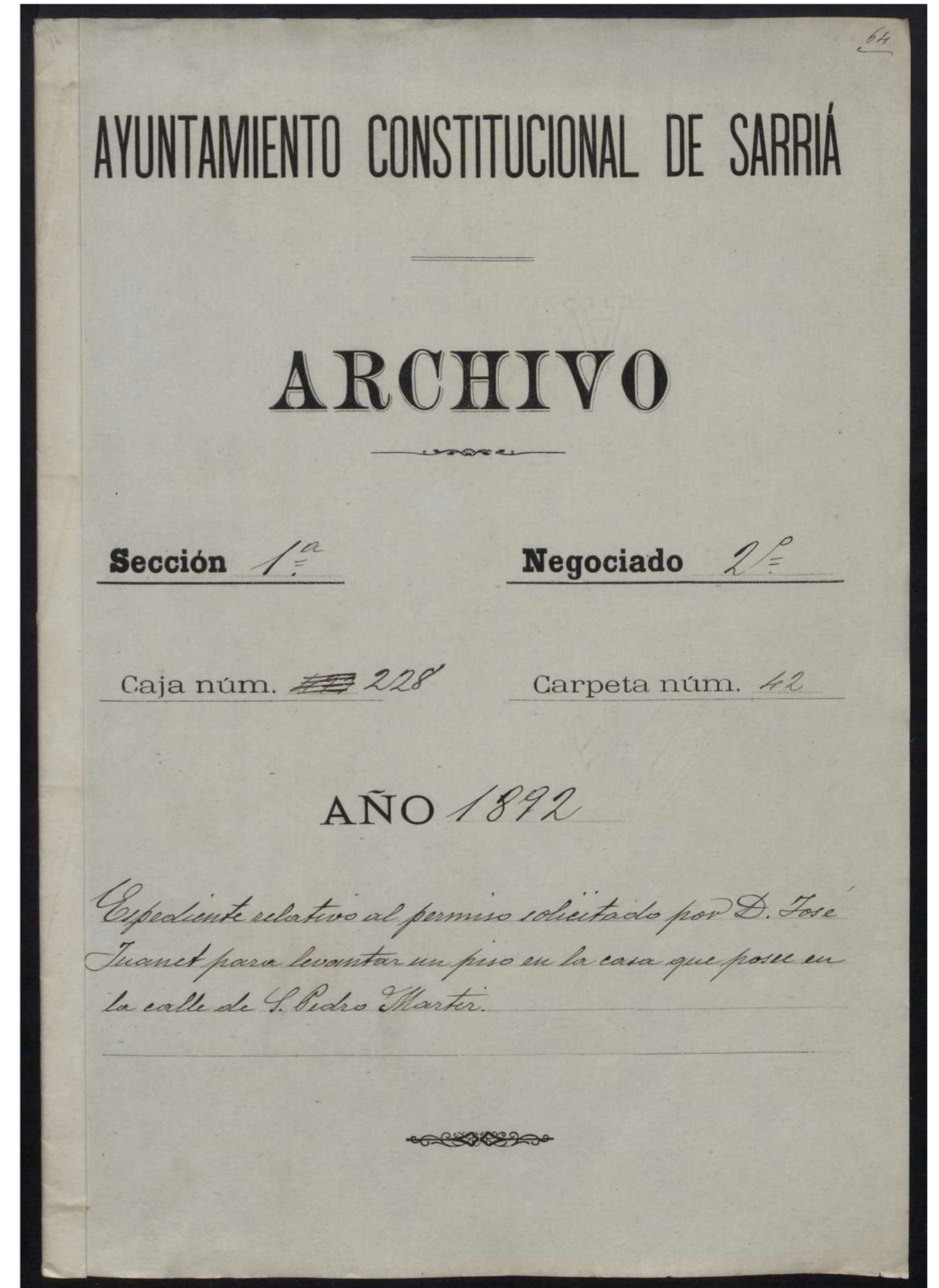
Registre: Caixa 228. Carpeta 42

Observacions: Reproducció integral.

- 1892, 21 de gener. Josep Juanet i Dustó, sol·licita permís per "levantar sobre los bajos existentes un primer piso y desvan alto, enlazado con el trozo de primer piso ya existente en la parte posterior del edificio". S'hi adjunten els plànols i alçats del mestre d'obres Joan Freixe i Mallofré. Es pretén construir una planta primera totalment nova i un segon pis o golfes. Ambdós han de cobrir la superfície total de la planta de l'edifici original. Encara que els documents no ho diuen implícitament, els plànol de la primera planta descriu fins a tretze dormitoris, un menjador, una "salita de lectura" i una "sala piano" que confirmen que el restaurant construït el 1885 passava a convertir-se en una fonda d'hostes.

- 1892, 22 de gener. L'arquitecte municipal de Sarrià Francesc Mariné dona la seva conformitat al projecte.

- 1892, 10 de febrer. L'alcalde de Sarrià Ramon Miralles Vilalta concedeix permís a la remunta de l'edifici i n'estipula les clàusules que han de condicionar-ne la construcció.



Fomento pase a inspeccionarlas y ver si se han cumplido con toda exactitud las adjuntas condiciones de concesion.

7.º Ademas de lo transcrito, cumplere con lo dispuesto en los articulos 119-122-123-124-125-126-127-136 y 137 de las Ordenanzas * *El Pte. Impal*
Francisco Ferrer

Por raron de planta	248m	a 0'12" =	29'76 ptas
Delos Por d de fachada	21'90"	a 0'70" =	15'03 "
Por la cerca de precaucion			= 7'47 "
		<u>Total</u>	52'56 ptas

Dictamen La Comision que suscribe, ha visto y examinado este expediente y opina de conformidad con el precedente dictamen del Sr. Regente municipal.

El Ayunt.º sin embargo acordare como siempre lo mas acertado.

Carria 1.º Febrero de 1892.

Nicente Pera *Pedro Ferrer*
Vicente Esteve

Seccion del 4.º febrero 1892.
Aprobado.
El Sr. Regente Municipal
Francisco Ferrer

Don Harmon Miralles Vilalta, Alcalde Constitucional de este pueblo

Cumpliendo con lo acordado por el Ayuntamiento de mi presidencia en sus sesiones del dia 4 de los corrientes, concedo permiso a D. Jose Triquet para construir un piso en la casa que posee en la calle de S. Pedro Martin de este pueblo, mediante su sujecion a las condiciones siguientes:

- 1.º Las obras a que esta concesion se contrae con las graficadas en los planos visados y cualquier ras modificacion o variacion que en los mismos quisiere introducir la solicitara con un telar eion y en forma legal. Las obras que abusivamente practicare seran inmediatamente derribadas, imponiendose ademas al propietario la correspondiente multa.
- 2.º Construire la obra y alantallado correspondiente segun el modelo que a su debido tiempo se le indique y con materiales de mucha duracion y resistencia.
- 3.º Dejara revocada y estroada la fachada de conformidad a lo que exige el ornato publico cumpliendo ademas con todas las pres-

inspecciones de la Policía urbana

4.^o Las aguas pluviales serán conducidas por el interior o bien por medio de tuberías de hierro o zinc empotrada en la pared de fachada desde la altura de cuatro metros y que desagüe al nivel de la acera.


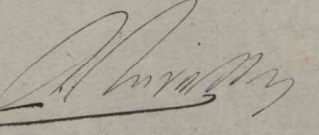
5.^o Adoptará en la realización de las obras las buenas prácticas del arte de construir, no siendo permitido ocupar la vía pública con ninguna clase de materiales.

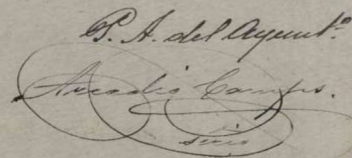
6.^o De los días antes de la terminación de las obras dará aviso al Ayuntamiento para que el Arquitecto municipal o la Comisión de Fomento pueda inspeccionarlas y ver si se han cumplido con toda exactitud las adjuntas condiciones de construcción.

7.^o Además de lo transcrito, cumplirá con lo dispuesto en los artículos 119-122-123-124-125-126-127-126 y 137 de las ordenanzas.

8.^o Este permiso caduca transcurrido el día de la fecha

Dado en Carrià a diez de febrero de mil ochocientos noventa y dos

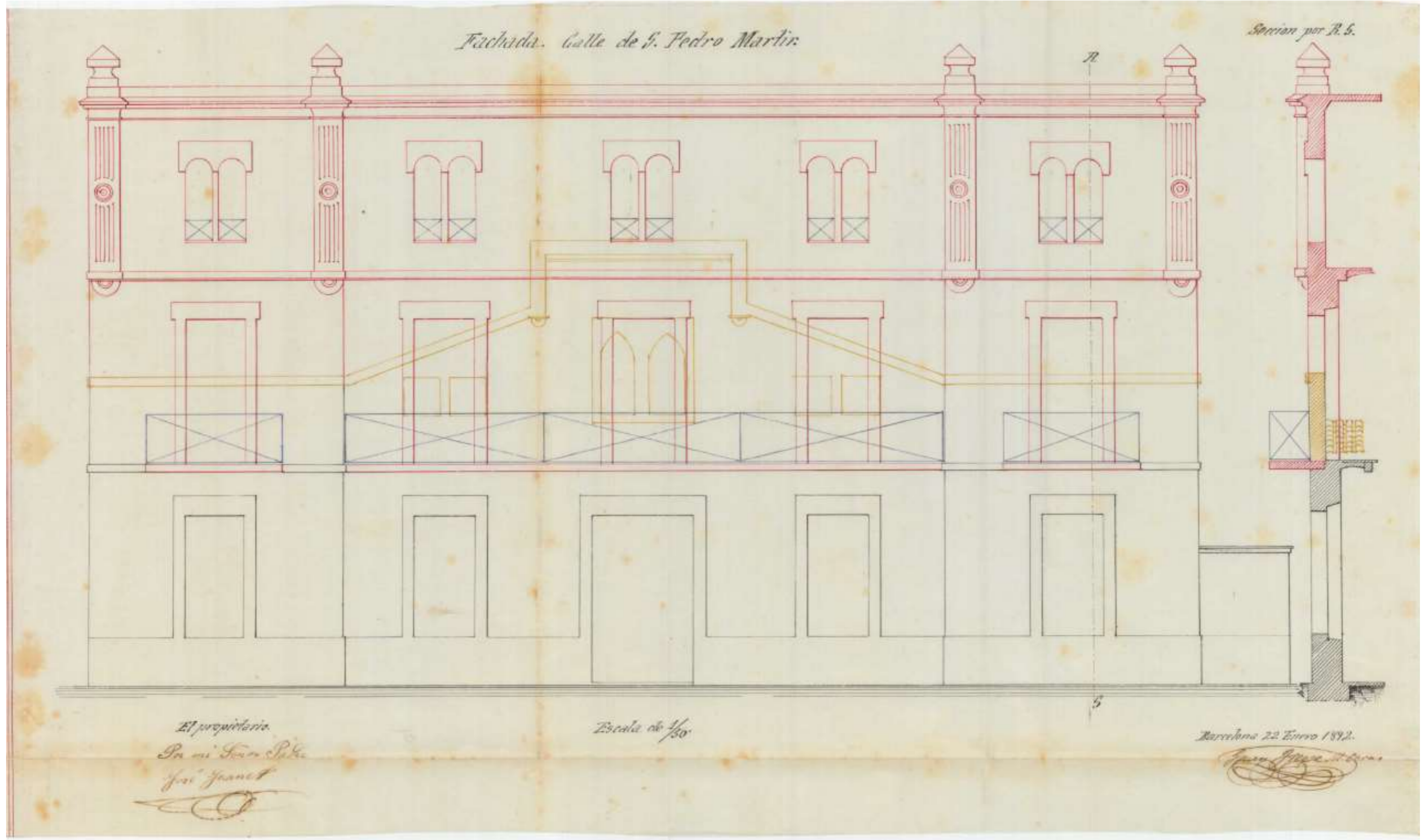
 

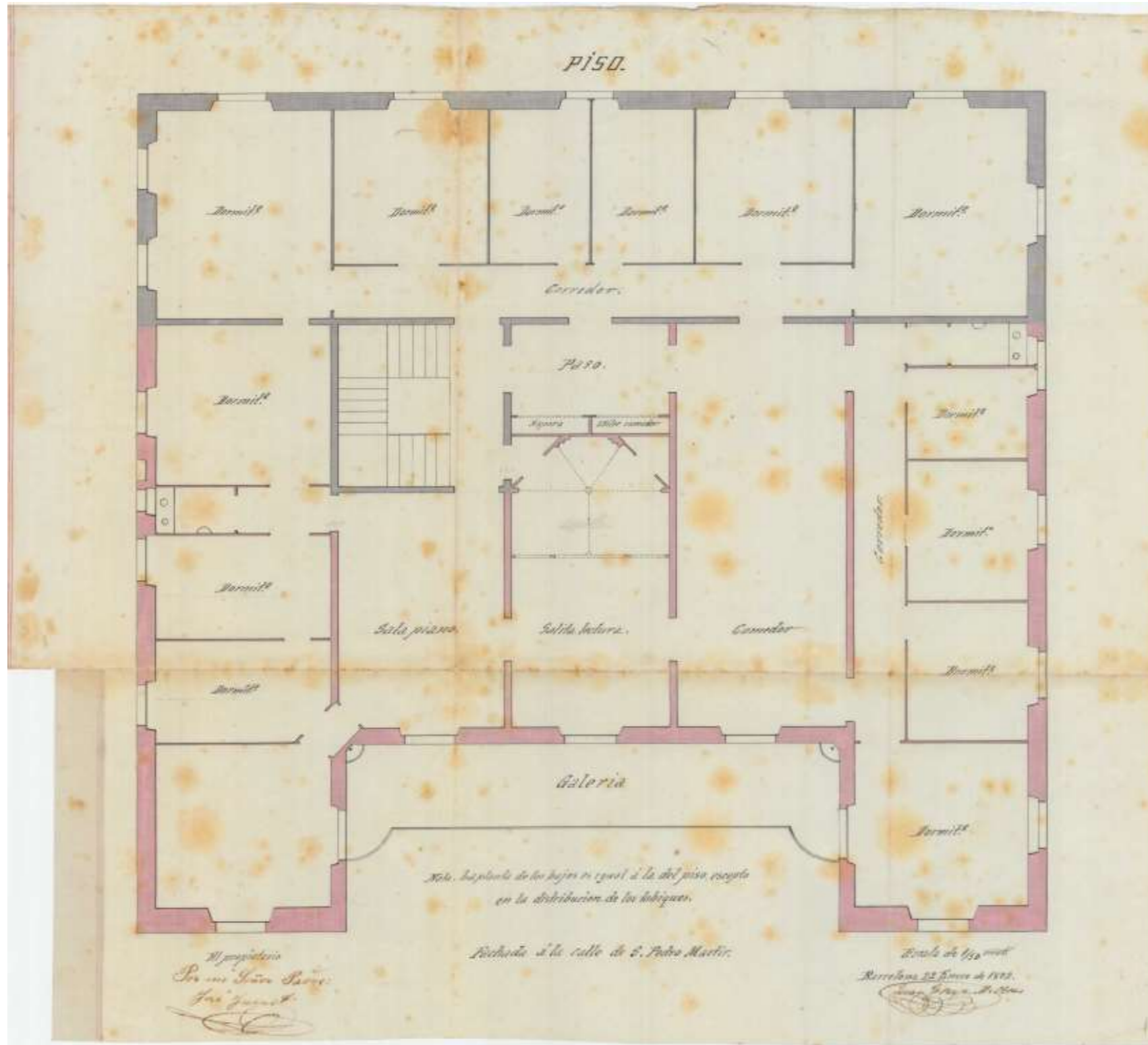
P. A. del Arquitecto


De

rechos

Por ramal de planta 243'00 m. l. a 0'10 p. -	29'76 p.
Por m. de fachada 21'90 " a 0'70 " -	15'33 "
Por cerca de protección	7'47 "
Alguacil	1'00 "
<u>Total</u>	<u>53'56 "</u>





Doc. 9

Descripció: Expediente relativo al permiso a D. José Juanet para cercar terrenos en Vallvidrera calle S. Pedro Martir.

Data: 1905.

Autor: Joan Freixe i Mallofré

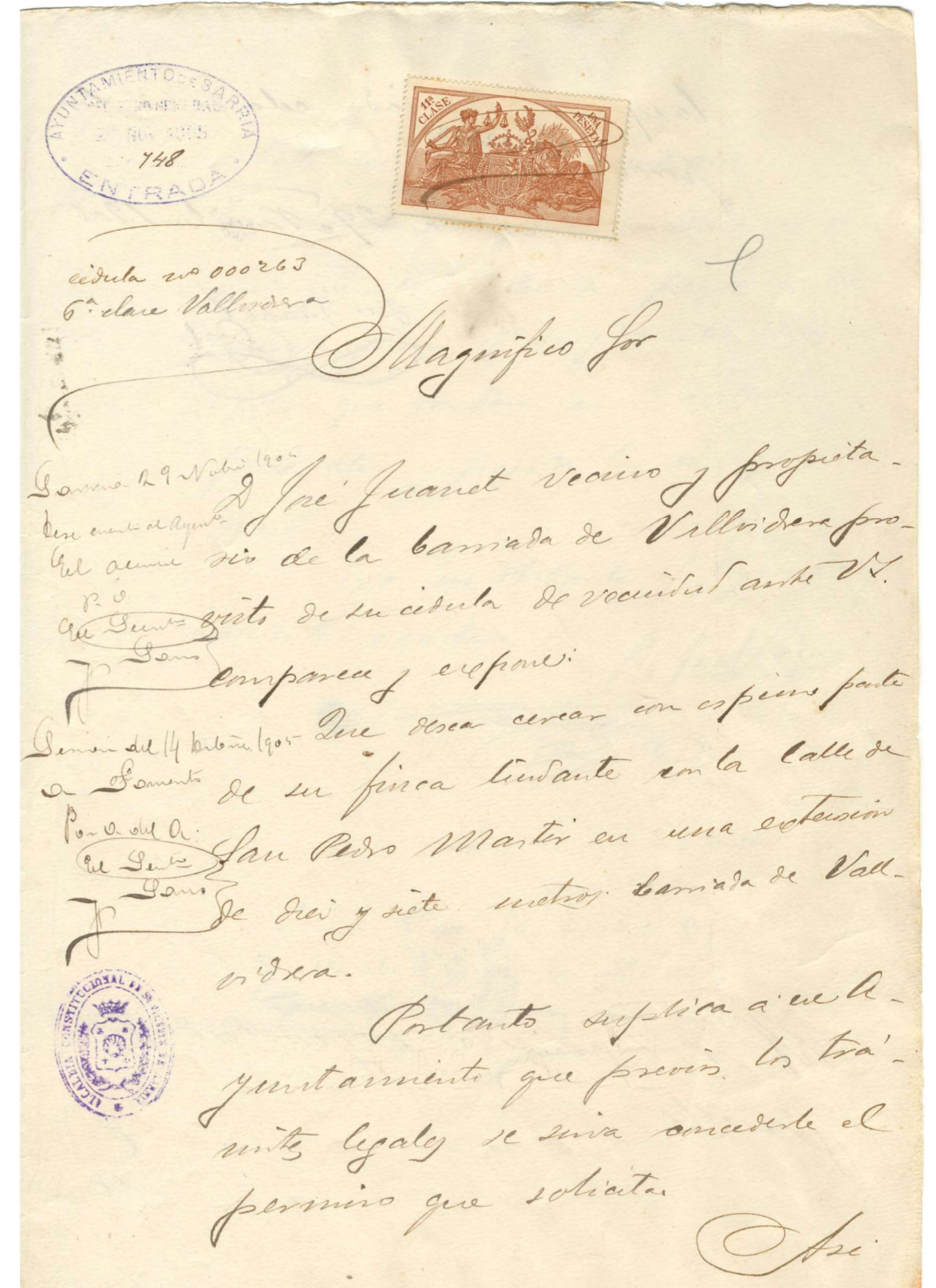
Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: Caixa 18. Carpeta 18

Observacions: Reproducció parcial.

- 1905, 29 de novembre. Josep Juanet i Dustó, sol·licita permís per "cercar con espino parte de su finca lindante en la calle San Pedro Martir en una extension de diez y siete metros".

- 1905, 29 de desembre. L'alcalde de Sarrià Carles Xiró Jordà concedeix permís a la construcció d'un clos de filferro espinós.



Núm.

SECCION FACULTATIVA

D. *José Juanet*
solicita *cerca con espino*
calle *S. Pedro Martir (Vallvidrera)*.

Magnífico Señor:

Examinado este recurso y los datos que le acompañan:


Opino: *puede concederse el permiso mediante las condiciones siguientes.*

1.º *Que la cerca de espino se situará en la línea oficial de edificación.*

2.º *Que con dicha cerca no puede interrumpir o cerrar ninguna de las calles aprobadas, afluentes a las de S. Pedro Martir.*

3.º *Que satisfaga en concepto de derechos la cantidad de 13'00 pesetas.*

12
2/10
1810



AYUNTAMIENTO CONSTITUCIONAL
- DE -
SARRIA

Don Carlos Xeró Jordá Alcalde Constitucional de este pueblo.

En virtud de lo acordado por el Ayuntamiento de este pueblo en consistorio del día de ayer: Concedo permiso sin perjuicio de tener a D. José Juanet para cercar con espino parte de su finca calle S. Pedro Martir (Vallvidrera) mediante las condiciones siguientes:

- 1.º Que la cerca de espino se situará a la línea oficial de edificación.
- 2.º Que con dicha cerca no puede interrumpir o cerrar ninguna de las calles aprobadas, afluentes a la de S. Pedro Martir.
- 3.º Que satisfaga en concepto de derechos la cantidad de 13'00 pesetas.
- 4.º Que se atenga a lo que previenen las siguientes Ordenanzas municipales.
- 5.º Que este permiso caduca al año de la fecha.

Dado en Sarría a 29 de Diciembre del 1.905.

Carlos Xeró

Autorizado y confirmado
José Juanet

Doc. 10

Descripció: Permiso á los hermanos Juanet para construir en Vallvidrera.

Data: 1907.

Autor: Jeroni Granell i Manresa (1867-1931)

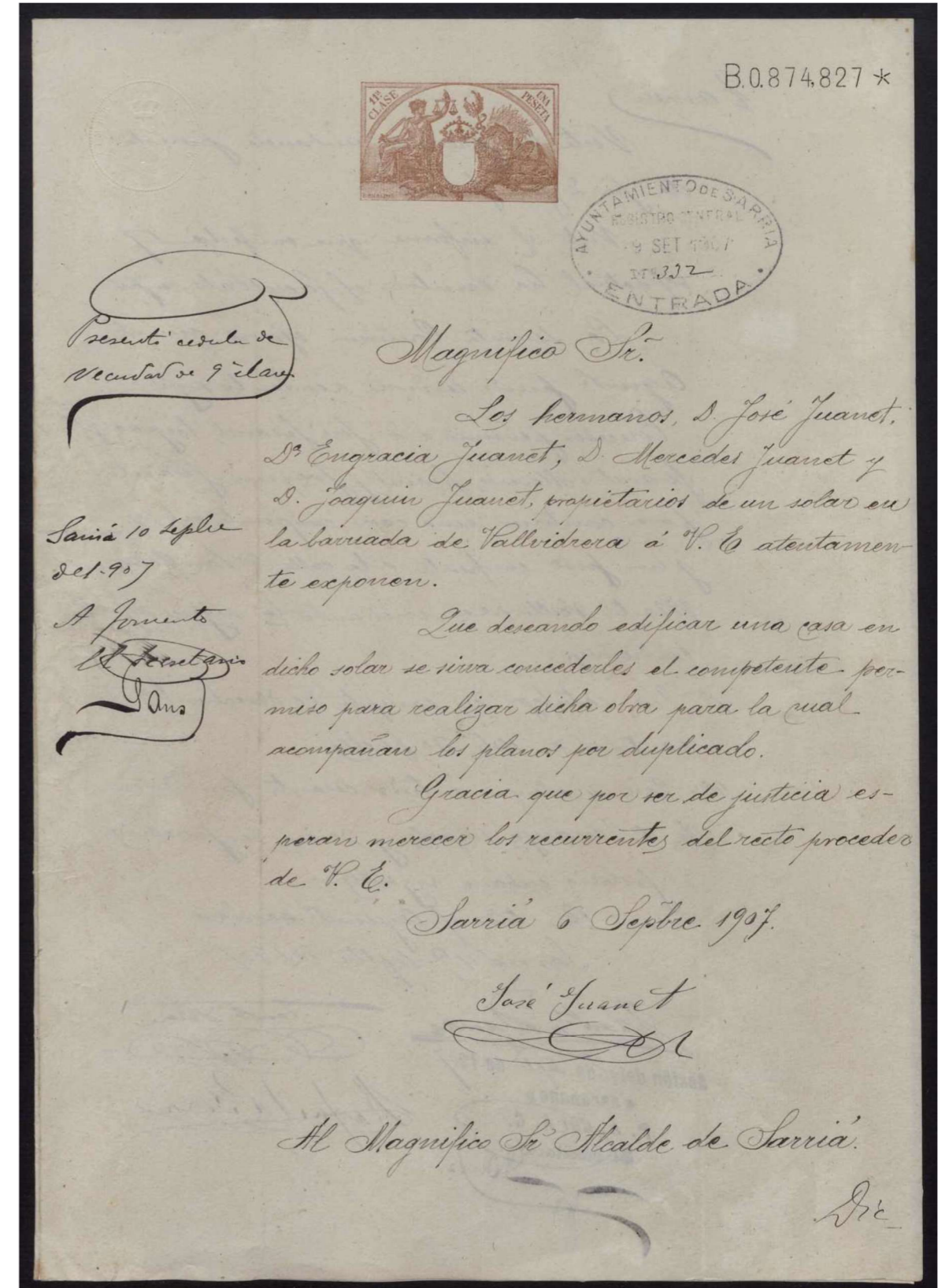
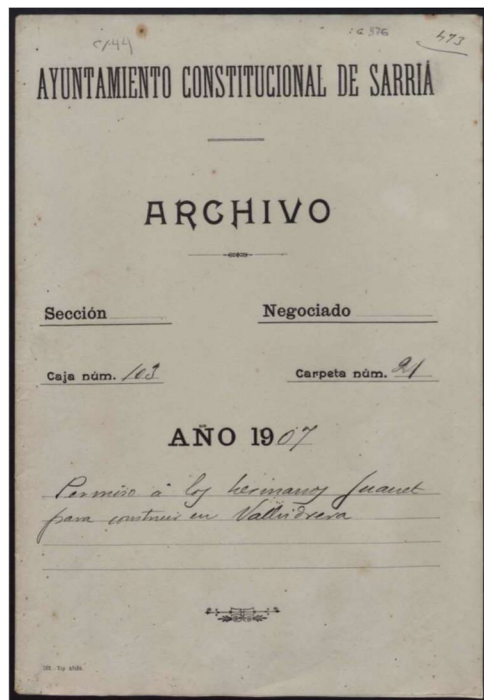
Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

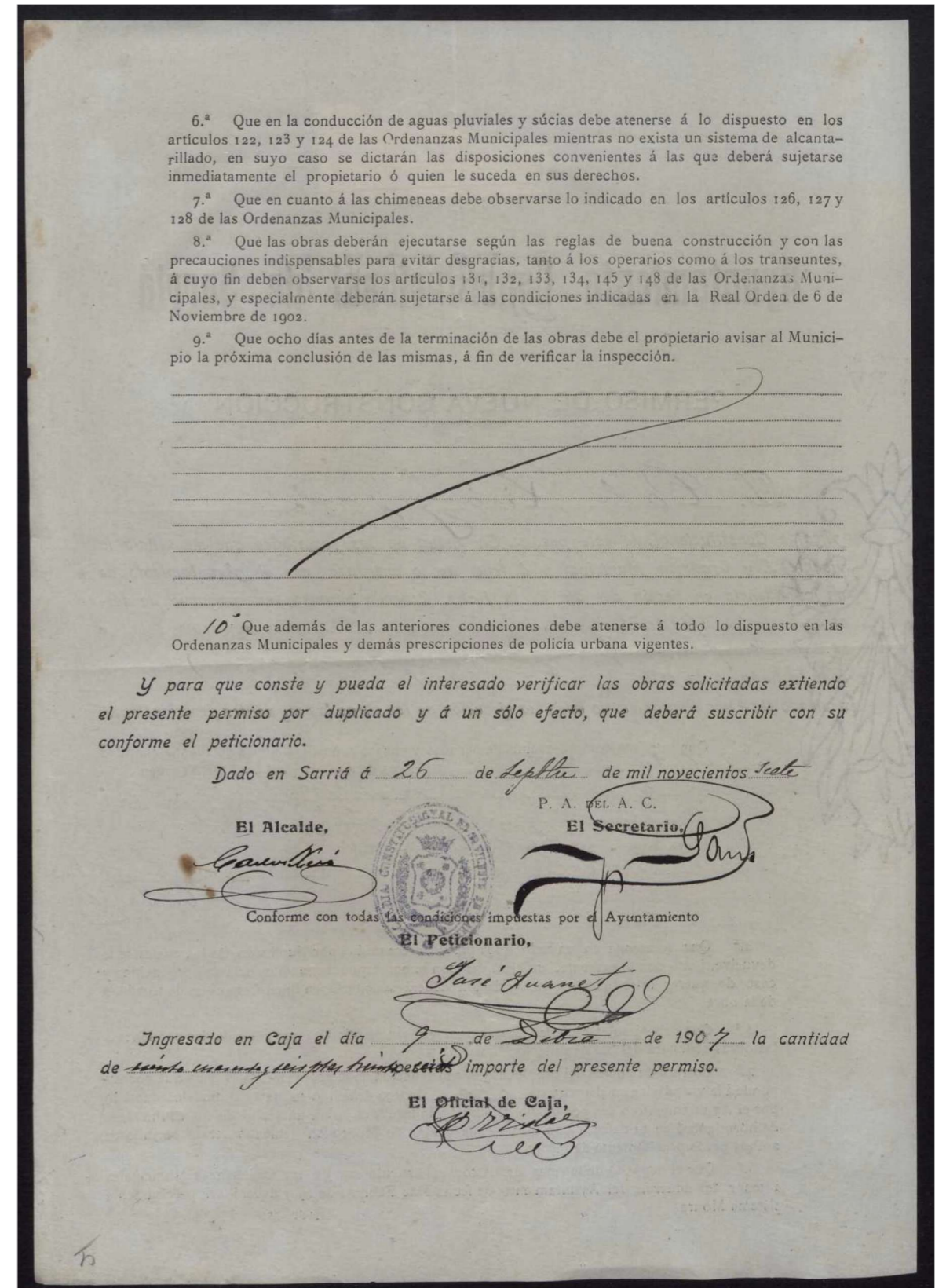
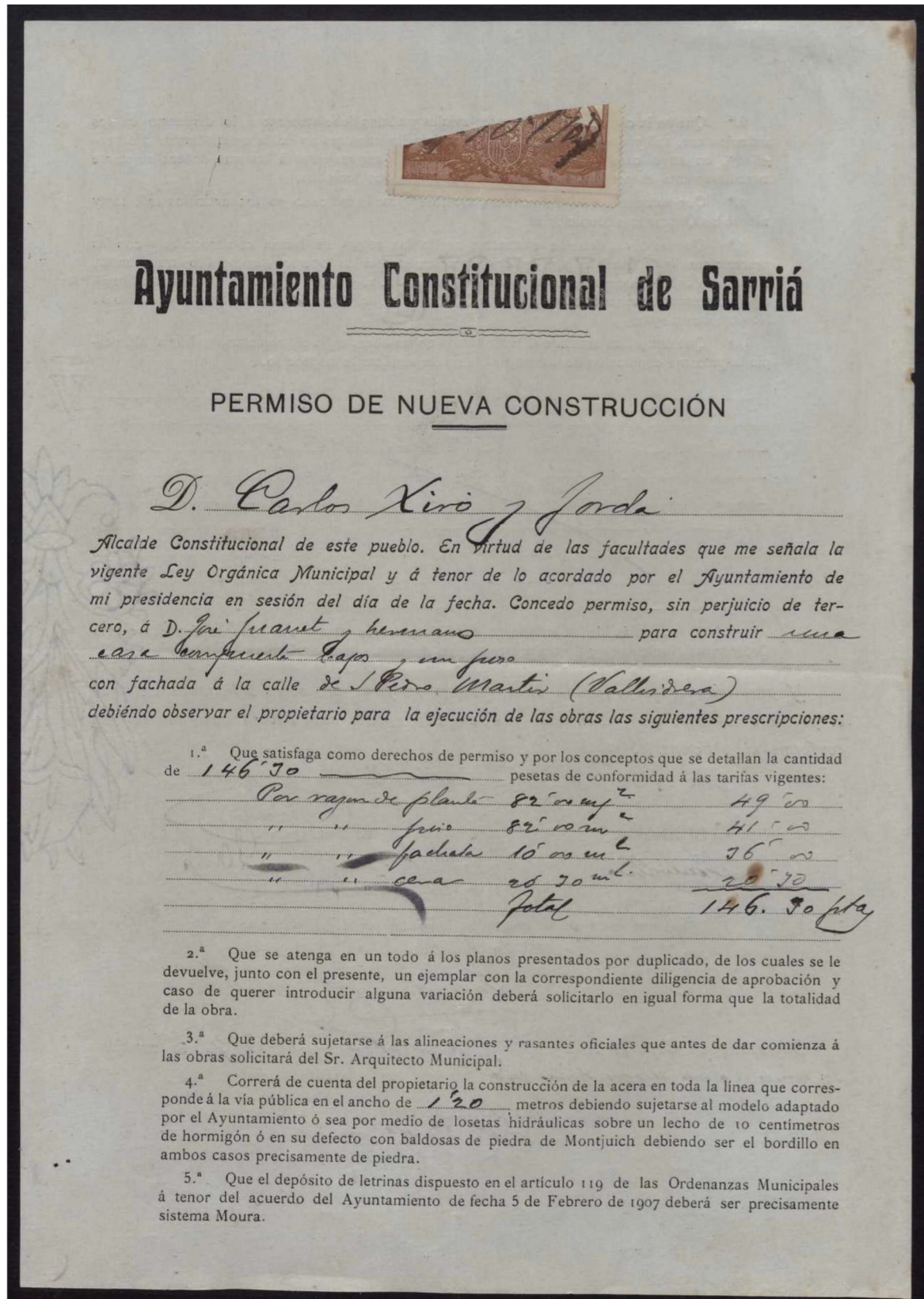
Registre: Caixa 103. Carpeta 24

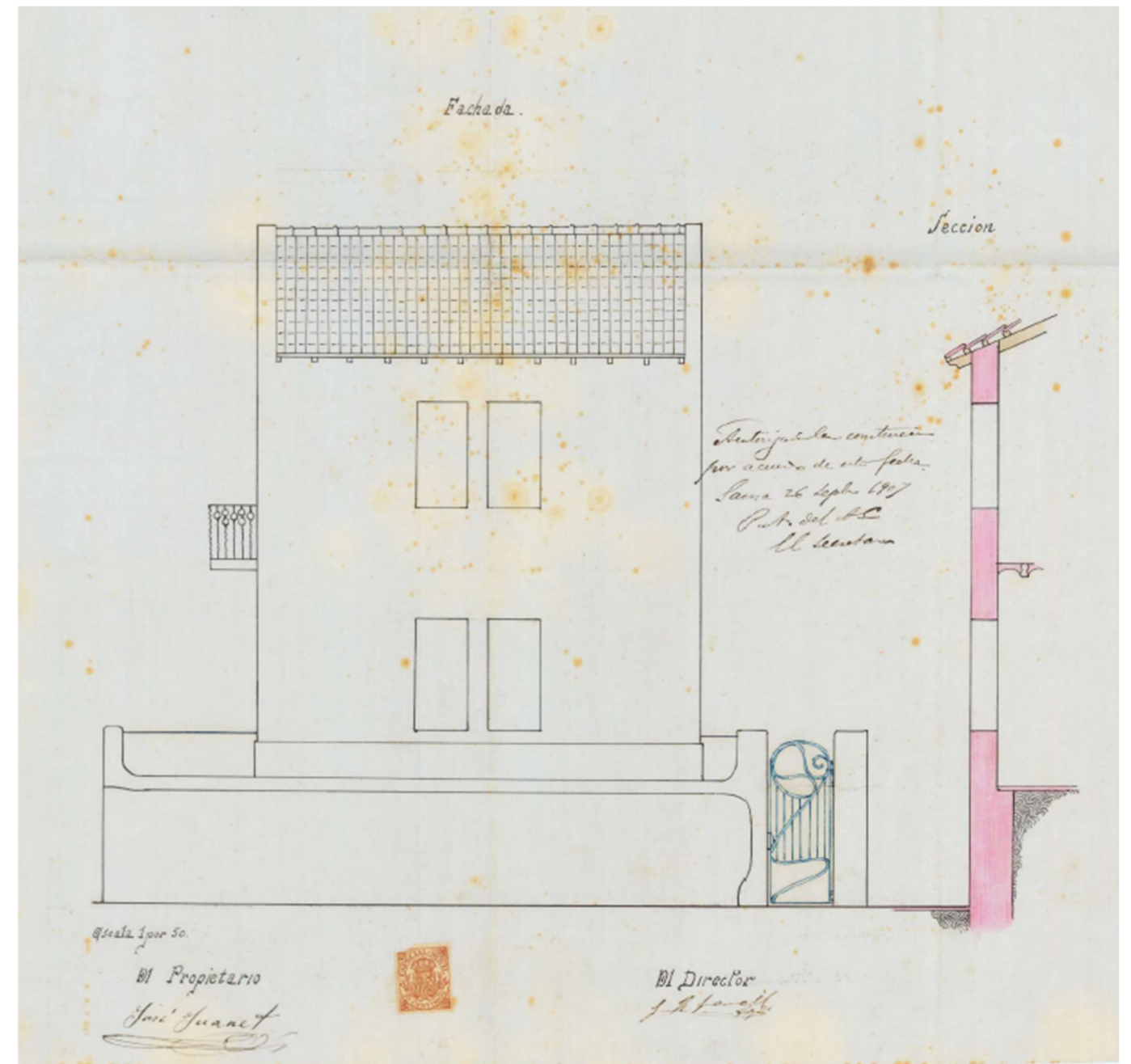
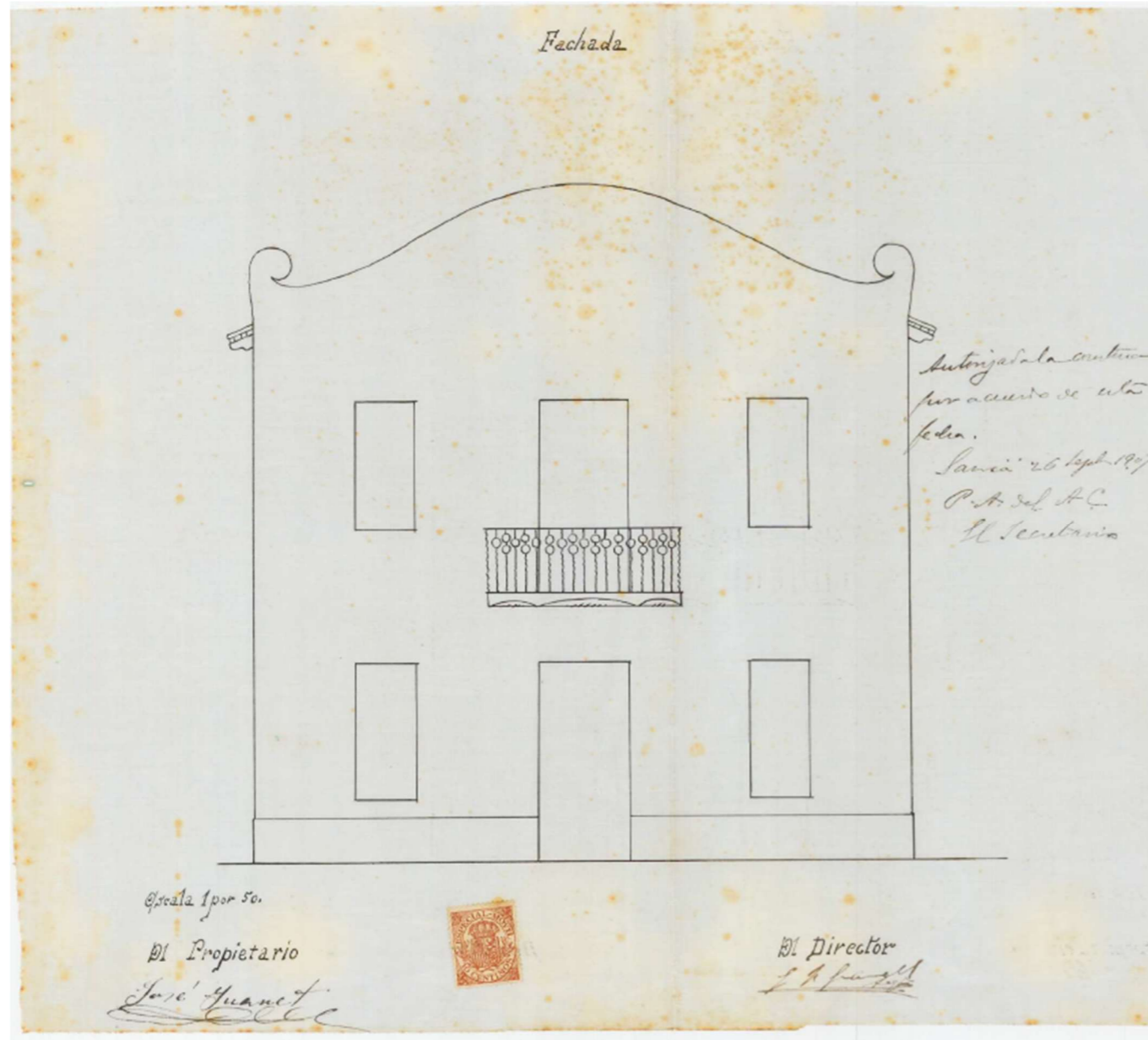
Observacions: Reproducció parcial.

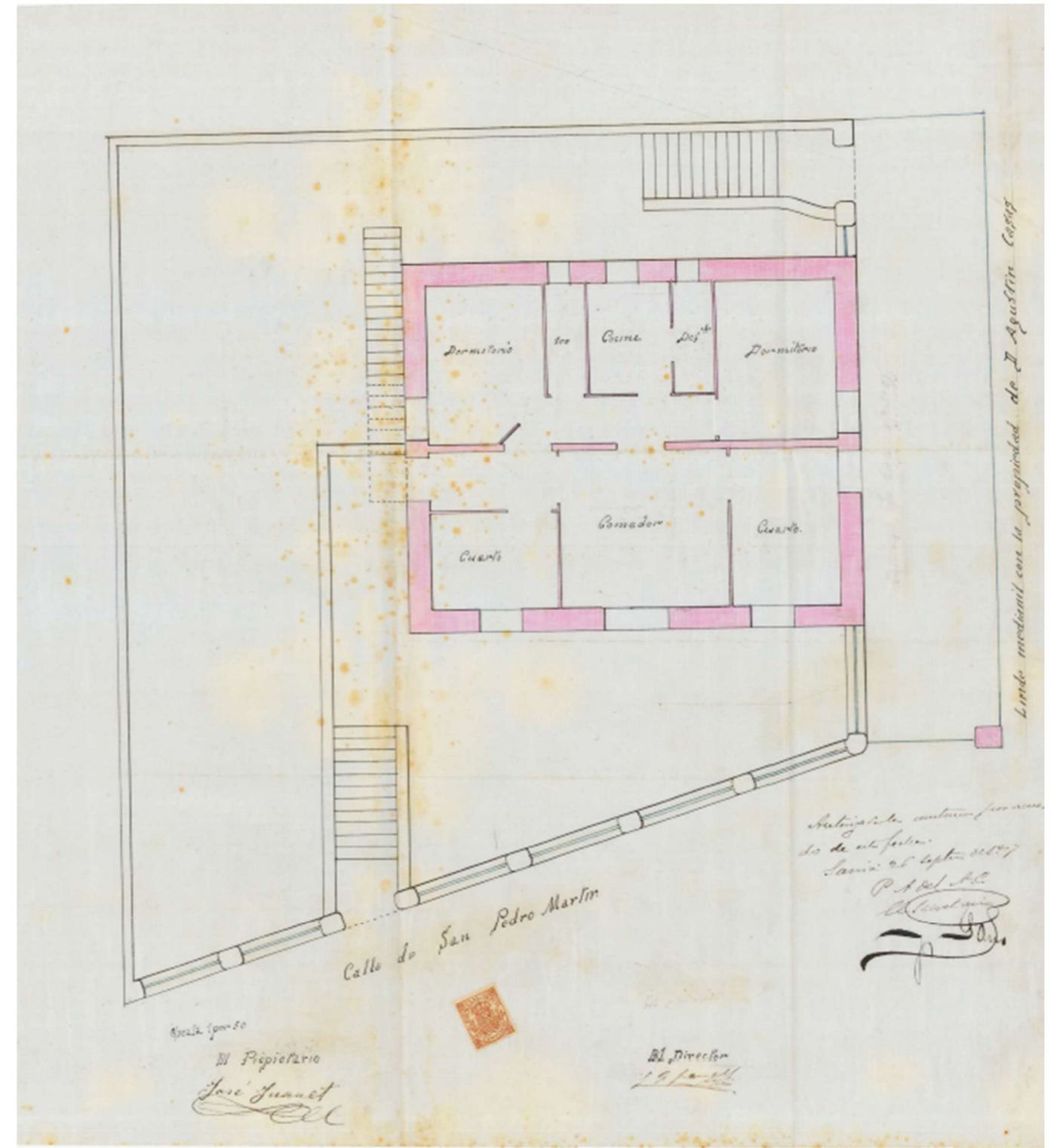
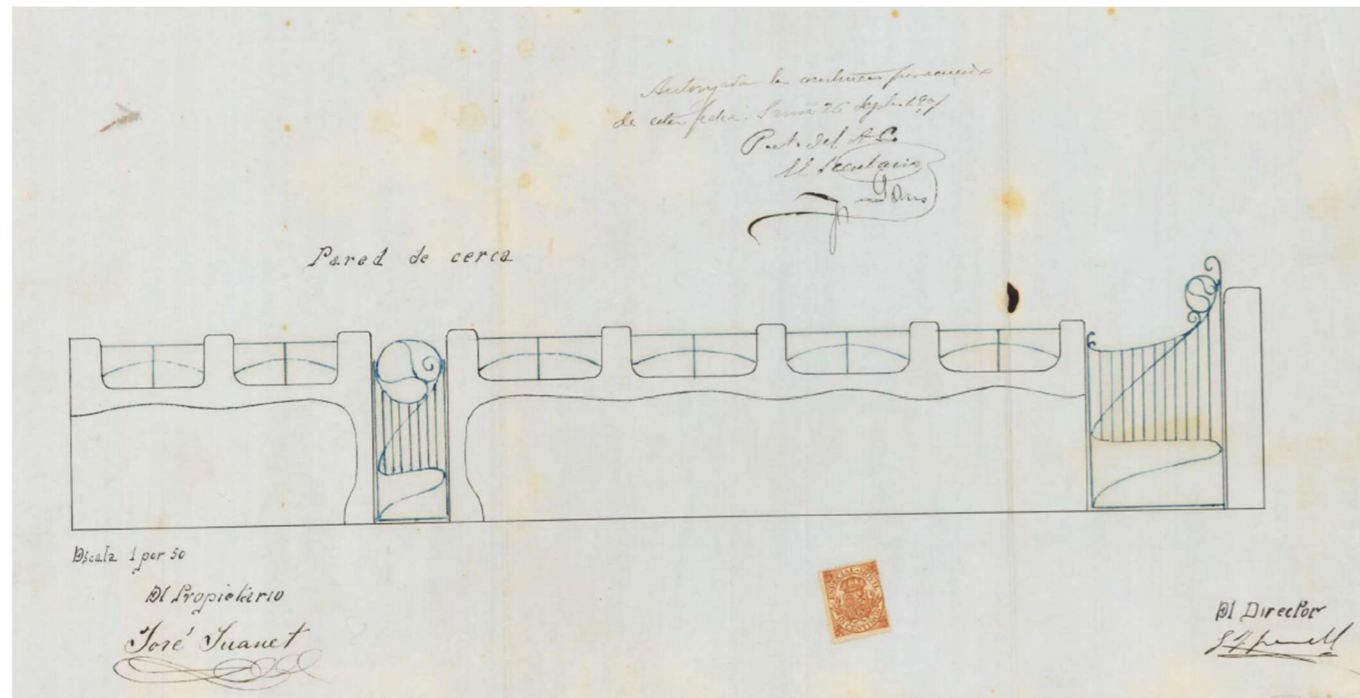
- 1907, 6 de setembre. Els germans Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó, propietaris del solar situat davant de la seva fonda al carrer de Sant Pere Màrtir, sol·liciten permís per a la construcció d'una torre familiar. Adjunten els plànols dissenyats per l'arquitecte Jeroni Granell i Manresa que descriuen una torre aïllada de PB + 1 pis sota coberta i una tanca de línies sinuoses que delimita la parcel·la pels seus flancs est i nord.

- 1907, 26 de setembre. L'alcalde de Sarrià Carles Xiró i Jordà concedeix els permisos i condicions tècniques necessàries per a la construcció de dita casa. El pagament dels drets i impostos, realitzat el 9 de desembre de 1907, ascendeix a 146,30 ptes.









Doc. 11

Descripció: Permiso á los hermanos Juanet para obres en el Hotel Buenos Aires de Vallvidrera.

Data: 1908.

Autor: Jeroni Granell i Manresa (1867-1931)

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

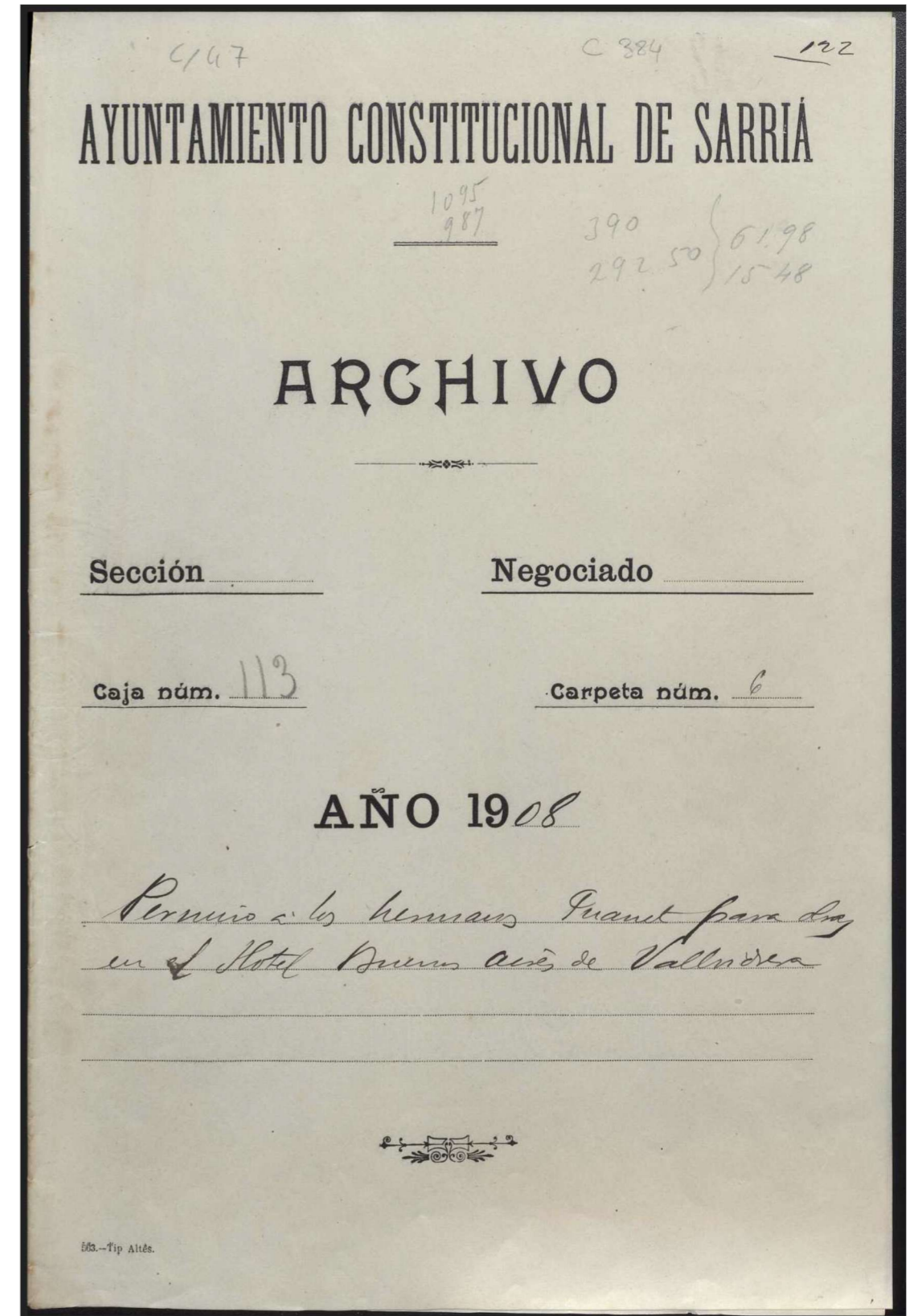
Registre: Caixa 113. Carpeta 6

Observacions: Reproducció parcial.


- 1908, 17 de setembre. Els germans Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó, veïns de Sarrià amb domicili a Vallvidrera i propietaris de l'Hotel Buenos Aires demanen permís per a millorar les instal·lacions de l'hotel. Utilitzant arguments higienistes volen dotar de més llum el segon pis de l'Hotel i construir unes golfes noves per aïllar millor l'edifici.

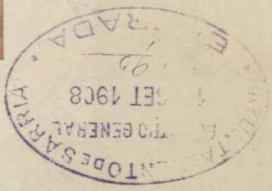
- 1908, 1 d'octubre. L'alcalde de Sarrià Carles Xiró i Jordà concedeix els permisos i condicions tècniques necessàries per a la realització de la reforma. El pagament dels drets i impostos, realitzat el 29 de desembre de 1908, ascendeix a 174,78 ptes.

En aquella reforma l'edifici adoptà la seva volumetria actual per mitjà de l'aixecament de nous forjats més alts entre la planta segona i les noves golfes. Els arquets geminats que fins llavors havien caracteritzat la segona planta van ser convertits en finestrals allindanats. Per la seva banda, les noves golfes reproduïen la forma d'aquests antics arquets. Pel que fa l'interior, es va redistribuir de manera que poguessin acollir encara més habitacions. Fruit d'aquella remodelació també és el gran menjador principal de l'Hotel, malgrat que el projecte no en fa referència directa.



B.3.756.013*





Presente cedida recurrent
8^a de mayo 43

Magnífico Sr

Por que suscritos D. José D. Guzmán,
D. Mercedes y D. Joaquín Juanet, deudo ve-
cinos de Sarrià y domiciliados en Vallvidrera,
en su calidad de propietarios del Hotel Bu-
nos Aires ante V. S. acudimos y atentamente
exponemos:

Que al objeto de dotar de mejores con-
diciones higiénicas al expresado hotel de sus
propiedades han determinado practicar en el
algunas obras de adición consistentes.

- 1.º En dar mayor luz al segundo piso del hotel.
- 2.º En construir un servan al objeto de resguar-
dar el edificio de la influencia del tiempo.

Al indicado objeto presenta los correspon-
dientes planos confeccionados por el facult-
tativo Sr. Granell.

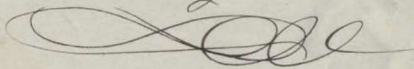
Siendo necesario para verificar

obras al permiso de ese Magnífico A-
yuntamiento.

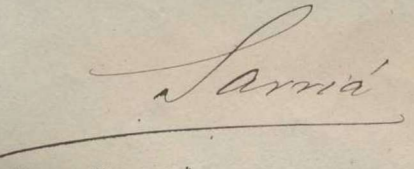
Suplico a V. S. se sirva otorgármelo
previo la tramitación correspondiente por estar
comprendido en el artículo XVI del vigente
Reglamento de Policía Urbana.

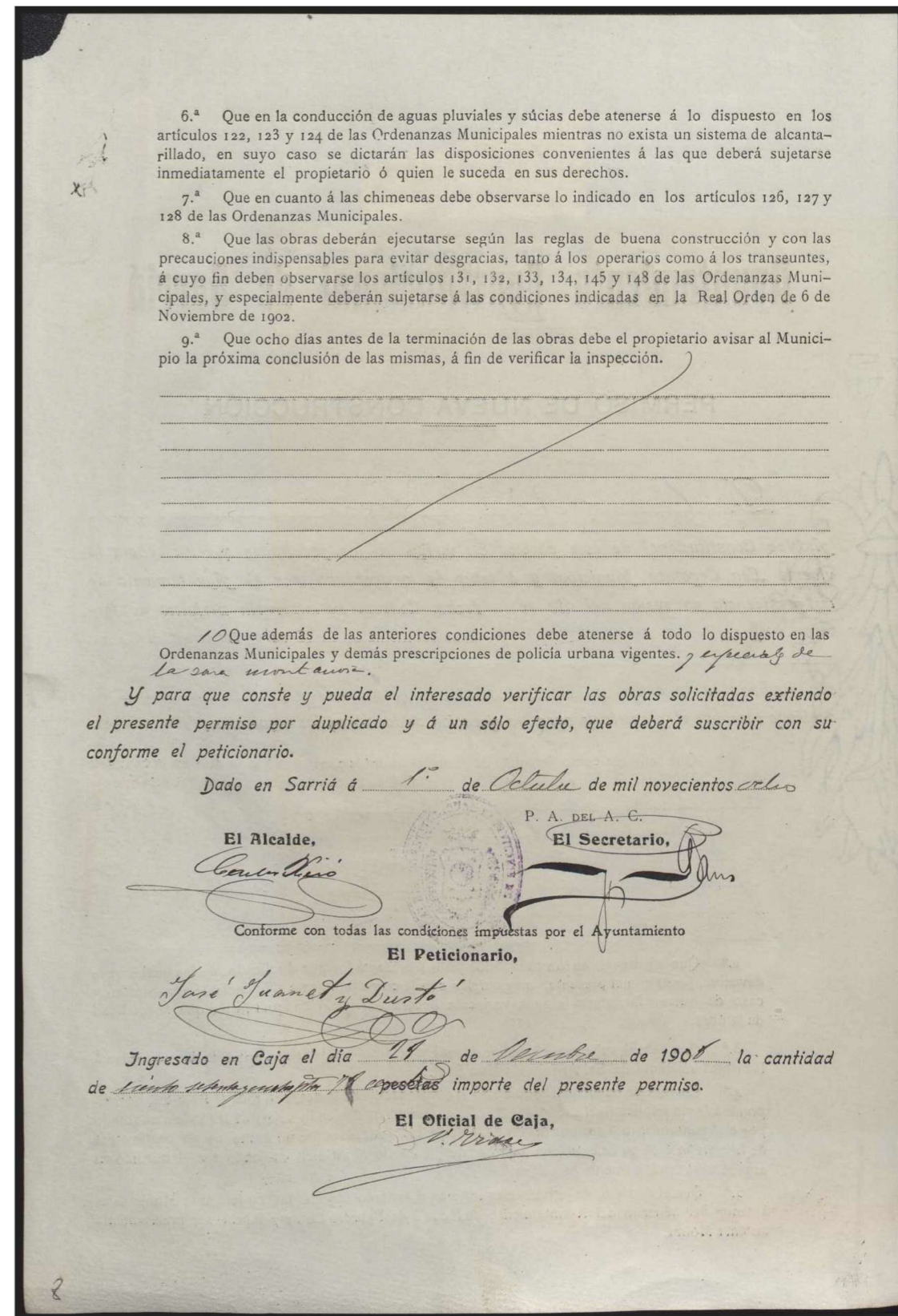
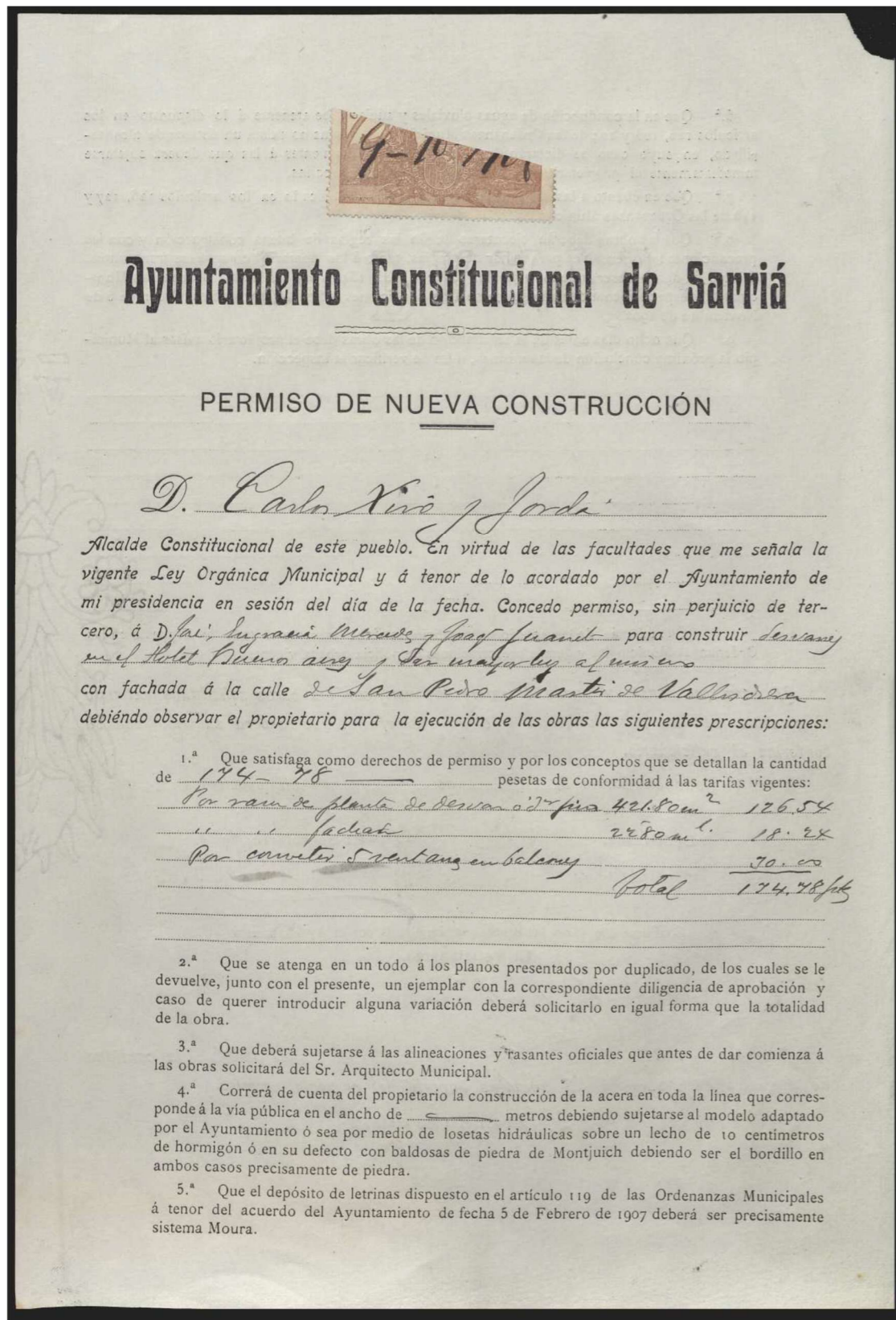
Gracia que el recurrente espera me-
recer de V. S. cuya vida Dios q. de muchos años
Lama 14 de mayo del 1908
Por mi y en representacion de mis hermanos.

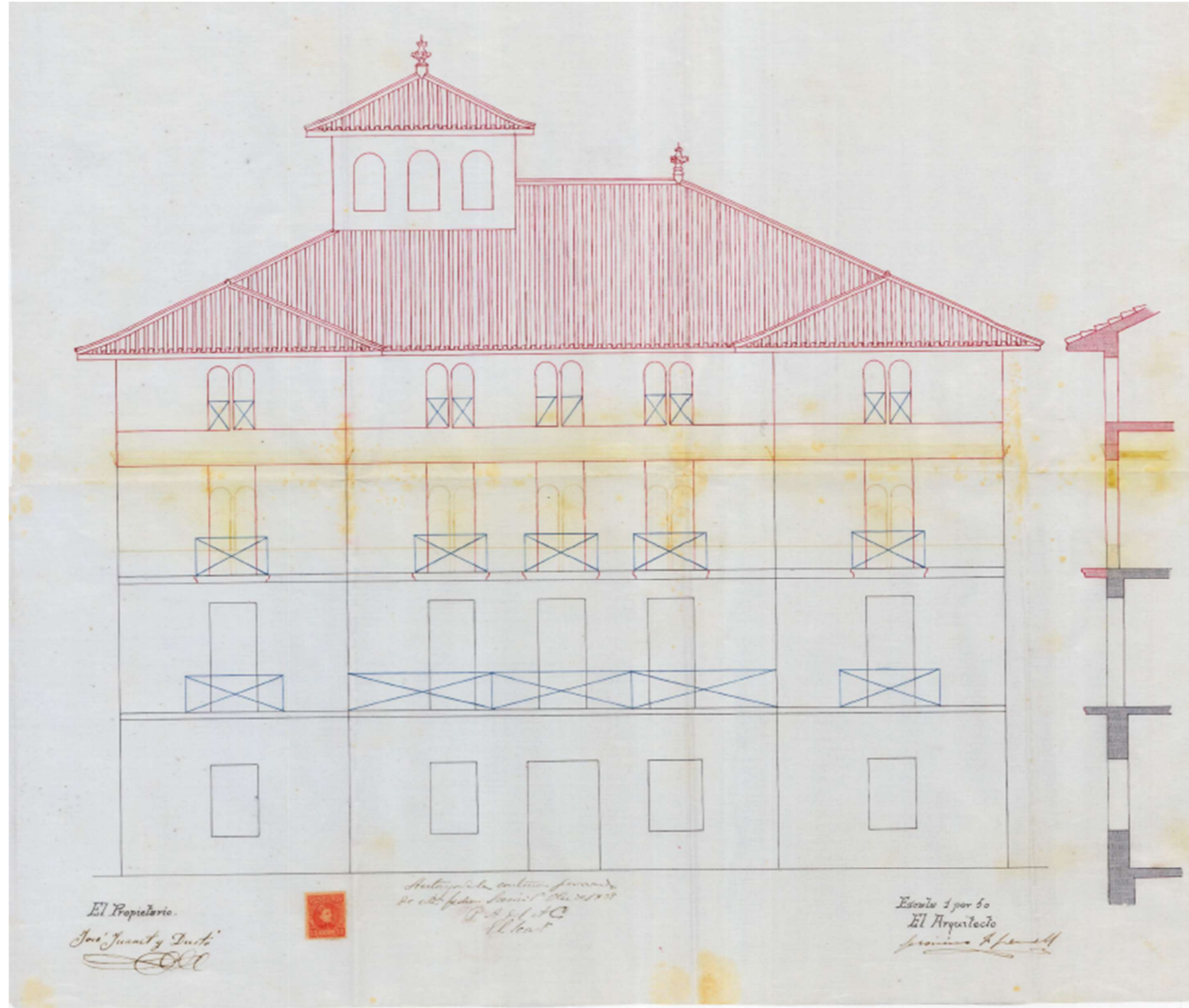
José Juanet y Dosto'

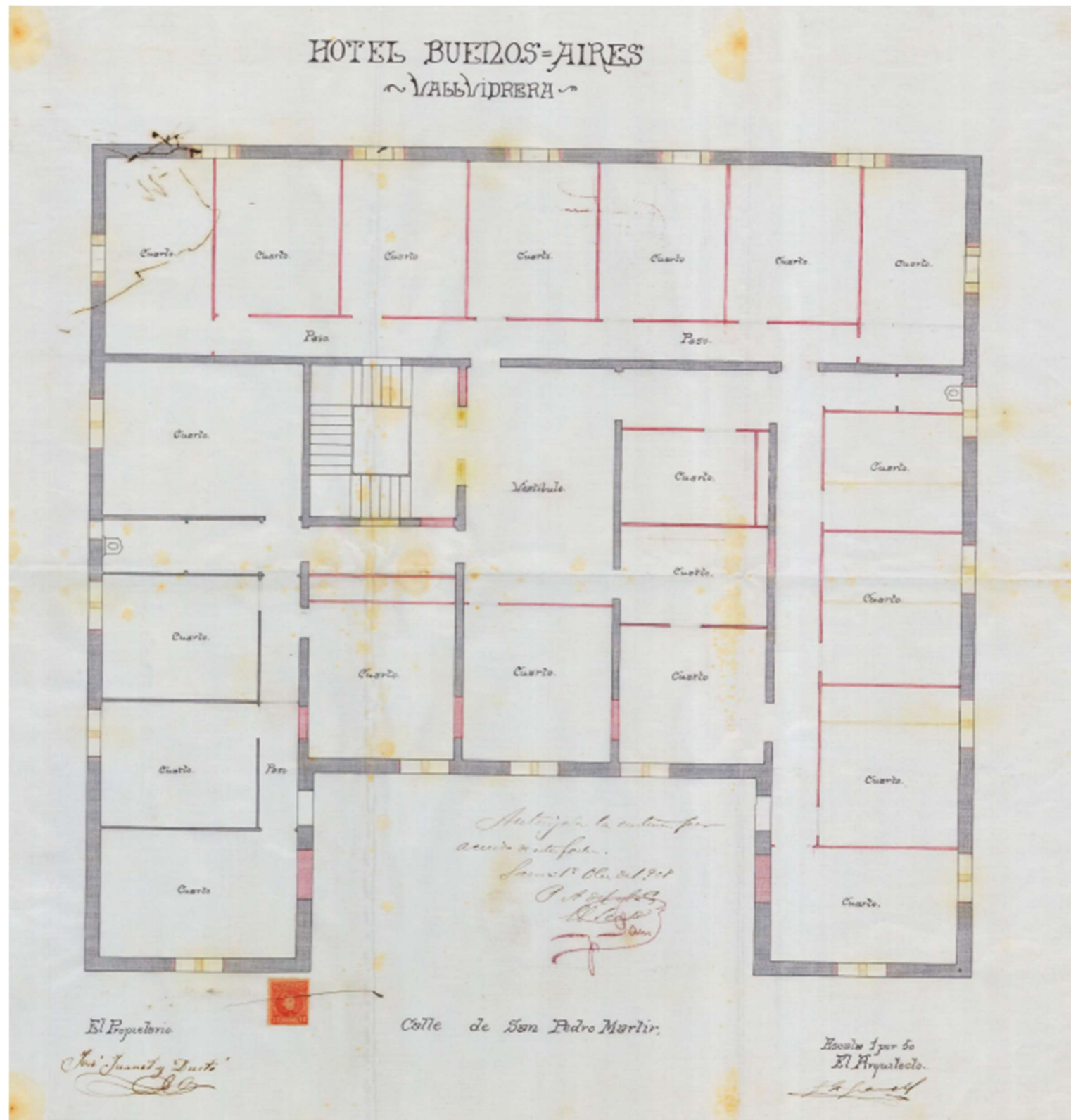


Magnífico Sr Alcalde Presidente del Ayen-
tamiento de
Sarrià









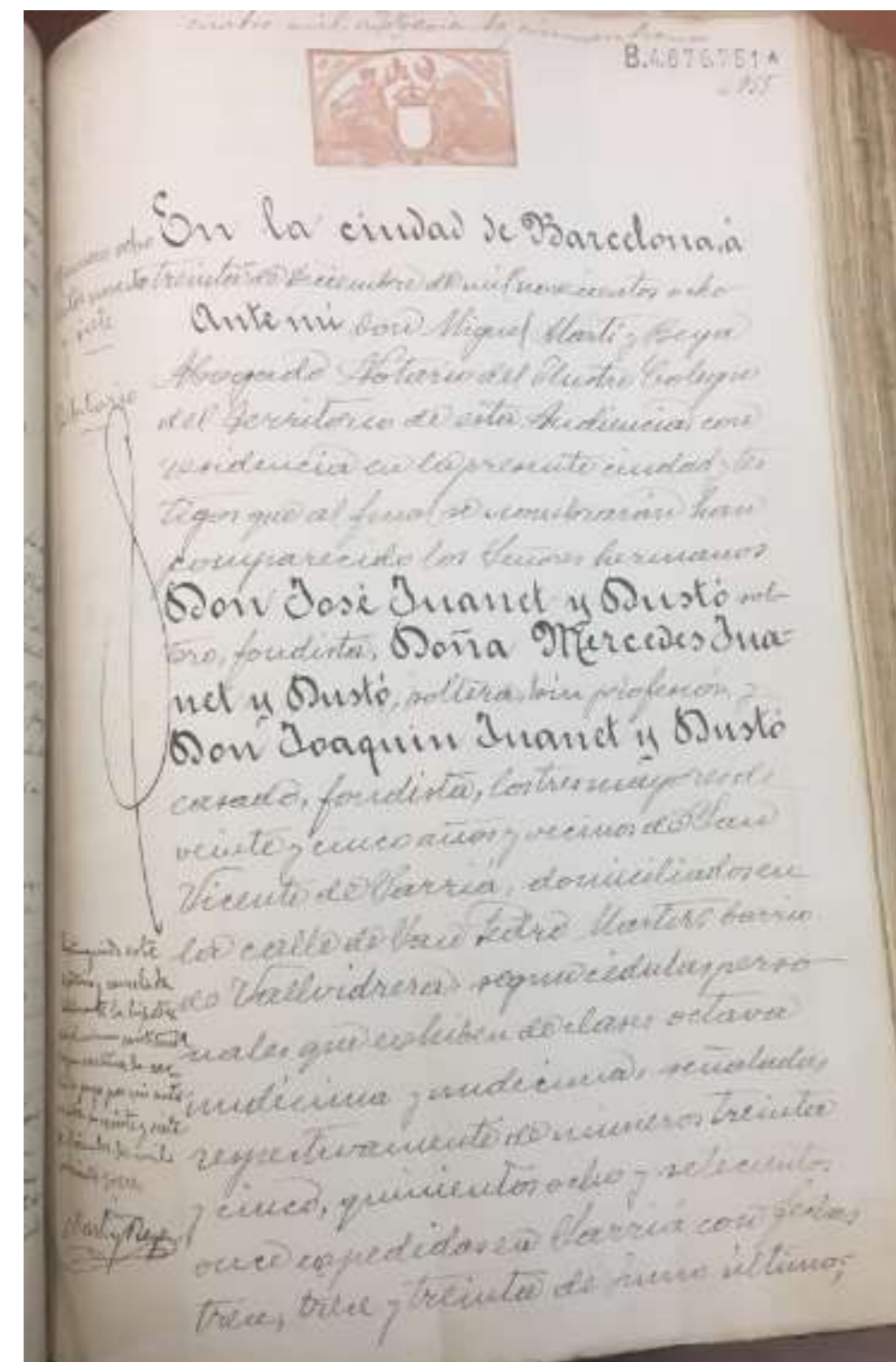
Doc. 12

Descripció: Certificació de préstec
Data: 1908, 30 de desembre.
Autor: Miquel Martí Beya, notari.
Font: Arxiu de Protocols Notarials de Barcelona (APNB)
Registre: Volum 1.411/126 (Protocolo de 1908. Parte 6)

Observacions: Resum. Reproducció parcial.

- 1908, 30 de desembre. Els germans Josep, Engràcia, Mercè i Joaquim Juanet i Dustó obtenen un préstec de 30.000 pessetes per part de Miquel Navas i Benito, el que suposà que hipotequessin la finca de l'Hotel Buenos Aires. En aquest document queda clar que les obres de reforma i ampliació de Granell deurién estar en curs o no havien començat, ja que s'hi descriu una casa de PB + 2 plantes.

En aquest document també s'hi assenyala que la finca era propietat única dels germans Juanet d'ençà del 13 de juliol de 1902, probablement la data en què la seva mare, Paula Dustó Gràcia, degué de ser-ne usufructuària per decés.



asegurando tener y teniendo
 ción del susrito Notario la
 ciedad legal necesaria para el
 govierno de esta escritura. In
 dicho: Luis Juntas, a solos con
 san deber y prometen pagar a Don
 Miguel Navas y Benito, mandos de
 gado mayor de veinte y cinco años, cas
 no de esta ciudad, domiciliado en la
 lle Navas número setenta y tres, que
 mero, a quindici de personal que se
 se quinta número veinte y un mil
 da en esta ciudad en veinte y cinco
 preluce a este acto. La cantidad de
 treinta mil pesetas que se debe
 leivos confiesan recibir de otr
 en billetes del Banco de España y
 después de contados y reconocida
 legitimidad, aceptan y admiten con
 moción efectiva, a su entera sa
 ficción, a su presencia y de los
 tipos infrascriptos, de que se firmo
 carta de pago. Dicha suma de
 ta mil pesetas, prometida y obligo
 los deudores juntos y a solos a dev
 verla al acreedor Don Miguel Nav
 a a quien no derecho tenga y leg

acuerdo fijan la parte conve
 num para pago de costas y gastos
 en caso de litigio, los deudores,
 hipotecan en perjuicio de terceros
 salva la acción personal ilimita
 toda la finca siguiente:
 Toda aquella finca consisten
 te en una extensión de terreno con
 el edificio en el mismo construido
 denominado Hotel Buenos Aires
 compuesto hoy día de bajos, primero
 y segundo piso cubierto de tejado,
 situado en el término de Barria
 junto denominado Vallvidrera
 calle de Don Pedro Martín, a lo que
 hace frente dicho edificio, toda su
 no numerado de superficie
 total, setenta mil ochocientos diec
 y ocho palmos, equivalente a dos
 mil seiscientos setenta y cinco me
 tros treinta y cinco metros, comprensiva
 de cinco solares, más que se
 gu loca la parte sud, ocupando
 dicha cara en su mayor extensión

o sea en su danta boca de la
 rada total superficie diez mil
 cientos noventa y cinco
 metros setenta y seis decímetros, l
 dante en junto al este, que se
 fructos con el camino que de la
 Plaza de Vallvidrera conduce
 a Don Pedro Martín, a su conde
 calle de este nombre, por la de
 entrando Norte, con Francisco
 Tablo Rey, por Mediodía siguiente
 parte con Don Antonio Tarr
 parte con Don Carlos de H
 y por la espalda del este con Don
 Pedro Calopa. Se tiene por con
 brado Don Francisco Tablo Rey
 sus sucesores al caso en toda pa
 cepción de pensión anual de
 tas pesetas, ni capital al tres por
 ciento, ni mil seiscientos setenta
 y seis pesos setenta y seis centimos
 pagaderos el día de Sanidad, que
 lo tiene junto con mayor terreno
 de terreno hasta formar cinco
 mojadas y tres cuartos, media
 telada en dicho término y junta

Doc. 13

Descripció: Distrito III. Barrio de Vallvidrera. Nº 13.

Data: 1925.

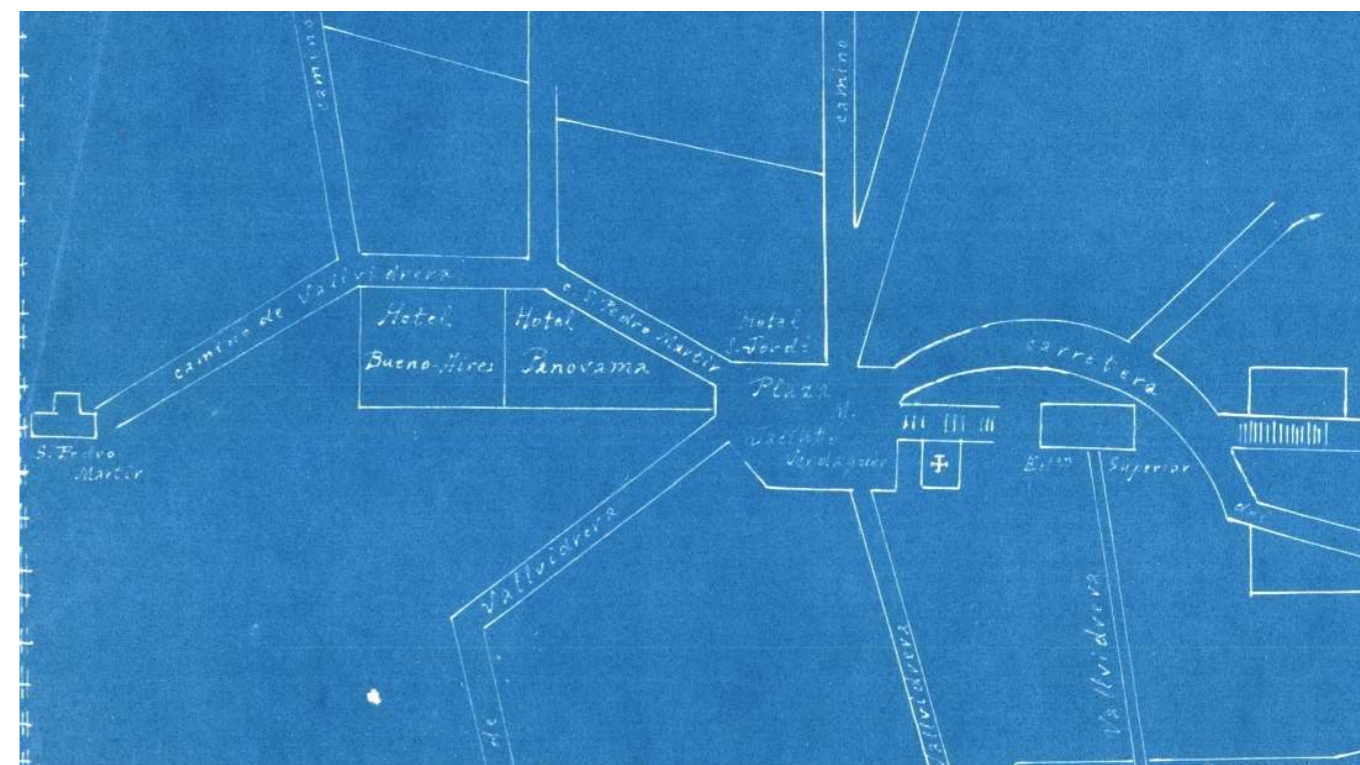
Autor: J. Marquina

Font: Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (AHCB)

Registre: C02.03. Subcol·lecció de plànols urbans zonals. 02516

Observacions: Reproducció integral.

- 1925, novembre. Plànol del barri de Vallvidrera. A la Plaça Jacinto Verdaguer (avui Vallvidrera) hi havia l'Hotel Sant Jordi. Just davant, pujant el carrer de San Pedro Màrtir (avui Mont d'Orsà) hi havia l'Hotel Panorama i l'Hotel Buenos Aires.



Doc. 14

Descripció: Expediente promovido por D. José Vendrell interesando la apertura de la Calle de Mont d'Orsa (Vallvidrera) desde el Hotel Buenos Aires hasta el punto conocido por "Basas del Barral" como única vía que existe para dirigirse a Sta. Cruz de Olorda

Data: 1925

Autor: Ajuntament de Barcelona

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

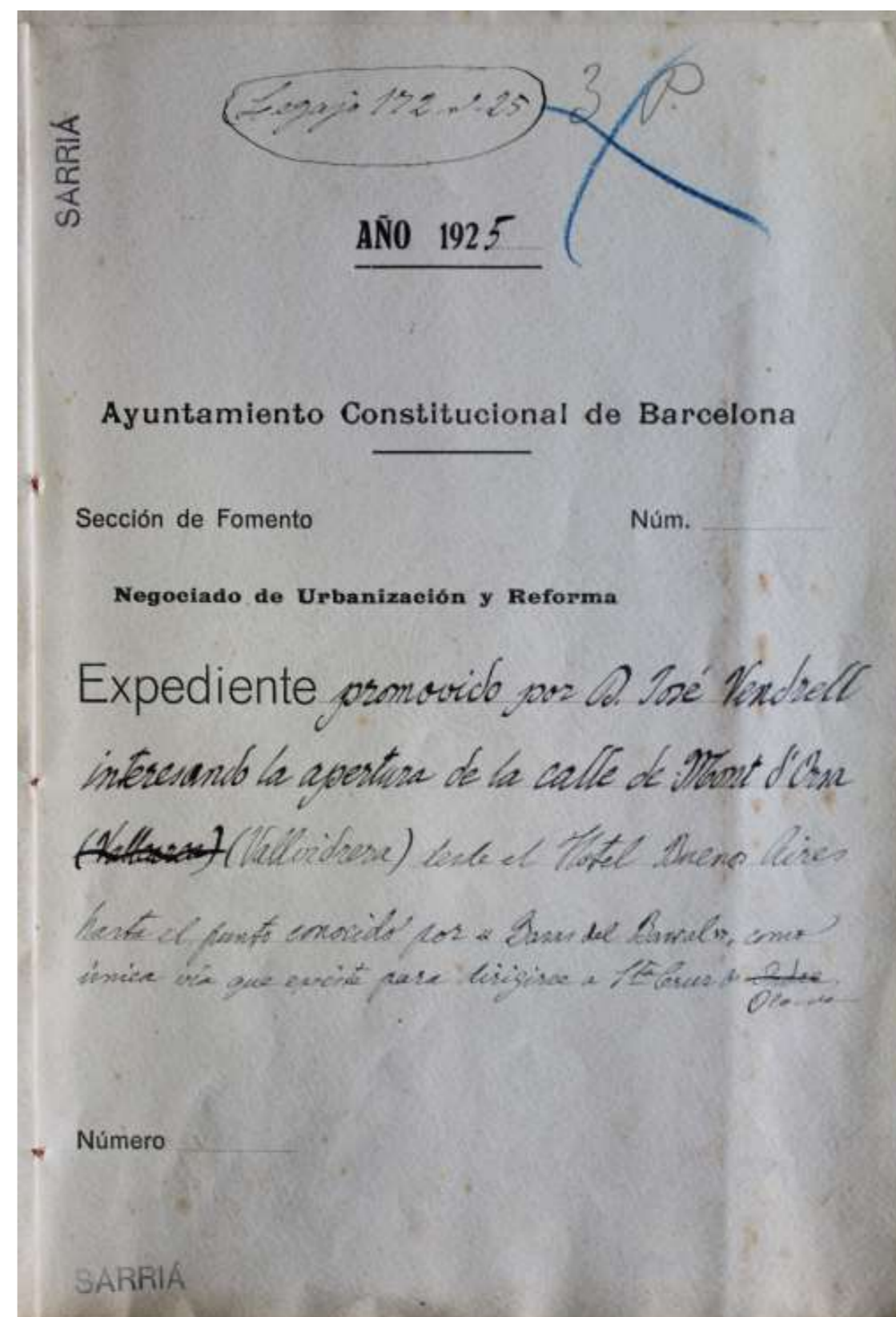
Registre: Q101 Urbanització i reforma. Caixa 172. Carpeta 25

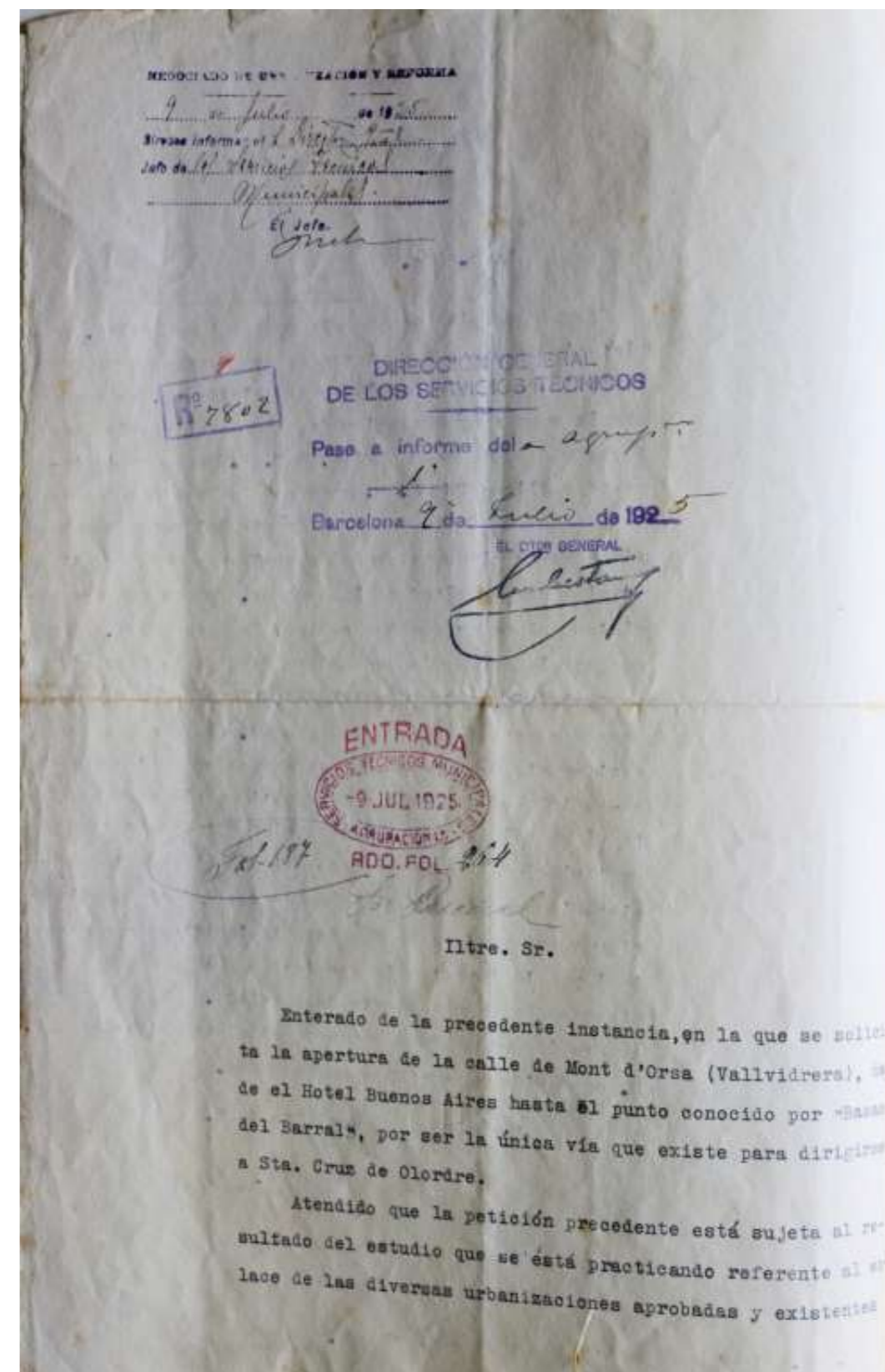
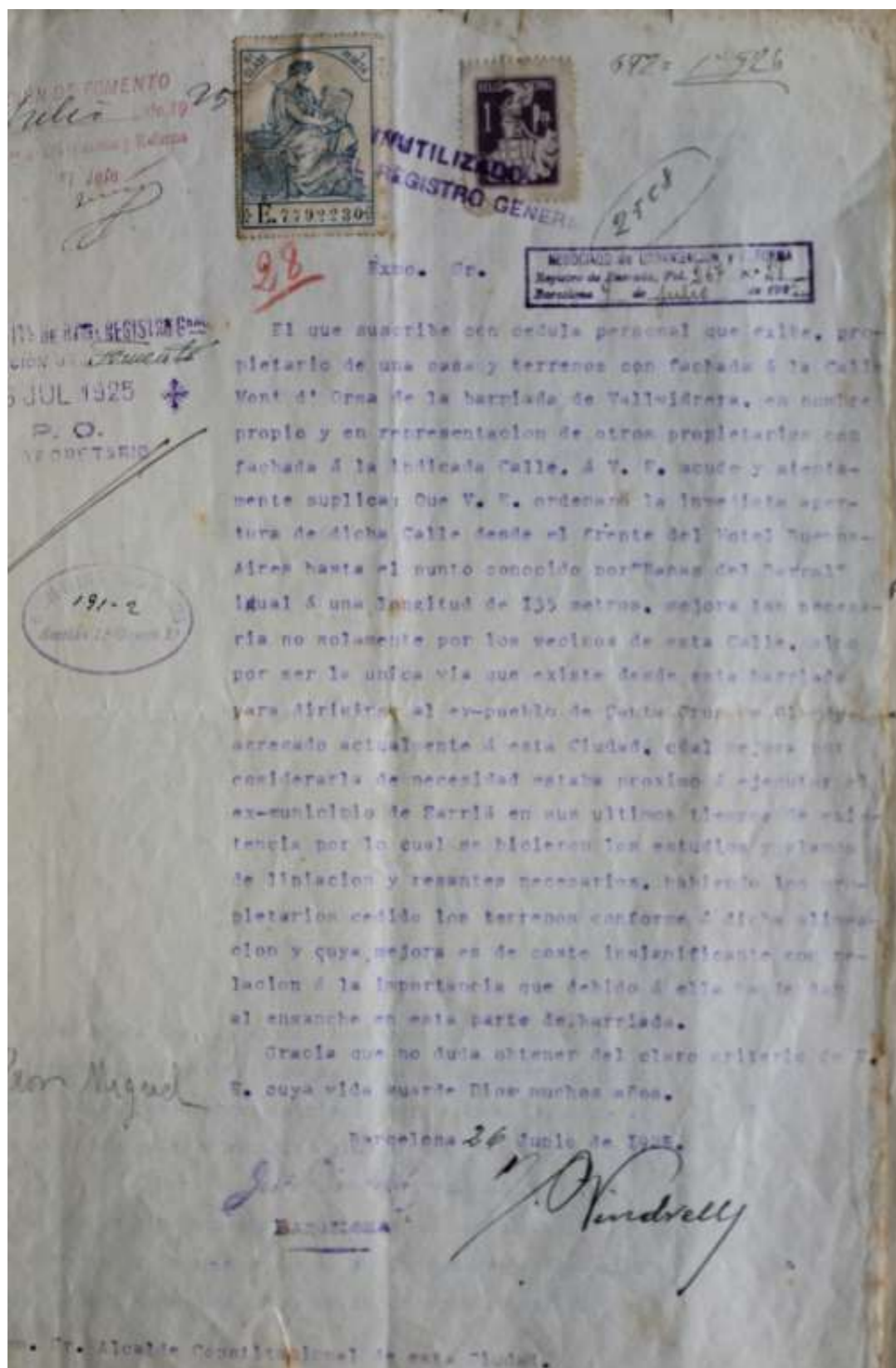
Observacions: Reproducció integral.

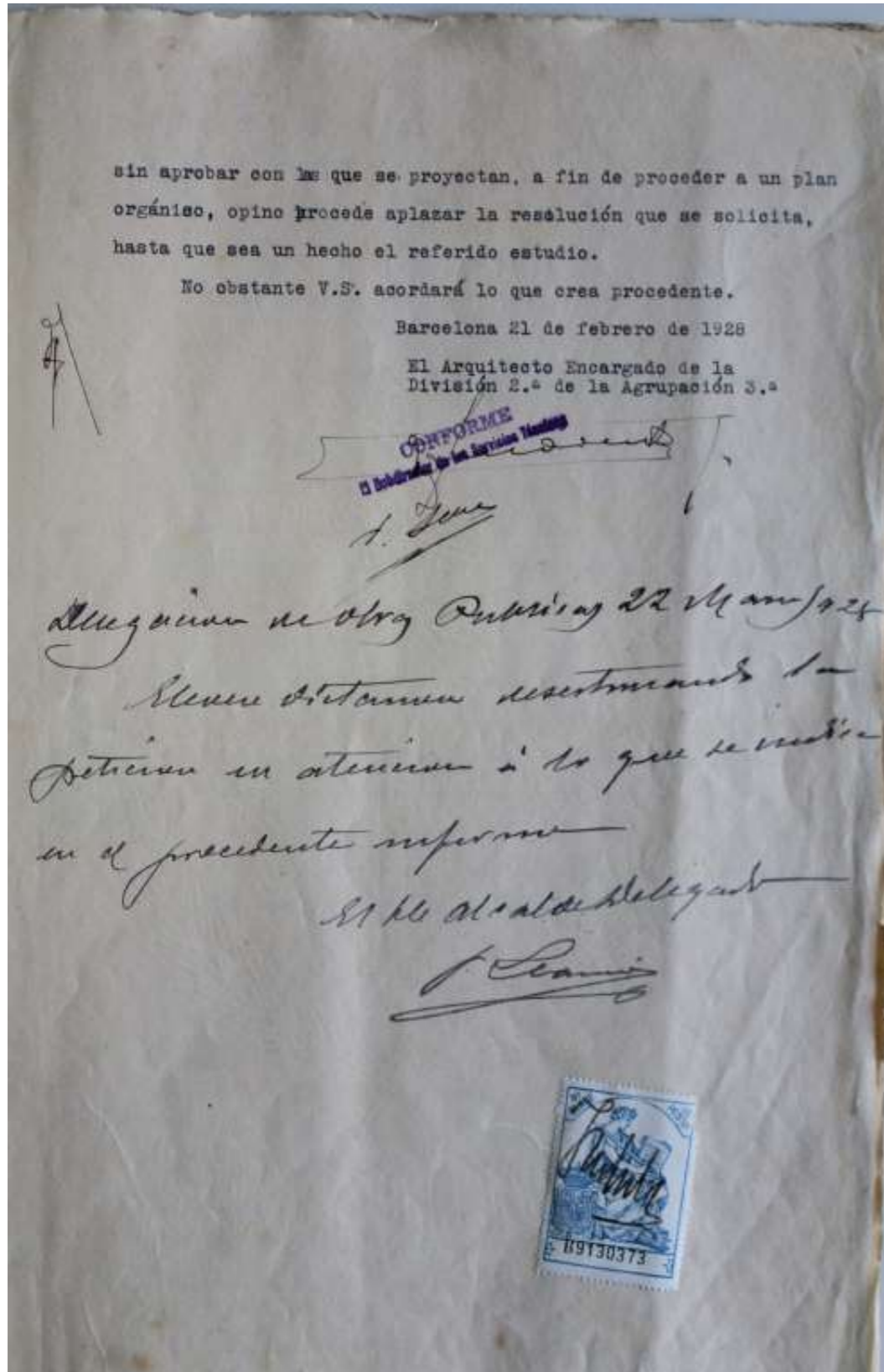
- 1925, 26 de juny. Josep Vendrell, propietari d'una casa situada al carrer de Mont d'Orsà sol·licita, en nom seu i dels seus veïns, l'obertura del Carrer des del frontis de l'Hotel Buenos Aires (on acabava) fins a les Basses del Barral, és a dir, una longitud de 135 metres per tal de facilitar l'accés a les seves finques. Es tractava d'una antiga reivindicació desatesa en el moment d'extinció de l'ajuntament de Sarrià arran de l'agregació del municipi a Barcelona, el 4 de novembre de 1921.

- 1928, 30 de març. El tinent d'alcalde Andreu Garriga desestima la petició de l'obertura del carrer.

- 1928, 11 d'abril. Resolució contrària a l'obertura del carrer Mont d'Orsà.







obstante lo que estime mejor.
Barcelona 30 de Marzo de 1928.
5 EL TENIENTE DE ALCALDE DELEGADO SUSTITUTO
Antonio Garrig
COMISION MUNICIPAL PERMANENTE
Sesion ord de 3 abril 1928
APROBADO
P.A. de la C.M.P.
El Secretario actal,
Barcelona 4 abril 1928
CUMPLASE
El Alcalde actal,
Stoua

AYUNTAMIENTO CONSTITUCIONAL
DE
BARCELONA
SECCION DE FOMENTO
NEGOCIADO DE URBANIZACION Y REFORMA

Es copia del original que se entrega al interesado, quedando esta unida al expediente de referencia.
Barcelona 11 de Abril de 1928.
EL JEFE DEL NEGOCIADO
Juan M...

La Comisión Municipal Permanente, en sesión celebrada el día 3 del actual, se sirvió acordar:

" D. José Vendrell en el escrito adjunto interesa la apertura de la calle de Mont d'Orsa (Vallvidrera) desde el Hotel Buenos Aires hasta el punto conocido por "Basas del Barral" por ser la única vía que existe para dirigirse a Sta. Cruz de Olorde.- Considerando que pasado a informe la expresada instancia la Sección Facultativa manifiesta que su petición está sujeta al resultado del estudio que se está practicando referente al enlace de las diversas urbanizaciones aprobadas y existentes en aquel sector urbano.- La Delegación que suscribe, entendiendo que de conformidad con el informe, no es prudente, sin conocer el estudio referido, proponer no acometer la mejora interesada - OPIBA podría acordar: Se desestime la petición de Don José Vendrell interesando la apertura de la calle de Mont d'Orsa (Vallvidrera) desde el Hotel Buenos Aires hasta el punto conocido por "Basas del Barral" como única vía que existe para dirigirse a Sta. Cruz de Olorde por cuanto, procediéndose, según informa la Sección facultativa, al estudio de un plan de enlaces de las diversas urbanizaciones existentes no es prudente acometer la mejora interesada. "

Lo que se notifica a V. advirtiéndole de su derecho a interponer contra el transcrito acuerdo, recurso de reposición ante este Ayuntamiento dentro de los ocho días hábiles siguientes al de la presente notificación. Y si tal reposición le fuese desestimada ó no se notificare a V. resolución alguna acerca de la misma, le quedaría expedito el derecho a formular contra el presente acuerdo recurso contencioso administrativo ante el Tribunal Provincial, dentro del término de un mes a contar, en el primer caso, del día siguiente al de la notificación del acuerdo desestimatorio y en el segundo, a contar de la fecha en que se cumplan los quince días siguientes a la presentación del recurso de reposición en el Registro General de Secretaría.

Dios guarde a V. muchos años.
Barcelona 11 de Abril de 1928.
EL SECRETARIO ACCIDENTAL
= P. Tenas =

Recibí la duplicada.
Barcelona 12 Abril 1928
...

Doc. 15

Descripció: Article “El ministro de instrucción en Barcelona”

Data: 1928, 12 de març

Autor: Redacció.

Font: Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

Registre: LVG19280313-011 i LVG19280313-012

Observacions: Reproducció integral.

- 1928, 12 de març. Article referent a l'acte inaugural del Col·legi Major Alfons XIII, presidit pel dictador Miguel Primo de Rivera, el ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts Sr. Callejo, el Governador civil Milans del Bosch, l'Alcalde de Barcelona Baró de Viver, el Bisbe Miralles, el President de la Diputació Marquès del Montseny i el rector de la Universitat Dr. Eusebi Díaz. L'acte es va celebrar a la nova sala d'actes, situada a l'antic menjador de l'Hotel Buenos Aires.

L'article diu: *“En el antiguo Hotel Buenos Aires, se han introducido importantes mejoras, tales como instalación de teléfono, timbres, calefacción y otros detalles de comodidad y confort. Se han habilitado los sótanos y los dos pisos del edificio, con una espléndida terraza, e instalado en la plaza baja una artística y amplia capilla, cuya imagen principal a la que se dedicará culto es el Sagrado Corazón de Jesús. Se han dispuesto amplias sales para estudio y habitaciones cómodas, higiénicas y con gran confort, para residencia de estudiantes. También se halla instalada espléndida cocina, cuartos de baño, duchas, wàters y cuanto puede apetecerse. Tanto la Junta del Patronato como el rector, doctor Diaz, en estos últimos días no han cesado en su abrumador Trabajo para lograr la completa instalación que hemos admirado. Por la parte de atrás del edificio se dispone de un espléndido y abrupto bosque y una gran huerta, cuyo perimetro de terreno será destinado a campo de “tennis”. El Colegio, mayormente será utilizado por estudiantes extranjeros, para lo cual se organizarán importantes cursos de verano.”*



Página 11.—Martes 13 de marzo de 1928

EL MINISTRO DE INSTRUCCION EN BARCELONA

Visita a la Exposición
Ayer por la mañana el ministro de Instrucción Pública y Bellas Artes señor Callejo salió del Hotel Ritz, donde se hospedó, con el rector de la Universidad, doctor don Eusebio Díaz y el jefe de la secretaría auxiliar del Ministerio, señor de Graño, que ha venido de Madrid acompañado al ministro.
En auto se dirigieron a dar un paseo por los alrededores de la capital, yendo después a visitar las obras de la Exposición de Montjuich.
El ministro hizo grandes elogios de las soberbias construcciones que se levantan en aquel recinto, especialmente del edificio destinado para Palacio Nacional.

Recepción en la Universidad

A las once llegaron a la Universidad, siendo aplaudidos y vitoreados por los estudiantes, recibiendo el señor Callejo en el despacho rectoral gran número de visitas, entre las que figuraban las siguientes:

Comisión de la Asociación libre de padres de estudiantes, que solicitaron del ministro la supresión del examen de reválida en el Bachillerato universitario. El doctor Callejo contestó que aparto de que consideraba muy beneficioso para la enseñanza aquel examen, estudiaría el asunto. Otra comisión de alumnos de Bachillerato con la misma petición que los comisionados anteriores.

Comisión del Gremio de profesores particulares, Inspección de primera enseñanza; personal de la Biblioteca Universitaria, con su jefe señor Rubio Borrás; director y catedráticos del Instituto Segunda Enseñanza de Barcelona; director del Instituto de Figueras; comisión del Ayuntamiento de Mollet, con el alcalde; comisiones de alumnos de todas las Facultades; comisiones de alumnos de la Escuela Superior de Agricultura; presidente de la Asociación provincial de Maestros nacionales, señor Urdia; directora y Claustro de la Normal de Maestros; director y Claustro de la Normal de Maestros; alcalde de Tarragona y directores de los centros docentes de aquella capital; Colegio de Maestros titulares privados; director y Claustro de la Escuela de Comercio; director y profesores de la Residencia de Estudios; y señores decano de las cinco Facultades universitarias, y gran número de estudiantes.

El ministro si el uso de los autos era extensivo a todos los estudiantes, contestando al señor Callejo, que la concesión recientemente otorgada era sólo para los de la Facultad de Derecho, únicos que hasta ahora lo tenían solicitado oficialmente.

Después el señor Callejo recibió la visita del director de la Escuela Superior de Arquitectura, para ultimar, con el ministro los detalles de la visita que hoy día se celebrará en dicho centro docente.
El señor Callejo, terminada la audiencia, visitó la Biblioteca provincial y universitaria, con el rector, explicándole las reformas en proyecto. Fueron recibidos, el jefe de estudios señor Rubio Borrás, quien dio extensa explicación al ministro acerca de los ricos fondos que se conservan en aquella dependencia.

El señor Callejo abandonó la Universidad a las once y cuarto de la tarde, para dirigirse al Hotel Ritz.
Con motivo de la inauguración del Colegio Universitario, se suspendieron las clases en la Universidad, dándose fiesta a los alumnos.

Inauguración del Colegio Mayor Universitario

Ayer, a las cuatro de la tarde, se celebró un gran brillante y solemne, la inauguración del Colegio Mayor Universitario, que ha sido instalado en el edificio que fue el Hotel Buenos Aires, de Valldivèria.

Al acto asistieron, entre otras personalidades, el presidente del Consejo de ministros, general Primo de Rivera; el ministro de Instrucción Pública, doctor Callejo; el capitán general, don Eusebio Barrera; el gobernador civil, general Milans del Bosch; el alcalde de Barcelona, doctor Miralles; el presidente de la Diputación, conde del Montseny; el jefe provincial de Unión Patriótica, señor Gasó y Vidal; los decanos de la Universidad, de Derecho, doctor Gómez del Campillo; de Medicina, doctor Oliver; de Ciencias, doctor Mur y de Farmacia, doctor Goizuetá; el secretario general de la Universidad, doctor Murri; el de la Facultad de Medicina, doctor Sotoca; el jefe de mozos de la escuela, señor Oller; el jefe superior de policía, señor Hernández Mallón; el comisario de policía, señor Tejido; el diputado provincial de cultura de la Diputación, señor Robert; el teniente de alcalde, señor Llana; el secretario de Cámara del Obisporado, señor Ortega; el director de Estudios, señor Valldivèria, reverendo Salmerón; el jefe de la tenencia de alcaldía de Sarriá, don Julián Clavera; el diputado, señor Vancells Carreras; el presidente de la Junta administrativa del hospital Clínico, señor Puig i Cadafalch; y el ministro de Fomento, don Gregorio Marañón, entre los que se figuraban algunas distinguidas damas.

Las autoridades y personalidades eran recibidas en el vestibulo del edificio, que está hoy profusamente engalanado, por el rector de la Universidad, doctor don Eusebio Díaz, el vicerrector, doctor Soler y Batlle y la totalidad de catedráticos y profesores de la Universidad.

El obispo de la diócesis, doctor Miralles, procedió a la bendición del edificio y seguidamente, los reunidos se trasladaron al salón de actos del Colegio Mayor.

Ocupó la presidencia el general Primo de Rivera, quien tenía a su derecha al ministro de Instrucción Pública señor Callejo, el obispo de la diócesis doctor Miralles, al presidente de la Diputación conde del Montseny, alcalde-barón de Viver y al rector de la Universidad, doctor Díaz y a su izquierda, el capitán general señor Barrera, gobernador

civil general Milans del Bosch y decanos doctores Gómez del Campillo, Oliver y Goizarieta. Ocuparon, además, sitio preferente en el estrado el vicerrector de la Universidad, doctor Soler y Batlle, el secretario de la tenencia de alcaldía de Sarriá señor Clapera, el diputado señor Vaneola Carreras y otros.

Abierto el acto por el jefe del gobierno, hizo uso de la palabra el rector de la Universidad, doctor don Eusebio Díaz.

Comenzó refiriéndose a la situación en que se hallaba la Universidad española al adelantamiento del Directorio militar, cuya acción, dijo, se refirió brillantemente.

Manifestó que a la sazón tenía planteado el fatídico dilema de D'Annunzio «o renovarse o morir», pero no por parte del profesorado, que estaba a la debida altura científica, sino por estrechez de movimientos, falta de medios, que generó su amplexamiento ante la falta de fe en la Universidad, a la que sólo se iba apremiando por título profesional.

Refirió luego cómo primero el Directorio otorgó una personalidad jurídica para tener patrimonio y después el gobierno actual le daría medios de tener recursos y Colegios Mayores, han previsto a la reforma universitaria que se consolidará con el nuevo régimen docente que ha disociado la Asamblea Nacional.

En segunda, pasó el doctor Díaz, a considerar cómo la Universidad de Barcelona, por reconocimiento a la existencia prestada por el presidente del gobierno y por el ministro de Instrucción Pública, y desiosa de colaborar en la renovación de la patria por la cultura, había fundado el primer Colegio Universitario en aquel lugar tan delicioso que podría haber inspirado las frases del Rey Sabio, cuando registraba las condiciones del lugar donde se establecieron Estudios Generales.

Ponderó luego las ventajas que en el obtendrán los colegiales, tanto educativos, como de instrucción y de vigor físico, haciendo una descripción del hermoso paisaje donde estaban, que le dió ocasión a referirse en párrafos matizados de colorido, de la vista de Barcelona, a la que llamaba la ciudad columnar, y del mar, inspiradores de estimulos de trabajo y de fervor patriótico.

Dedó grandes elogios a la obra reformadora del ministro de Instrucción Pública, en cuyo espíritu se inspirará el Colegio tomando lo bueno, sin copiar servilmente de los Colegios antiguos de Salamanca y de los ingleses de Oxford y de Cambridge, notando que serviría, además, para dar albergue a los cursos de verano para extranjeros.

Concluyó expresando el deseo de que el Colegio lleve el nombre del Soberano y asegurando, que sería la prueba de la adhesión de la Universidad de Barcelona al Rey, al marqués de Estella, el ministro en jefe y, especialmente, a la patria española.

El doctor Díaz fue muy aplaudido. A continuación habló el ministro doctor Calvo, quien dijo que con gratitud y complacencia había aceptado la invitación para asistir al acto que con tanta brillantez se celebraba.

Se lamentó de que durante tanto tiempo hubiera estado suspendida la actuación de los colegios mayores universitarios, no comprendiéndose cómo podía reducirse la enseñanza a la instrucción.

Por ello, añadió, había de cesar el error de que los profesores se limitaran a la enseñanza en la cátedra, sin prestar después el debido apoyo a los escolares.

Había recordado de la emancipación de la Universidad al considerársela personalidad jurídica y dotándosele del correspondiente patrimonio para poder desarrollar debidamente su actuación.

Hoy, añadió, vamos logrando que los problemas de la Universidad interesen a todos. Expresó después su gratitud a los catedráticos y a los miembros del Patronato Universitario por el interés que demuestran en su cometido.

Aguiró que el porvenir ha de ser espléndido y mucho más por haber recibido el Colegio Mayor Universitario la bendición de la Iglesia.

Dijo que en nombre de la Universidad y en el de Barcelona debía expresar su gratitud por haberse dignado S. M. el Rey aceptar que el nuevo Colegio Mayor Universitario llevara su augusta nombre.

Terminó el doctor Calvo felicitando a la Universidad y a Barcelona y haciendo resaltar lo mucho y grande que ha de significar para su vida el nuevo Colegio Mayor Universitario.

El doctor Calvo fue aplaudidísimo. Por indicación del ministro, el rector dio lectura de la carta recibida del secretario particular de S. M. el Rey, concebida en los siguientes términos: «Abogado don Eusebio Díaz. Mi distinguido amigo: S. M. el Rey (q. D. g.), enterado de la amable carta que con fecha 3 del actual tuvo la bondad de dirigirme, se ha dignado ordenarme manifieste a usted que agradece su propósito de dar al Colegio que esa Universidad establece en Vallvidrera el nombre de «Colegio Mayor Alfonso XIII». Mucho ha complacido a nuestro augusto soberano la iniciativa de esa Universidad de tan gloriosa historia, que ha de reportar tantos beneficios, principalmente en lo que a Cultura e Higiene se refiere a los que asisten a sus aulas.

«El Rey, por último, me encarga la transmisión en su real nombre, la expresión de los fervientes votos que formula por el éxito del nuevo centro docente.

«Aprovecha esta ocasión para reiterarle mi personal afecto y quedar de usted atento S. S. g. e. e. m.—Eusebio M. de Torres.» Finalmente habló el jefe del Gobierno.

El general Primo de Rivera comenzó diciendo que sólo debía hablar por un deber de cortesía, después de las atinadas palabras del ministro de Instrucción Pública.

A continuación expresó su gratitud y la esperanza que tenía en el porvenir.

Dijo que entre las honrosas disposiciones dictadas por el Directorio Militar figuraba la que otorgaba personalidad jurídica a la Universidad.

Tecnicamente, añadió, todos aspiramos al ideal de una Universidad fuerte y vigorosa; des-

de fuertemente de recursos económicos, libre y vigorosa; explicando a continuación en forma elocuente la concepción de tales conceptos.

Terminó el general Primo de Rivera manifestando que así deseaban y soñaban la Universidad española; añadiendo a ello los sentimientos de una fe recia y sana y de un acendrado patriotismo.

El general Primo de Rivera fué aplaudidísimo al terminar.

Terminado el acto, los concurrentes fueron obsequiados con un exquisito lunch, servido por el restaurador Montserrat.

El jefe del Gobierno, el ministro y las demás autoridades fueron despedidos con aplausos.

El Colegio Mayor

En el antiguo Hotel Buenos Aires, se han introducido importantes mejoras, tales como instalación de teléfonos, libros, calefacción y otros detalles de comodidad y confort.

Se han habilitado tres salones y los dos pisos del edificio, con una espaciosa terraza, instalado en la plaza baja una artística amplia capilla, cuya imagen principal, a que se dedicará culto es el Sagrado Corazón de Jesús.

Se han dispuesto amplias salas para estudio y habitaciones: cómodas, higiénicas y con gran confort, para residencia de estudiantes. También se halla instalada espléndida cocina, cuartos de baño, duchas, water, cuando puede ser necesario.

Tanto la Junta del Patronato como el rector, doctor Díaz, en estos últimos días no han cesado en su arduo trabajo para llevar la completa instalación que hemos admirado.

Por la parte de atrás del edificio se dispone de un espléndido y alarido bosque y una gran huerta, cuyo perímetro de terreno será destinado a campo de «tennis».

El Colegio, mayormente será utilizado por estudiantes extranjeros, para lo cual se organizarán importantes cursos de verano.

NOTAS SUELTAS

Visita a un laboratorio

Después de haber asistido a la inauguración del Colegio Mayor Universitario, el general Primo de Rivera visitó un laboratorio químico, establecido en la calle de Galliss.

Terminada la visita, que resultó muy interesante el jefe del gobierno volvió a Capitanía.

En el palacio de la baronesa de Maldá

Anoche, el presidente del Consejo, general Primo de Rivera, cenó en casa de la señora baronesa de Maldá.

Programa para hoy

Hoy el general Primo de Rivera pasará la mañana en Capitanía, trabajando y recibiendo algunas visitas.

Luego, invitado por el señor Milans del Bosch, simozará en el Gobierno civil, asistiendo también al almuerzo los ministros del Trabajo e Instrucción Pública, el capitán general y señora, el presidente de la Diputación provincial y el alcalde.

Por la tarde, el marqués de Estella se propone visitar las obras de la Exposición.

Por la noche, en el expresito, regresará a Madrid, tomando el tren en la estación de Francia.

Con el jefe del gobierno marcharán también los ministros de Instrucción Pública y del Trabajo.

Viajero

En el expresito de Francia llegó el ex ministro señor Goicoechea.

Las autoridades de Lérida

El jefe del Gobierno ha recibido el siguiente despacho de Fomes (Lérida): «Reunidos fraternalmente con motivo inauguración obras mejoras población y fiesta árabe, asistencia general Corra, gobernador civil de Lérida, y presidentes principales entidades, con autoridades villa Pons y Ayuntamiento en pleno, le saludan y aprovechan ocasión hacer afirmación patriótica prosperidades nación.»

El señor Rusiñol

El ex presidente de la Liga Regionalista y ex diputado a Cortes por Barcelona don Alberto Rusiñol, que se hallaba gravemente enfermo, falleció de un fatal desenlace, gracias a una feliz intervención quirúrgica, ha sido puesta a salvo la vida del ilustre político.

Celebramos la mejora, deseando al señor Rusiñol el completo y pronto restablecimiento.

El viaje de los alumnos de la Escuela de Ingenieros

Ha regresado el ponente de cultura de la Diputación don Antonio Robert, que ha acompañado a los alumnos de la Escuela de Ingenieros Industriales y los profesores de la misma en el viaje de estudio que han realizado a Valencia y Sevilla.

El señor Robert, abandonó a la expedición escolar en Sevilla, desde donde se dirigió a Madrid y luego a Barcelona. Vuelve muy satisfecho de la excursión y nos manifestó que en todas partes han sido objeto lo mismo los profesores que los alumnos de grandes agasajos y atenciones.

Los referidos alumnos y los profesores que los acompañan de Sevilla saldrán para Madrid, desde donde regresarán a Barcelona el jueves o viernes de esta semana.

La dirección de «La Publicitat»

Dice un colega: «Se dice que ha presentado la dimisión del cargo de director de nuestro colega «La Publicitat», el señor Rovira Virgili, el cual, al haberse constituido el Comité Paritario, terminó indicando al ministro que su obra por ser de justicia, sería imperecedera. Fue muy aplaudido.»

En honor del marqués de Casa Pinzón

La Asociación de Proprietarios del Puerto Fío, a fin de dar mayor solemnidad al acto de entrega de un bastión de mando al marqués de Casa Pinzón, que dicha entidad le regaló, en señal de agradecimiento por las favorables disposiciones en pro de dicha barrida, le obsequiará esta noche a las nueve y once y cinco y con la Delegación del Trabajo había venido a llenar el vacío, desarrollando admirablemente su difícil misión.

Tribunales

SENALAMIENTOS PARA MAÑANA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Menor cuantía. José Barba contra Andrés Coll y otros. Pobresa J. Domingo contra D. Gómez del Castillo.

Sala segunda.—Pobresa. Avilés, Aznar, S. en C. contra Angel Aedo y otros. Incidente. Rosa Buxó contra Enrique Buxó.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Sección primera.—Un oral por rapto contra Antonio Domínguez.

Sección segunda.—Un oral por expiación de moneda falsa contra Antonio Prescull y otros. Señalado para dos días.

Sección tercera.—Continuación del jueto por falsedad y estufa que comenzó ayer.

Sección cuarta.—Dos orales por estufa y hurto contra Juan Valls y José Vila.

VISTA DE CAUSAS

Sección primera.—Los juicios señalados para ayer fueron suspendidos.

Sección segunda.—Hambión se suspendieron las vistas que estaban señaladas en esta sección.

Sección tercera.—Ocupó el banquillo Pablo Lozano Schmitt, acusado de haber incurrido en el Registro Civil como hijo ilegítimo suyo y de su esposa Isabel Ruiz, un niño que tuvo con otra mujer, con la que vivió concubina.

El fiscal, señor García Martín pidió para el procesado la pena de ocho años y un día de presidio mayor y 750 pesetas de multa.

Se celebró otro oral por estufa en el que el fiscal no acusaba, haciendo el abogado querrelante.

Sección cuarta.—Acusados de haber aprehendido los faroles del alumbrado público en Sabadell, el mes de octubre del año 1926, ocuparon el banquillo Juan Avello Padrós, José Plans Mandar, Juan Aisina Satán, Pedro Adreiras Peller, Teodoro Mezquita Genulla, Francisco Cabrera, Ramón González Casó y Leonardo Martínez Almas, causando daños por valor de 7290 pesetas.

El fiscal, señor Martín, pidió se impusiera a cada uno de los procesados, la pena de dos meses y un día de arresto mayor.

EL TRAFICO DE COCAINA

En la calle del Cid fueron detenidos por la policía Rafael Casals y Dolores Chavi, a los que día fue ocupada una pequeña cantidad de cocaína a cuya venta clandestina, parece que se dedicaban.

SENTENCIA ABSOLUTORIA

La sección segunda, de acuerdo con las conclusiones del letrado defensor don Mariano Guirao, ha absuelto libremente a Eugenio Aguilera, acusado por el fiscal y el querrelante particular de seis delitos de estufa.

POR LOS JUZGADOS

El de la Universidad, secretaria del señor Clavera, instruyó en las horas que estuvo de guardia, tres diligencias, interesando en los calabozos, tres detenidos.

Las once de la mañana de ayer le substituyó el de la Prisiones, secretario, señor Pasco, a que hoy a la misma hora relevará el del Ocio, secretario del señor Almayor.

—A instancias de Estienne Bonnet, fué detenido el señor Mitzans Font, acusado por anuló de haberse generado por valor de 500 pesetas de dinero.

—Por labor substituido a Pilar Villar 45 pesetas y las cañerías de plomo de la casa número 22 de la calle de Vallbona, fué detenido y conducido al juzgado Juan Milán Millán.

—A instancias de don Manuel Cortá, fué detenido y conducido a su domicilio de la calle de Corcega, le fueron substraídas 500 pesetas.

Noticias militares

Ha llegado de África, con permiso, el teniente de infantería don Francisco Coll Medina.

También con permiso se halla en esta plaza el capitán de Sanidad Militar don Ricardo de Val Alonsó.

—Se ha concedido la medalla de Constancia a los secretarios don José Francis Soler, don José Jordá Puigdollers, don José Codina Masmitjà y don Luis Llovera.

En la propuesta de ascensos del presente mes han sido promovido al empleo superior el capitán don Carlos de los Vives Godall, el comandante de artillería don José Font de Ribera y el teniente de la misma arma don Enrique Tello Tello.

—Se ha concedido el pase a disponible voluntario, con residencia en Barcelona, al teniente de infantería E. B. I., don Manuel Cortá.

—En Madrid ha fallecido el comandante de Infantería y antiguo periodista don Enrique Quintá Dombrí.

—Han fallecido en el mes próximo pasado los jefes y oficiales del ejército siguientes: Infantería: Teniente coronel don Félix Martínez; comandantes don Martín Lanzas, don Luis Molina, don Jesús Martín; capitán don Enrique Fernández Rey; teniente, don Gregorio Pérez Gil.

Escala de reserva: Capitanes don Francisco Guerra y don José Barber; teniente don Silvestre Jiménez Huéllamo.

Reserva territorial de Canarias: Capitán don Leopoldo Bello.

Ingenieros: Comandante don Mariano Sáinz; Guardia civil: Tenientes coroneles don Miguel Solís, don Adolfo Gutiérrez y don Manuel Climent.

Invalidos: Coronel don Luis Claret y don Luis Masó; tenientes don Agustín Vicente Hernández, don Miguel Laplaza, don José Ribera y don Martín Marroñas.

Intendencia: Teniente coronel don Nicolás Fenoch.

Intervención: Comisario de Guerra primero, don Andrés González Ballester.

Sanidad: Subjefe de Farmacéutico de segunda, don Cándido Alonso Bermúdez y don Miguel Rivera.

Clero castrense: Capellán primero, don Félix Mier.

Oficinas militares: Oficial tercero, don Miguel Fernández Martínez.

Músicos mayores: Músico mayor de segunda, don Andrés Sanz.

SERVICIO DE LA PLAZA PARA HOY

Jefe de día, teniente coronel del cuartel de zapadores, don Francisco Galcerán Ferrer.—Maquinaria, teniente coronel de Badajoz, don Manuel Vives.—Hospital y prisiones, nuevo capitán de Jaén.—Oficial médico, don José Ribera y Vialdea, de octavo ligero.

El general gobernador accidental, Berenguer.

Doc. 16

Descripció: Reglament del Colegio Mayor Alfonso XIII

Data: 1928.

Autor: Edicions Athenea

Font: Biblioteca de Catalunya (BC)

Registre: Dipòsit General 37-8-C 7/5

Observacions: Reproducció integral.

En aquesta publicació, probablement editada en el marc de la inauguració del Col·legi Major, s'exposa el reglament intern dels estudiants que s'hi ha d'allotjar. És especialment interessant pel fet que mostra en detall, amb imatges, com eren les estances de l'antic Hotel Buenos Aires després de la seva conversió en residència estudiantil.

El col·legi major estava destinat no només a allotjar els residents inscrits en centres d'ensenyament superior, sinó també a la celebració de conferències, cursos, concerts i projectes de divulgació. Amb tot, es van agençar dependències com la biblioteca i la sala de lectura, així com una sala de descans amb piano i jocs, sales de visita i menjadors.

A les imatges s'hi pot veure com l'antic menjador principal de l'Hotel Buenos Aires s'havia convertit en saló d'actes. També s'hi va adaptar una sala com a aula, per bé que la major part de l'edifici passà a acollir els dormitoris i alguns banys, tots ells amb paviments de rajola hidràulica ornamentada avui desapareguts. Una de les imatges més interessants és la del menjador, en la que es veu un espai ben agençat, amb decoració motllurada a les escòcies del sostre i un potent arrimador de fusta i ceràmica a les parets. Es fa difícil precisar on deuria estar ubicat aquest espai que probablement ja venia donat del període en que l'edifici era hotel.



F. C. de Catalunya

Horario de trenes ascendentes

Salidas de Barcelona

Desde las 6,45 hasta las 21,15 a la hora en punto, al cuarto y a los tres cuartos de cada hora; y desde las 21,40 hasta las 23,20 a la hora en punto, a los 20 y a los 40 minutos de cada hora.



Vista posterior del Edificio

F. C. de Catalunya


Horario de trenes descendentes

Salidas de Vallvidrera

Desde las 7,05 hasta las 23,40, a los 5, 20 y 40 minutos de cada hora.



Terraza



COLEGIO MAYOR ALFONSO XIII

REGLAMENTO DE RÉGIMEN INTERIOR

FINALIDAD DE ESTA INSTITUCIÓN. - El Colegio Mayor Alfonso XIII, dependiente de la Universidad de Barcelona, se propone cumplir todos los fines docentes, culturales y educativos de la instrucción académica, del Decreto ley de 25 de Agosto de 1926, proporcionando con su internado, alojamiento cómodo y alimentación sana y suficiente a los estudiantes de cualquiera de las cinco Facultades Universitarias preferentemente, y de Escuelas Especiales u otros Centros de Enseñanza Superior, ofreciéndoles un hogar adecuado en el que puedan disfrutar de las ventajas de la vida corporativa, dentro del más sano ambiente moral, de todos los estímulos y facilidades posibles para el trabajo, y donde se espera que formen su carácter en un sistema de prudente libertad y respeto mutuo de manera tal que el alumno no deje en momento alguno de tener contacto con la Universidad y los otros Centros docentes, compenetrándose íntimamente con ellos, los cuales han de ayudarle a ser el día de mañana un hombre de provecho para la Patria.

ESTUDIOS, CONFERENCIAS, CURSILLOS ETC. - Los alumnos residentes cursan sus estudios en la Universidad, Escuelas Especiales u otros Centros de Enseñanza Superior. El Colegio Mayor irá lentamente organizando una acción complementaria de la Universidad y demás Centros docentes, y procurará dar facilidades para la *Enseñanza de Idiomas* a los alumnos que voluntariamente lo deseen.

Para estimular la formación de una cultura general se organizarán, en cuanto sea factible, conferencias, conciertos, excursiones artísticas, cursillos nocturnos de vulgarización ayudados de proyecciones o vistas cinematográficas, procurando intensificar el trabajo de los residentes de acuerdo con las Enseñanzas Universitarias, de cuyo ambiente forzosamente ha de estar saturada esta Institución por su propio carácter.

Cuando el número de alumnos residentes de unas mismas enseñanzas lo permita se procurará establecer servicios docentes de Preparadores y Repetidores para las diversas ramas científicas, así como, en cuanto sea factible, *la implantación de Cursos prácticos de las asignaturas oficiales y de Cursos superiores de investigación, todos ellos dados por Profesorado Universitario, bajo la dirección e inspección de los correspondientes Catedráticos numerarios.*



Salón de Actos



Aula

BIBLIOTECA Y SALA DE LECTURA. - Además del obligado Salón destinado a la celebración de actos académicos, culturales y artísticos, y de Aulas y Seminario, el Colegio Mayor tiene una Biblioteca para uso de los alumnos, que funcionará desde las 8 a las 23, y los sábados y vísperas de días festivos y vacaciones escolares, desde las 8 a las 24; sus volúmenes están seleccionados cuidadosamente y se adquirirán a petición de los residentes, de acuerdo con sus respectivos Catedráticos, a fin de evitarles la compra de libros de consulta para la ampliación de sus conocimientos.

Existe también una Sala de lectura para periódicos y revistas.

EDUCACIÓN FÍSICA E INSTRUCCIÓN MILITAR. - El Excmo. Sr. Capitán General de la 4.ª Región ha autorizado al Colegio Mayor Alfonso XIII para desarrollar en él un *Curso de Educación física* acompañado de la *Instrucción militar* para los alumnos universitarios, sean o no residentes, que voluntariamente lo deseen. Se está gestionando que esta Sección del Colegio Mayor sea convertida en *Escuela Militar Oficial*, de cuyos conocidos beneficios de reducción del servicio participarán en su día los alumnos que a ella asistan. El Curso a que se hace referencia será desarrollado por el Profesor de Educación física Don. Manuel Costell Salido, Capitán de Infantería.

SALA DE RECREOS - DEPORTES. - En la Sala de recreos se instalarán juegos adecuados a los alumnos, piano y radiotelefonía; se cerrará a las 23, y los sábados y vísperas de días festivos y vacaciones escolares a las 24.

La Cátedra de Física general, de la Facultad de Ciencias, ha cedido galantemente al Colegio Mayor la instalación completa de un moderno aparato de Radiotelefonía.

Atenta esta Institución a la importancia que el ejercicio deportivo tiene en el desarrollo físico de la juventud procurará por cuantos medios le sean posibles la práctica deportiva de los residentes, poniéndoles a su disposición lugares adecuados para ello, pistas, campos etc. así como aparatos gimnásticos e instrumental para el deporte.

BECARIOS. - Se procurará la coparticipación de alumnos becarios, que ayudando a algunos servicios apropiados para ellos, como por ejemplo la organización de la Biblioteca, llevar la contabilidad y la correspondencia del Colegio Mayor, disfrutarán de determinadas ventajas económicas en la pensión.

TUTORÍA. - Si hubiese residentes mayores, avanzados en los estudios de sus carreras se iniciará la tutela de los estudiantes más jóvenes de la misma rama científica, dedicando aquéllos una atención especial a los estudios de sus compañeros, guiándoles y ayudándoles en los mismos, todo ello bajo el cuidado e inspección del Director del Colegio Mayor.

ASOCIACIONES. - El Colegio Mayor favorecerá las Asociaciones que formen los colegiados, incluso con compañeros no residentes, ya sean científicas, literarias, religiosas, artísticas, deportivas, y cuantas se propongan el mejoramiento moral, intelectual o físico de los alumnos.

EDIFICIO. - Está instalado en la pintoresca barriada de Vallvidrera, en sitio y belleza únicos, las condiciones y amplitud del edificio le hacen insuperable desde el punto de vista higiénico, su apartamiento aleja a los residentes de la atracción de influjos perniciosos y la comunicación rápida por funicular y trenes eléctricos le liga al centro de la ciudad y a todos los establecimientos docentes (véase plano al final.)

La Compañía de Ferrocarriles de Cataluña S. A. ha concedido una tarifa muy reducida exclusiva para el Profesorado y alumnos del Colegio Mayor Alfonso XIII, que ha sido aprobada por la Dirección general de Ferrocarriles y Tranvías del Ministerio de



Vista parcial de un Dormitorio



Un cuarto de Baño

Fomento. Para el *Carnet Escolar* de la Compañía Ferroviaria, son precisas dos fotografías del alumno de un tamaño de 3 cm. (ancho) \times 3,5 cm. (alto)

El Colegio Mayor tiene salas de visita, música y recreos, salón de actos, biblioteca, sala de lectura, aula, seminario, comedores y dormitorios, todos con calefacción central y disponiendo de agua caliente y fría en cada habitación, baños, duchas, campo de deportes y jardines. También tiene sala de curaciones y enfermería independientes.

Posée un Oratorio debidamente autorizado por el Ilmo. y Rvdo. Prelado de esta Diócesis.

INGRESO. - En el Colegio Mayor se admiten estudiantes desde la edad de quince años siendo preferidos los alumnos que comiencen sus carreras, siempre y cuando lo solicite antes del veinte de Septiembre, condición necesaria para reservarles esta preferencia. El ingreso deberá solicitarse por medio de impresos que se facilitarán en el mismo Colegio Mayor Alfonso XIII, o en la Universidad. La petición puede ser hecha por los mismos alumnos o por los padres, parientes o encargados de ellos.

HABITACIONES. - El dormitorio de un estudiante comprende: cama de metal, mesilla baja, mesa para escribir, armario con departamentos, sillón, silla, estante para libros, lavabo de agua corriente caliente y fría, con espejo biselado, alfombra, papelera, luz eléctrica en el techo y en la mesa, timbre y calefacción central, todo ello de nueva instalación.

No podrá modificarse la instalación de cada cuarto. El residente es responsable del excesivo deterioro de la instalación. En ausencia del residente la habitación debe quedar cerrada y su llave entregada a los empleados de la Casa.

El Colegio Mayor no responde sino de lo que se entregue en la Dirección para su custodia.

Las habitaciones están destinadas para dormitorio o para el trabajo individual; queda desde luego prohibido cualquier otro destino que pueda darse a la habitación, con perjuicio para el buen régimen de la Casa o molestia para otros residentes.

Para recibir visitas hay dispuesto un Salón en la planta baja del edificio.

Hay una habitación especial exclusivamente destinada a los padres o parientes de los residentes que hallándose de paso en Barcelona deseen residir temporalmente con su hijo o pariente en el Colegio Mayor.

PENSIÓN. - La cuantía de la pensión completa es, según los dormitorios, desde ocho a doce pesetas por día, y en ella se incluye: habitación, comida, servicio, luz y calefacción. Por la Dirección se procurará reducir el límite mínimo de la pensión en cuanto lo permitan las circunstancias. Para el caso de dos residentes hermanos hay habitaciones con dos camas, haciéndose una bonificación en la pensión.

Para los que residan menos de un mes o durante el verano, la pensión es, según las habitaciones, desde diez a catorce pesetas.

La pensión de cada residente se recarga con un cinco por ciento del importe de ella, para amortizar con esta cantidad parte de los gastos de instalación y de cultura que la Universidad hace en su Colegio Mayor.

Todos los residentes pueden usar gratuitamente las duchas y mediante una módica tarifa los baños.

El importe del lavado, planchado y repaso de ropa, se abonará aparte

La pensión mensual se cobrará completa. Solamente se exceptúa de esta regla las ausencias por enfermedad justificada y las que tengan lugar en los periodos oficia-

les de vacaciones en Navidad y Semana Santa; en estas ausencias se abonará únicamente la cuota de reserva de habitación de dos pesetas diarias; en todos los demás casos de ausencia voluntaria fuera de las indicadas vacaciones oficiales, no se hará ningún descuento en la pensión ordinaria.

Si se desea abandonar la habitación durante el curso, debe despedirse el residente con quince días de anticipación; cobrándose el importe de la pensión hasta quince días después, contados desde el aviso de despedida.

PAGOS. - La pensión se abona por mensualidades adelantadas, dentro de la primera semana de cada mes; y los servicios extraordinarios por mensualidades vencidas. De no hacer los pagos directamente en Barcelona, deberá remitirse su importe por giro postal o ingresario en la cuenta corriente del Banco de España a nombre del Sr. Administrador del Patronato Universitario Dr. Emilio Jimeno Gil y del Sr. Director del Colegio Mayor Alfonso XIII Dr. Claro Allué Salvador. En este último caso, se ruega que al extender los resguardos se consignen ambos nombres.

La contabilidad de una institución de carácter oficial como este Colegio Mayor implica la necesidad de realizar puntualmente los cobros, y como consecuencia el deber de reclamar sin dilación mediante giro de letras las cantidades no abonadas a su debido tiempo, cargándose los gastos que se originen.

ENTREGAS A LOS RESIDENTES. - Si las familias de los residentes desean que se entregue a éstos alguna cantidad para sus gastos particulares, o que se abonen por la Dirección (contra factura duplicada) los gastos que hagan fuera de la Casa, hasta un importe determinado, deberán consignar para ello en su cuenta corriente el depósito necesario indicando además la forma en que deben hacerse las entregas.

COMIDAS. - Las comidas en el Colegio Mayor son las siguientes:

Desayuno: a elección entre los propuestos por la Casa. Comida: consistente en tres platos y postre. Cena: compuesta igualmente de otros tres platos y postre.

Son de cuenta de los residentes los servicios extraordinarios que soliciten, así como cualquiera sustitución de platos. El uso de vino se considerará como extraordinario; en ningún caso se servirán licores.

Solamente en casos excepcionales de enfermedad o por prescripción facultativa, y siempre avisándolo con tiempo, puede cambiarse el régimen alimenticio del Colegio Mayor, con la modificación de pensión que corresponda, reservándose la Dirección el aceptar o no este servicio especial de comidas y decidir su compatibilidad con el régimen interior de la Casa. Ninguna clase de comidas se servirá fuera del comedor, a no ser en caso evidente de enfermedad.

ROPA. - La ropa de casa es de cuenta del Colegio Mayor y los alumnos que la utilicen abonarán por el uso de la de cama y mesa diez pesetas mensuales; pero el residente queda en libertad de poder traer dicha ropa y utensilios propios debidamente marcados. Todos los residentes deben proveerse de dos sacos para la ropa que se destine al lavadero, marcados con tres iniciales, y el número que previamente designará la Dirección.

El que desee usar ropa y utensilios propios debe traer:

- 6 sábanas de cama (ancho aproximado 1.60 metros.)
- 2 mantas, una de lana y otra de algodón, o dos de lana, a voluntad.
- 2 colchas blancas de parecidas dimensiones a las sábanas.
- 3 fundas de almohada, aproximadamente de 0,90 por 0,40 mts.
- 12 tohallas, cuatro grandes, cuatro medianas de felpa y cuatro pequeñas de algodón.
- 6 servilletas.



Vista parcial del Comedor



Vista parcial de la Cocina

2 bolsas para servilletas.

Un cubierto y el de postre.

Todo debe ir marcado con las tres iniciales y el número correspondiente.

SALIDAS NOCTURNAS - El Colegio Mayor hará cumplir las órdenes de los padres y encargados de los alumnos, en cuanto a la prohibición de salir los residentes después de cenar. Los autorizados para salir por la noche deberán tener en cuenta que las puertas del Colegio Mayor se cerrarán a las veinticuatro en punto, que es la hora de llegada del último funicular.

SERVICIO MÉDICO Y FARMACÉUTICO. - Personal de la Facultad de Medicina será el encargado de aconsejar en la higiene individual y de la Casa; verificando el reconocimiento médico de entrada y la inspección mensual.

Además mediante una pequeña cuota voluntaria el residente tendrá derecho a asistencia médica y a la utilización de la Sala de curaciones y enfermería, pero las medicinas y servicio de enfermeros, especialistas, consultas, etc. correrán a cargo del enfermo. El traslado del enfermo a la enfermería es obligatorio si el médico lo estima necesario.

En casos especiales, y siendo posible, puede habitar en la Casa alguna persona de la familia del paciente, abonando la cuota máxima de residente y los servicios extraordinarios de alimentación, etc. que solicite.

Bajo la dirección de la Facultad de Farmacia, se organizará un botiquín de urgencia en el Colegio Mayor, encargándose también de la renovación del mismo.

DIRECCIÓN. - La autoridad del Director o quien haga sus veces será en todo momento respetada, quedando a su prudencia y arbitrio la represión de cualquier falta cometida dentro del Colegio Mayor y aun fuera. Todo el personal dependerá del Director, como jefe inmediato del mismo. Los residentes están obligados a respetar a todos los funcionarios que presten servicio en el Colegio Mayor, en cuanto éstos realizan una función útil para el buen orden del mismo.

En casos de cierta gravedad, aunque las faltas hubiesen sido cometidas fuera del Colegio Mayor, la Dirección resolverá lo que juzgue más oportuno sobre la permanencia del residente que las hubiese cometido.

El Colegio Mayor, se halla bajo la alta inspección del Excmo. Sr. Rector de la Universidad de Barcelona.

INFORMACIONES. - La Dirección del Colegio Mayor Alfonso XIII, dará conocimiento a las familias mensualmente, del grado de aprovechamiento, aplicación, asistencia y conducta académica de sus residentes, y contestará a cuantas consultas se le formulen. También se encargará gratuitamente la Dirección, de todos los asuntos relacionados con los estudios del residente, como matrícula, certificaciones, traslados de estudios de otros Centros, planes de estudios, textos y programas, etc.

CORRESPONDENCIA. - Las solicitudes, peticiones de informes, consultas y la correspondencia administrativa, deben dirigirse al Sr. Director del Colegio Mayor Alfonso XIII, Vallvidrera. - Barcelona.

Notas adicionales. - Este Reglamento para el régimen interior del Colegio Mayor Alfonso XIII se considerará provisional hasta que lo haya aprobado la Junta de Gobierno del Patronato de la Universidad de Barcelona.

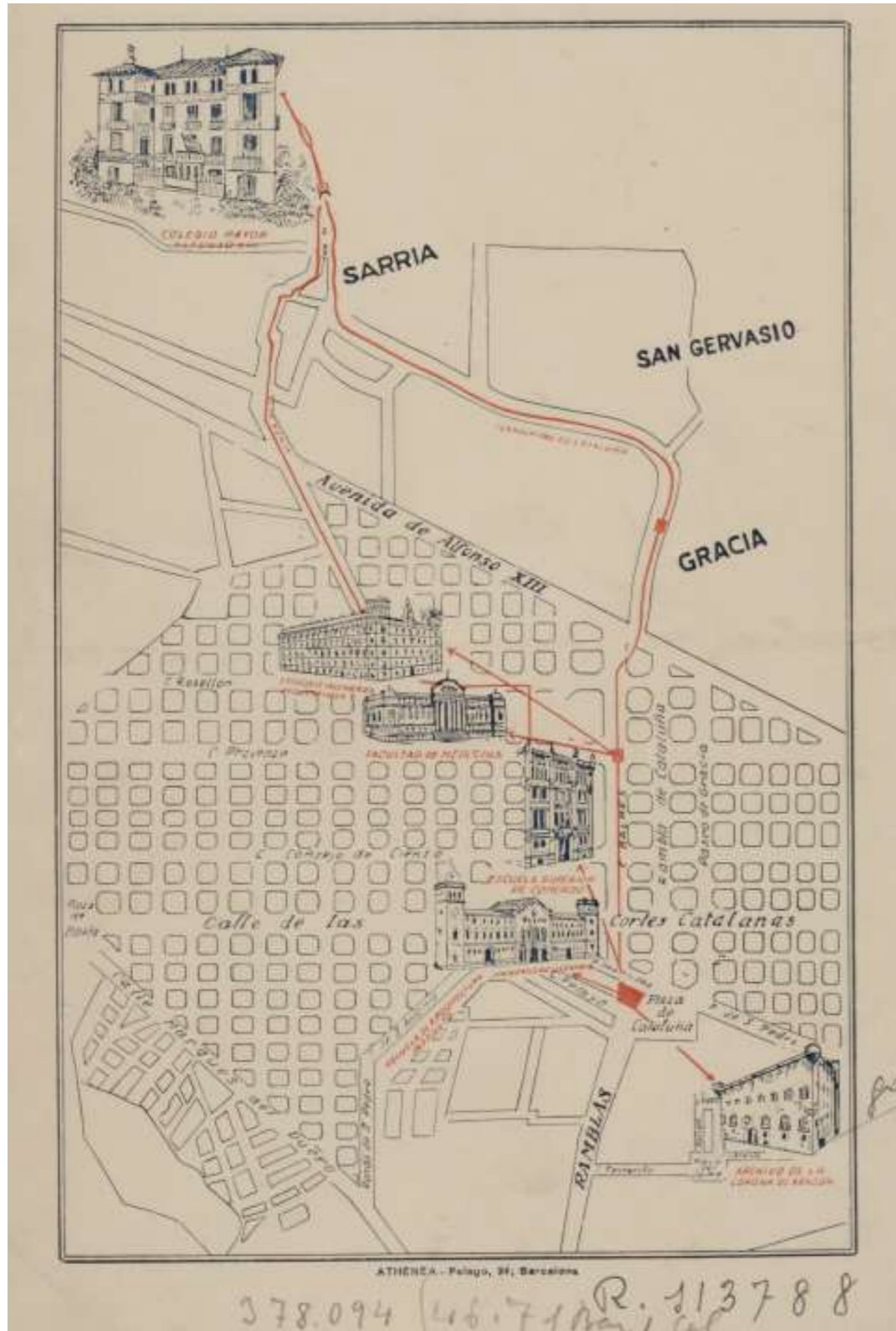
La vigencia de este Reglamento se halla subordinada a las disposiciones ministeriales que puedan modificarlo y a cuantos acuerdos pudiera tomar la Junta de Gobierno del Patronato de la Universidad de Barcelona.



Dirección



Camino del Bosque



Doc. 17

Descripció: Article "Nueva casa de ejercicios"

Data: 1934, 14 de novembre

Autor: Redacció

Font: Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

Registre: LVG19341114-017

Observacions: Reproducció integral.

En aquesta notícia es fa referència a la inauguració i benedicció de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor en les dependències de l'antic Col·legi Major Alfons XIII, que tingué una durada molt curta en el temps.

NUEVA CASA DE EJERCICIOS

Bajo la advocación del Sagrado Corazón, ha sido bendecida e inaugurada, con toda solemnidad, la nueva Casa de Ejercicios, que acaba de ser fundada en el edificio que fué antiguo Hotel Buenos Aires, en Vallvidrera. Es la segunda Casa de Ejercicios Espirituales adherida a la Obra de los Ejercicios parroquiales que funciona en nuestra ciudad.

Está dotada de todo el confort. Amplios comedores y capilla, bien ventiladas habitaciones con calefacción central y agua corriente en todas ellas, cuarto de baño, etc.

Esperan los dirigentes de esta obra, que los católicos militantes, se harán un deber de honor el contribuir al sostenimiento de esta residencia cultural que no otra cosa es, en el orden espiritual una Casa de Ejercicios.

Se admiten donativos y suscripciones en secretaría de Cámara y gobierno de este Obispado y en las oficinas de la Obra, Mendez Núñez, 1, principal segunda.

Teatros y Conciertos

TEATRO «DA CAMERA». La célebre compañía suiza de Jean-Bard, que ha sido contratada para dar una representación...

ULTIMA SEMANA DE «SIRENAS DE NUEVA YORK». Teniendo la Empresa de este teatro contrato firmado con Jaime Planas y sus discos vivientes...

PRINCIPAL PALACE. Con objeto de intensificar los ensayos de la nueva revista «Las de los ojos en blanco»...

TEATRO ESPAÑOL. Larga y minuciosa ha de ser la labor preparatoria de un espectáculo que quiere sorprender...

LA MUSICA EN EL EXTRANJERO

LA TEMPORADA DE LA SCALA. La elección del teatro «La Scala» de Milán ha hecho público el programa de la próxima temporada...

«Il Figliolo «Croquis», de Amilcare Ponchielli; del 26 diciembre al 10 enero. Maestro director, Antonio Guarneri...

«La Soubriola», de V. Bellini (celebración del centenario belliniano); del 11 al 13 enero. Maestro director, Antonio Guarneri...

«Nerone», de P. Mascagni; del 16 enero al 3 febrero. Maestro director, Pietro Mascagni...

«Boris Godunov», de Mussorgsky; del 3 febrero al 3 marzo. Maestro director, Antonio Guarneri...

«La Flamma», de P. Respighi; del 9 al 17 febrero (cuarta parte). Maestro director, Gino Marinuzzi...

«Pagliacci», de R. Leoncavallo; del 14 al 24 febrero. Maestro director, Giuseppe Antonietti...

«Fiorindole», de F. Vitellini y G. Corbelli; del 14 febrero. Ballette Italo, Coreógrafo, Nicola Gretra...

«Falstaff», de Verdi; del 17 febrero al 9 marzo. Maestro director, Victor De Sabata...

VIDA RELIGIOSA

DIEZ AÑOS DE APOSTOLADO EN LA GUINEA ESPAÑOLA. Santa Isabel (Fernando Poo). — Fue a primeros de agosto de 1924, cuando los misioneros...

COMITÉ DIOCESANO DE LA ESCUELA CATORCENA CASAL DEL MAESTRO. El Casal del Maestro (Pontonella, 16, principal), se ofrece a todos los cursillistas...

SACERDOTE FALLECIDO. Anterior, conforado con los Santos Sacramentos, entró su alma a Dios, en el pueblo de Masquefa, de donde era cura ecónomo...

REGRESO DE PERDURONES. Procedente de Buenos Aires volvió, ayer a mediodía, en nuestro puerto, la monaca «Cabo San Agustín»...

ERJERCICIOS ESPIRITUALES PARA SACERDOTES. La tanda de Ejercicios para Rdo. señores Sacerdotes que tendrá lugar del 19 al 24 del actual...

NOTICIAS LOCALES. NOMBRAMIENTOS. El excelentísimo y reverendísimo señor obispo ha nombrado presidente y vicepresidente de la Asociación de Eclesiásticos del Apostolado Popular...

LOS EJERCICIOS PARROQUIALES. Del 28 del actual, a 1 del próximo diciembre, tendrán lugar dos tandas de Ejercicios: Una para elemento sacerdotes en la nueva Casa de Ejercicios de Vallvidrera...

NUEVA CASA DE EJERCICIOS. Bajo la advocación del Sagrado Corazón, ha sido bendecida e inaugurada, con toda solemnidad, la nueva Casa de Ejercicios...

HONOR DEL BEATO P. CLARET. Como ya publicamos en la debida anticipación el próximo viernes, día 16, comenzará en la Catedral de Girona, los cultos para homenajear al beato Padre Claret...

HONOR DEL BEATO P. CLARET. Como ya publicamos en la debida anticipación el próximo viernes, día 16, comenzará en la Catedral de Girona, los cultos para homenajear al beato Padre Claret...

TRIDUO A NUESTRA SEÑORA DE LA SALUD. En la iglesia de N. Señora de la Salud (Isla de San Pedro, 33), comienza hoy, miércoles, a las seis y media de la tarde un Triduo a Nuestra Señora de la Salud con Rosario, ejercicio propio y sermón a cargo del R. P. Luis Martínez del Río...

PRESTE DE LA IUSTITIA, como representante del cetro parroquial del obispado. En los días siguientes predicarán el reverendo doctor don Hermenegildo Planadeacrach, profesor del Seminario, y el M. I. doctor don Esteban de Calaf...

VISITA PASTORAL. El Excmo. y Rdo. señor Obispo de Vich ha efectuado la Santa Pastoral Visita en los pueblos de San Julián de Vilatorrada, Vilatorrada, Ripdoperes, Caldesa, Santa Cecilia de Voltregá, proponiéndose estar hoy de regreso a su diócesis...

FALLECIMIENTO SENTIDO. Conforado con los Santos Sacramentos, ha fallecido en Tramp, don Martín Millet Llimó, padre del M. R. secretario de la Congregación de «Hijos de la Sagrada Familia». (D. E. P.).

MOVIMIENTO CATORCENA INTERNACIONAL. LAS BENEDICTAS EN AMERICA. «A pesar de no contar todavía un siglo de existencia las Religiosas Benedictinas en Estados Unidos, llegan actualmente a la respetable cifra de 5.000. Las casas místicas son 31 y su trabajo más general es la enseñanza. Dirigen 500 escuelas, un regular número de Asilos, 50 escuelas superiores, varias normales para maestras y catorcenas para mujeres...

REGRESO DE PERDURONES. Procedente de Buenos Aires volvió, ayer a mediodía, en nuestro puerto, la monaca «Cabo San Agustín» a bordo de la cual han llegado cerca de cuatrocientos peregrinos catalanes que han asistido al Congreso Escaristico celebrado recientemente en Buenos Aires...

ERJERCICIOS ESPIRITUALES PARA SACERDOTES. La tanda de Ejercicios para Rdo. señores Sacerdotes que tendrá lugar del 19 al 24 del actual, en la nueva Casa de Ejercicios de Vallvidrera, está ya completa. Esta tanda anuncia primera para la Casa de Ejercicios de San José, ha sido trasladada a la nueva Casa de Vallvidrera inaugurada el pasado domingo...

LOS EJERCICIOS PARROQUIALES. Del 28 del actual, a 1 del próximo diciembre, tendrán lugar dos tandas de Ejercicios: Una para elemento sacerdotes en la nueva Casa de Ejercicios de Vallvidrera inaugurada el pasado domingo, y otra general para seglares en la iglesia de Nuestra Señora del Rosario...

NUEVA CASA DE EJERCICIOS. Bajo la advocación del Sagrado Corazón, ha sido bendecida e inaugurada, con toda solemnidad, la nueva Casa de Ejercicios, que acaba de ser fundada en el edificio que fué antiguo Hotel Buenos Aires, en Vallvidrera...

HONOR DEL BEATO P. CLARET. Como ya publicamos en la debida anticipación el próximo viernes, día 16, comenzará en la Catedral de Girona, los cultos para homenajear al beato Padre Claret...

TRIDUO A NUESTRA SEÑORA DE LA SALUD. En la iglesia de N. Señora de la Salud (Isla de San Pedro, 33), comienza hoy, miércoles, a las seis y media de la tarde un Triduo a Nuestra Señora de la Salud con Rosario, ejercicio propio y sermón a cargo del R. P. Luis Martínez del Río...

TRIDUO A NUESTRA SEÑORA DE LA SALUD. En la iglesia de N. Señora de la Salud (Isla de San Pedro, 33), comienza hoy, miércoles, a las seis y media de la tarde un Triduo a Nuestra Señora de la Salud con Rosario, ejercicio propio y sermón a cargo del R. P. Luis Martínez del Río...

Doc. 18

Descripció: Referente a la finca Hotel Buenos Aires (Vallvidrera)

Data: 1939

Autor: Ajuntament de Barcelona

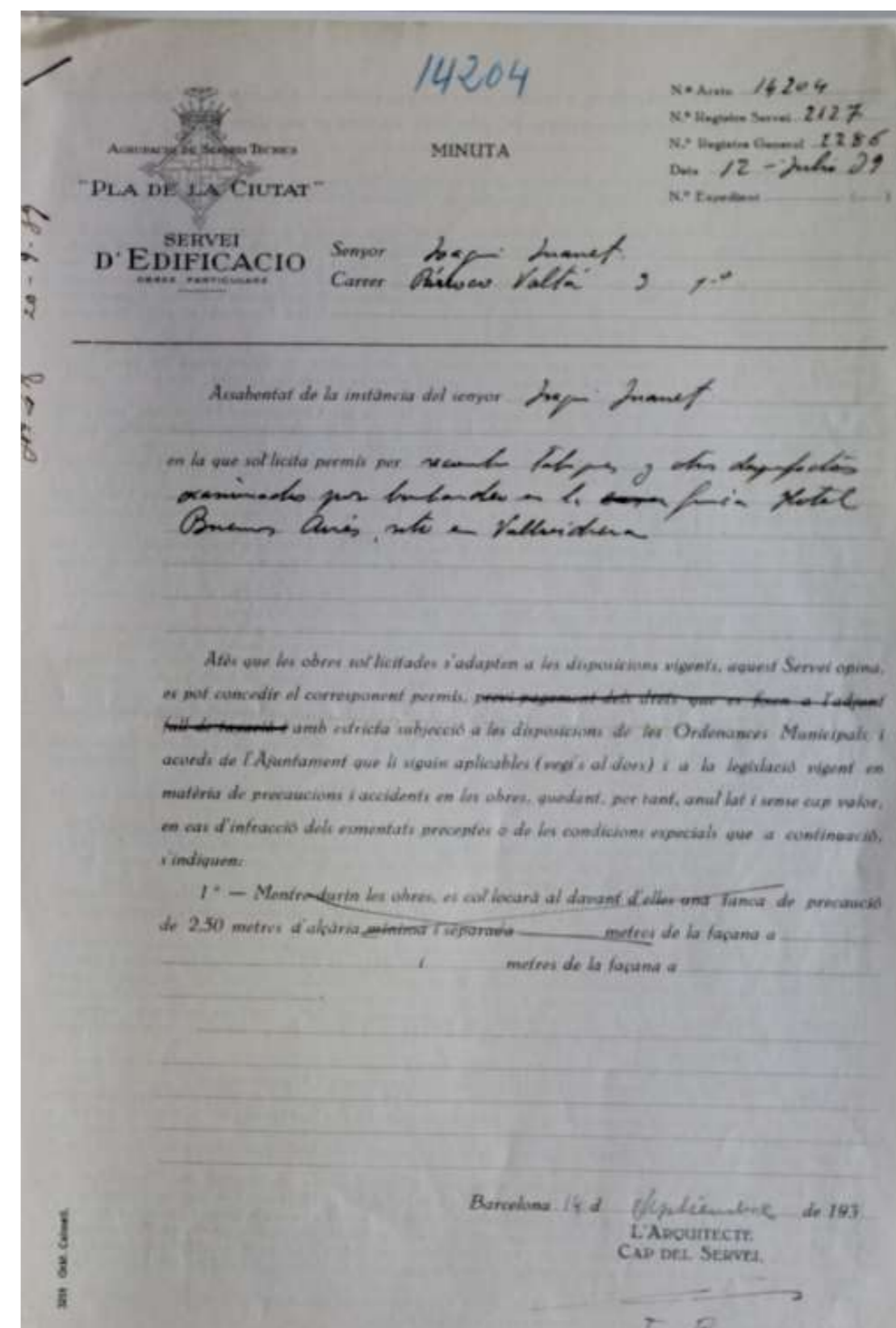
Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

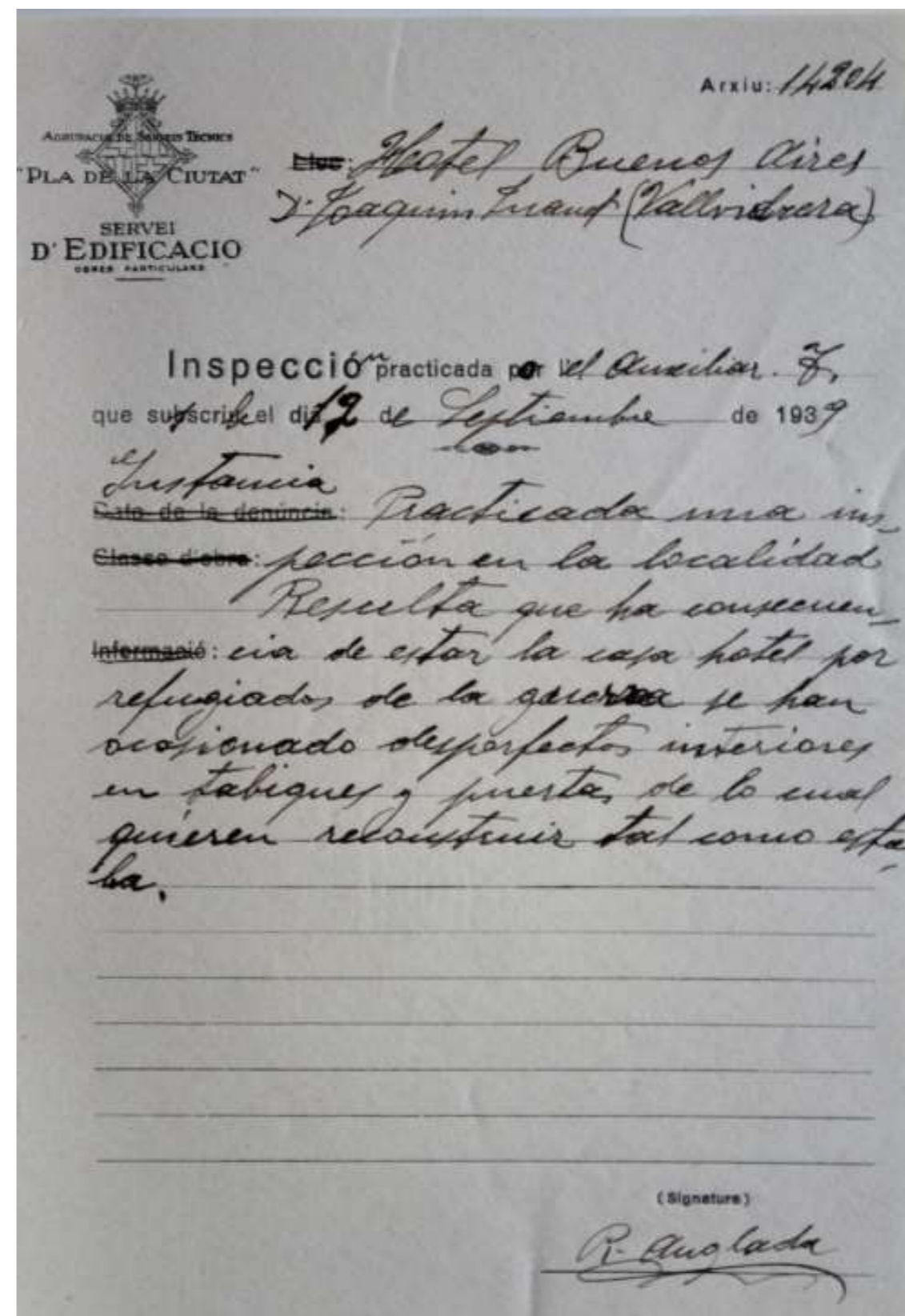
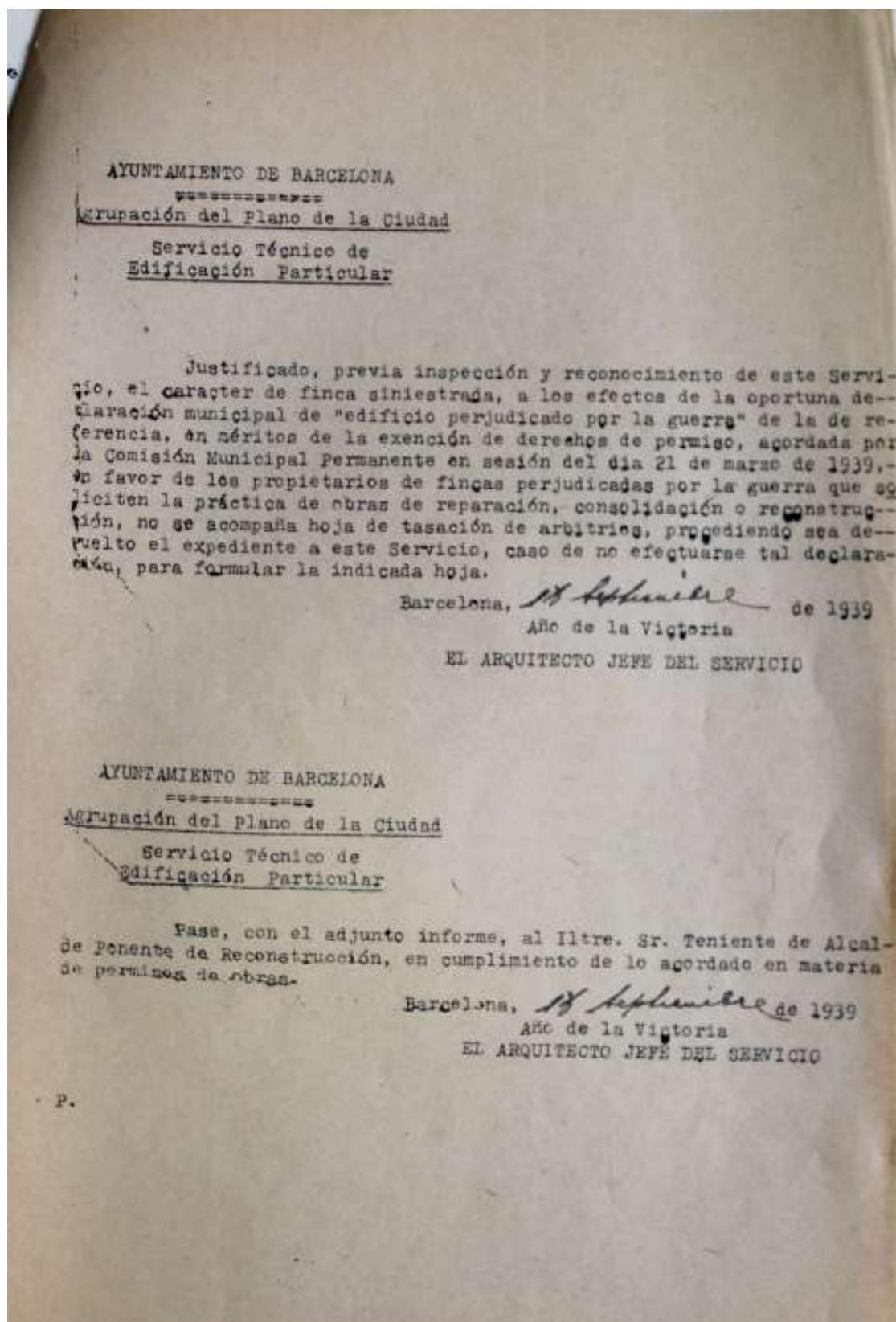
Registre: Antecedents. Carpeta 14.204

Observacions: Reproducció integral.

- 1939, 14 de setembre. Joaquim Juanet sol·licita permís per a "reconstruir tàbiques y otros deperfectos ocasionados por bombardeo en la finca Hotel Buenos Aires, sito en Vallvidrera".

- 1939, 19 de setembre. L'auxiliar municipal R. Anglada inspecciona l'edifici de l'antic hotel Buenos Aires i certifica que s'han ocasionat desperfectes a l'interior de l'edifici, però no parla de sinistres causats per bombardeig, sinó per la utilització de l'edifici com a centre de refugiats de la Guerra Civil. No hi ha més documentació que certifiqui, però, que aquesta petició fos satisfeta.





Doc. 19

Descripció: Anunci "La Vanguardia"
Data: 1943, 4 d'abril
Autor: Hotel Buenos Aires
Font: Hemeroteca La Vanguardia (LVG)
Registre: LVG19430404-002
Observacions: Reproducció integral.

- 1943, 4 d'abril. Anunci aparegut a la Vanguardia. Permet deduir que l'edifici havia quedat deshabitat.

Antiguo HOTEL BUENOS AIRES
VALLVIDRERA



SE ALQUILA
 Propio para hotel, colegio, etc.
 Calefacción central moderna.
 100 habitaciones
 140.000 palmos jardín
 Razón: Sr. VIDAL, calle Provenza,
 núm. 276, tienda. Barcelona.



Doc. 20

Descripció: Expediente de permiso a Pedro Pascual para reformar y amp. edificio sótanos planta baja y primer piso en la c Montes d'Orsá nos. 31-33.

Data: 1946

Autor: Diputació de Barcelona. Manuel Baldrich arquitecte.

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

Registre: Interior. Carpeta 8141.

Observacions: Reproducció parcial.

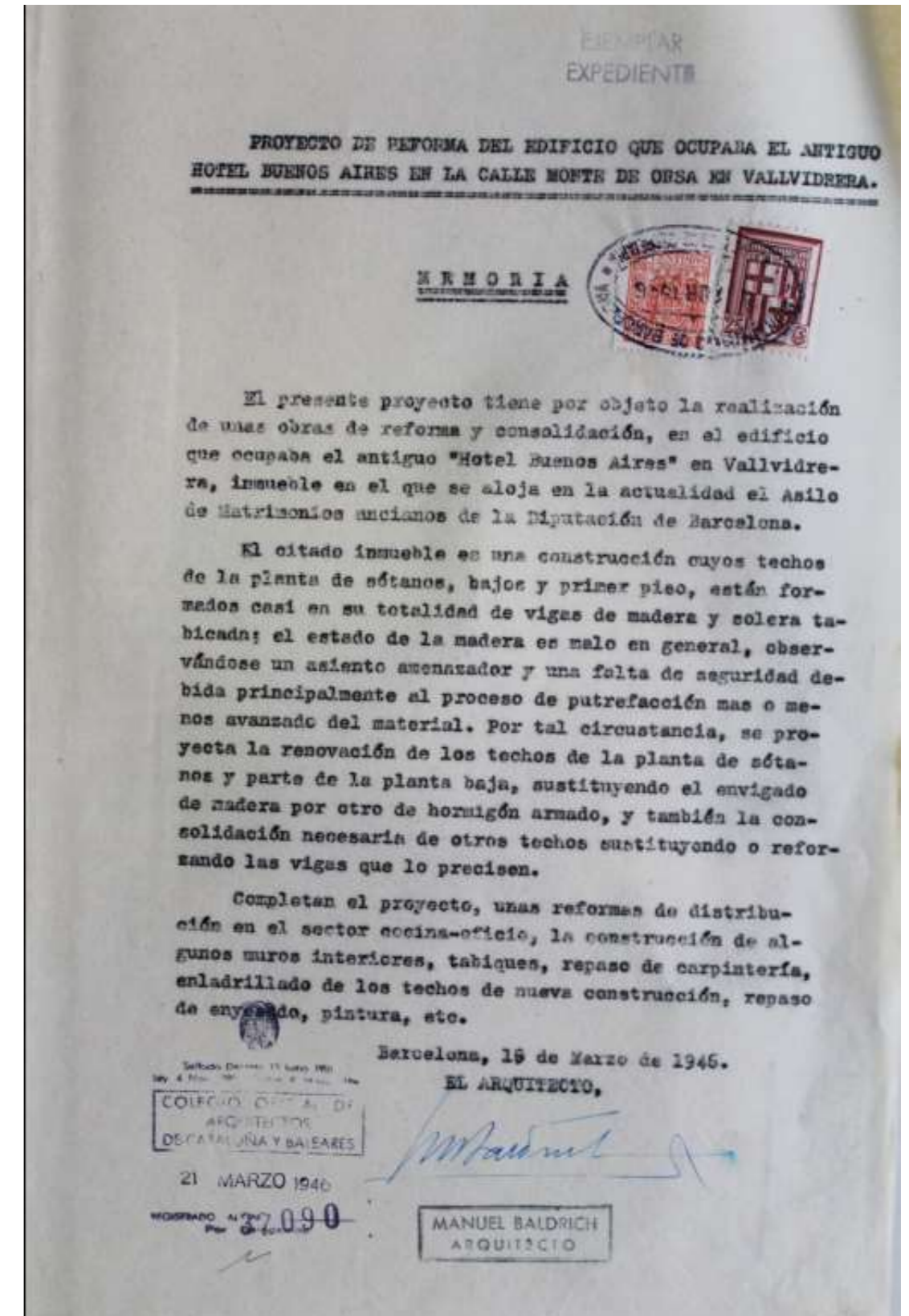
- 1946, 16 de març. Memòria de l'arquitecte Manuel Baldrich per a la reconstrucció dels sostres del soterrani i de part de la planta baixa i primera, substituint alguns forjats de bigueta de fusta per estructures de formigó armat i reforçant altres forjats. A més es preveuen obres al sector de les cuines, així com la construcció de nous envans i millora dels acabats. La memòria ve complementada amb plànols de les tres plantes. S'adjunten plànols en els que s'hi representa, en trama vermella, totes les superfícies substituïdes i modificades.

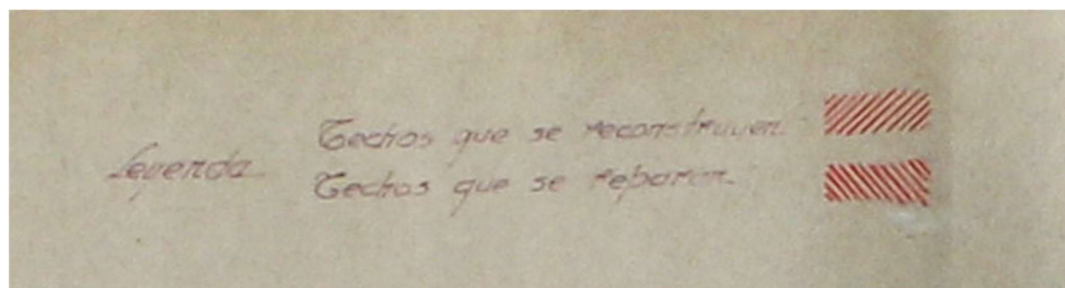
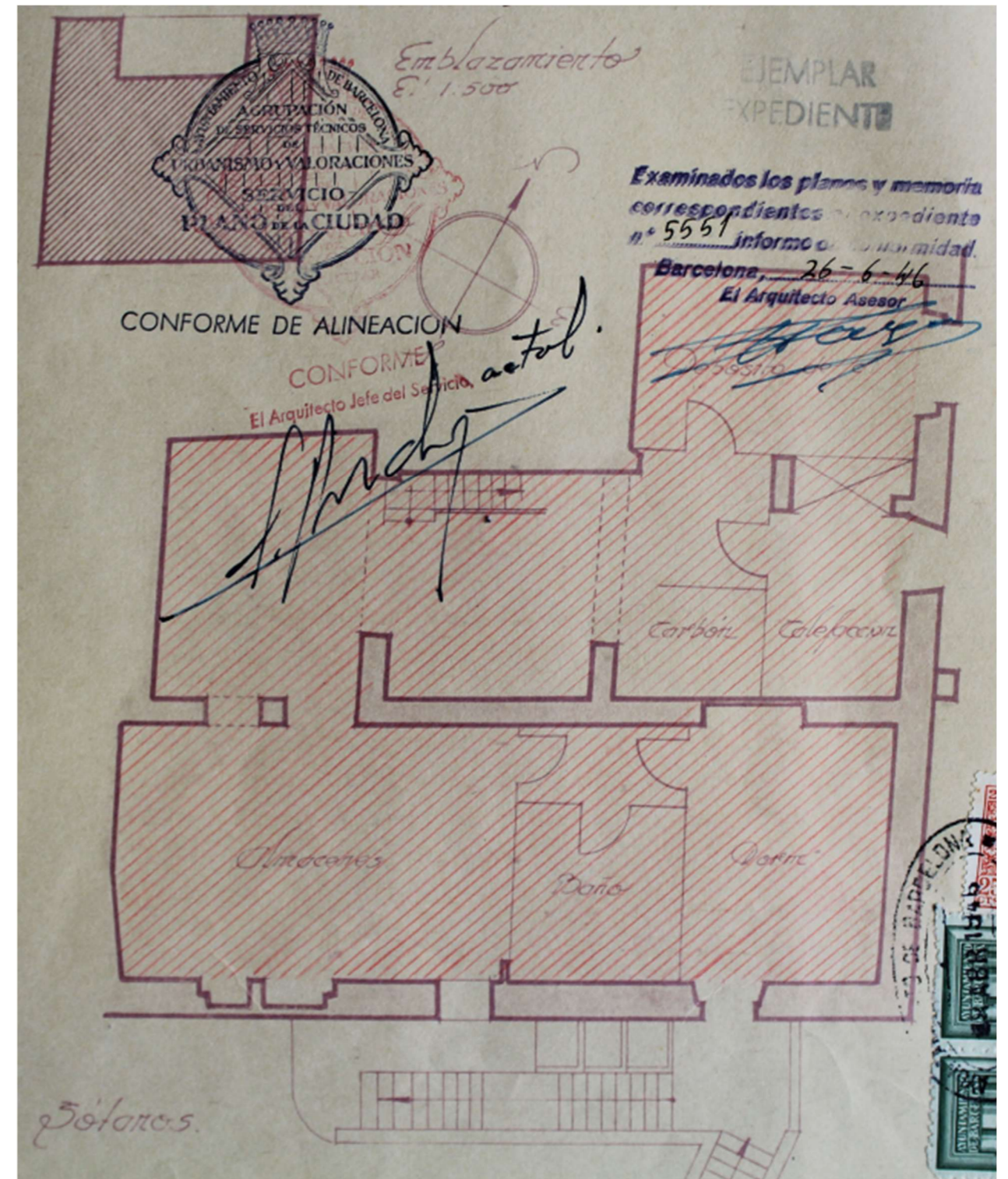
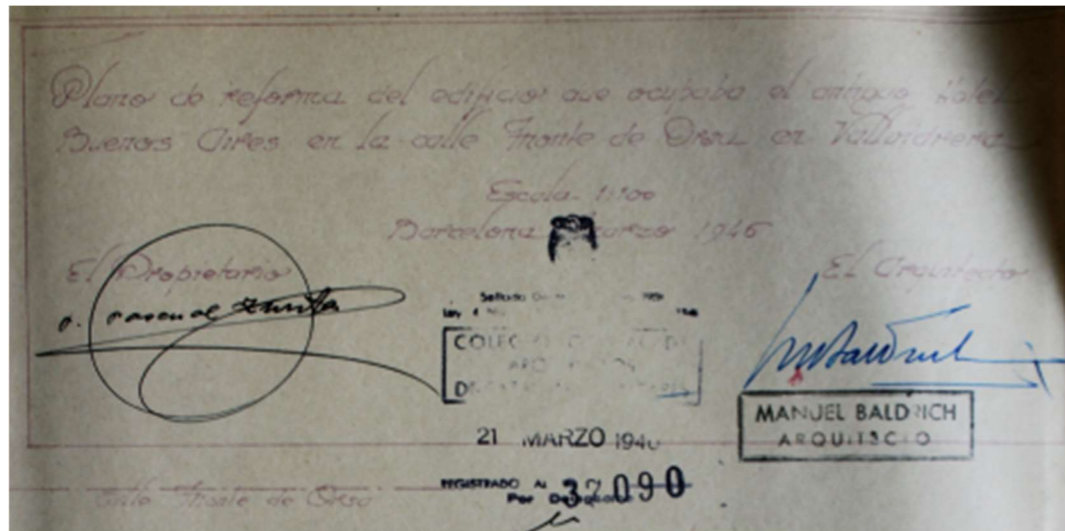
- 1946, 28 de març. Pedro Pascual Zurita, amb domicili al carrer Provença, 276, és propietari de l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires, que ha passat a ser Asil de matrimonis ancians de la Diputació de Barcelona. Sol·licita la reforma i consolidació de les plantes baixa i primera. Adjunta el projecte de l'arquitecte Manuel Baldrich.

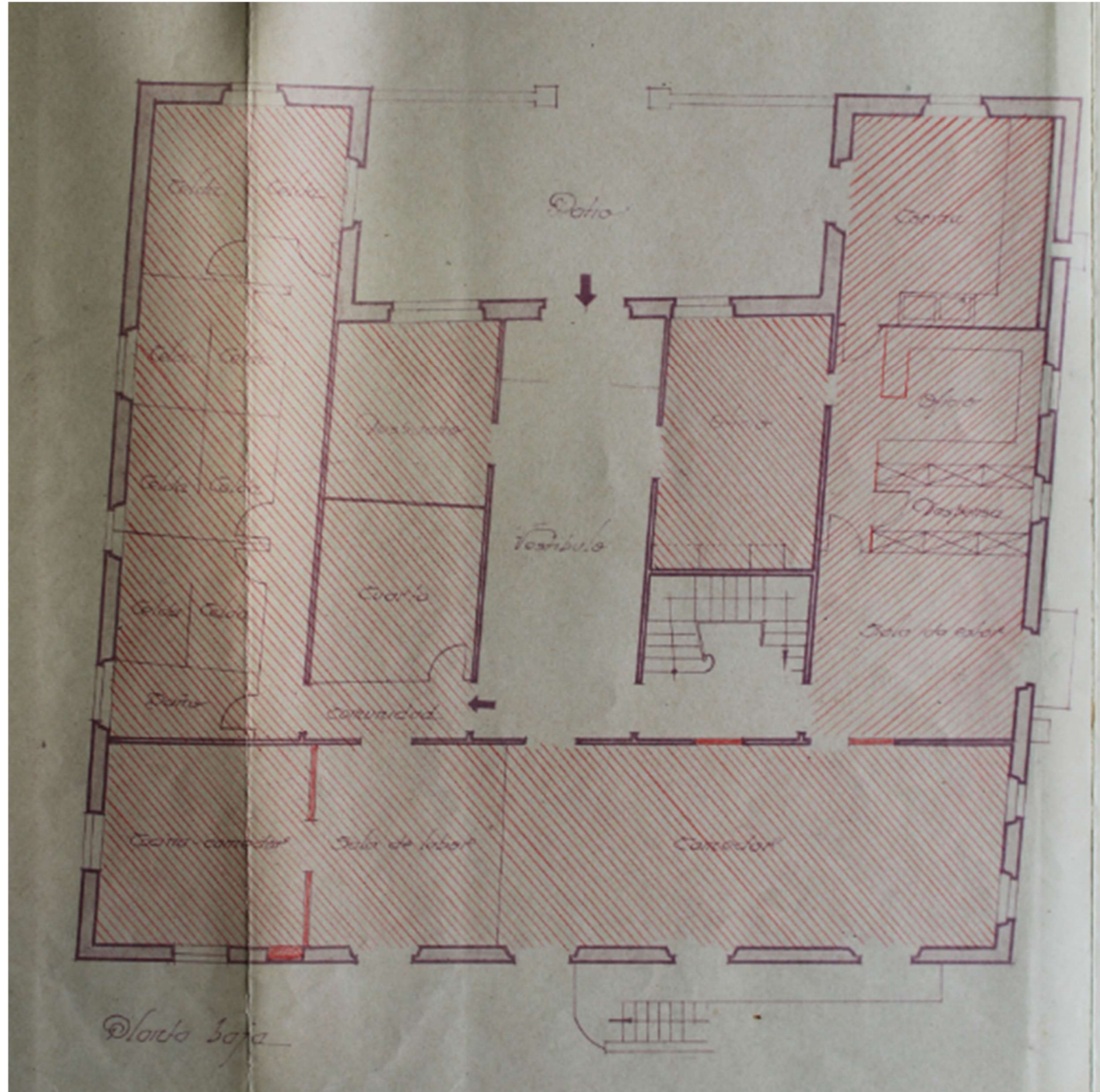
- 1946, 8 d'abril P. Pascual Zurita designa l'aparellador Bartolomé Calle García per a intervenir en les obres de reparació dels paviments de l'edifici.

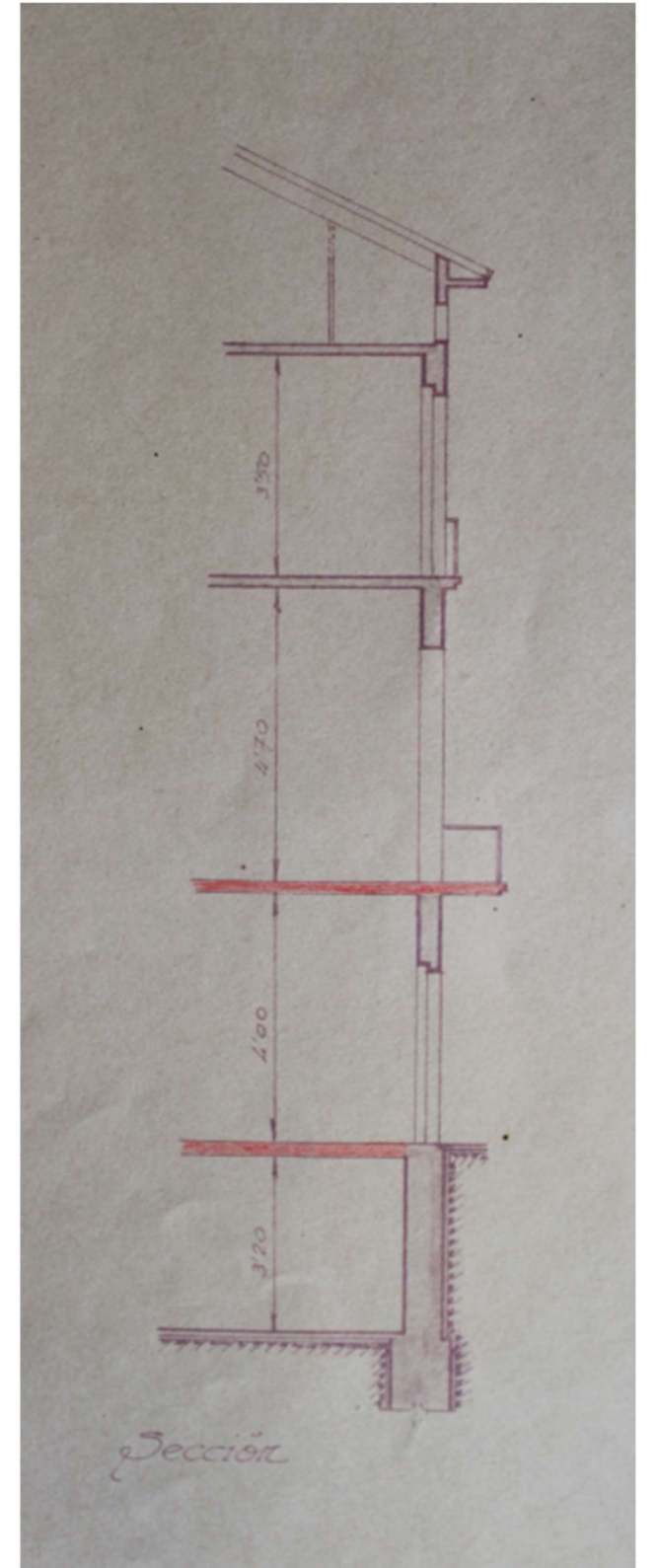
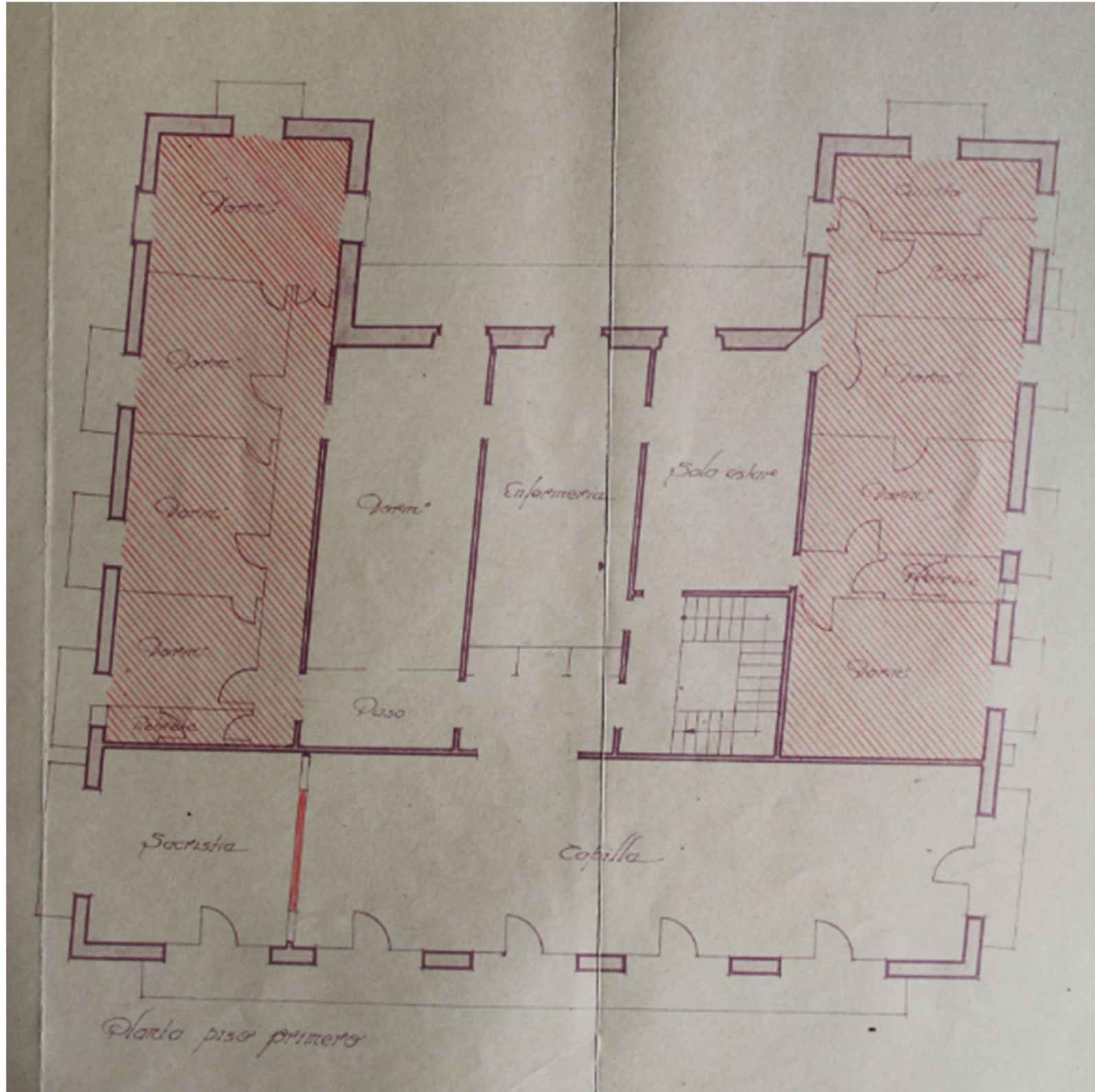
- 1946, 11 d'abril. L'arquitecte en cap Bruguera aprova la sol·licitud de Pedro Zurita.

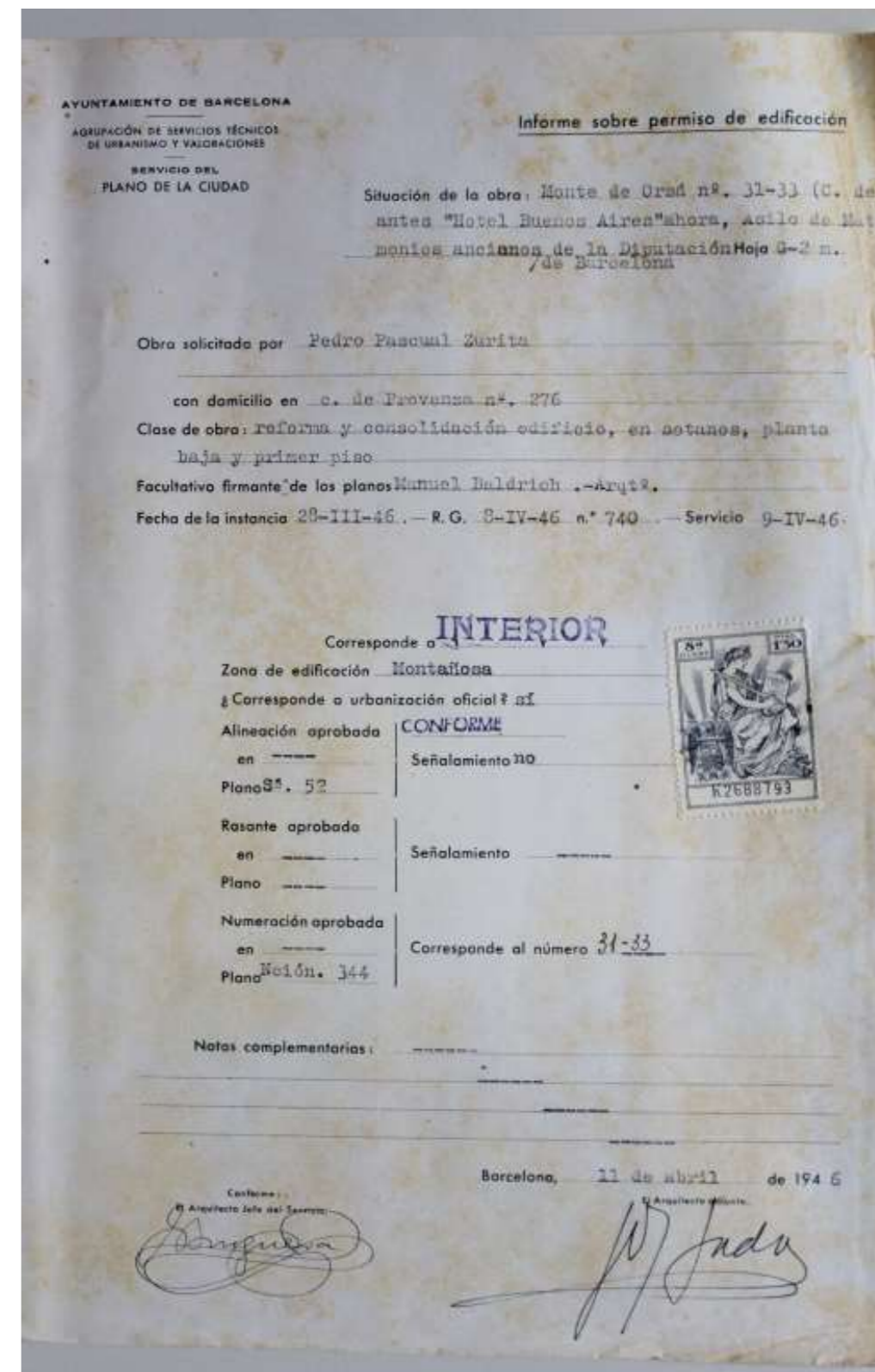
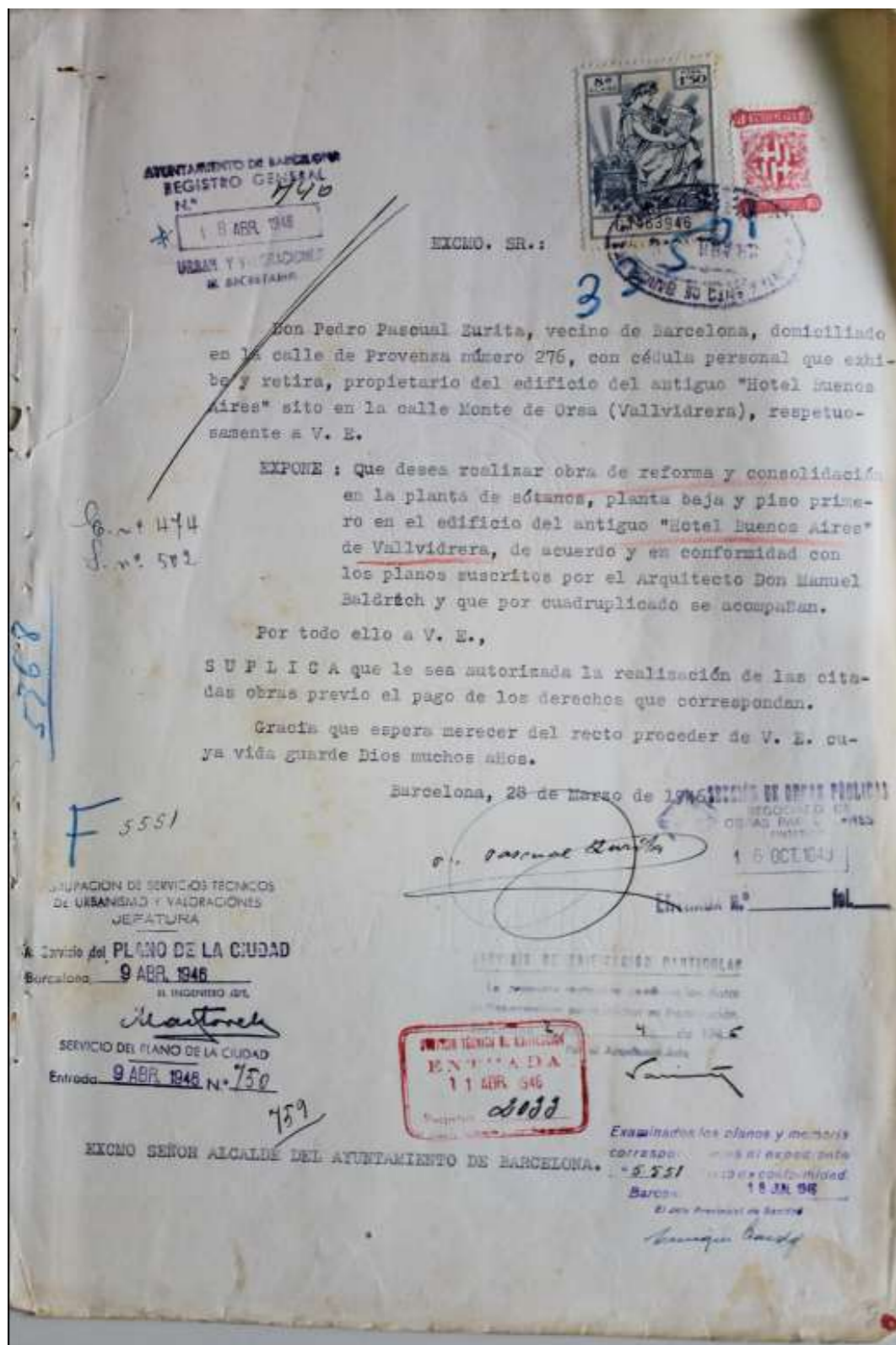
- 1948, 27 de juliol. Es liquiden els drets de permisos per a les obres realitzades. El total puja a 346,08 ptes.













61463515

Excmo. Sr.

D. Pascual Zurita

tiene el honor de poner en conocimiento de V. E. que para las obras a realizar en Vallvidrera (antiguo Hotel de Buenos Aires) bajo la dirección del Arquitecto D. Manuel Baldrich consistentes en reparación pavimentos

he designado para intervenir en las mismas al Aparejador D. Bartolomé Calle García domiciliado en Diputación 80 pral. 1ª

Dios guarde a V. E. muchos años.

Barcelona 8 de abril de 1946.-

P. Pascual Zurita

ACEPTO EL NOMBRAMIENTO
El Aparejador:
B. Calle

Excmo. Sr. Alcalde de esta Ciudad

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
AGrupación de Servicios Técnicos DE URBANISMO Y VALORACIONES
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULAR

Expediente adm. núm. 8141 Año _____
19 OCT 1948
N.º R. G. 740
Fecha 8-4-46
N.º S. 2033
N.º A. 33501
Emplazamiento de las obras: Monte de Grad, 31-33.
Categoría del mismo: 8ª

Liquidación de Derechos de Permiso de Obras

solicitadas por Don Pedro Pascual Zurita con domicilio en Provenza, nº 276 en instancia de 28 de marzo de 1946

CONCEPTO	Pes.	Cts.
2) Obra nueva Superf. sótanos 130:-- m/2:		
" p. baja 320:-- m/2:		
" piso 1º: 150:-- m/2:		
600:-- m/2: a ptes. 0'50	300	--
3) Obra interior Superf. p. baja 32:-- m/2:		
" p. 1º: 8:-- m/2:		
30:-- m/2: a ptes. 0'15	4	50
76) Reconocimiento 630:-- m/2. a ptes. 0'05	31	50
Indemnizaciones 3%:	336	--
TOTAL	346	06

22 OCT 1948

Importa esta liquidación de derechos la cantidad de **TRESCIENTAS CUARENTA Y SEIS** pesetas **0 4 6** céntimos.
Barcelona, 27 de Julio de 1948
El Arquitecto Jefe del Servicio, *A. Gual*

Doc. 21

Descripció: Article "Bello vivir de Ocaso"

Data: 1948, 3 de setembre

Autor: Redacció. Carlos García Anne

Font: Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

Registre: LVG19480903-004

Observacions: Reproducció integral.

Article en el que es descriu la labor realitzada per la Diputació de Barcelona a l'Asil de Matrimonis Ancians, que tenia la seva seu a l'antic Hotel Buenos Aires.

Reportes de LA VANGUARDIA

BELLO VIVIR DE OCASO

EN EL ENCANTO DEL PINAR

Balsámicas emanaciones de altos pinos perfuman el ambiente. Saturados de salud por la brisa benéfica que abanica mimosa a través del bosqueje en perpetuo verdor, ensanchan los pulmones aspirando plenitud de vida. El ardor del sol de canícula truécase dulce primaveral caricia, fresca y sombra gratas, al filtrarse tenue por las finísima «persiana» de las frondas. Los pinares montañosos son inagotables manantiales de salud, vigor, optimismo, sana alegría — del alma y del cuerpo —, entusiasmo y bríos, nuevos alientos y ánimos, fuerza, bienestar inefable... vida, en fin.

Esta maravilla natural abunda en los pintorescos alrededores de Barcelona; y la cito concretamente — para el objeto de este reporte — en ese preciado tesoro nuestro que llamamos Vallvidrera.

HOTEL CONVERTIDO EN... OTRO HOTEL

Allí, en las alturas, más cerca del cielo, muy por cima — literal y metafóricamente — de la ciudad con su insano bullicio de baile, cabaret o salvajes estridencias de jazz, hay un espacioso y bonito edificio que en día no lejano fué «Hotel Buenos Aires». Del negocio retiróse el dueño, y la corporación provincial hizo cargo de él para dedicarlo... también a Hotel, pero con finalidad distinta: refugio, casa, hogar de matrimonios ancianos sin hijos ni familia. El ilustre vicepresidente de la Diputación, ponente de Beneficencia, don Andrés Oliva, dice que es una institución sin precedentes, única en el mundo. Y me apresto a visitarla.

En el atrio cambio un saludo con tres o cuatro ancianos que, sentados en un banco, charlan animadamente. Penetro en limpio zaguán y, anunciada mi visita por una fámula, sale a recibirme la propia Rvda. M. Superiora de las ocho religiosas josefinas de Vich que, con dos enfermeras, cuidan amorosas la residencia y su huéspedes. Es religiosa muy simpática, joven todavía, con más apariencia aun de juventud por su charla aménisima y atrayente. Me hace conocer la casa y la calidad de los que en ella residen.

El «Hogar de Matrimonios Ancianos» — este es su nombre — dista muchísimo de ser, y en efecto no es, un Asilo. La vida en él es mezcla del vivir de fonda, hotel o pensión, y el de casa propia. Un tipo medio de sus huéspedes, y por él podéis deducir lo que, a poca diferencia, son los demás, entre los que hay algún ex con signatario, abogado, profesor de música, pequeño ex industrial, viejo laborioso productor...

AL CORRER DE LOS AÑOS...

Feliz vive el matrimonio joven; bien-estar relativo reina en el hogar animado por voces y jugos infantiles; los ingresos que el trabajo del marido proporciona permiten cierta holgura. Pasan años, y alguno de los hijos trabaja y ayuda. Pero se casa y paulatina o rápidamente olvida los paternos sacrificios y abandona a los padres a su suerte. Casan también los hermanos, o emigran, o mueren. Sin fuerzas ya para el trabajo, quedan dos viejecitos en triste soledad, sin más consuelo que unos muebles, unos retratos

de familia, recuerdos tristes del alegre pasado que no vuelve... Y los que tienen relativa suerte, una modestísima pensión del Estado, subsidio de vejez, pequeña jubilación o mezuina rentita que no alcanzan siquiera a satisfacer el alquiler del pisito que ocupan. Les quedan también — pero no alimentan al cuerpo — la educación que recibieron y el mutuo amor inextinguible de sus almas. Tal es el tipo medio de los residentes en el «Hogar de Matrimonios Ancianos».

DOS VIDAS EN UNA

Refugio hallaron para el resto de sus días en esa casa, en que viven a par dos clases de existencia: de fonda y hogareña. La primera en común; sus escenarios, el comedor a horas de yantares, y la bellísima capilla para comunicarse con Dios. No comen «en fila», en larga y única mesa, como de Asilo, sino en muchas, de tres o cuatro comensales y en compañía de su gusto, como en restaurante moderno; y la íntima u hogareña, en habitación independiente, exclusiva para cada matrimonio, con propios cuadros, muebles y recuerdos.

— Conste — diceme la M. Superiora — que esto no es un asilo. De los ingresos por pensión, jubilación, etc., abonan una parte mínima, reservándose la mayor restante para gastos particulares. Visten no uniforme, sino a su gusto. Adquieren tela y el sastre y la modista del «Hogar» les confeccionan la ropa a su deseo. Salen y entran cuando quieren, sin más limitación que las reglamentarias. Si un amigo les invita a comer y a pasar unos días — no más de quince —, pueden aceptar. Aquí tienen, para el cuerpo, médico de cabecera y algún especialista, y para el alma, un bondadoso capellán.

Manutención, techo y asistencia gratis. — Todos los residentes que he visto — digo yo — parecen muy viejecitos.

— Casi todos son septuagenarios u octogenarios. La semana pasada falleció la más anciana, que pasaba de los noventa. Los más estuvieron en relativa buena posición, y su educación y delicadeza son exquisitas. No ha mucho, con motivo de mi onomástica, querían obsequiarme; hiceles saber que para mí no aceptaría nada; y algunos que conservaban ciertos objetos de plata, los aportaron para, de acuerdo con mis deseos, hacer un regalo a la capilla; los mandaron fundir y me entregaron una llave de plata con destino a la capilla. Me conmoví profundamente. ¡Dios se lo pague!

— Última pregunta, Rvda. Madre: Cuando alguno de los cónyuges muere... — El otro, si quiere, queda en el «Hogar» hasta el fin de sus días. ¡Lástima que no tengamos más posibilidades, porque, sin poder atenderlas, hay muchas solicitudes de imposible ingreso! Si otras entidades benéficas creasen casas análogas... ¡Qué gran obra se haría!

Este es, lector — y la falta de espacio veda muchos e interesantes detalles más — el bello vivir de unos ancianos que en el ocaso de la existencia, nimbados de amor cristiano, habitan en una casa sin precedentes ni parigual en el mundo, que entre aromas, esencias y perfumes de salud contempla a sus pies y mira «por encima del hombro» a la gran cosmópolis, inquieta y bulliciosa...

Carlos GARCÍA ANNE



Doc. 22

Descripció: Expediente relativo a la adjudicación de una parcel·la de la calle de Mont d'Orsà que no es de propiedad municipal, por D. José Juanet Dustó

Data: 1949

Autor: Ajuntament de Barcelona

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

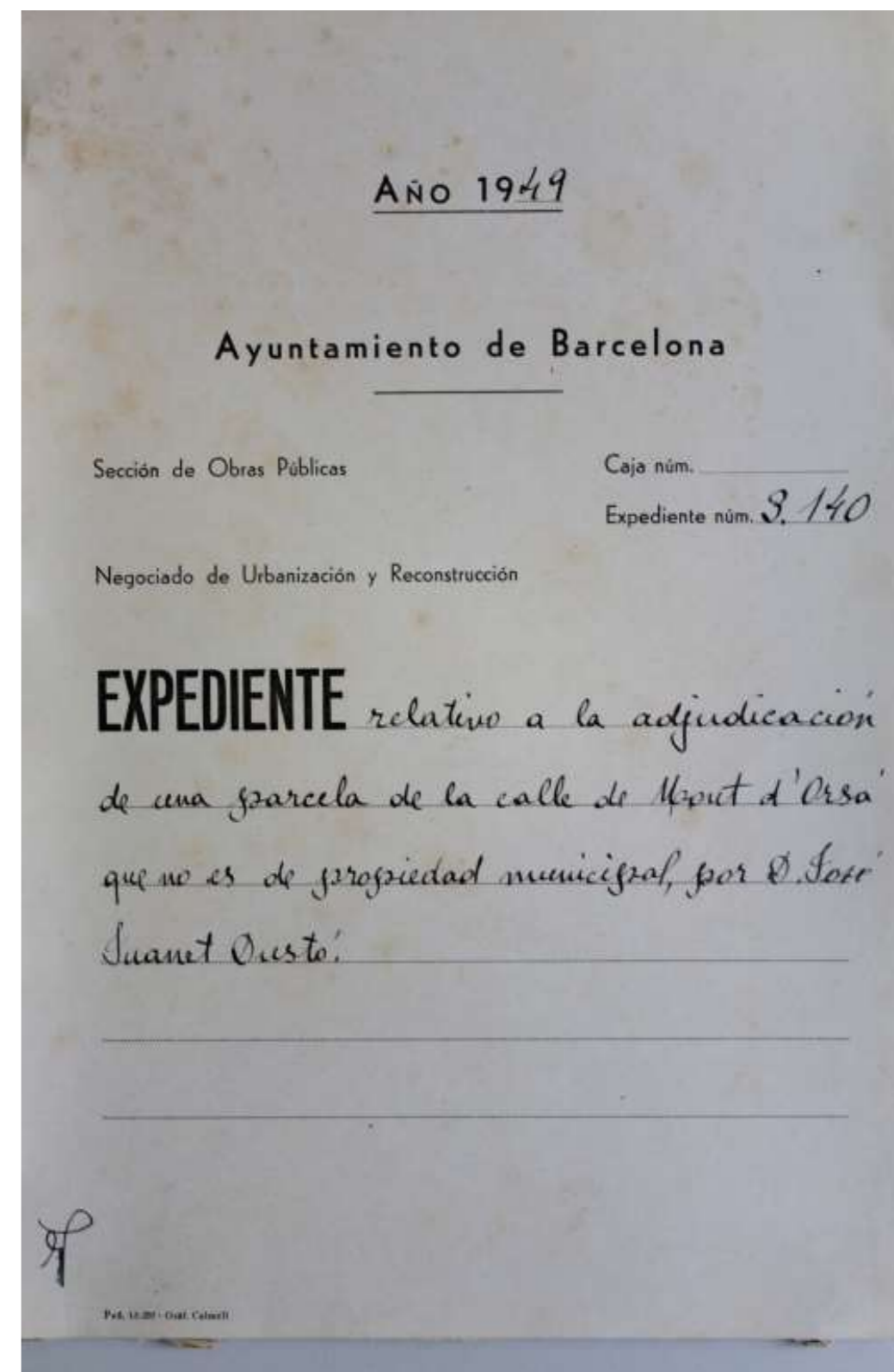
Registre: Q118. Gestió urbanística. Expedient 3140

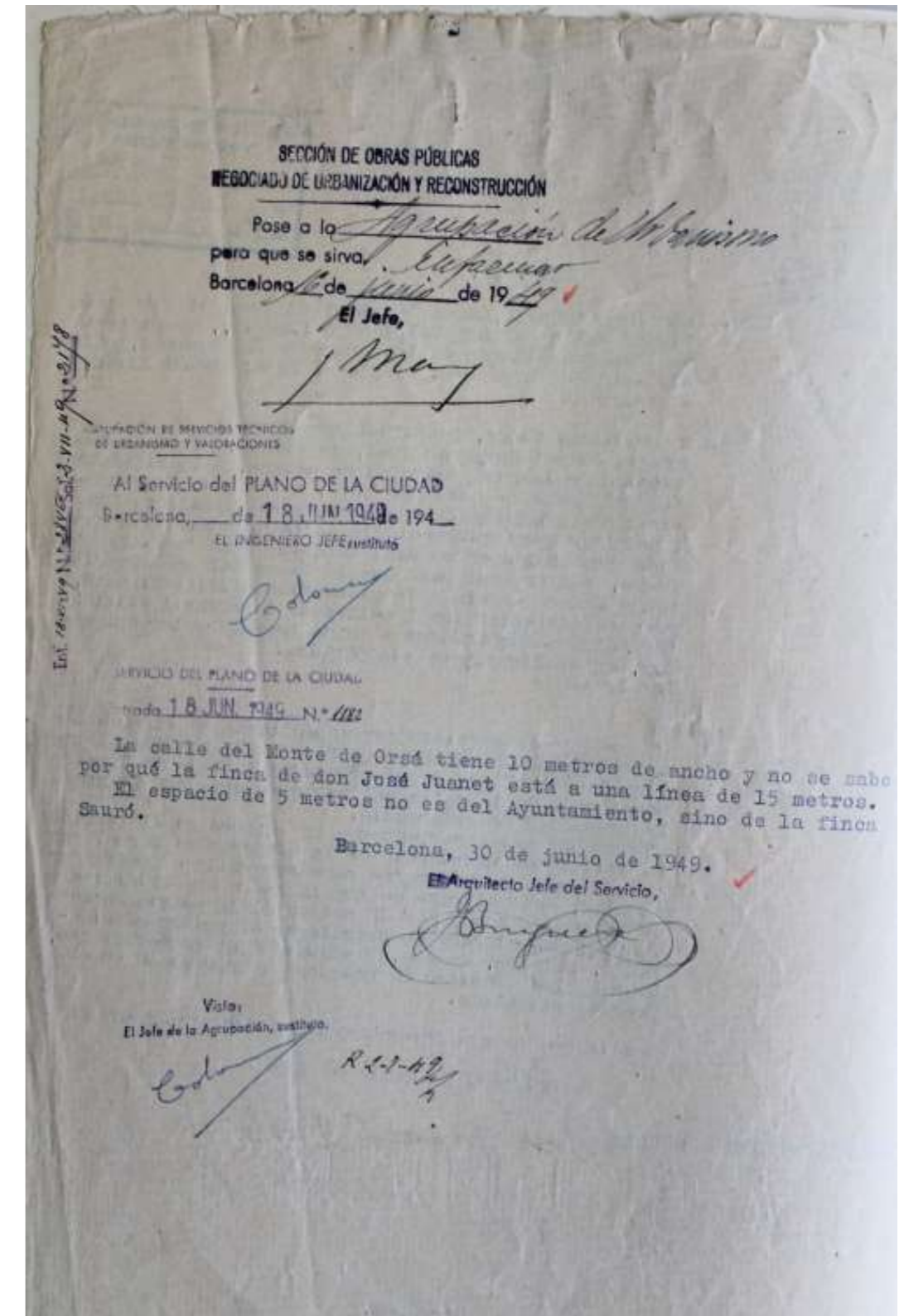
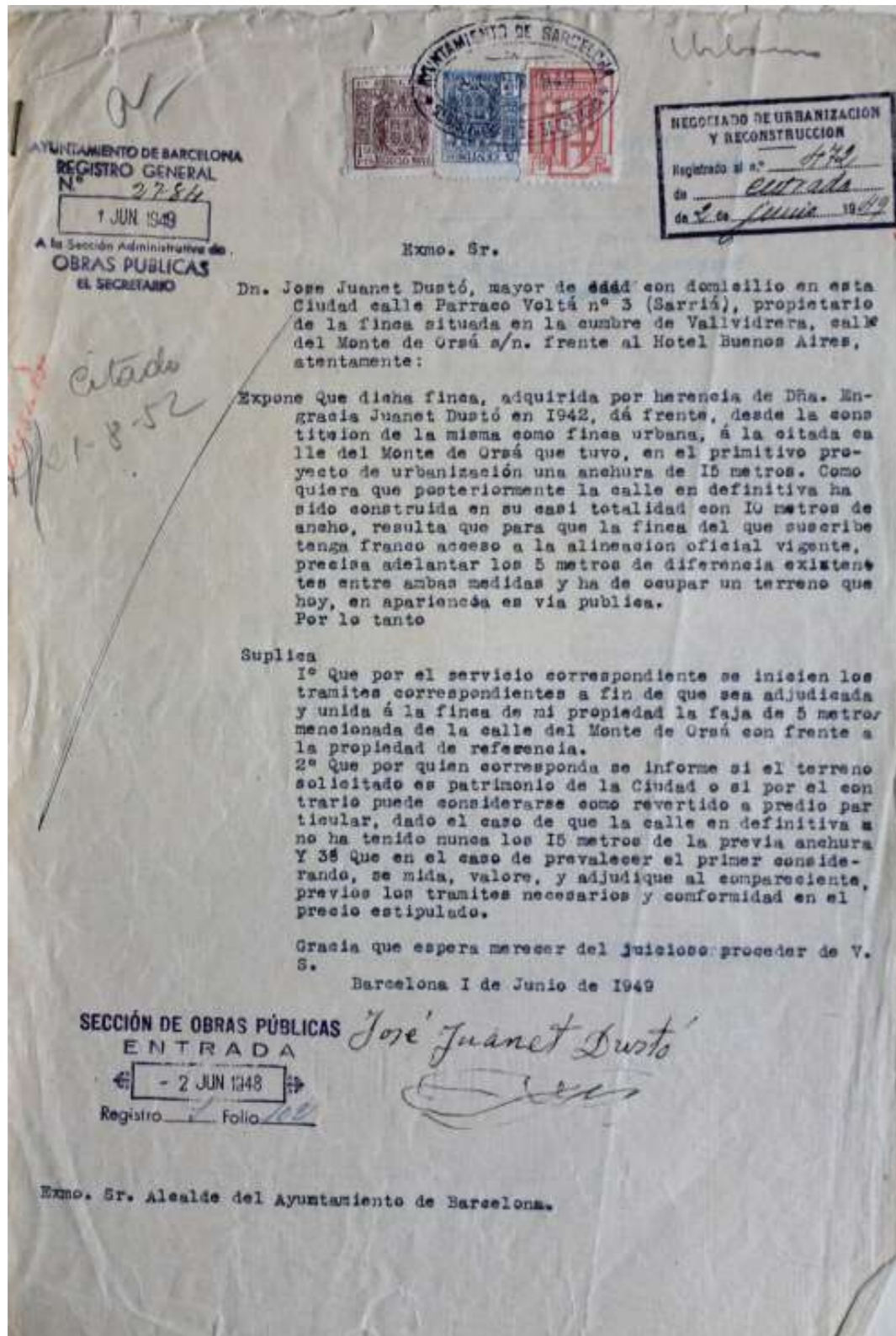
Observacions: Reproducció integral.

- 1949, 1 de juny. Josep Juanet Dustó, havent hereditat la torre familiar que els Juanet tenien davant l'antic Hotel després de la mort de la seva germana Engràcia, demana una regularització de les alineacions del carrer Mont d'Orsà. En origen el carrer havia de mesurar 15 metres d'ample, però amb el pas del temps es va reduir arreu a 10 metres. Per aquest motiu, sol·licita que la seva parcel·la absorbeixi aquests 5 metres de diferència.

- 1949, 30 de juny. L'arquitecte en cap Bruguera, constata que aquesta franja de terreny no és de titularitat municipal, sinó de l'antiga finca Sauró.

L'expedient no dona prou dades de com va finalitzar aquesta sol·licitud, però tot sembla indicar que aquest canvi d'alineacions s'acabaria produint, ja que la parcel·la que antigament acollia aquesta torre segueix la mateixa línia de carrer que la resta de finques veïnes. És possiblement arran d'aquesta operació que acabaria desapareixent la tanca de línies sinuoses que el mateix Jeroni Granell havia dissenyat el 1907.





Doc. 23

Descripció: Anunci "La Vanguardia"

Data: 1958, 5 de juny

Autor: Redacció

Font: Hemeroteca La Vanguardia (LVG)

Registre: LVG19580605-016

Observacions: Reproducció integral.

- 1958, 5 de juny. Anunci aparegut a la Vanguardia. Permet deduir que l'asil per a Matrimonis Ancians de la Diputació havia tancat les seves portes i que l'edifici havia tornat a quedar deshabitat.

**ANTIGUO HOTEL
«BUENOS AIRES»
VALLVIDRERA**



Se alquila o vende. Propio para hotel, comunidad, colegio, etc. 140 mil palmos, jardín, agua inagotable. 80 habitaciones: en todas agua corriente y calefacción central moderna. Razón: Sr. Masip, Provenza, 276, tienda. Tel. 28-08-43

CRONICA DE LAS PROVINCIAS CATALANAS

LA FANDESA DESTACADA LABOR MUNICIPAL

GERONA

TARRAGONA

LEIDA

BARCELONA

BARCELONA LA GUAYRA

MENORCA

LAVADORA AUTOMÁTICA

FLORIDA LAURO

BERGE y Cia.

ALPAKINA 365 Ptas.
GABARDINA (jornal) 415 -
ALPACA 475 -
PIEL TIBURON 555 -
LOS MEJORES TRAJES DE VERANO

Equatorial

ANTIGUO HOTEL «BUENOS AIRES»

18 ANIVERSARIO

TECNICOS EQUIPOS PARADIAJOLING CERTEX

PUONS LLOBET

Doc. 24

Descripció: Referente a la finca calle Monte de Orsa (obres de reforma interior)

Data: 1960

Autor: Vilardaga Roig, arquitecte.

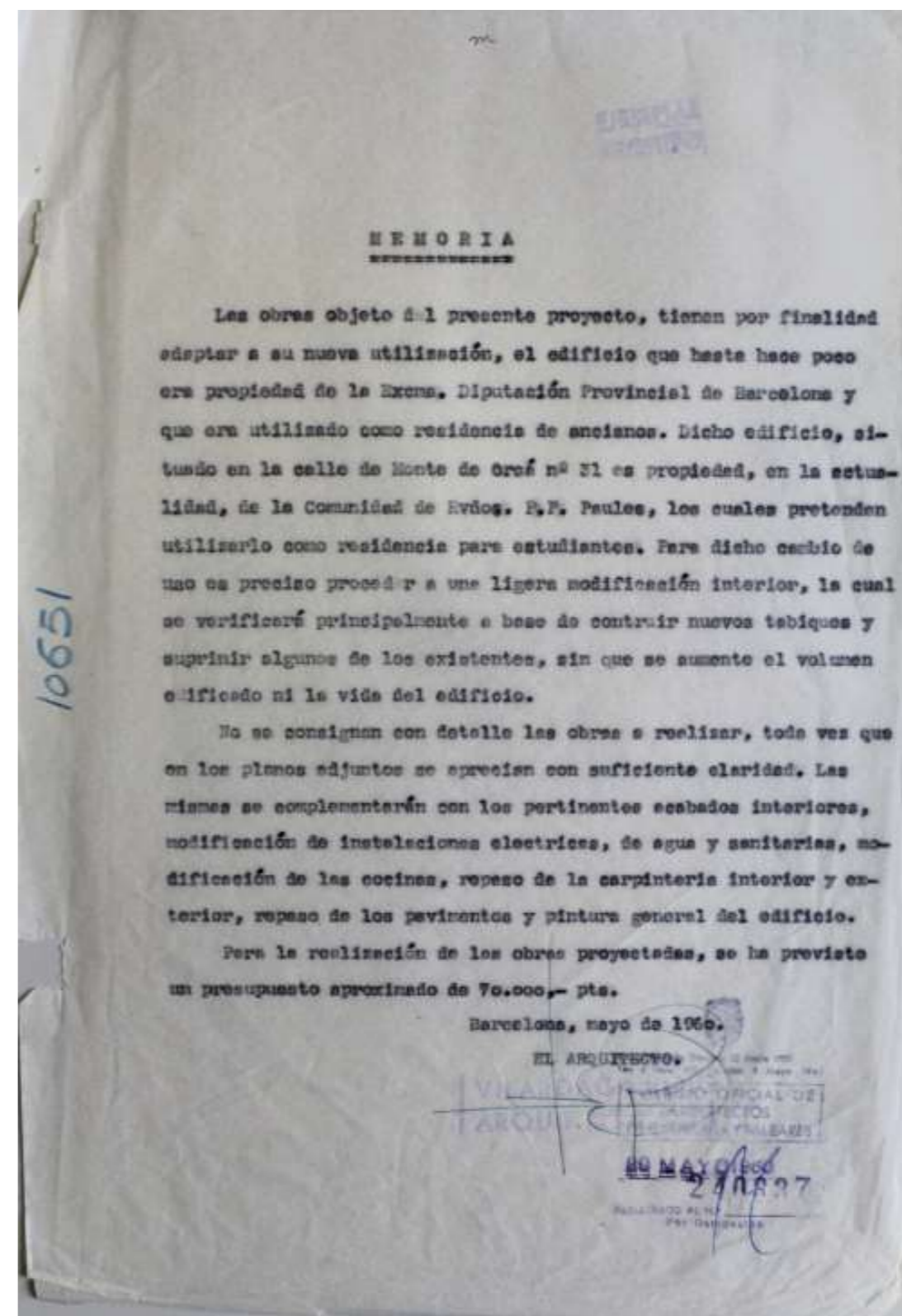
Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

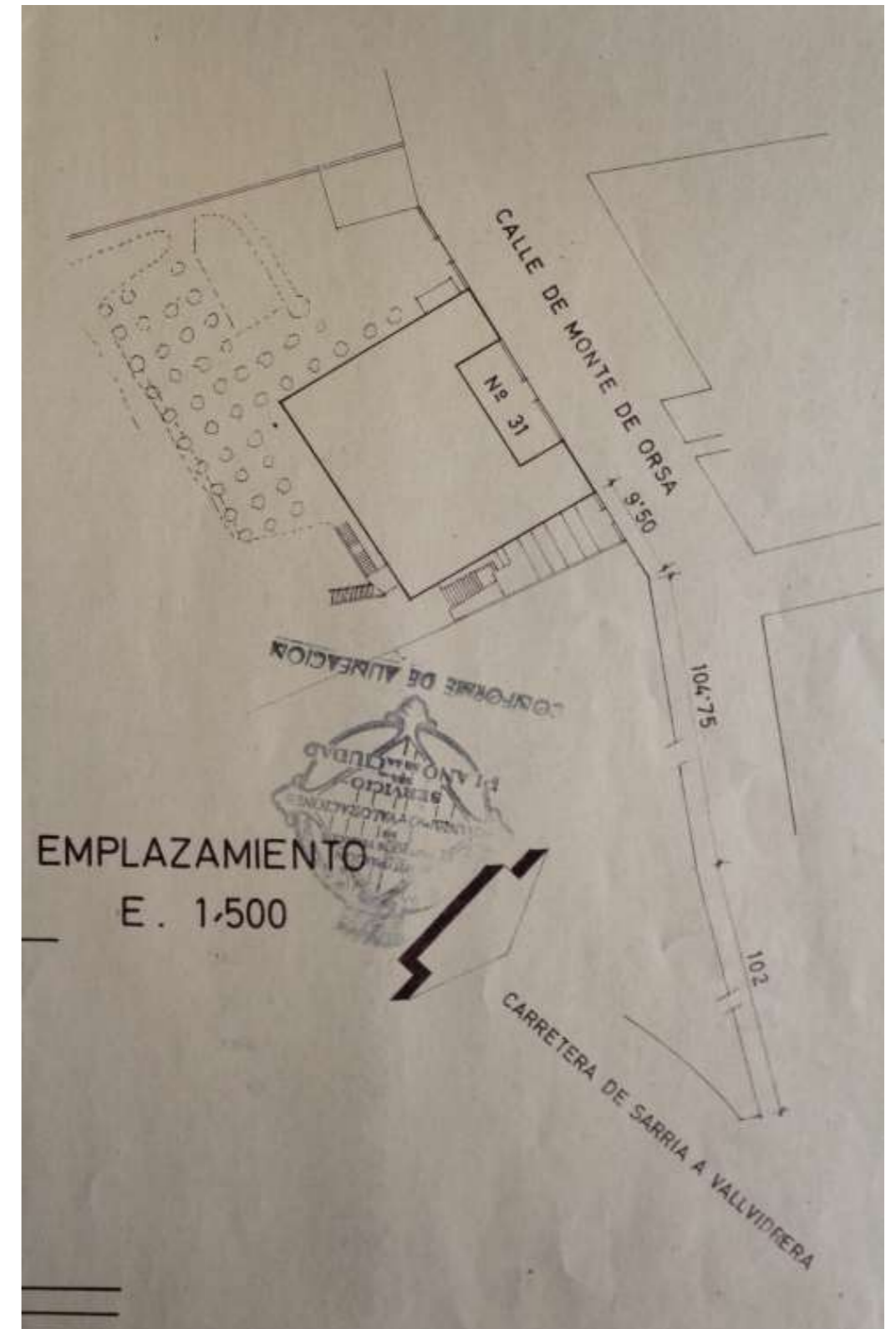
Registre: Antecedents. Carpeta 33.501

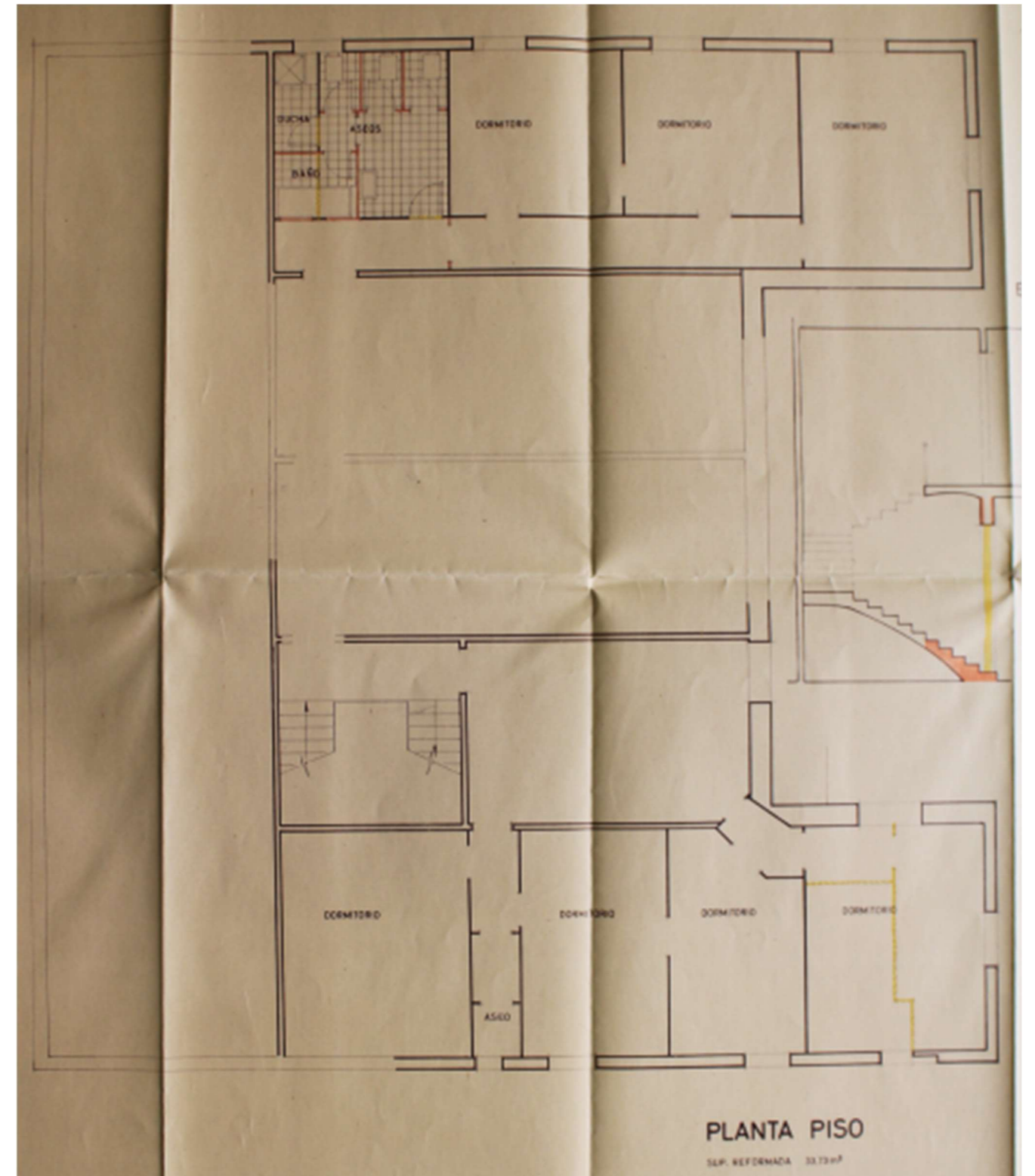
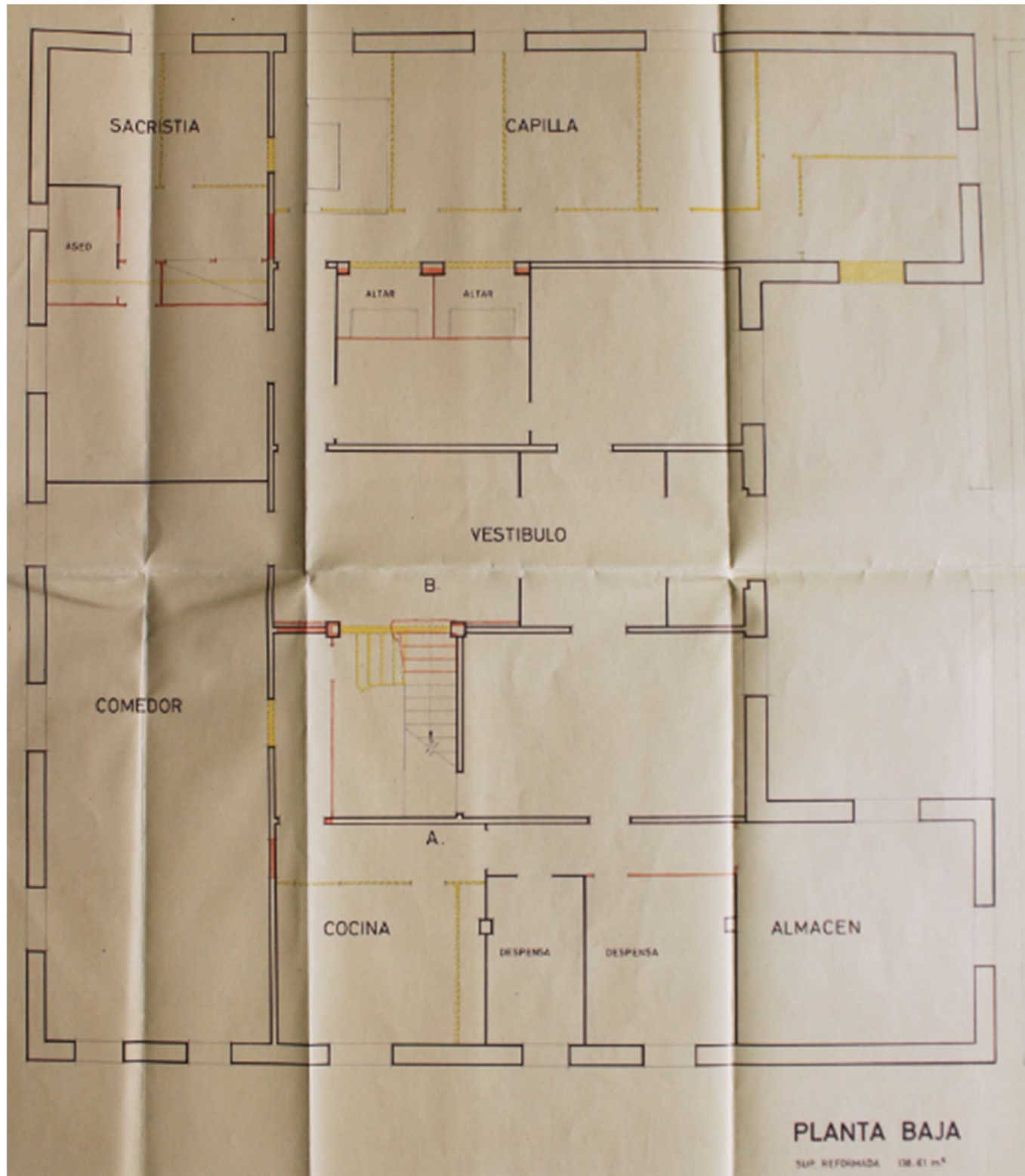
Observacions: Reproducció parcial.

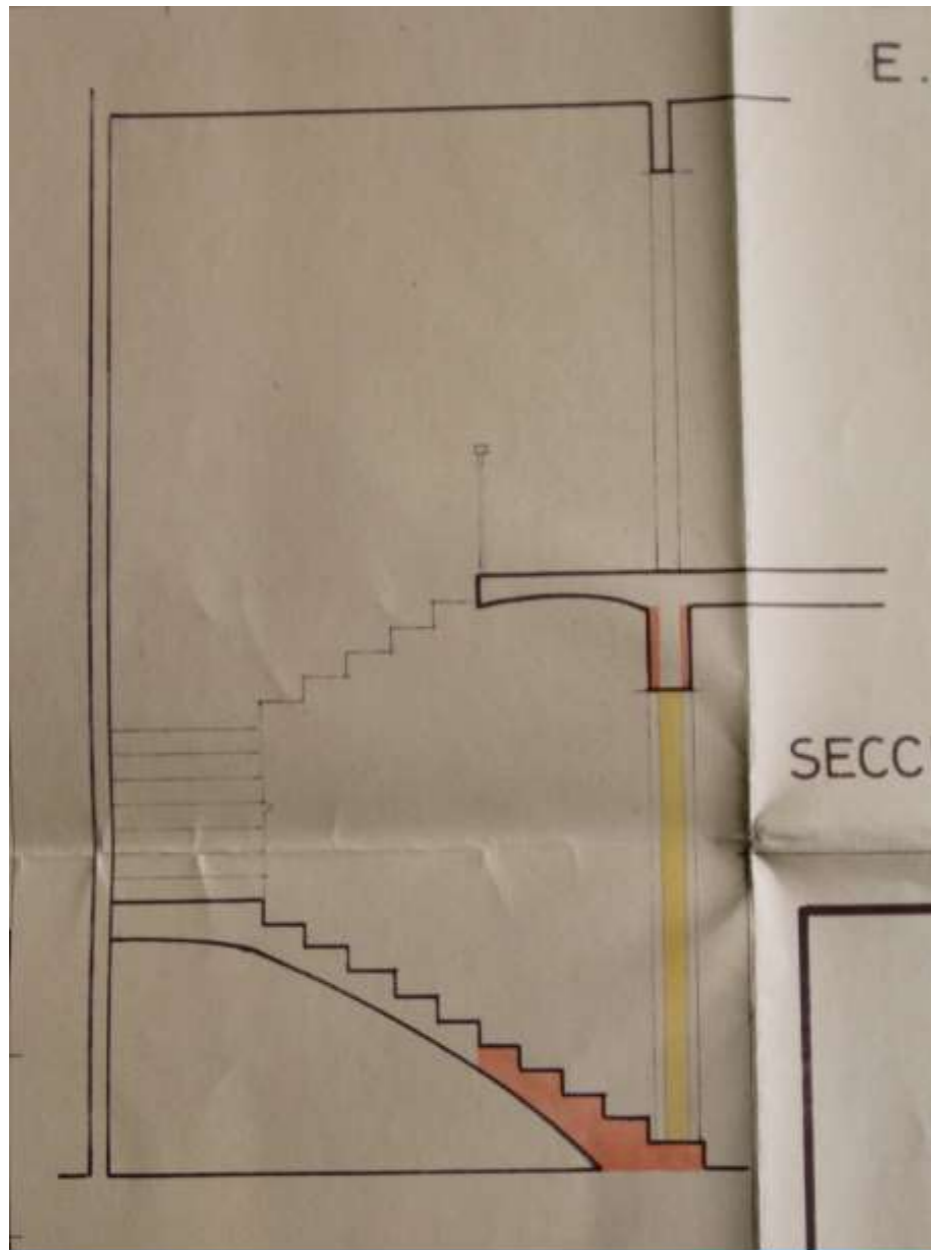
- 1960, 20 de maig. El despatx d'arquitectes Vilardaga Roig presenta la memòria per a la reforma interior de l'edifici, que recentment havia passat a mans de la Comunitat dels Pares Paüls, que tenien intenció d'utilitzar-la coma residència d'estudiants. L'obra preveu la substitució d'envans interiors a la planta baixa i primera: la substitució d'acabats interiors, la modificació d'instal·lacions elèctriques, d'aigua i sanitaris, així com la modificació de cuines, de fusteries interiors i exteriors, de paviments i d'acabats de pintura. A més, es modifica l'arrencada de l'escala per tal de fer-la d'un sol tram. Es preveu un pressupost aproximat de 70.000 ptes.

- 1960, 5 de juliol. L'arquitecte en cap autoritza la realització de la reforma i Jaume Binimelis Oliver, superior dels Pares Paüls, paga 172,40 ptes en drets de permís d'obres.









Doc. 25

Descripció: Referente a la finca calle Monte de Orsa (construcció de garatge)

Data: 1960

Autor: Vilardaga Roig, arquitecte.

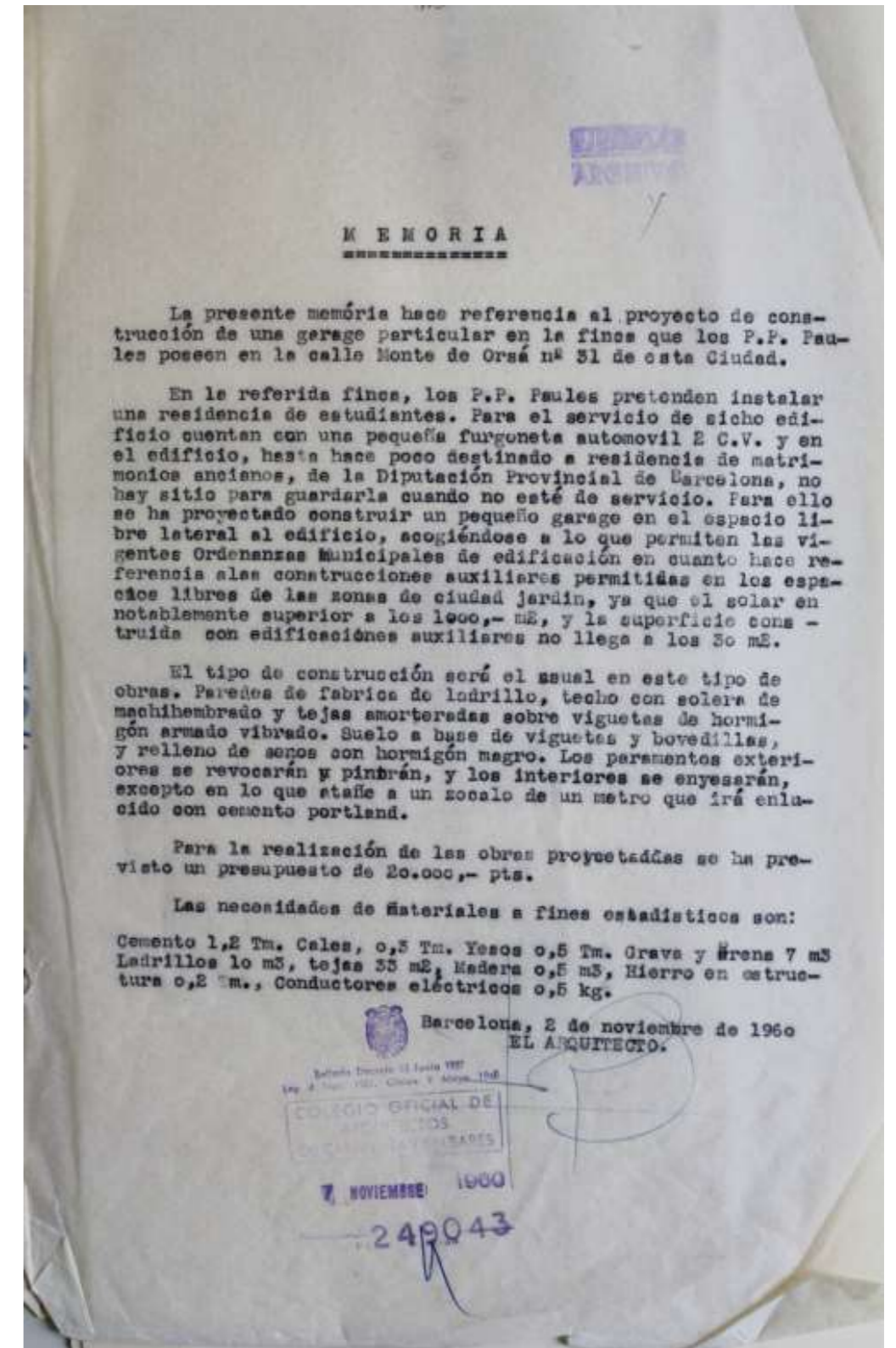
Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

Registre: Antecedents. Carpeta 33.501

Observacions: Reproducció parcial.

- 1960, 2 de novembre. El despatx d'arquitectes Vilardaga Roig presenta la memòria per a la construcció del garatge adossat a la façana nord de la residència dels Pares Paüls amb la finalitat de guardar-hi el seu Renault 2cv. Els plànols adjunts descriuen un edifici de gairebé 30m² fet amb fàbrica de maó i biguetes de formigó armat. Es preveu un pressupost aproximat de 20.000 ptes.

- 1960, 24 de desembre. L'arquitecte en cap autoritza la realització de la reforma i Jaume Binimelis Oliver, superior dels Pares Paüls, paga 80,54 ptes en drets de permís d'obres.



AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
Agrupación de Servicios Técnicos de Urbanismo y Valoraciones
Servicio de Edificación Particular

33501

N.º R. G. 14394
Fecha 1 dic 1960
N.º S. 7952
N.º A. 33501

Enterado de la anterior instancia, acompañada de planos facultativos, de D. Jaime Benimelis Oliver -Superior de los P.P. presentada al Ayuntamiento el 1 de diciembre 1960 último, por la que solicita permiso para

Const. garaje particular

en la finca n.º 31-33 de C/ del Monte de Orta

Atendido que las obras solicitadas se adaptan a las prescripciones de las Ordenanzas Municipales vigentes.

Este Servicio opina procede conceder el correspondiente permiso, de acuerdo con la solicitud y proyecto presentados, previo el pago de los derechos que se fijan en la adjunta hoja de liquidación, y con estricta sujeción a las condiciones generales insertas al dorso y demás disposiciones de las Ordenanzas Municipales y Fiscales y acuerdos del Ayuntamiento, que le sean aplicables, y a la legislación vigente en materia de precauciones y accidentes en las obras, así como a las condiciones especiales que a continuación se indican:

1.º Mientras duren las obras, se colocará delante de ellas una cerca de precaución de 2'50 metros de altura mínima y separada _____ metros de la fachada a _____ y _____ metros de la fachada a _____

Barcelona, 24 de XII de 1960
El Arquitecto Jefe del Servicio,

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
Agrupación de Servicios Técnicos de Urbanismo y Valoraciones
SERVICIO DE EDIFICACIÓN PARTICULAR

Expediente adm. n.º. Año
33501 N.º R. G. 14394
Fecha 1 dic 1960
N.º S. 7952
N.º A. 33501

Empleamiento de las obras: de Orta n.º 31-33
Categoría del mismo: C/ del Monte

Liquidación de Derechos de Permiso de Obras

solicitado por D. Jaime Benimelis Oliver -Superior de los P.P.
con domicilio en C/ Provença 212
en instancia de 2 de Noviembre de 1960

Part.	CONCEPTO	Cantidad	Derechos por unidad	Pesetas	Cts.
1	Const. garaje particular				
2	obra nueva. tp. garaje	m ² 29'29	250	7322	
3	Reconocimiento	m ² 29'29	0'25	732	
				8054	
TOTAL				8054	

Tot = 7'50 pts

OBSERVACIONES:

Fecha 24 XII 1960

Revisado	Revisado	Cal. Oper.	Módulo
⊕			⊕
FECHA	FECHA	FECHA	FECHA
21.12.60			1/1

Doc. 26

Descripció: Referente a la finca calle Monte de Orsa (construcció de tanca perimetral)

Data: 1962

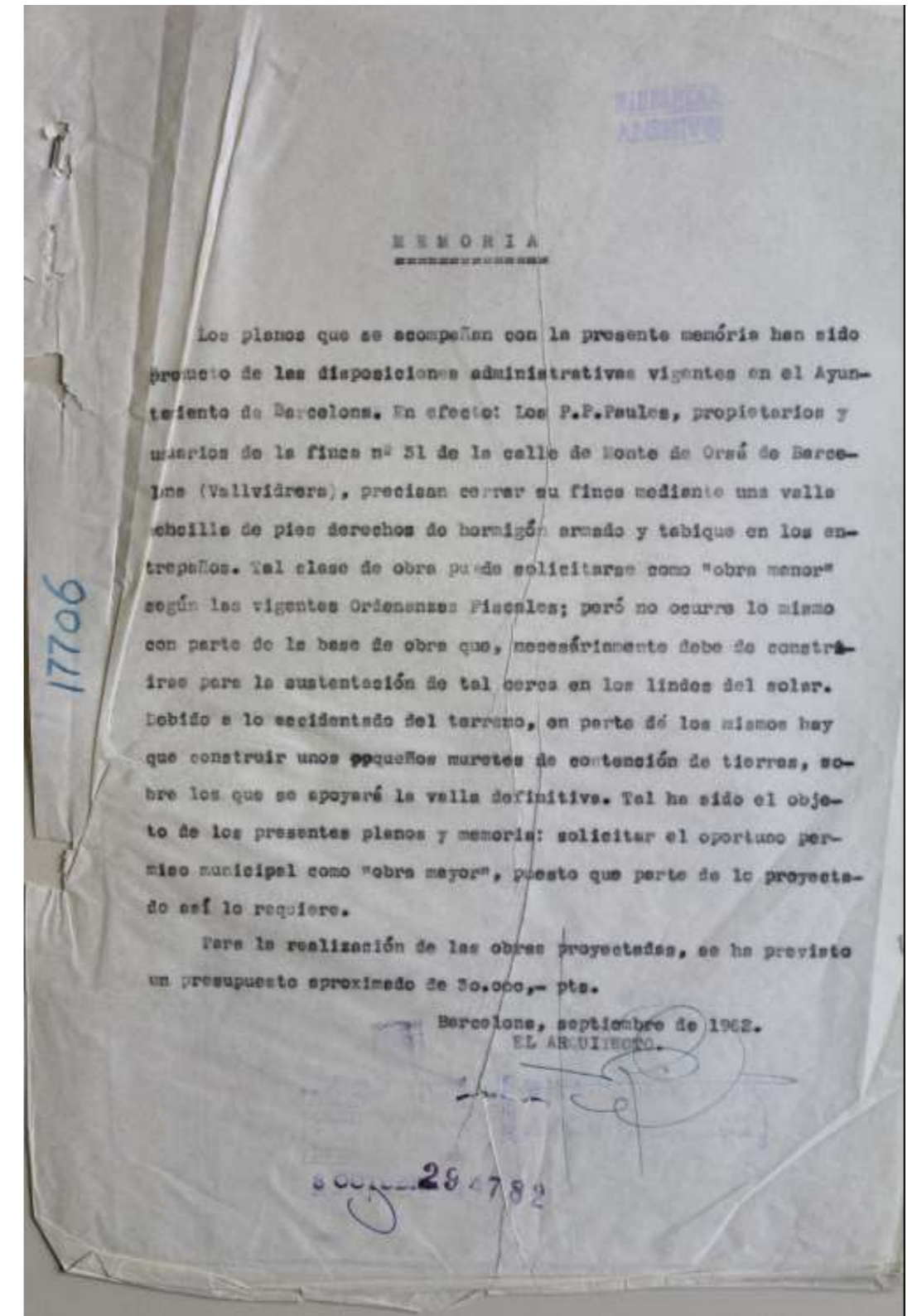
Autor: Vilardaga Roig, arquitecte.

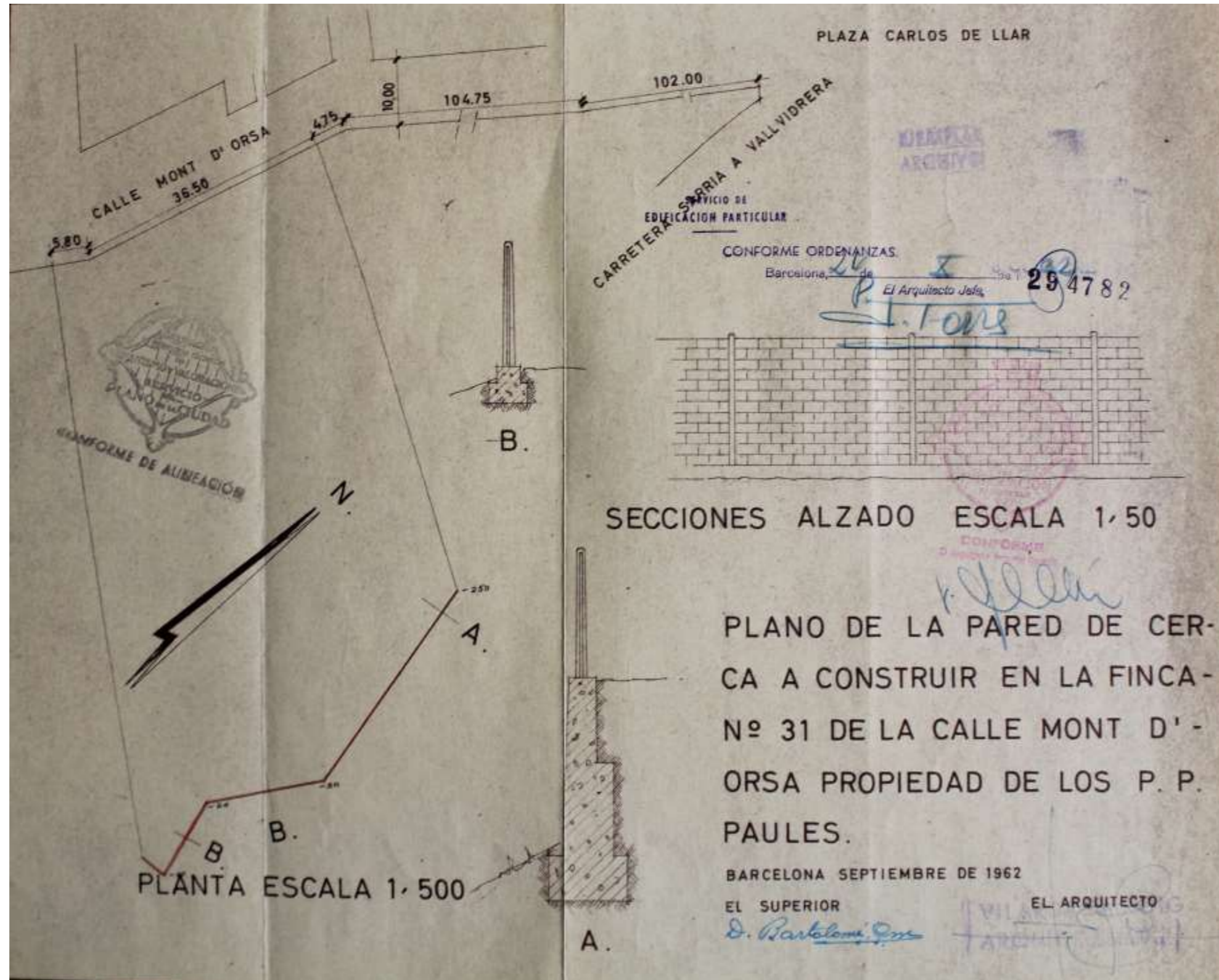
Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

Registre: Antecedents. Carpeta 33.501

Observacions: Reproducció parcial.

- 1962, setembre. El despatx d'arquitectes Vilardaga Roig presenta la memòria per a la construcció dels murs de contenció de terres i la tanca que delimita la finca pel seu flanc est, encara existent en l'actualitat. Els plànols adjunts descriuen uns murs de contenció de formigó sobre els que reposa una tanca feta de puntals de formigó armat i envanets de totxana. Es preveu un pressupost aproximat de 30.000 ptes.
- 1962, 13 de desembre. L'arquitecte en cap autoritza la realització de la reforma i David Bartolomé San Millá, superior dels Pares Paüls, es troba exempt del pagament de drets de permís d'obres.





AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
Agrupación de Servicios Técnicos de Urbanismo y Valoraciones
Servicio de Edificación Particular

33501

N.º R. G. 11576
Fecha 2/11/62
N.º S. 16134
N.º A. 33501

Enterado de la anterior instancia, acompañada de planos facultativos, de D. Lamir Bartolomé San Nolla Segura de los R.R. P.P. Buenos presentada al Ayuntamiento el 2 de 11 último, por la que solicita permiso para pared de cierre y muro contenedor

en la finca n.º 31-33 de cf. Monte de Ossa

Atendido que las obras solicitadas se adoptan a las prescripciones de las Ordenanzas Municipales vigentes.

Este Servicio opina procede conceder el correspondiente permiso, de acuerdo con la solicitud y proyecto presentados, previo el pago de los derechos que se fijan en la adjunta hoja de liquidación, y con estricta sujeción a las condiciones generales insertas al dorso y demás disposiciones de las Ordenanzas Municipales y Fiscales y acuerdos del Ayuntamiento, que le sean aplicables, y a la legislación vigente en materia de precauciones y accidentes en las obras, así como a las condiciones especiales que a continuación se indican:

1.º Mientras duren las obras, se colocará delante de ellas una cerca de precaución de 2'50 metros de altura mínima y separada metros de la fachada a y metros de la fachada a

Barcelona, 13 de 12 de 1962
El Arquitecto Jefe del Servicio.

7/12/62

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
AGrupación de Servicios Técnicos de Urbanismo y Valoraciones
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULAR

Expediente adm. núm. 624766 Año

33501

N.º R. G. 11576
Fecha 2/11/62
N.º S. 16134
N.º A. 33501

Emplazamiento de las obras: cf. Monte de Ossa 31-33

Categoría del mismo: 8º

Liquidación de Derechos de Permiso de Obras

solicitado por L. Lamir Bartolomé San Nolla Segura de los R.R. P.P.
con domicilio en cf. Monte de Ossa 31 Buenos
en instancia de 2º de 7 de 1962

Part.	CONCEPTO	Cantidad	Derechos por unidad	Pasivos	Cts.
	<u>Construcción cerca interior solar</u>				
TOTAL					

OBSERVACIONES:

Fecha 13/12/62

Reductor	Revisor	Con. Oper.	Abogado
✗			✓
FECHA	FECHA	FECHA	FECHA
<u>1962</u>	<u>11</u>	<u>11</u>	<u>11</u>

Doc. 27

Descripció: Expediente de permiso a Hijas de la Caridad de San Vicente de Paul para reforma edificio residencia ancianos

Data: 1974, desembre

Autor: Despatx Farré-Escofet – de la Fuente – Rabassa Arquitectes

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

Registre: Obres Particulars. Expedient 750496

Observacions: Reproducció parcial.

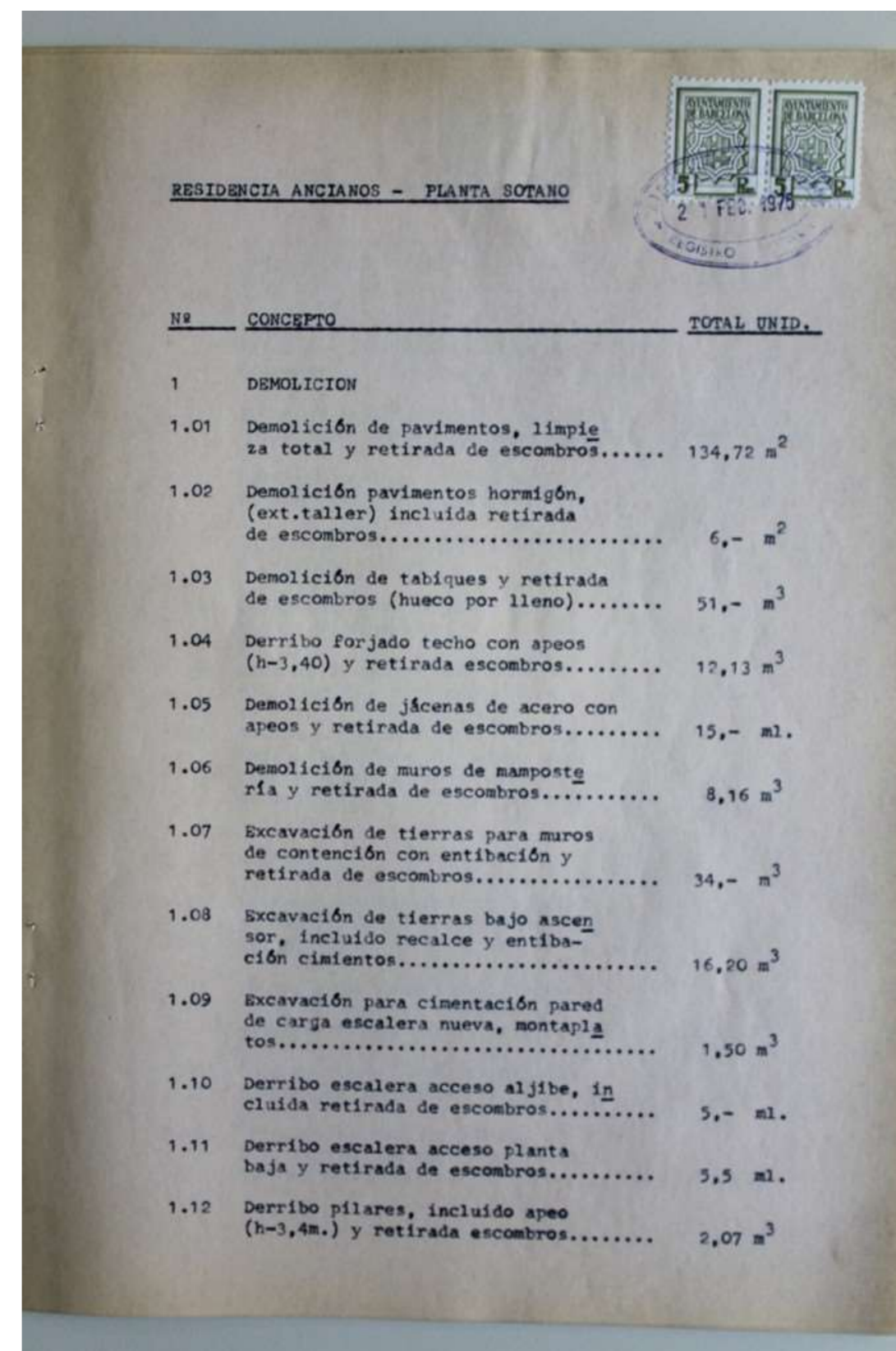
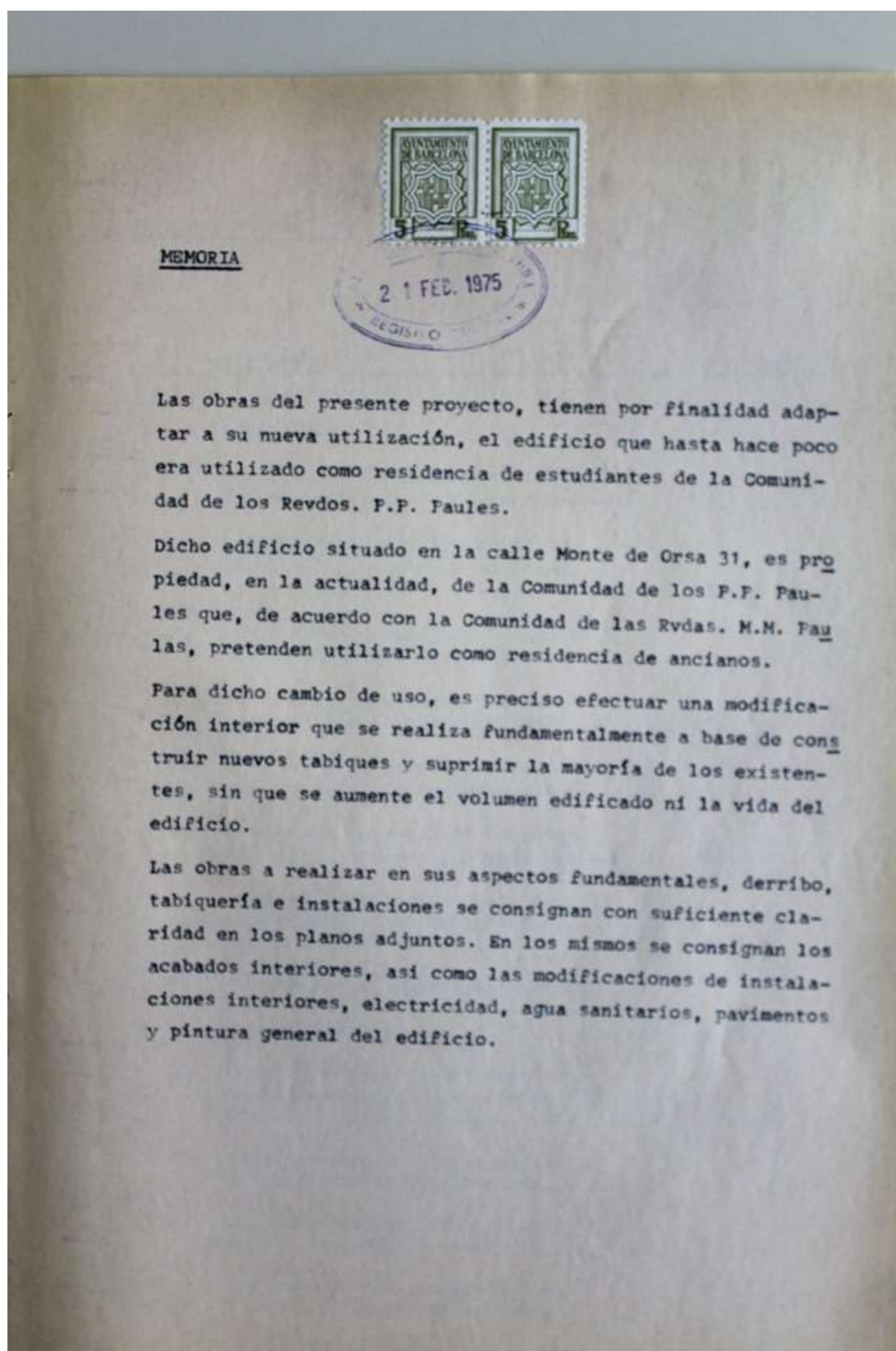
- 1974, desembre. El despatx d'arquitectes R. Farré Escofet, E. De la Fuente i P. Rabassa presenten la memòria per a la reforma integral de l'edifici, que ha de passar de ser una residència d'estudiants de la comunitat dels Pares Paüls a una residència geriàtrica dirigida per una comunitat de monges de la mateixa congregació. Es tracta d'obres de gran abast que impliquen la demolició i recomposició d'estances en totes les plantes de l'edifici, així com la refacció d'instal·lacions d'electricitat i aigua d'acabats interiors de pintura i paviments.

Si es llegeix amb detall la memòria es consigna la demolició d'envans, pilars i murs, així com la supressió d'alguns forjats i la substitució dels paviments hidràulics per l'actual terratzo Vibrazolit. També es preveu la substitució de l'escala vers la planta soterrani i la seva refonamentació. A més, es fa esment a la substitució integral de les cuines i sanitaris i es refereixen intervencions en els acabats exteriors i en les fusteries d'algunes estances.

Es parteix d'un elevat pressupost d'11.409.129 ptes, el que, sumat a la informació que donen els plànols adjunts, permet afirmar que aquesta obra tingué un impacte enorme en l'edifici original. Es pot afirmar que, pel que fa els interiors, l'antic Hotel Buenos Aires adopta la seva imatge i estructura actuals en aquesta enorme intervenció.

En aquesta fitxa adjuntem el complet conjunt de plànols que acompanya la memòria, que compren tres jocs: en el primer s'indica en groc totes les estructures a enderrocar; en el segon s'indica en vermell totes les estructures a construir; en el tercer s'hi senyalitzen totes les instal·lacions noves.





Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1.13	Derribo pared de carga, ampliación de vano y retirada de escombros (con apeo).....	5,50 m ³
1.14	Derribo muro contención (paso asensor) y retirada de escombros con apeos y apuntalamientos.....	9,52 m ³
1.15	Arranque instalaciones y retirada caldera (valoración materiales)....PARTIDA ALZADA	
1.16	Limpieza suelo y extensión 10 cm. macadam + 10 cm. hormigón.....	128,92 m ²
1.17	Excavación zanjas para albañales y retirada tierras.....	5,52 m ³
1.18	Excavación para arquetas y retirada de tierras.....	0,64 m ³
1.19	Excavación zanjas para empalme red general y retirada tierras.....	21,60 m ³
1.20	Colocación albañales en zanjas, incluido relleno de tierras para cierre de los muros y solera de hormigón.....	113,- ml.
2	HORMIGON	
2.01	Relleno de cimientos con hormigón prefabricado (6'bk=160 Kg/cm ²) adicionado de un 35 % de piedra.....	1,50 m ³
2.02	Hormigón ciclópeo 150 Kg. vertido y apisonado en recalces cimientos.....	3,- m ³
2.03	Losa de 10 cm. de H. en masa de 150 Kg. de cp. (ex.taller).....	6,- m ²
2.04	Hormigón en masa de 200 Kg. de c.p. vertido en nuevos muros con 40 % de piedra.....	16,57 m ³

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
3	ENCOFRADOS	
3.01	Encofrado de techos para forjado cerámico, midiendo superf. total (hueco por lleno).....	30,57 m ²
4	ACERO LAMINADO	
4.01	Kg. de hierro de 18 a 50 cm. IPN con mano de obra (colocados).....	500,- Kg.
4.02	Kg. de hierro de 34 a 60 cm. IPN con embrochamientos y platabandas incluida mano de obra colocación.....	1.438,- Kg.
5	FABRICA DE LADRILLO	
5.01	Fabr. ladrillo con mortero c.p. paredes de carga.....	17,- m ²
5.02	Tabique de ladrillo hueco de 1/4 tomado con yeso en las diversas hiladas, excepto las 2 primeras que irán tomadas con mortero de c.p. (hueco por lleno).....	76,50 m ²
5.03	Tapiado vanos ladrillo hueco, tomado con yeso y c.p.....	1,63 m ³
5.04	Formación escalera con tabiquillos conejeros y machihembrado, incluido acabado (ver detalle adjunto).....PARTIDA ALZADA	
6	ALBAÑILERIA	
6.01	Pavimento Vibrazolit pulido 30x30 Suministro y colocación.....	97,20 m ²
6.02	Pavimento Vibrazo Industrial 30x30. Suministro y colocación.....	30,92 m ²
6.03	Suministro y colocación zócalo mármol.....	133,- ml.

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
6.04	Repicado paredes ext. incluida retirada de escombros.....	72,50 m ²
6.05	Enyesado tabiquería.....	66,70 m ²
6.06	Arista de yeso en cantoneras verticales (incluidos cantos verticales metálicos).....	408,- ml.
6.07	Enyesado de techos.....	128,12 m ²
6.08	Entregas de paredes y techos a canto entrante vivo regleado.....	133,- ml.
6.09	Alicatado con azulejos 10x20 sobre revoco y tomados con mortero c.p. (blancos), incluido repicado y revoco.....	103,80 m ²
6.10	Pintura al plástico, incluido enyesado.....	323,- m ²
6.11	Pintura al plástico techos.....	128,12 m ²
7	CARPINTERIA TALLER	
7.01	Puerta marco tabique, incluidos herrajes y cerraduras..70x210.....	3,- ud.
	90x210.....	1,- ud.
	100x210.....	1,- ud.
7.02	Puerta balconera marco duella (según detalle).....	1,- ud.
7.03	Repaso carpintería exterior.....	PARTIDA ALZADA

NOTA: Se entiende que el suministro de materiales incluye: transporte, carga, descarga y pérdidas.

RESIDENCIA ANCIANOS - PLANTA BAJA

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1	DEMOLICIONES	
1.01	Demolición de pavimentos, limpieza total y retirada de escombros.....	162,- m ²
1.02	Demolición pavimento hormigón (e=10cm.) y retirada escombros.....	53,11 m ²
1.03	Derribo forjado techos con apeos (h=3,40) y retirada escombros.....	8,03 m ³
1.04	Demolición de tabiques y retirada escombros (hueco x lleno).....	39,10 m ³
1.05	Derribo pared fca. ladrillo, apertura de vanos con apeos y retirada de escombros.....	0,63 m ³
1.06	Arranque de instalaciones y retirada de escombros.....	PARTIDA ALZADA
1.07	Arranque y retirada sanitarios.....	PARTIDA ALZADA
1.08	Derribo de chimenea y campana en cocina y retirada de escombros.....	PARTIDA ALZADA
1.09	Derribo banco en cocina y retirada de escombros.....	13,50 ml.
1.10	Excavación de zanjas para albañales y retirada y transporte de escombros.....	45,60 m ³
1.11	Arquetas.....	20,- ud.
2	ACERO LAMINADO	
2.01	Kg. hierro en IPN (18-50 cm) con embrochalamientos, platabandas, incluida mano obra y colocación.....	500,- Kg.

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
3	FABRICA DE LADRILLO	
3.01	Fca. de ladrillo mortero c.p. (ascensor y montaplatos).....	4,08 m ³
3.02	Fca. de ladrillo mortero yeso y c.p. en dos hiladas tapiado vanos.....	1,76 m ³
3.03	Tabique ladrillo hueco 1/4 toma do con yeso en las diversas hila das excepto las dos primeras toma das con mortero cp. (huecoxlleno).....	44,20 m ³
4	ALBAÑILERIA	
4.01	Pavimento Vibrazolit Pulido 30 x 30. Suministro y colocación.....	153,97 m ²
4.02	Pavimento Vibrazolit 30 x 30 Suministro y colocación.....	53,11 m ²
4.03	Suministro y colocación zóca- lo mármol.....	152,- ml.
4.04	Aristas de veso en cantoneras, incluido canto metálico.....	420,- ml.
4.05	Formación cielos rasos toda la planta.....	153,97 m ²
4.06	Entrega de paredes y techos a canto entrante vivo regleado.....	150,- ml.
4.07	Alicatado con azulejos 10 x 20 (blancos) sobre revoco y tomados con mortero cp., incluido revoco y re picado si es necesario.....	139,40 m ²
4.08	Pintura al plástico, incluida lim pieza de lo existente.....	377,40 m ²
4.09	Enyesado tabiquería.....	88,40 m ²
4.10	Escalera caracol.....	VER DETALLE
4.11	Formación entrada.....	VER DETALLE

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
5	CARPINTERIA TALLER	
5.01	Puertas marco tabique 80x210..... (2 hojas) 120x210.....	6,- ud. 1,- ud.
5.02	Armarios cocina (ver detalle).....	PARTIDA ALZADA
5.03	Repaso carpintería existente.....	PARTIDA ALZADA
5.04	Puerta montaplatos.....	1,- ud.
6	CERRAJERIA	
6.01	Repaso baranda-reja exterior entrada.....	PARTIDA ALZADA
7	SANITARIOS Y VARIOS	
7.01	Lavavos..... Inodoros.....	2,- ud. 1,- ud.
7.02	Fregadero 2 senos acero inox.....	2,- ud.
7.03	Mármoles en cocina.....	5,16 m ²
7.04	Chimenea cocina.....	1,- ud.

RESIDENCIA ANCIANOS - PLANTA PRIMERA

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1	DEMOLICIONES	
1.01	Demolición pavimentos, limpieza total y retirada de escombros.....	228,15 m ²
1.02	Demolición de tabiques y retirada de escombros (hueco x lleno).....	119,85 m ³
1.03	Derribo forjado techos con apeo (n=3,40) y retirada escombros.....	2,- m ³
1.04	Derribo pared fca. ladrillo apertura de vanos y retirada de escombros, con apeos.....	0,74 m ³
1.05	Arranque instalaciones y retirada de escombros.....	PARTIDA ALZADA
1.06	Arranque sanitarios, incluida retirada.....	PARTIDA ALZADA
2	ACERO LAMINADO	
2.01	Kg. hierro en IPN de 18-50 cm. con con embrochamientos y platabandas, incluida mano de obra y colocación.....	136,- Kg.
3	FABRICA DE LADRILLO	
3.01	Fca. de ladrillo mortero cp. en ascensor y montaplatos.....	4,08 m ³
3.02	Fca. de ladrillo hueco mortero yeso y cp. 2 hiladas, tapiado vanos.....	0,46 m ³
3.03	Tabique de ladrillo hueco 1/4 tomado con yeso en las diversas hiladas excepto las 2 primeras que irán con mortero cp (hueco x lleno)....	333,20 m ²

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
4	ALBAÑILERIA	
4.01	Pavimento terrazo Vibrazolit Pulido 30 x 30. Suministro y colocación.....	220,37 m ²
4.02	Suministro y colocación zócalo mármol.....	258,- ml.
4.03	Aristas de yeso en cantoneras verticales (incluidos cantos metálicos).....	170,- ml.
4.04	Enyesado de techos.....	220,37 m ²
4.05	Entregas de paredes y techos a canto entrante vivo regleado.....	57,80 ml.
4.06	Alicatado con azulejos 10 x 20 (blancos) sobre revoco y tomados con mortero cp., incluido revoco.....	261,80 m ²
4.07	Pintura al plástico, incluida limpieza.....	639,20 m ²
4.08	Cielos rasos en toda la planta (+ bajos).....	220,37 m ²
4.09	Pintura al plástico techos.....	220,37 m ²
4.10	Enyesado tabiquería nueva.....	333,20 m ²
5	CARPINTERIA TALLER	
5.01	Puerta marco tabique, incluidos herrajes y cerraduras: 60 x 210.....	15,- ud.
	120 x 210.....	1,- ud.
	80 x 210.....	17,- ud.
5.02	Puertas armarios 4 hojas de 0,40.....	7,- ud.
5.03	Interior de armarios.....	7,- ud.
5.04	Repaso carpintería existente.....	PARTIDA ALZADA

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
6	SANITARIOS	
6.01	Lavabos.....	10,- ud.
	Bidés.....	1,- ud.
	Indodoros.....	7,- ud.
	Duchas.....	3,- ud.
	Gardas.....	1,- ud.

RESIDENCIA ANCIANOS - PLANTA SEGUNDA

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1	DEMOLICIONES	
1.01	Demolición pavimentos, limpieza total y retirada de escombros.....	357,93 m ²
1.02	Demolición de tabiques y retirada de escombros (hueco x lleno).....	120,70 m ³
1.03	Derribo forjado techo con apeo (h=3,40) y retirada escombros.....	2,- m ³
1.04	Derribo pared fca. ladrillo, apertura vanos con apeos y retirada de escombros.....	2,78 m ³
1.05	Arranque de instalaciones y retirada de escombros.....	PARTIDA ALZADA
1.06	Arranque sanitarios y retirada.....	PARTIDA ALZADA
2	ACERO LAMINADO	
2.01	Kg. hierro en IPN (18-50 cm.) con embrochamientos y platabandas, incluida mano de obra y colocación....	405,- Kg.
3	FABRICA DE LADRILLO	
3.01	Fca. ladrillo mortero cp. ascensor y montaplatos.....	4,08 m ³
3.02	Fca. ladrillo mortero yeso y cp. en 2 hiladas tapiado vanos.....	1,09 m ³
3.03	Tabique ladrillo hueco 1/4 tomado con yeso en las diversas hiladas, excepto las 2 primeras tomadas con mortero cp. (hueco x lleno).....	246,50 m ³

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
3.04	Formación de escalera con tabiques conejeros y machihembrado.....	3,80 ml.
4	ALBAÑILERIA	
4.01	Pavimento Vibrazolit Pulido 30x30 Suministro y colocación.....	349,90 m ²
4.02	Suministro y colocación zócalo mármol.....	444,- ml.
4.03	Enyesado tabiquería nueva.....	493,- m ²
4.04	Aristas de yeso en cantoneras verticales (incluidos cantos metálicos).....	163,9 ml.
4.05	Enyesado techos.....	220,37 m ²
4.06	Entrega de paredes y techos a canto entrante vivo regleado.....	450,- ml.
4.07	Alicatado con azulejos 10x20 (blancos) sobre revoco y tomados con mortero cp., incluido revoco.....	267,70 m ²
4.08	Pintura al plástico sobre enyesado.....	1.258,- m ²
4.09	Bajar cielos rasos toda la planta.....	220,37 m ²
4.10	Pintura al plástico techos.....	220,37 m ²
5	CARPINTERIA TALLER	
5.01	Puertas marco tabique: 60 x 210.....	15,- ud.
	70 x 210.....	6,- ud.
	80 x 210.....	16,- ud.
5.02	Fuente dos hojas y cristalera.....	1,- ud.

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
5.03	Interior armarios.....	15,- ud.
5.04	Repaso carpintería existente.....	PARTIDA ALZADA
6	CERRAJERIA	
6.01	Baranda escalera con pasamanos y practicable.....	38,- ml.
6.02	Reposo barandas balcones.....	PARTIDA ALZADA
7	SANITARIOS	
7.01	Lavabos.....	19,- ud.
	Bidets.....	2,- ud.
	Inodoros.....	8,- ud.
	Duchas.(plato).....	9,- ud.
	Gardas.....	1,- ud.
	Bañeras.....	1,- ud.

RESIDENCIA ANCIANOS - PLANTA TERCERA

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1	DEMOLICIONES	
1.01	Demolición pavimentos, limpieza y retirada de escombros.....	316,07 m ³
1.02	Demolición de tabiques y retirada de escombros (hueco x lleno).....	142,80 m ³
1.03	Derribo pared fca. ladrillo, apertura vanos con apeos y retirada de escombros.....	6,30 m ³
1.04	Arranque de instalaciones y retirada de escombros.....	PARTIDA ALZADA
1.05	Arranque y retirada sanitarios.....	PARTIDA ALZADA
1.06	Derribo escalera y peldaños y retirada de escombros.....	2,50 ml.
2	ACERO LAMINADO	
2.01	Kg. hierro en IPN de 18-50 cm. con embrochalamientos y platabandas incluida mano de obra y colocación.....	483,- Kg.
3	FABRICA DE LADRILLO	
3.01	Fca. de ladrillo mortero cp. (asensor, montaplatos y solarium).....	6,63 m ³
3.02	Tabique de ladrillo hueco 1/4 to mado con yeso en las diversas hiladas, excepto las 2 primeras que irán con mortero de cp (hueco por lleno).....	248,20 m ³

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
3.03	Fca. de ladrillo hueco mortero yeso y cp. 2 hiladas (capiado) vanos.....	2,78 m ³
3.04	Formación escalera, tabiques con jeros y rasilla doble (entrada).....	6,- ml.
3.05	Formación escalera, tabiques con jeros y rasilla doble.....	1,50 ml.
4	ALBAÑILERIA	
4.01	Pavimento Vibrazolit pulido 30x30 Suministro y colocación.....	236,40 m ³
4.02	Suministro y colocación zócalo mármol.....	357,- ml.
4.03	Enyesado tabiquería nueva.....	496,40 m ²
4.04	Aristas yeso en cantoneras verticales, incluido canto metálico.....	161,- ml.
4.05	Enyesado techos.....	236,40 m ²
4.06	Entrega de paredes y techos a canto entrante vivo regleado.....	357,- ml.
4.07	Alicatado con azulejos 10x20 (blancos) sobre revoco y tomados con mortero cp. (incluido revoco.....	343,70 m ²
4.08	Pintura al plástico.....	838,10 m ²
4.09	Bajar cielos rasos toda la planta.....	236,40 m ²
4.10	Pintura al plástico techos.....	236,40 m ²
5	CARPINTERIA TALLER	
5.01	Puerta marco tabique, incluidos herrajes y cerraduras:..60 x 210.....	14,- ud.
	130 x 210.....	1,- ud.
	80 x 210.....	13,- ud.

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
5.02	Puertas armarios 4 hojas (0,40): 1,60 x 2,10..... 1,00 x 2,10.....	5,- ud. 4,- ud.
5.03	Interior armarios.....	9,- ud.
5.04	Repaso carpintería existente.....PARTIDA ALZADA	
6	SANITARIOS	
6.01	Lavabos..... Bidets..... Inodoros..... Duchas.....	11,- ud. 2,- ud. 5,- ud. 4,- ud.
7	CERRAJERIA	
7.01	Baranda escalera.....	5,- ml.
8	SOLARIUM	
8.01	Chimenea-hogar.....	2,- ud.
8.02	Fregadero dos senos.....	1,- ud.
8.03	Escalera acceso al tejado Tabiquillo + machihembrado.....	2,50 ud.

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
1	BAJANTES	
1.01	Bajantes exteriores plástico, excepto P. Baja metálica. Colo cación y suministro.....	128,80 ml.
1.02	Bajantes interiores plástico, incluidos enlaces necesarios para desagües de los distintos aparatos....	143,- ml.
1.03	Canalones zinc, incluidos empal- mes con bajantes.....	100,- ml.
1.04	Ventilación para todos los bajantes...PARTIDA ALZADA	
2	PATINEJOS Y VENTILACION	
2.01	Formación patinejos (60x60), pared 0,10, incluido remate en cubierta.....	2,- ud.
2.02	Ventilación en aseos, incluidas rejillas int. y ext.....	9,- ud.
2.03	Arreglo claraboyas existentes en planta 3ª.....PARTIDA ALZADA	
2.04	Levantamiento de tejas y solera y formación de claraboyas (so- larium planta 3ª).....	15,- m ²
2.05	Formación 1 chimenea en plan ta 3ª (solarium).....PARTIDA ALZADA	
3	SELLADOS	
3.01	Sellado juntas fachada.....PARTIDA ALZADA (masilla texsa)	
3.02	Sellado juntas carpintería (masilla texsa).....PARTIDA ALZADA	

Nº	CONCEPTO	TOTAL UNID.
4	ZONA CUBIERTA SOLARIUMM	
4.01	Impromación y barnizado viguetas.....	PARTIDA ALZADA
4.02	Colocación paneles de porexpan o similar entre viguetas.....	PARTIDA ALZADA
5	REPARACIONES CUBIERTA	
5.01	Reparación cubierta-alero esquina.....	PARTIDA ALZADA
6	AYUDAS	
6.01	Ayuda instalaciones nota A	

NOTA: Todos los sanitarios serán SANGRA, modelo PROA, y la grifería ROCA, modelo UNIVERSA.

NOTA A: Se entiende que los repasos de albañilería, yesería, etc. debidos a instalaciones y desperfectos durante la obra están incluidos en esta partida

OBRAS DE ALBAÑILERIA Y AFINES

Descripción por plantas

PLANTA SOTANO

Derribos.	142.000,-
Albañilería	380.000,-
Yesos	110.000,-
Carpintería	51.000,-
TOTAL PLANTA SOTANO	683.000,-

PLANTA BAJA

Derribos.	144.000,-
Albañilería	446.000,-
Yesos	150.000,-
Carpintería	71.000,-
TOTAL PLANTA BAJA	811.000,-

PRIMER PISO

Zona asilo ancianos

Derribos.	47.000,-
Albañilería	405.000,-
Yesos	110.000,-
Carpintería	66.000,-
TOTAL ZONA ASILO ANCIANOS	628.000,-

Zona residencia Paules

Derribos.	124.000,-
Albañilería	527.000,-
Yesos	198.000,-
Carpintería	142.000,-
TOTAL ZONA RESIDENCIA PAULES	991.000,-

<u>PLANTA SEGUNDA</u>	
Derribos.	317.000,-
Albañilería	1.037.000,-
Carpintería	354.000,-
Yesos	269.000,-
TOTAL PLANTA SEGUNDA	1.977.000,-
<u>PLANTA TERCERA</u>	
Derribos.	211.000,-
Albañilería	1.293.000,-
Carpintería	219.000,-
Yesos	324.000,-
TOTAL PLANTA TERCERA	2.047.000,-
<u>CANALONES, BAJANTES Y ALBAÑALES</u>	
Derribos.	124.000,-
Albañilería	164.000,-
Red de Saneamiento.	418.000,-
TOTAL	706.000,-
	7.843.000,-
<u>INSTALACIONES</u>	
Instal. Eléctricas Interior	328.000,-
Acom. y Circos Distrib.	170.000,-
Telefonía Interior.	87.000,-
Pararrayos.	64.000,-
Inst. Fontanería Interior	388.000,-
Acom. y Red Distribución.	93.000,-
Coloc. Aparatos Sanitarios.	172.000,-
Calefacción: Partida 1.	190.000,-
Partida 1 bis.	150.000,-
Partida 2.	198.000,-
Partida 2 bis.	160.000,-



Partida 3.	20.000,-
Partida 4.	410.000,-
Partida 5.	108.000,-
Partida 6.	180.000,-
Partida 7.	15.000,-
TOTAL	2.733.000,-
Montacargas	182.000,-
Ascensor.	651.129,-
TOTAL	833.129,-
	3.566.129,-
<u>TOTAL PESETAS.....11.409.129,-</u>	



Handwritten signature and official stamp of the Ayuntamiento de Barcelona, dated 17 FEB 1975, with the number 817184-85.

EXEMPLES DE EXPEDIENTE

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD ORGANICA DE INICIACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

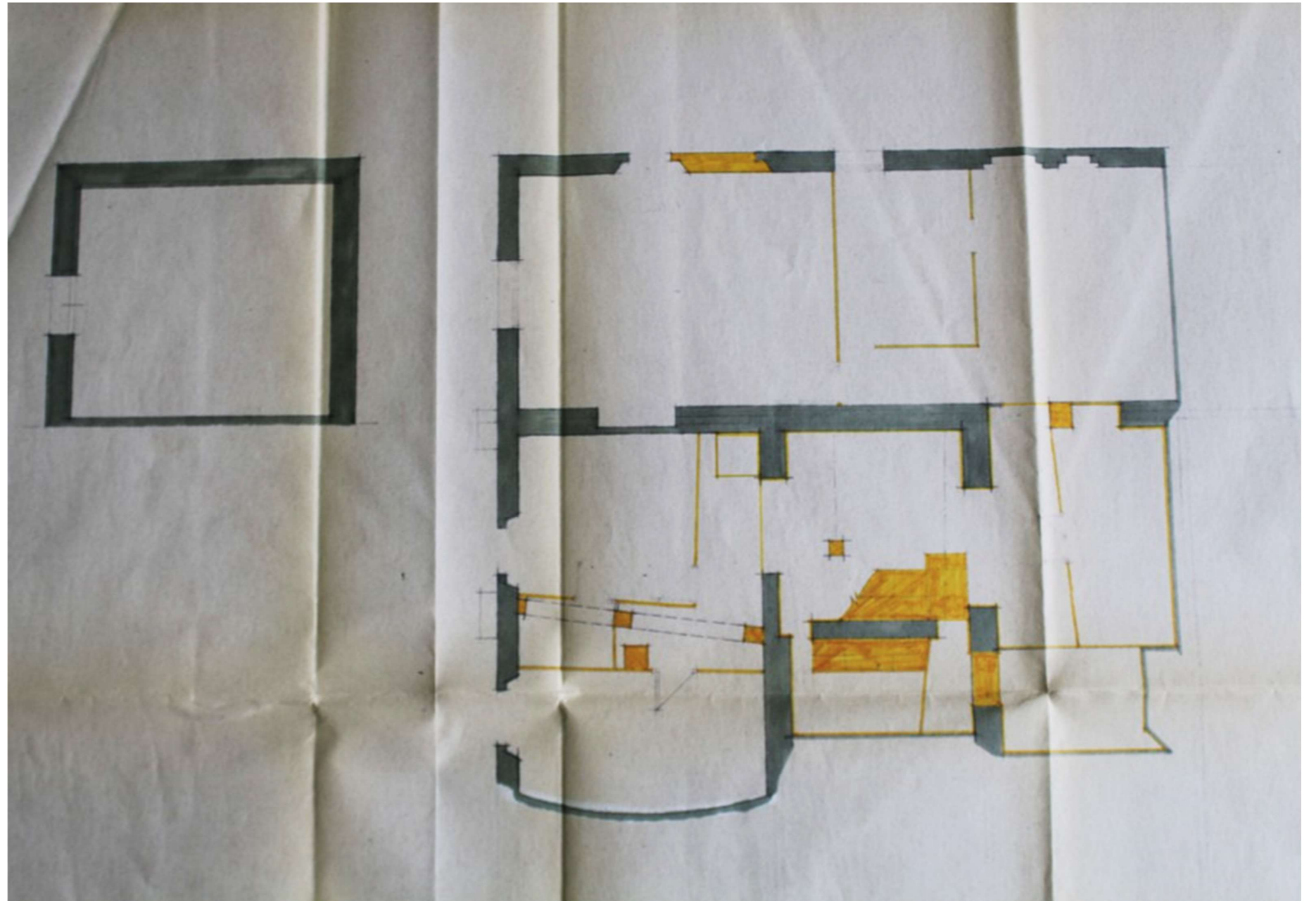
expediente plano escala
39/74 distribución existente 1:50
planta sótano número **10**

fecha dic-74

promotor fdo. *[Signature]* 2 FEB 1975

farréscofet • de la fuente • rabassa arquitectos

barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



ATUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION INDUSTRIAL
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

f. f. f. f. f.

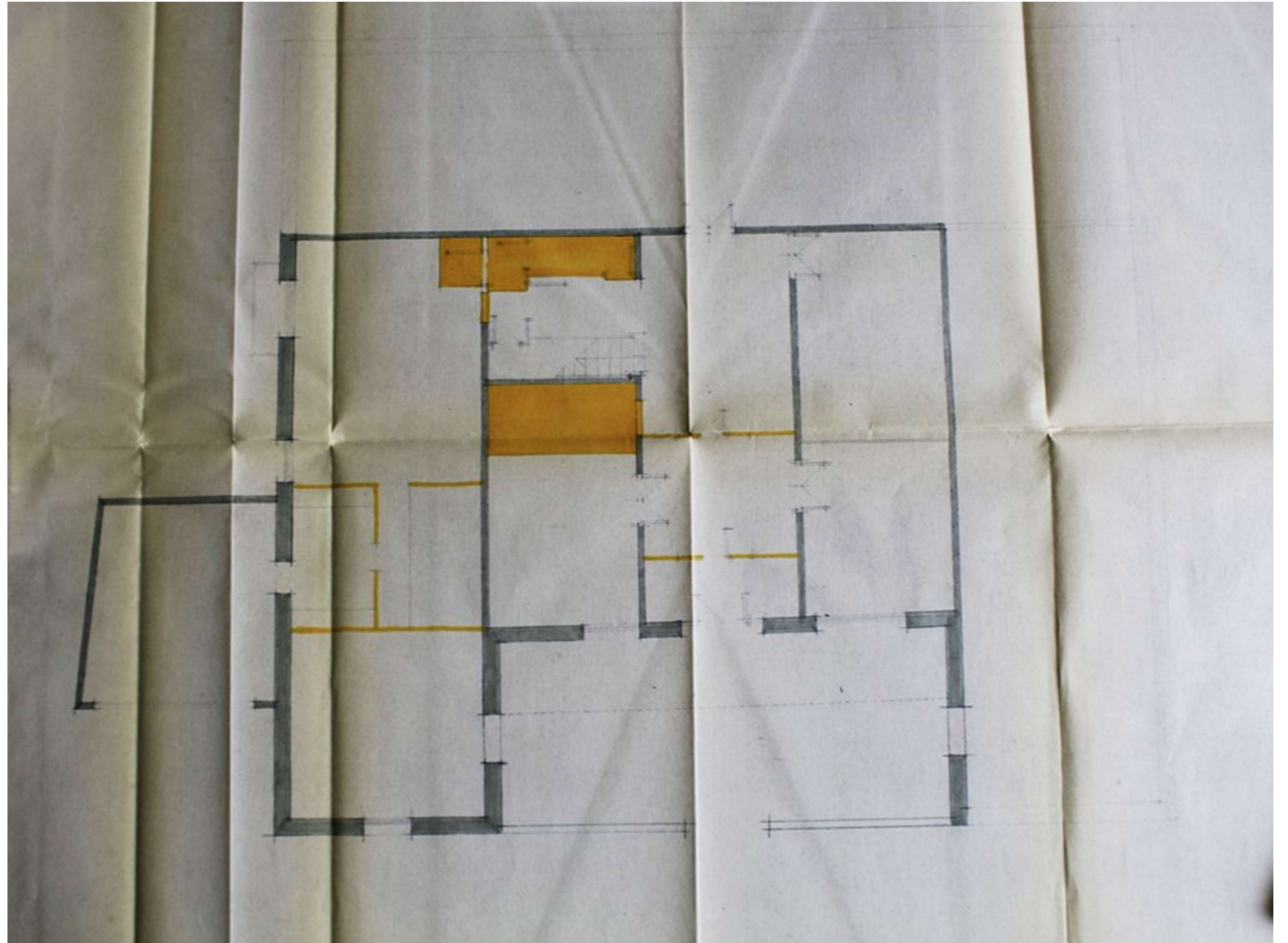
expediente	plano	escala
39/74	distribución existente planta baja	1:50
fecha	número	
dic-74	2D	

17 FEB 1975

promotor fdo. *[Signature]*

farrēscofet • de la fuente • rabassa arquitectos

barcelona - mutaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



EJEMPLAR EXPEDIENTE

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULAR

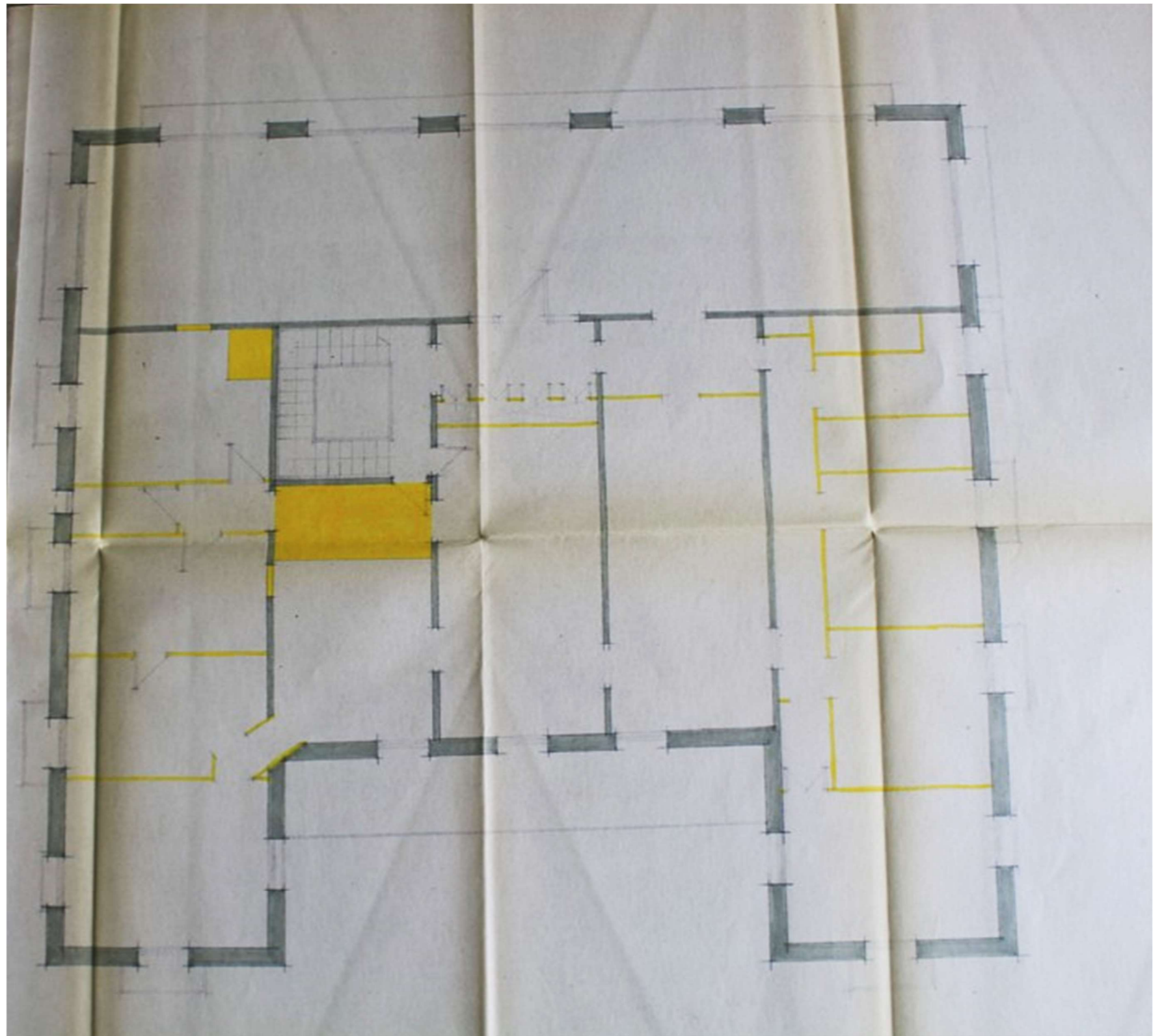
expediente 39/74 plano distribución existente 1ª planta escala 1:50
fecha dic-74 número 3D

817134-85

promotor fdo. *[Signature]*

farrēscófet • de la fuente • rabassa arquitectos

barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



LIEMPLEO EXISTENTE

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULAR

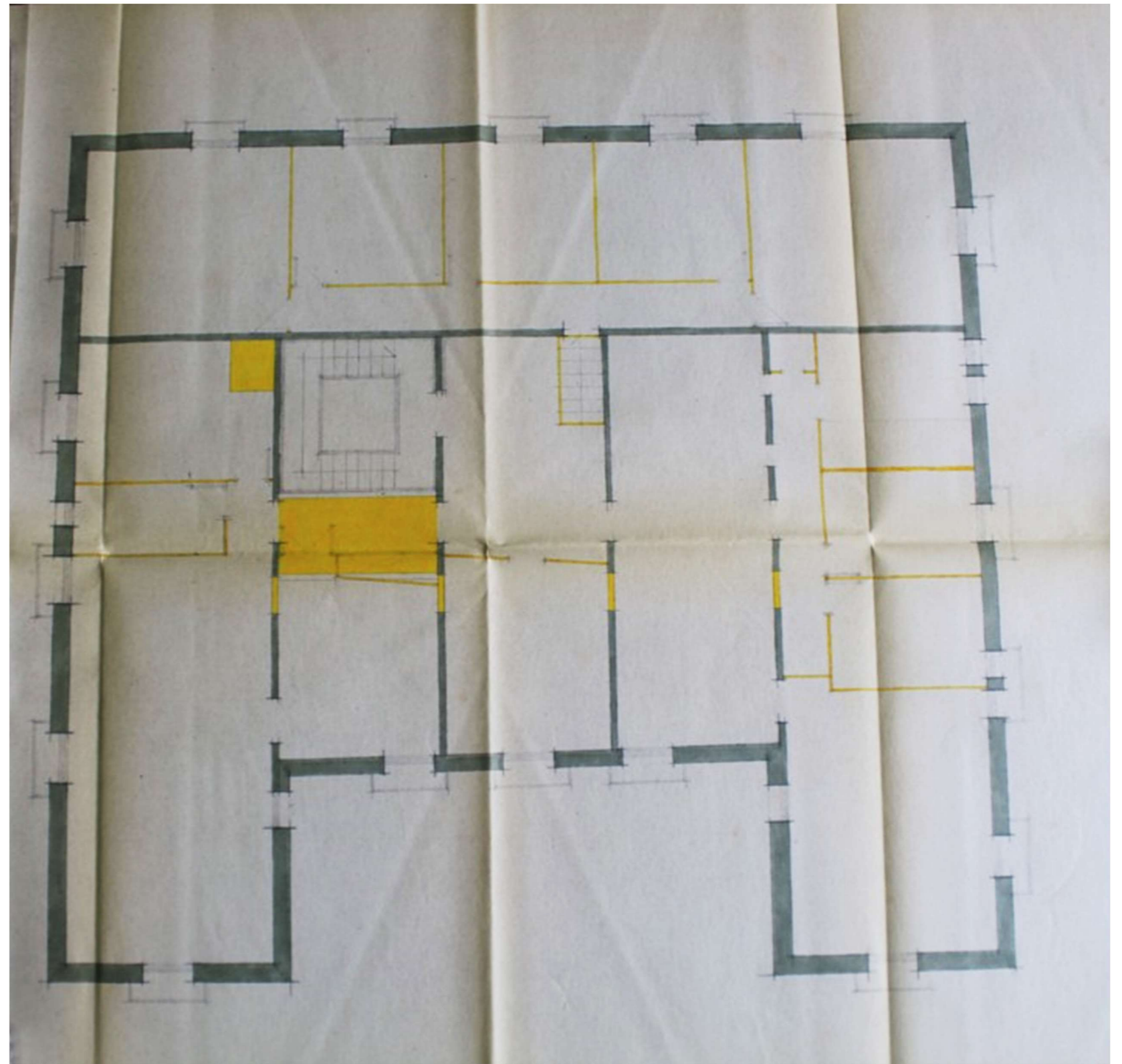
expediente 39/74 plano distribución existente escala 1:50
fecha dic-74 número 4D
2a planta

017184-85

promotor fdo. *[Signature]*

farrerescofet • de la fuente • rabassa
arquitectos

barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



EJEMPLAR ORIGINAL

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

J. J. J.

expediente	plano	escala
39/74	distribución existente 3ª planta	1:50
fecha	número	
dic-74	50	

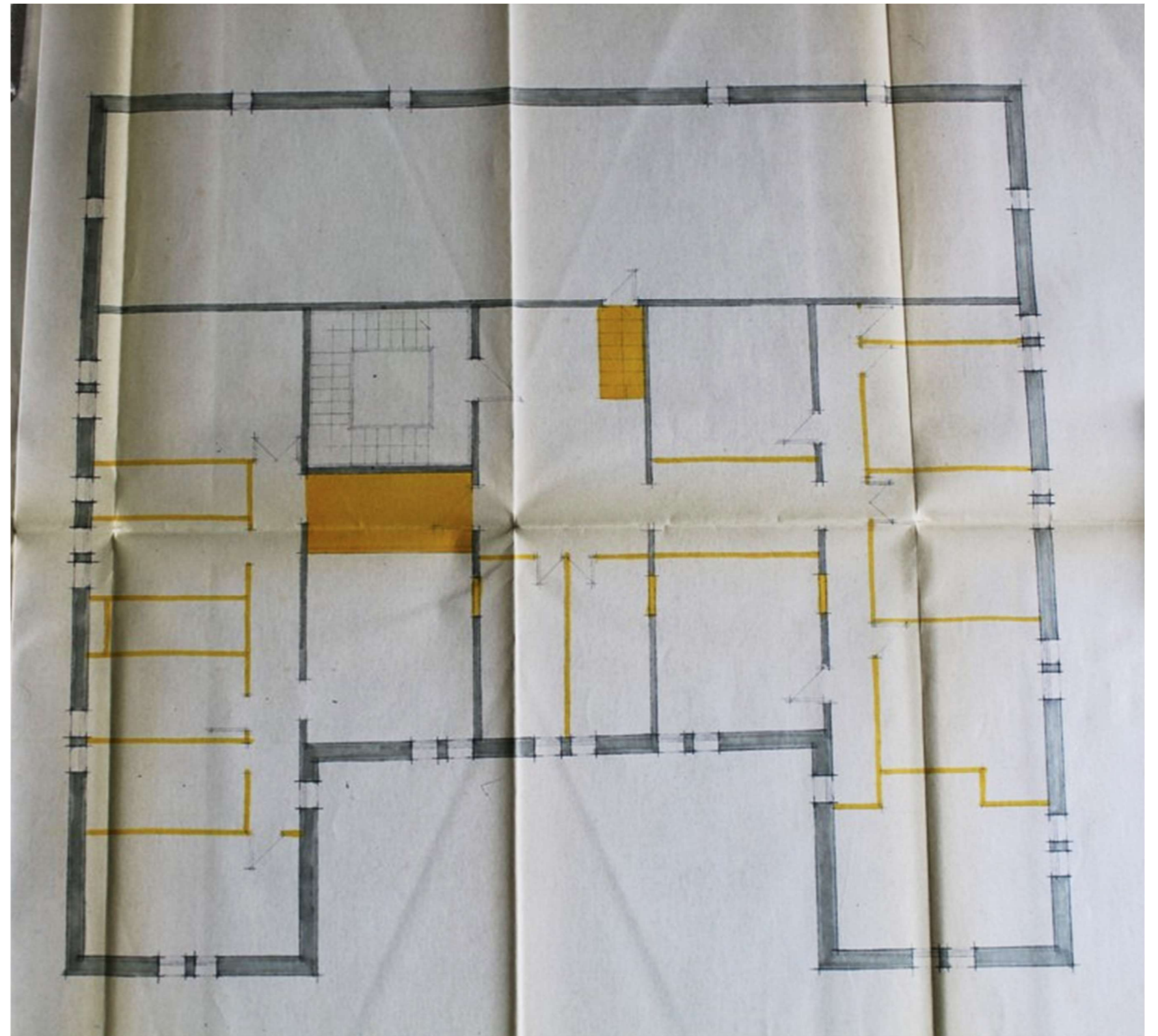
817184-85

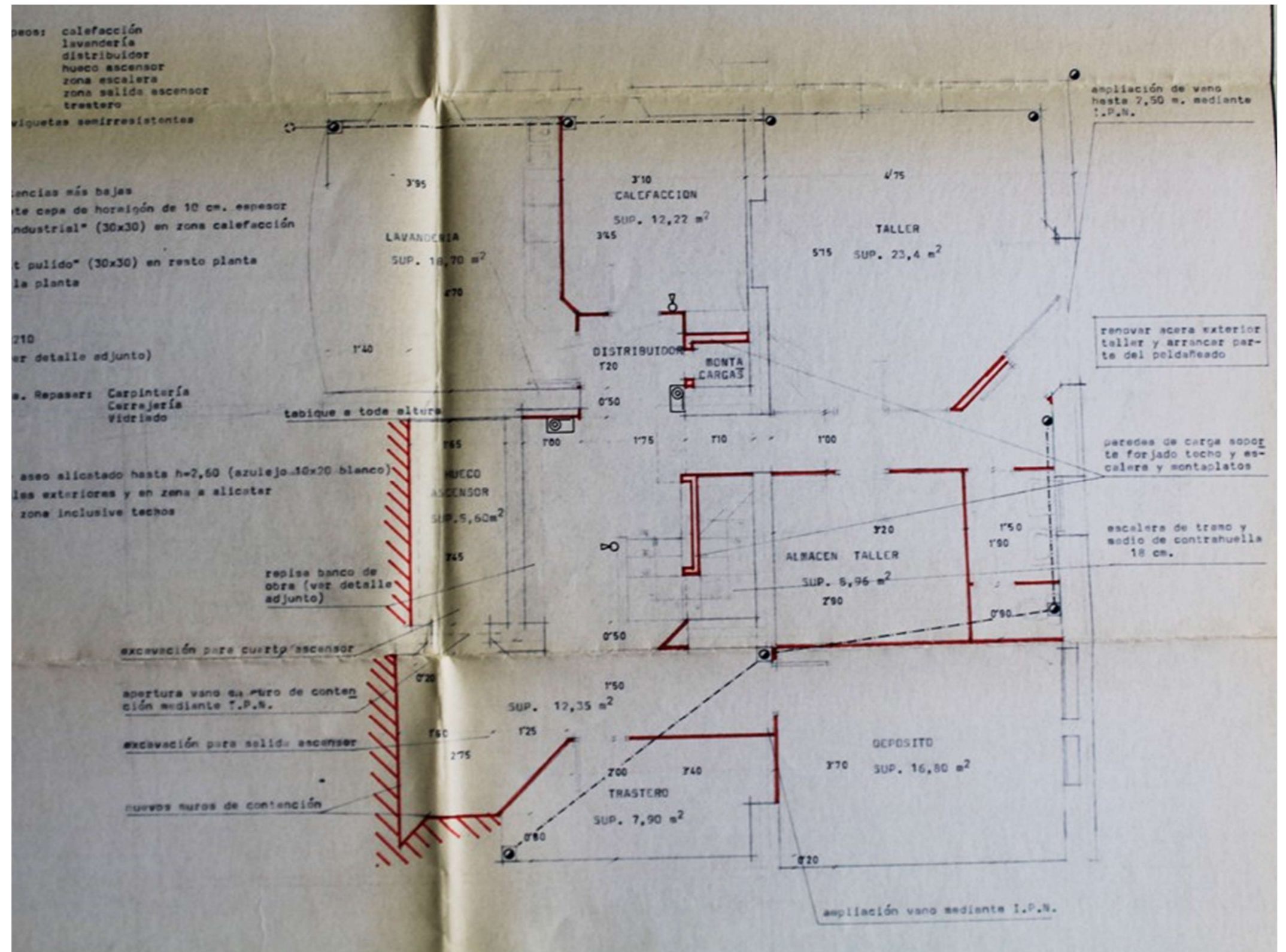
promotor fdo. *La Girona*

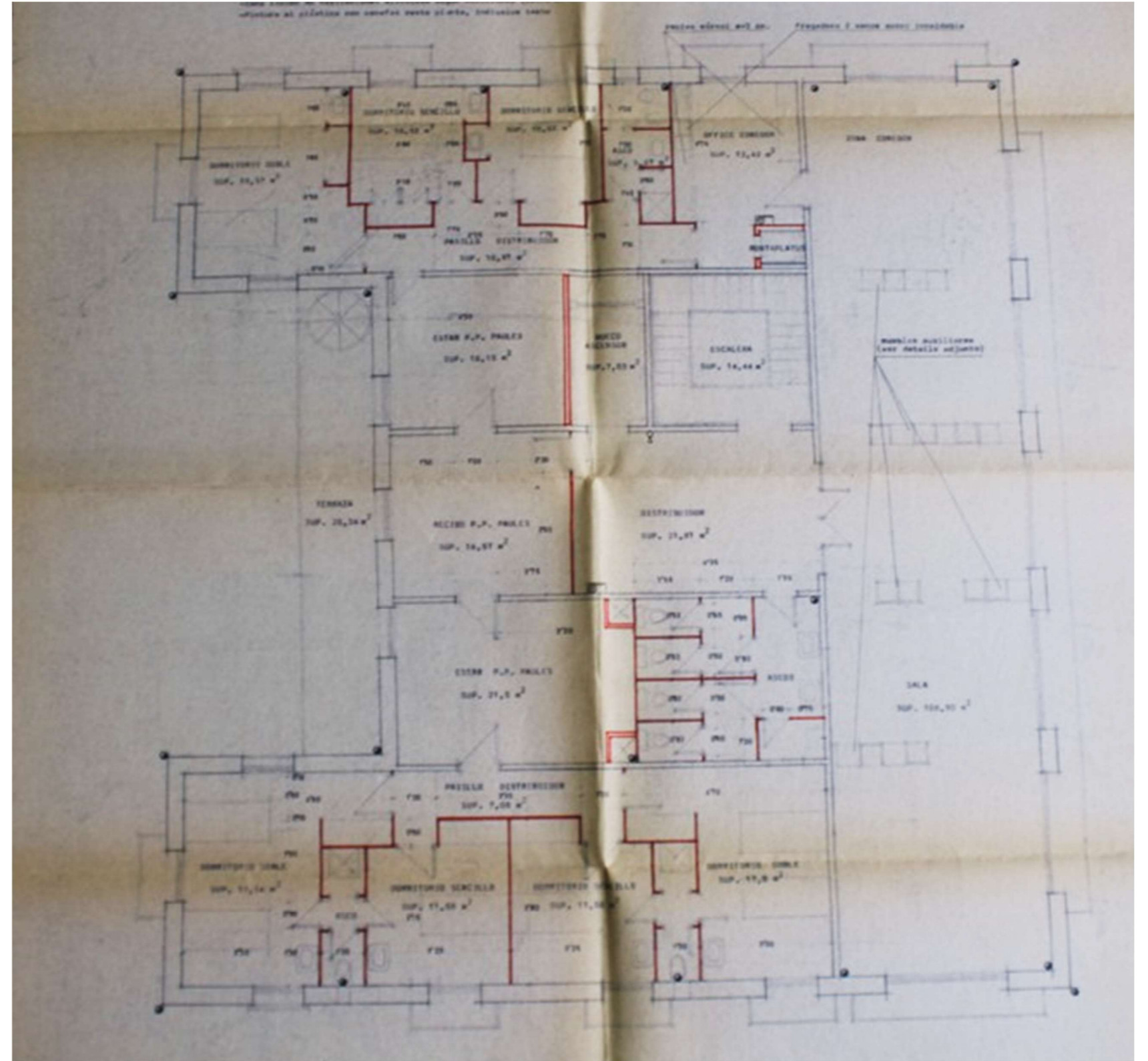
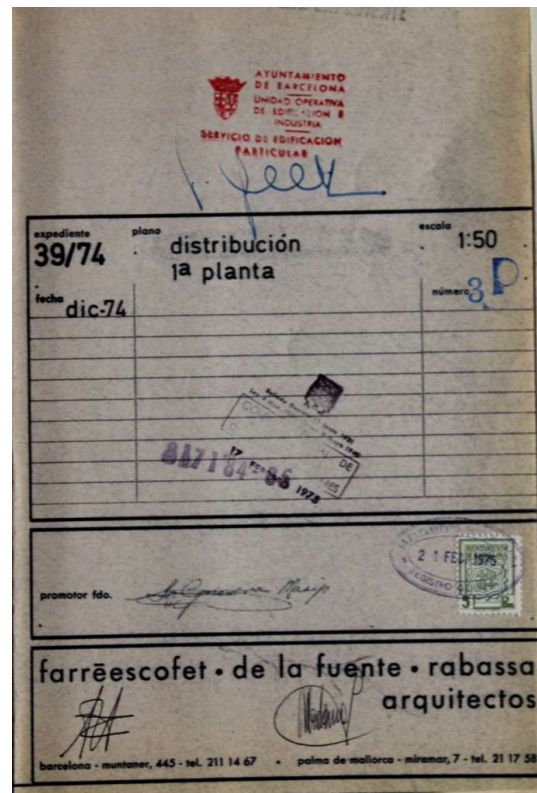
21 FEB 1975

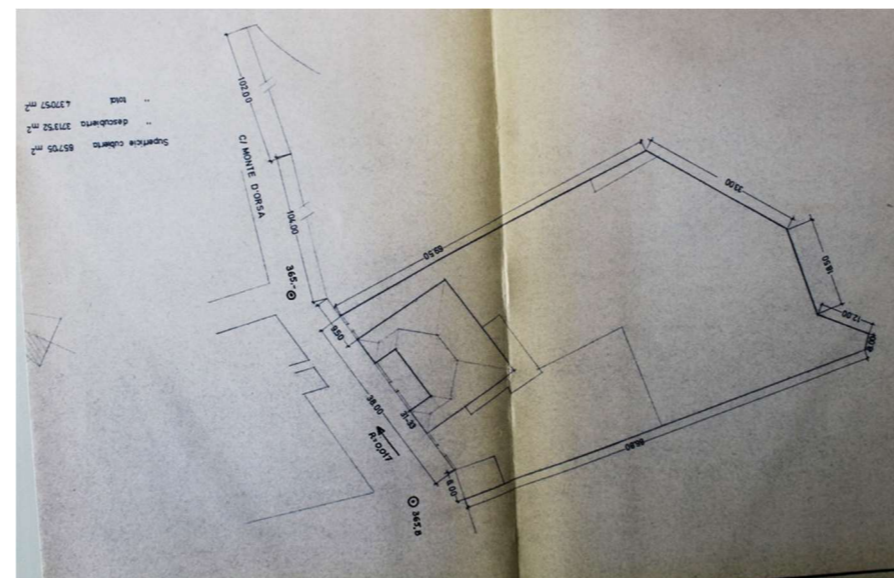
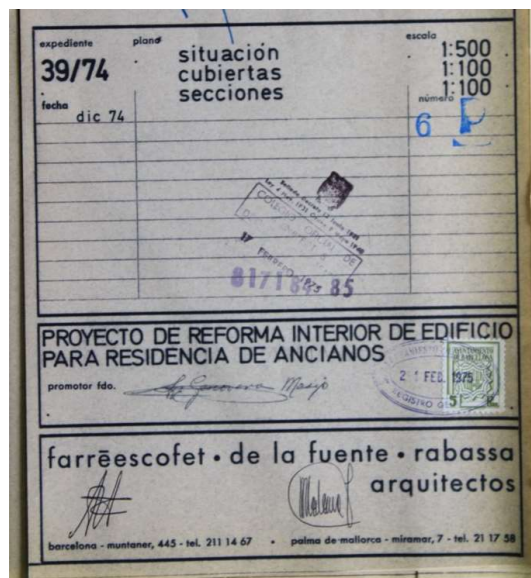
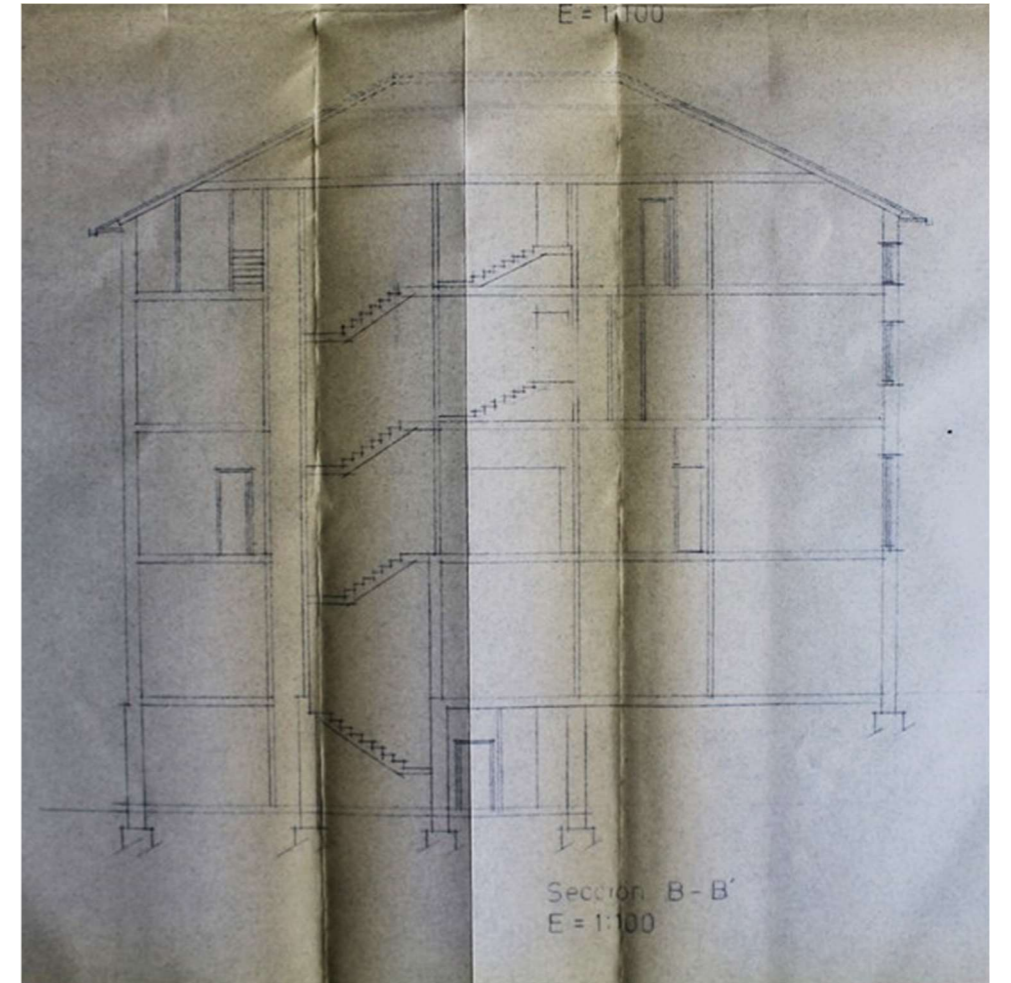
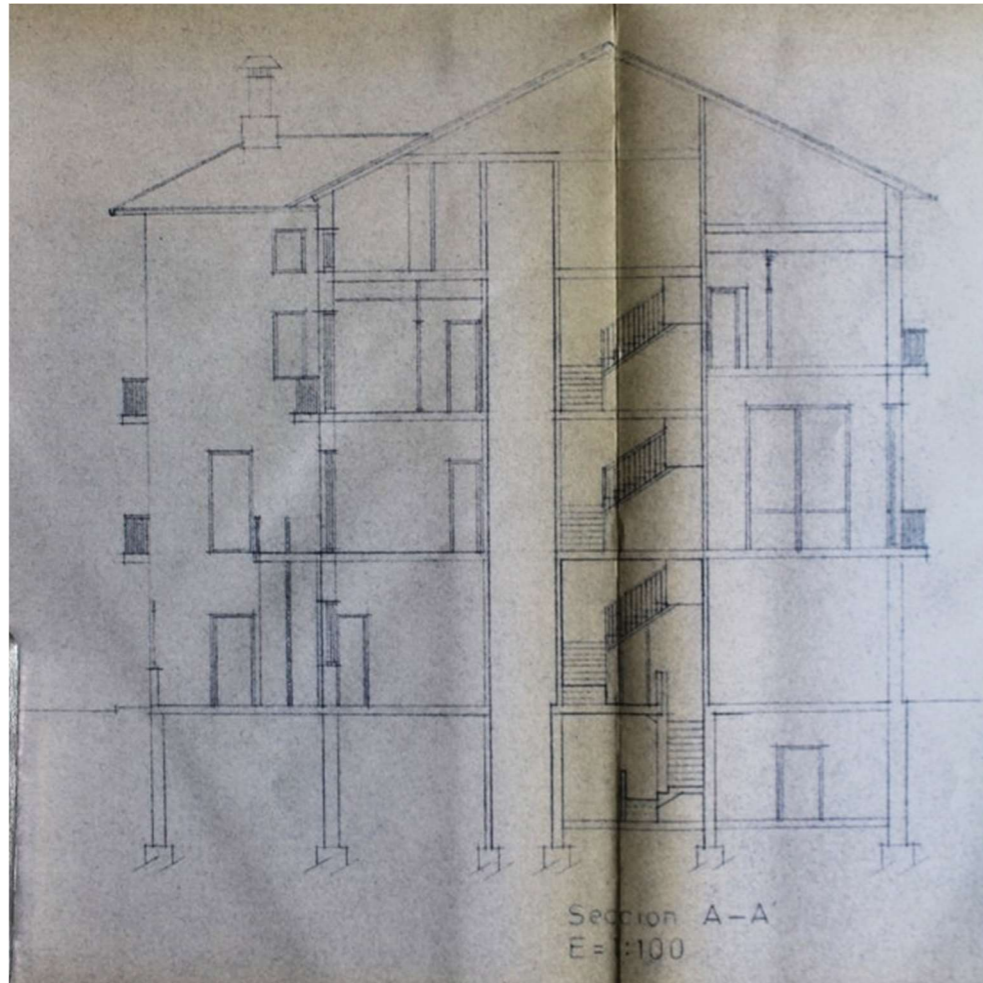
farréscofet • de la fuente • rabassa
arquitectos

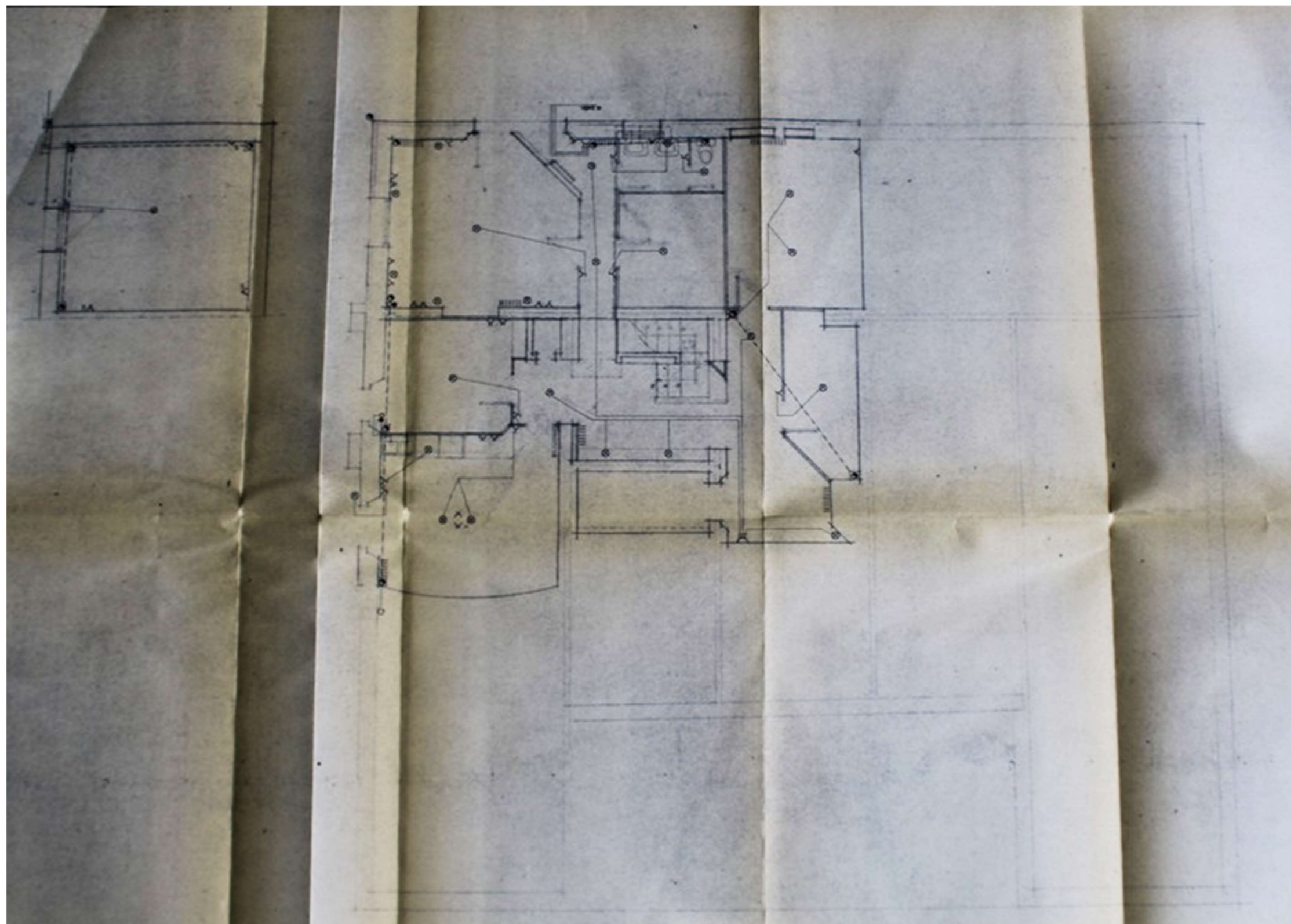
barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58











caliente
fria

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD ORGANICA DE EDIFICACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE LICENCIACION PARTICULAR

expediente 39/74 plano distribución planta sótano escala 1:50
fecha dic-74 número 1

promotor fdo. *La Fontana May*

farrēscotet • de la fuente • rabassa arquitectos

barcelona • montaner, 443 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca • miramar, 7 - tel. 21 17 58

caliente
fria

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACIONES PARTICULARES
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES
1. feel

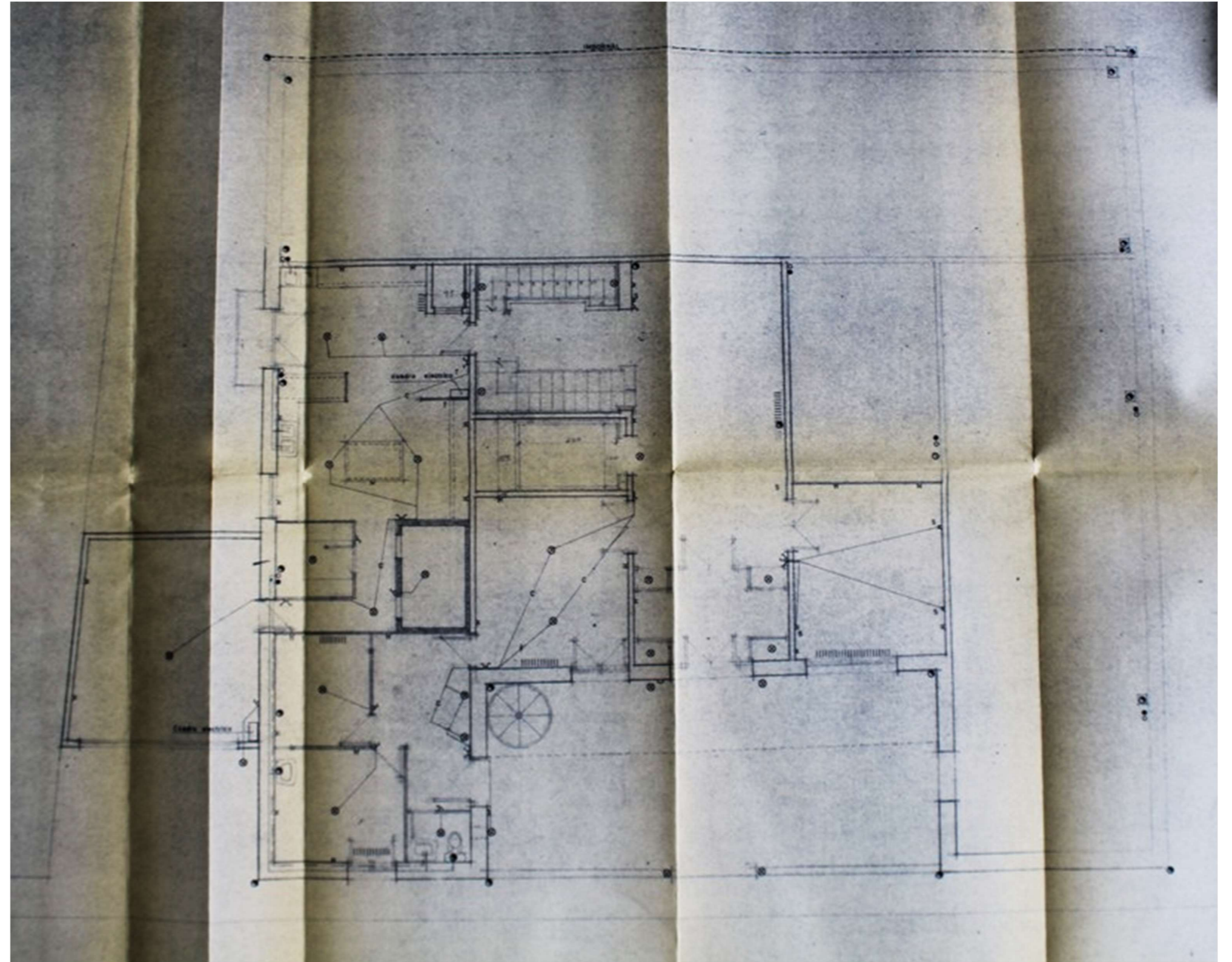
expediente	plano	escala
39/74	distribución planta baja	1:50
fecha	número	
dic-74	2	

promotor fdo. *Sanja Marina*

21 FEB 1975

farrèscofet • de la fuente • rabassa
arquitectos

barcelona - montaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



caliente
fria

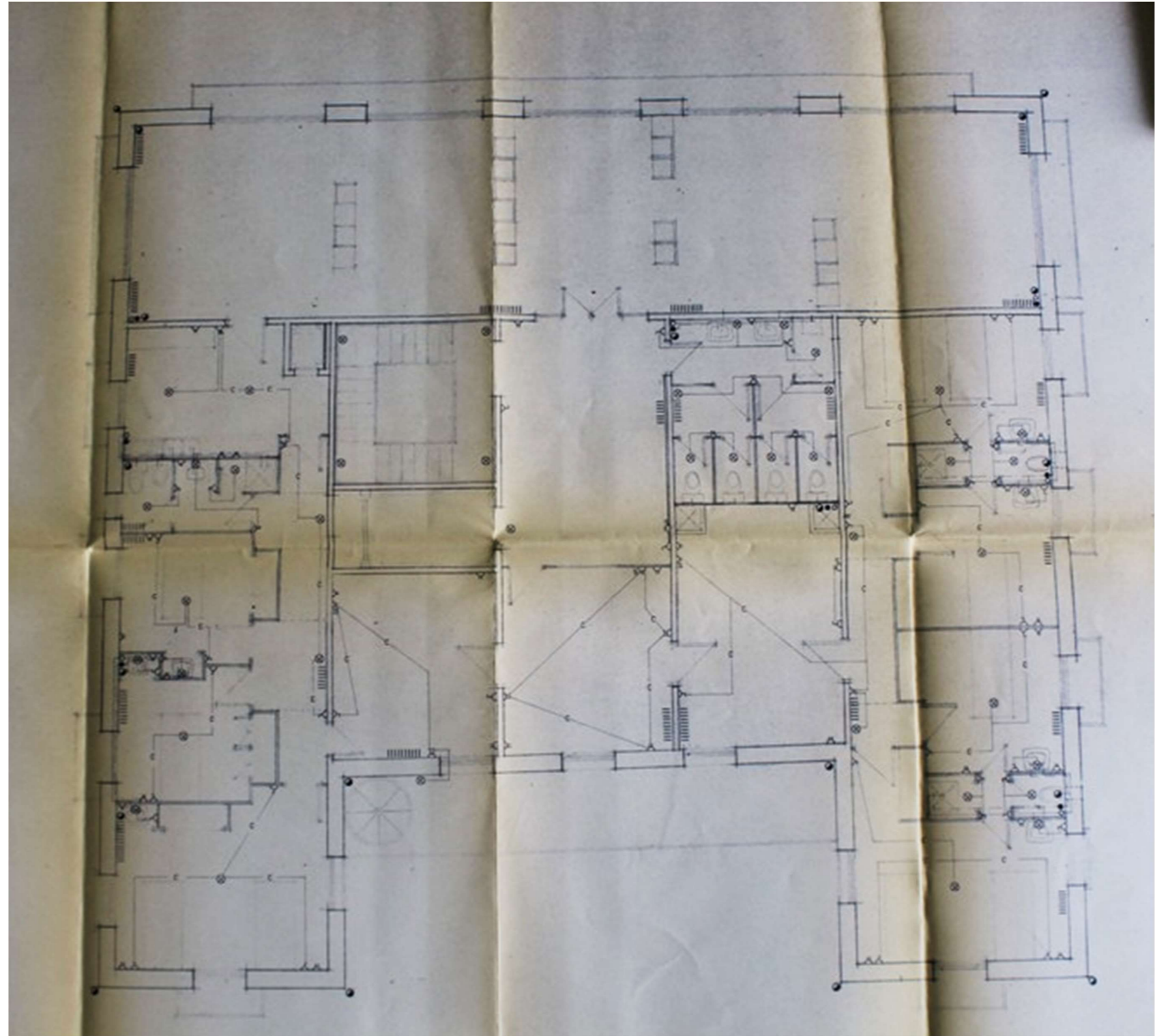
AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNION OPERATIVA DE SERVICIOS E INDUSTRIAS
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

expediente 39/74 plano distribución 1ª planta escala 1:50
fecha dic-74 número 3

promotor fdo. *[Signature]*

farrēscofet • de la fuente • rabassa
arquitectos

barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 38



agua caliente
" fría
PROVISTOS DE VENTILACION

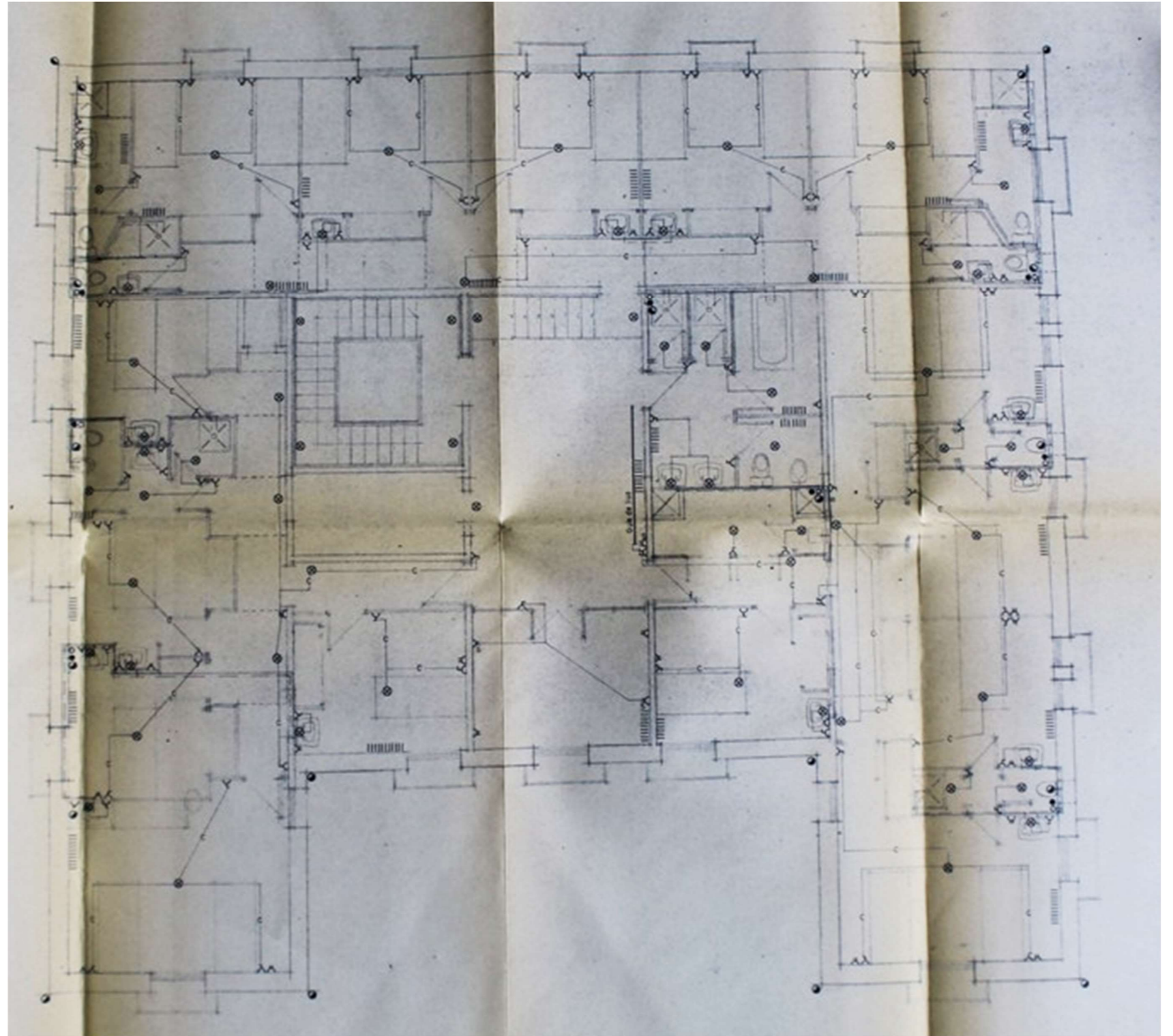
AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION E INDUSTRIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

expediente 39/74 plano distribución 2ª planta escala 1:50
fecha dic-74 número 4

promotor fdo. *La Compañía Masip* 21 FEB 1978

farréscofet • de la fuente • rabassa arquitectos

barcelona - mutxener, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



caliente
fria

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA
UNIDAD OPERATIVA DE EDIFICACION E INGENIERIA
SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULARES

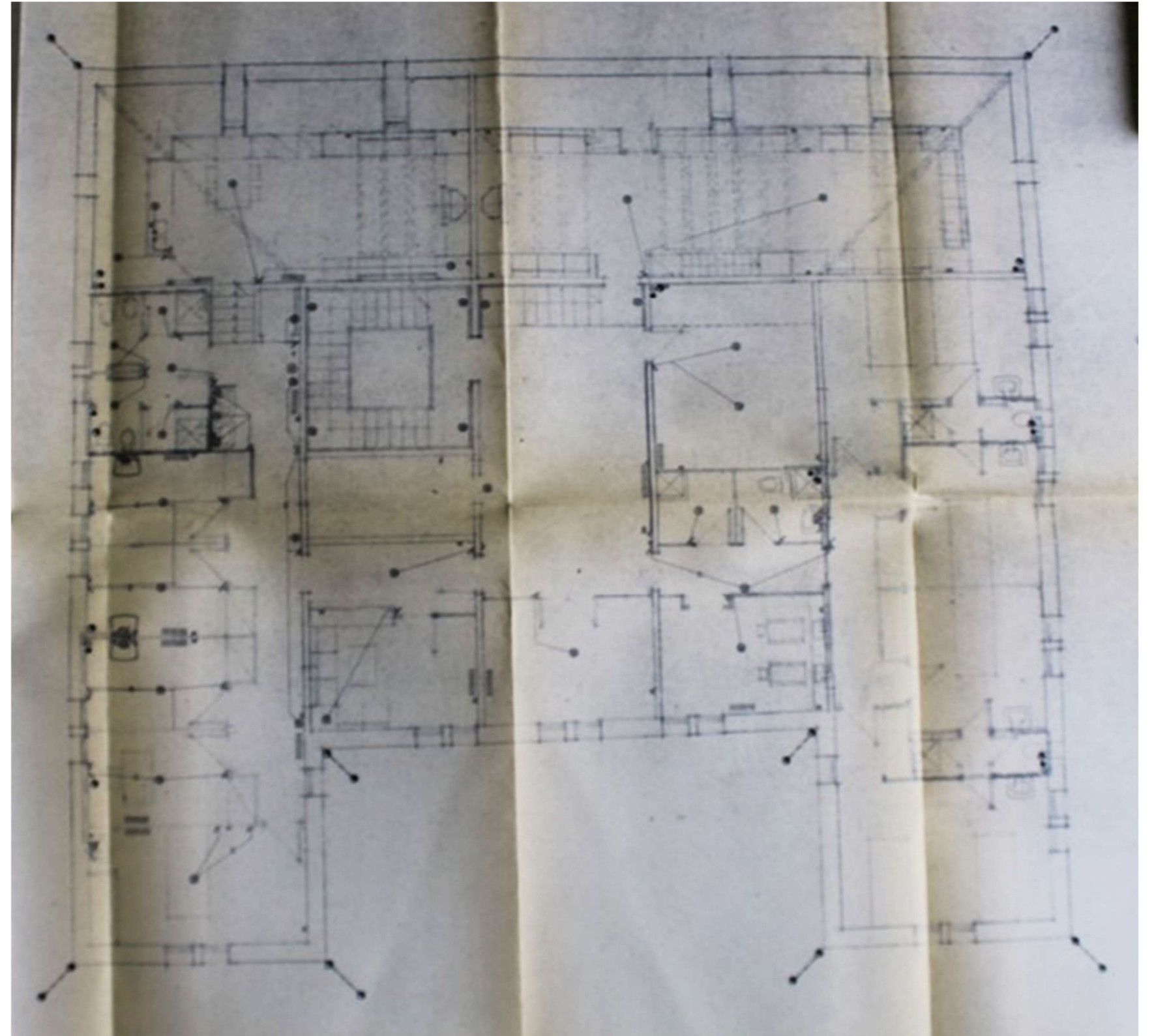
1. feel

expediente	plano	escala
39/74	distribución 3ª planta	1:50
fecha	dic-74	número 5

promotor fdo. *[Signature]* 2 FEB 1975

farrèscofet • de la fuente • rabassa
arquitectos

barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58



Doc. 28

Descripció: Expediente de permiso a Hijas de la Caridad de San Vicente de Paul para reforma edificio residencia ancianos (documents diversos)

Data: 1975

Autor: Despatx Farré-Escofet – de la Fuente – Rabassa Arquitectes

Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

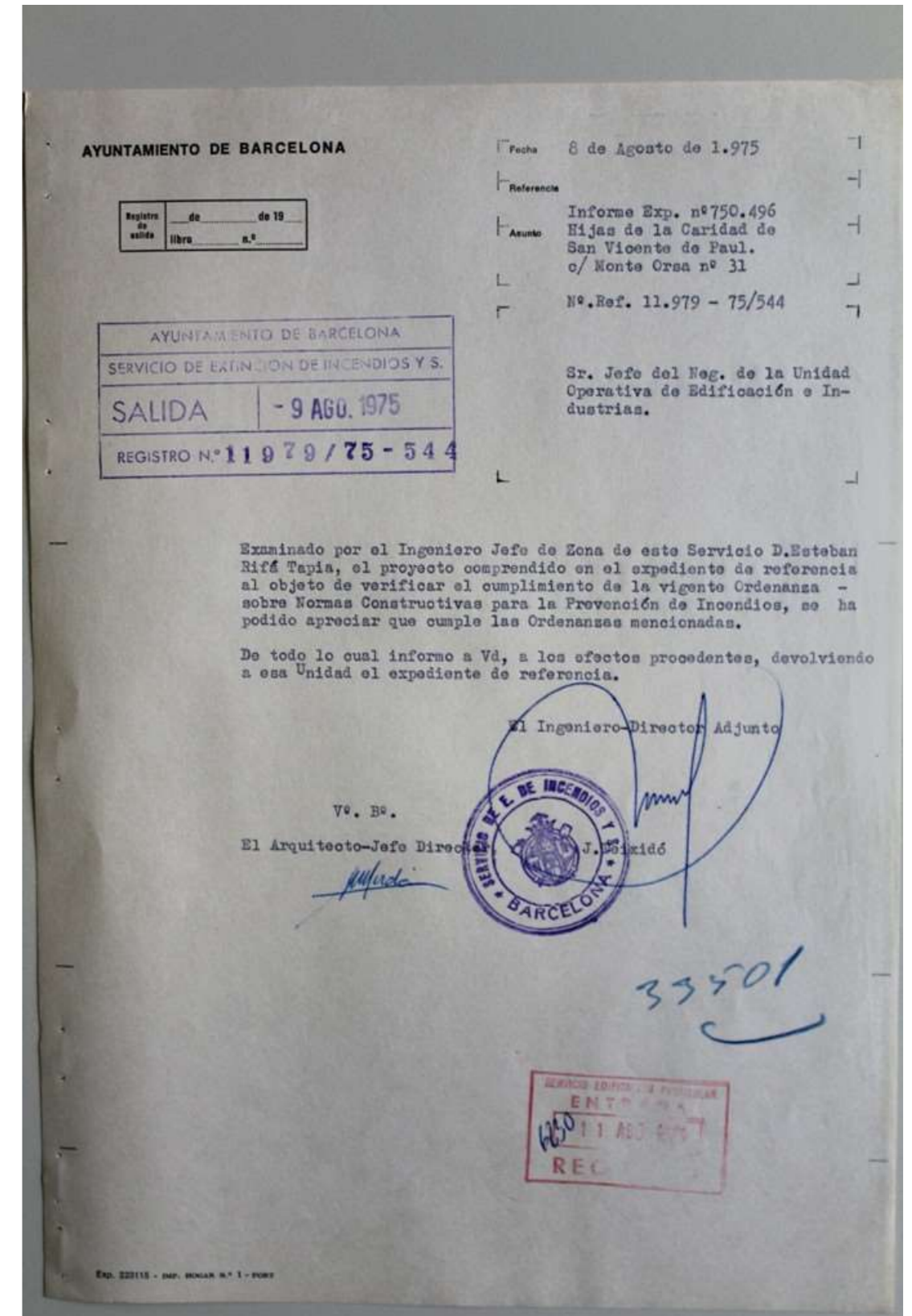
Registre: Obres Particulars. Expedient 750496

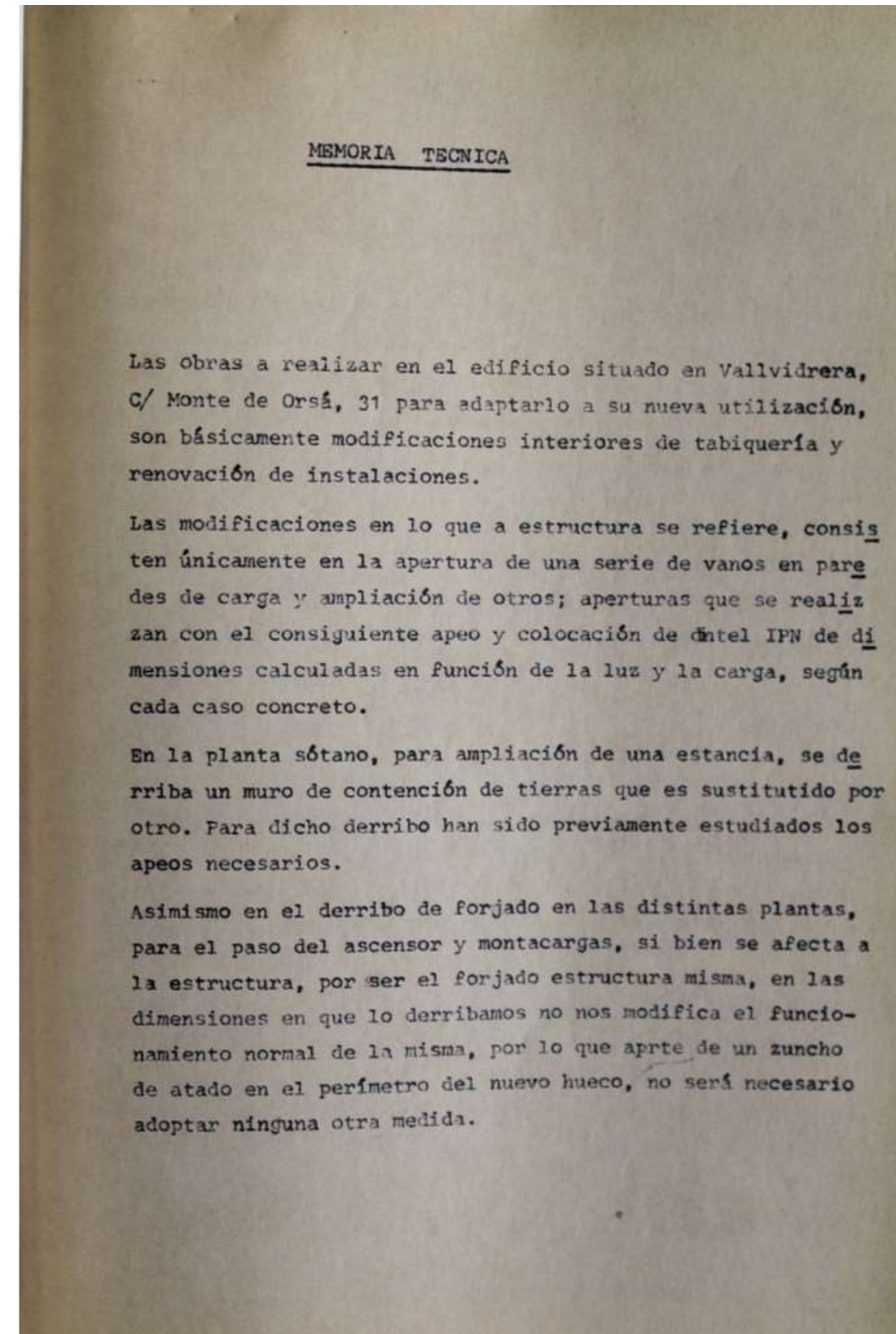
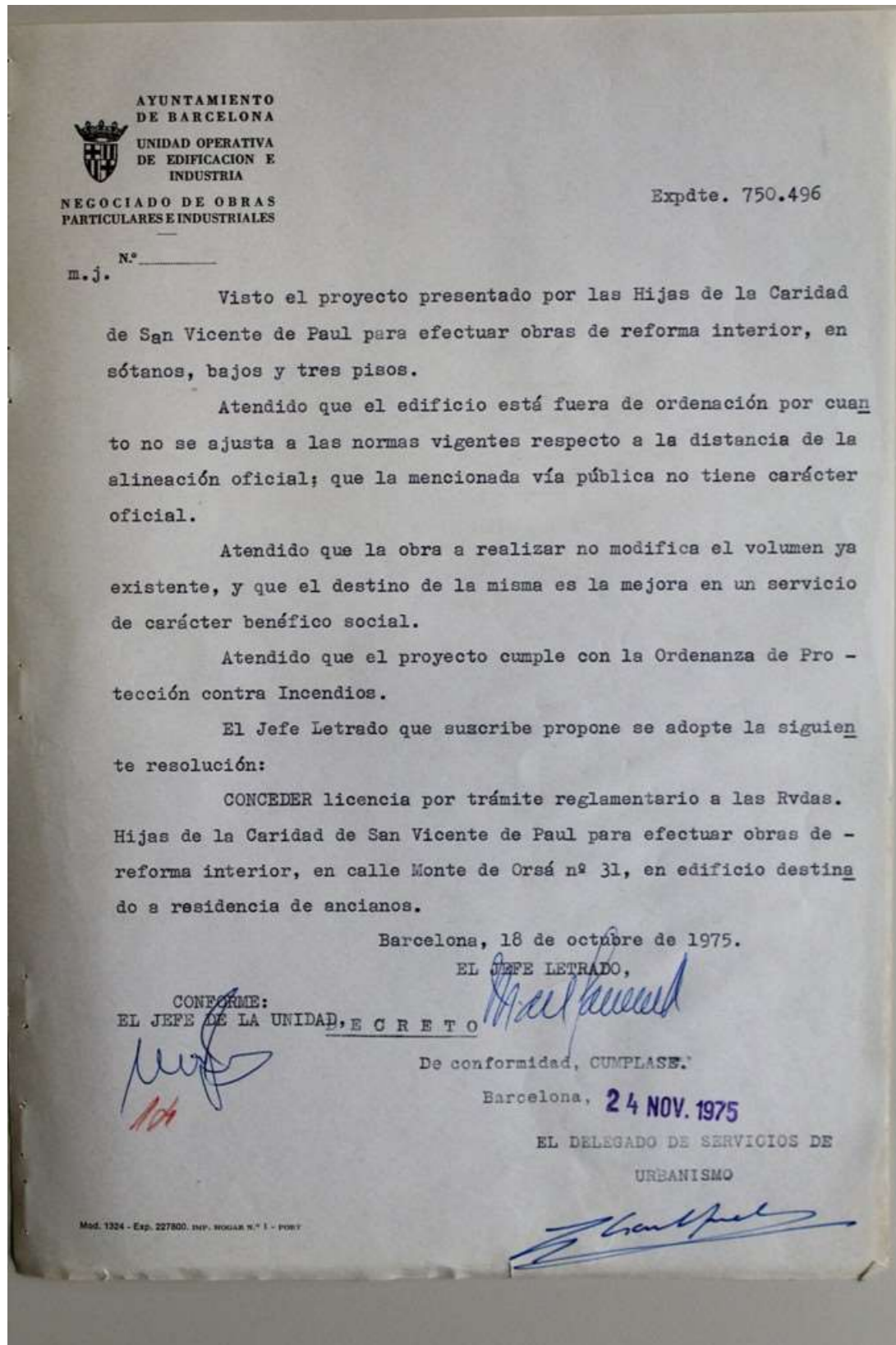
Observacions: Reproducció parcial.

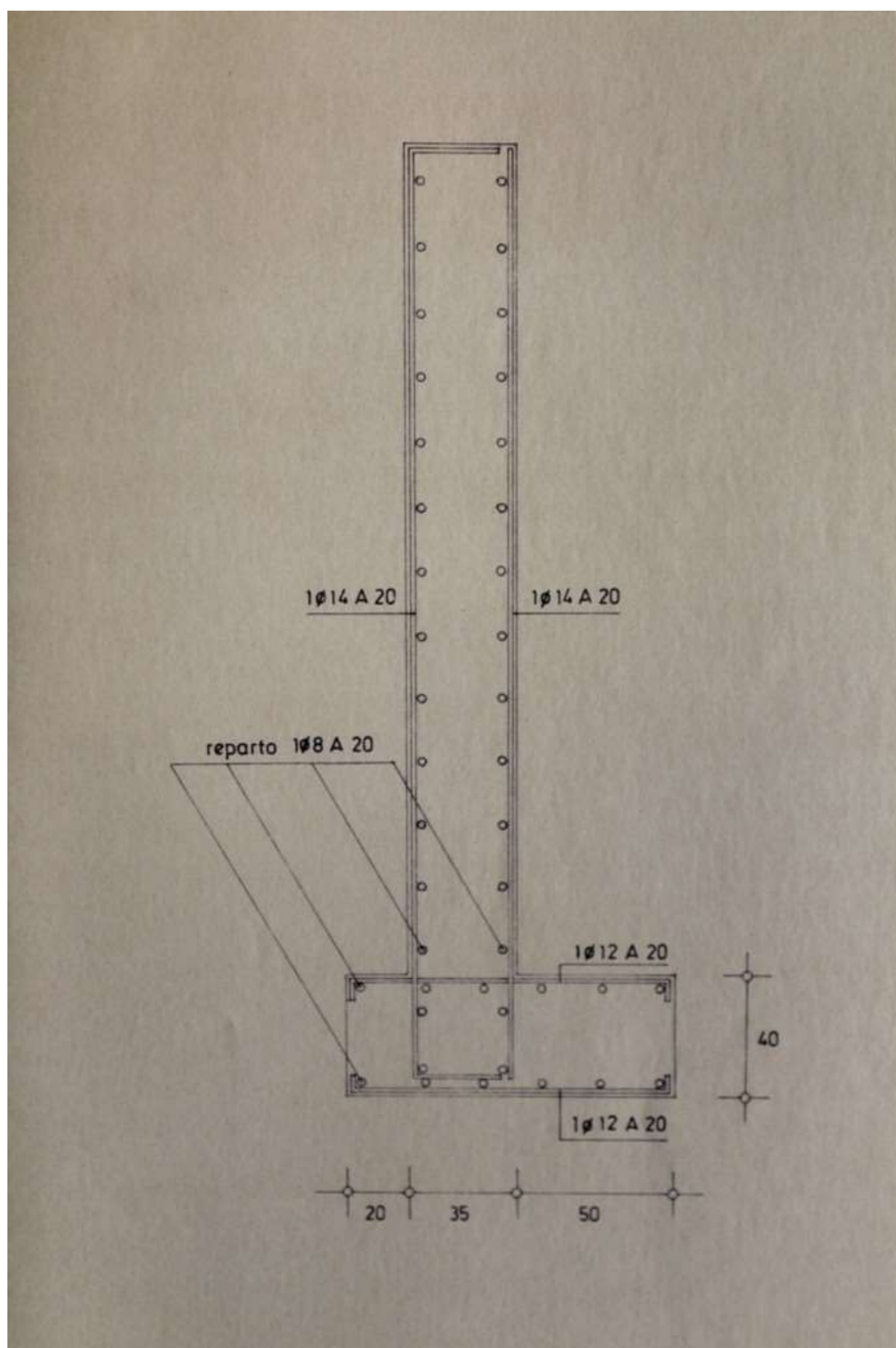
- 1975, agost. Els arquitectes Farré-Escofet, de la Fuente i Rabassa presenten un annex a la memòria de reforma de l'edifici amb la finalitat d'incidir en intervencions estructurals al soterrani i per a planificar les instal·lacions necessàries per a la prevenció d'incendis. Es preveu la construcció de boques de rec, extintors, mànegues i reforç de seguretat en les calderes de la calefacció. Així mateix, s'adjunten els plànols per a la construcció d'una escala exterior a base de jàsseres metàl·liques que havia d'instal·lar-se a la façana meridional amb la finalitat de comunicar totes les plantes. Tot i la fermesa de la proposta, aquesta estructura no va arribar a veure la llum.

- 1975, 8 d'agost. Revisada la l'enginyer municipal J. Teixidó certifica que el projecte compleix les ordenances anti-incendi.

- 1975, 24 de novembre. El delegat d'urbanisme concedeix permís de llicència d'obres majors a l'edifici, per bé que es troba fora de les normes vigents respecte l'alineació del carrer.







INSTALACIONES DE PROTECCION CONTRA EL FUEGO.

La nueva utilización prevista para el edificio de cuya modificación trata este proyecto: "Residencia de ancianos", nos permite incluirlo dentro de la categoría de vivienda, para el estudio de las instalaciones necesarias para prevenir la iniciación, evitar la propagación y facilitar la extinción de un posible incendio en él mismo.

El número de personas que normalmente habitarán en él, es de 45.

Asimismo el edificio consta de planta baja y tres pisos.

A partir de estos datos, determinamos exactamente las instalaciones de protección contra el fuego según la NORMA NTE - IFF / 1974.

- Al no disponer de boca de riego de ϕ 100 mm. para nuestra utilización, haremos uso del depósito existente bajo el zaguán de entrada de 110 m³ de capacidad, realizando previamente en él una salida a la calle, y colocando un grupo de presión hidrobomba para obtener un caudal mínimo de 40 l./seg.

En cada una de las plantas, y ubicado cerca de la escalera, dispondremos de un extintor de polvo polivalente; en la P. Sótano colocaremos dos extintores, uno situado en el cuarto de calefacción (ésta será de Fuel-oil) cuya carga será polvo seco, y el otro en la zona de llegada de ascensor y escalera.

Los equipos de manguera (dos por planta) irán ubicados: uno en la zona de ascensor-escalera, y el otro en las dependencias de servicio de planta al lado del montacargas.

Las escaleras, pasillo y salida, cumplen el ancho mínimo (1,20 mts.) indicado en Normas, existiendo una salida y una escalera.

- Instalaciones de protección.

El tiempo de resistencia al fuego que para nuestro caso concreto exigen las normas, es de 60 minutos, por lo que hemos dispuesto en los siguientes elementos del edificio los correspondientes revestimientos:

Perfiles metálicos en dinteles..... IPF 27
Nuevo forjado en Planta Sótano..... IPF 34

- Calefacción:

La calefacción de todo el edificio será a base de Fuel-oil estando situado en la Planta Sótano el cuarto destinado a las calderas. Dicha estancia está dotada, como hemos indicado anteriormente, de un extintor de carga adecuado al tipo de combustible. Además hemos dispuesto la ampliación del vano de salida al exterior, para facilitar la salida de la onda expansiva en caso de explosión.

MEMORIA TECNICA SOBRE LA ESTRUCTURA DEL EDIFICIO

Como anteriormente se indica en la memoria descriptiva, el cambio de uso del edificio obliga a un cambio de distribuciones interiores para lo cual derribamos toda la tabiquería interior y pavimentos así como las instalaciones. En cuanto a lo que a la estructura se refiere detallamos a continuación las modificaciones previstas en un principio.

-La estructura del edificio está resuelta a base de paredes de carga y forjado tradicional a base de viguetas y revoltón.

-En las paredes de carga hay previstos en las distintas plantas la apertura de algún vano. Se ha estudiado su ejecución mediante la realización primero del apeo correspondiente, a base de abrir unas pozas (dos por vano, al ser estos de escasa luz, 0,90 mts. el mayor) y pasar unos tablonces que mediante 2 puntales por tablón nos permitirán abrir la roza horizontal y colocar el correspondiente perfil que será en todos los casos IPN 12 (resultado de calcular el vano + desfavorable, y unificando para evitar confusiones). Con lo cual podremos abrir el vano.

-También en las distintas plantas nos encontramos con el paso de ascensor, montaplatos y patinejos. Para abrir estos nuevos huecos que están indicados en planos, se han realizado unas catas preliminares para saber del sentido y estado del forjado, siendo el resultado de lo mas favorable para su ejecución, la cual realizaremos de la forma que indicamos a continuación: Primero se ejecutarán los huecos en las distintas plantas, según previo replanteo sin necesidad de tomar ninguna medida especial pues el sentido del forjado nos es favorable. Una vez realizados los huecos, procederemos al cerrado de los mismos verticalmente con paredes de carga de 15 cms. de espesor, que subiremos desde la planta sótano (previamente su cimentación)

...//.

Paredes que en cada planta ataremos a su forjado con un zuncho perimetral de canto la altura del forjado, de 15 cms. de ancho, de hormigón de resistencia característica 180 kg/cm^2 , armado con 4 redondos de ϕ 12 y cercos del ϕ 8 a 25 cms., de resistencia característica 4.600 Kg/cm^2 .

-En el suelo de la planta baja se ha previsto cambiar el forjado de una gran parte (indicado en planos), para mejora del mismo. No representa ninguna pega pues no se requiere ni la realización de apeos por corresponder dicho forjado a una parte comprendida entre paredes de carga que no afectan en absoluto al resto del edificio. Este forjado será sustituido por otro compuesto de viguetas semirresistentes y bovedilla cerámica.

-Por último en la planta sótano se ha previsto el derribo de un muro de contención de tierras, de mampostería, que será sustituido por otro avanzado del anterior unos 80 cms. para conseguir mayor espacio. La ejecución de este proceso se realizará en cuanto se haya derribado el forjado del suelo planta baja, para poder realizar el derribo del muro de mampostería, la excavación de tierras y el nuevo muro con mas holgura y comodidad.

Durante el proceso antes mencionado se procederá al recálce de los cimientos de los muros contiguos si la dirección técnica lo creyese conveniente, es decir si dichos cimientos durante la excavación quedasen en su base al descubierto. Las características del nuevo muro que será desde luego de hormigón armado, están indicados en plano adjunto.

INSTALACIONES DE PROTECCION CONTRA EL FUEGO

La nueva utilización prevista para el edificio de cuya modificación trata este proyecto "RESIDENCIA DE ANCIANOS", nos permite incluirlo dentro de la categoría de Hospital, para el estudio de las instalaciones necesarias para prevenir la iniciación, evitar la propagación y facilitar la extinción de un posible incendio en el mismo.

- El número de personas que habitará normalmente en él, es de 45.

Asimismo, el edificio consta de Planta Semisótano, Baja y tres pisos, y la superficie total construida es de 1400 m^2 aproximadamente.

A partir de estos datos, determinamos exactamente las instalaciones de protección contra el fuego según la NORMA NTE - IPF / 1974.

Al no disponer de boca de riego de ϕ 100 mm. (justificada mediante documento adjunto de la Compañía de Aguas de Barcelona) para nuestra utilización, haremos uso de los dos depósitos existentes bajo el zaguán de entrada, -cuya capacidad supera bastante la mínima exigida por Normas, de 25 m^3 , en cada una de las plantas, y ubicado cerca de la escalera interior dispondremos de un extintor de carga polivalente; en la planta Semisótano colocaremos dos extintores; uno, situado en el cuarto de calefacción (ésta será de fuel-oil) cuya carga será de polvo seco; y el otro, en la zona de llegada de ascensor-montacargas y escalera.

En dicha zona de llegada del montacargas y ascensor a la planta semisótano, dispondremos que las puertas de acceso

a las distintas estancias sean de RF.60 (excepto la de acceso al cuarto de calderas que será de RF.120), estancias al humo y de cierre automático, con apertura manual en el sentido de salida, según indica el art. 24 de la ordenanza sobre normas constructivas para la prevención de incendios. Asimismo damos cumplimiento a los artículos 4º y 6º de dicha ordenanza, en cuanto nos ajustamos a todos los preceptos aplicables de dicha ordenanza, y la no utilización de materiales tipo M-4, excepto la madera (que forma parte de la estructura del edificio).

Los equipos de manguera (dos por planta) irán ubicados: uno en la zona de ascensor-escalera, y el otro en las dependencias de servicio de planta al lado del montacargas.

Las escaleras, pasillo y salida, cumplen el ancho mínimo (1,20 mts.) indicado en Normas, existiendo dos escaleras como indica el plano anexo a esta memoria, siendo una de ellas completamente exterior al edificio. La puerta de salida al exterior es de un ancho de 2,40 mts.

INSTALACIONES DE PROTECCION.

Sirviéndonos de la tabla C de la N.T.E. - I.P.F./1974, dividimos el edificio en sectores de incendio, que serán: cada planta; caja de escalera; caja de ascensor; y el cuarto de calderas, siendo en cada uno de los citados sectores los tiempos mínimos de resistencia al fuego en los elementos estructurales de 120 minutos, y en las puertas de 60 minutos, excepto la del cuarto de calderas que será de 120 minutos. Para ello hemos dispuesto en los siguientes elementos del edificio los correspondientes revestimientos.

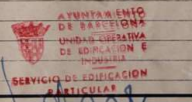
PERFILES METALICOS IPF. 29
 LOSA CUARTO MAQUINARIA ASCENSOR IPF. 36
 FORJADOS IPF. 34

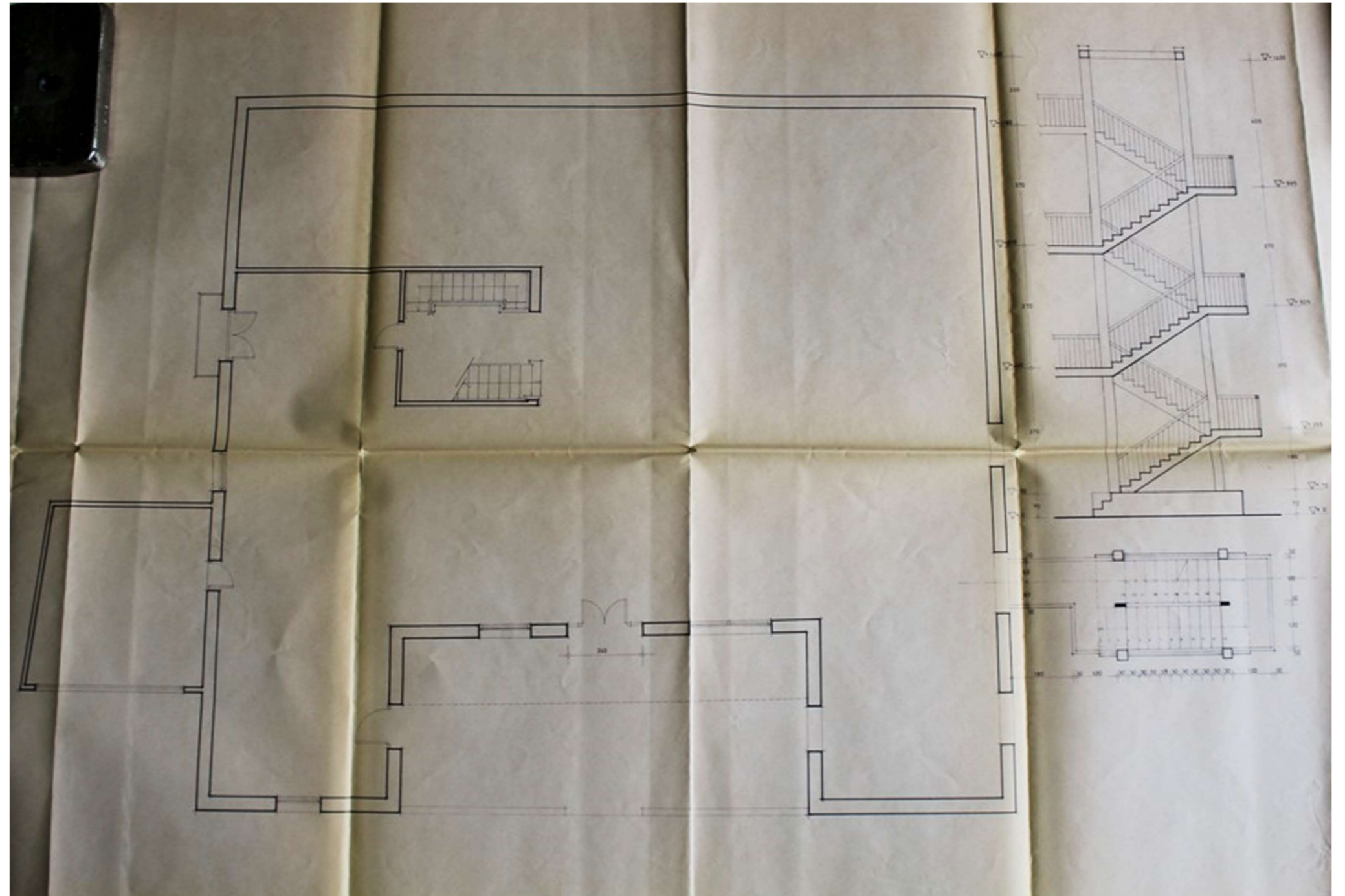
CALEFACCION.

La calefacción de todo el edificio será a base de Fuel-Oil estando situado en la Planta semisótano el cuarto destinado a las calderas. Dicha estancia está dotada como hemos indicado anteriormente, de un extintor de carga adecuado al tipo de combustible (en nuestro caso polvo seco, por tratarse de Fuel-Oil).

Aparte de constituir el cuarto de calderas, un sector de incendio, como hemos indicado, hemos dispuesto la ampliación del vano de salida al exterior, para facilitar la salida de la onda expansiva en caso de explosión.

Barcelona, Agosto de 1975

expediente	plano	escala
39/74	ANEXO A MEMORIA instalaciones de protección contra incendios	1/50
fecha	número	
agosto 75	detalle escalera exterior en plantas: baja, primera, segunda y tercera detalle alzado	
		
promotor fdo.		
farrēscofet • de la fuente • rabassa arquitectos		
<small>barcelona - muntaner, 445 - tel. 211 14 67 • palma de mallorca - miramar, 7 - tel. 21 17 58</small>		

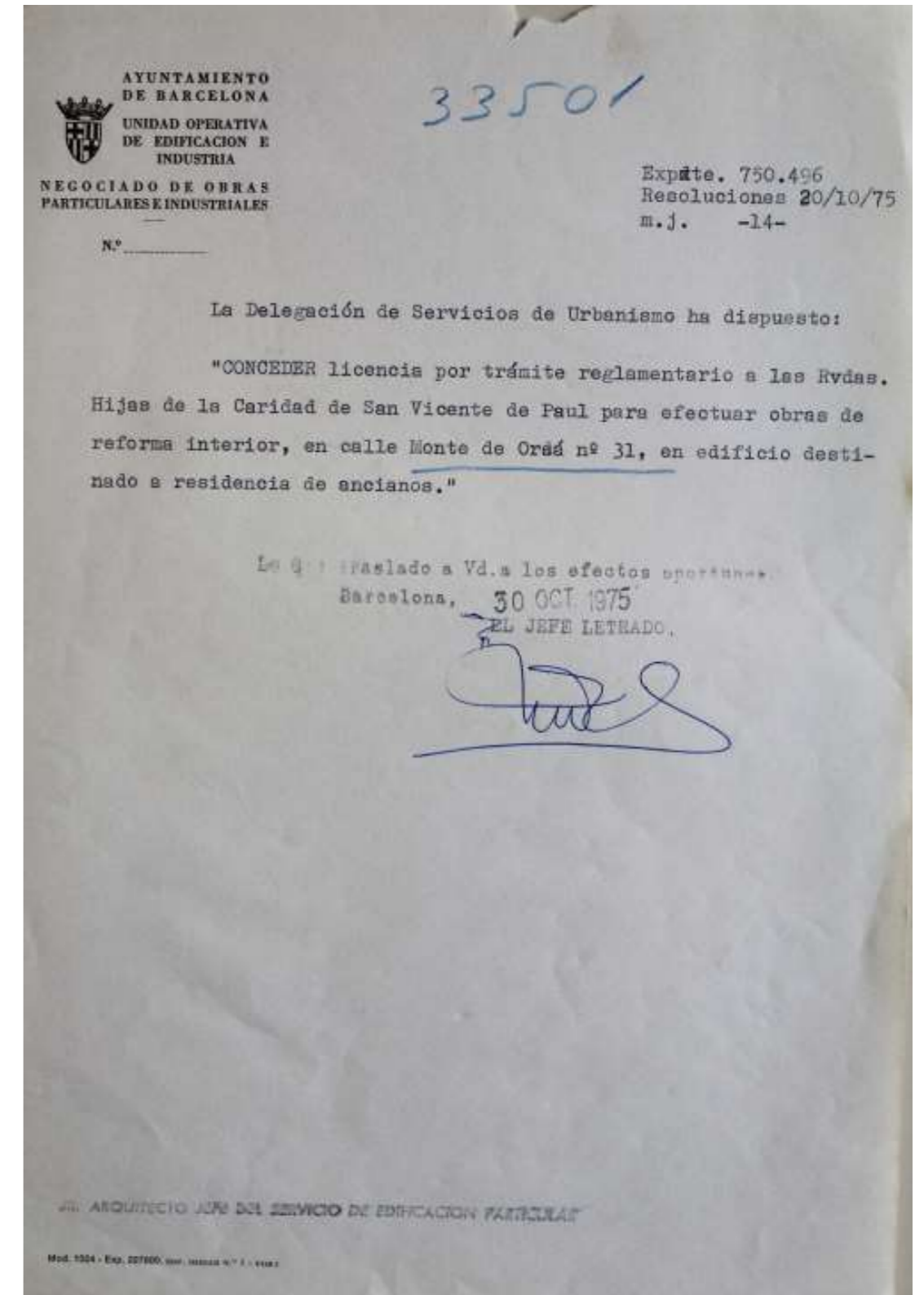


Doc. 29

Descripció: Referente a la finca calle Monte de Orsa (reparació de forjats)
Data: 1975
Autor: Ramon Farré-Escofet París i Pere Rabassa Sansaloni, arquitectes
Font: Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)
Registre: Antecedents. Carpeta 33.501

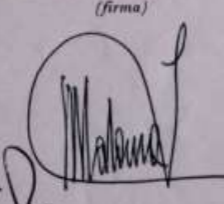

Observacions: Reproducció parcial.

- 1975, 30 d'octubre. La delegació d'urbanisme de l'Ajuntament autoritza la llicència per tal de fer una reforma interior a l'edifici, que ha de ser destinat a residència geriàtrica gestionada per les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül.
- 1975, 12 de novembre. Els arquitectes Ramon Farré-Escofet París i Pere Rabassa Sansaloni assumeixen la direcció facultativa de les obres de reforma interior, consistent en reparar els forjats que contenen "viguera descompuesta y revoltones agrietados" sense precisar si és una intervenció generalitzada sobre l'edifici o si és una reparació puntual.
- 1975, 14 de novembre. L'arquitecte en cap autoritza la sol·licitud presentada per Maria de la Concepció Forteza per a realitzar les obres sobre els forjats de l'edifici, a les quals dona un caràcter d'urgència.
- 1976, 10 de març. Recepció de les obres.



3

nº Vdo.:
817184-85

El Arquitecto colegiado D. RAMON FARRE-ESCOPET PARIS y
D. PEDRO RABASSA SANSALONI
hace constar que ASUME LA DIRECCION facultativa de la
obra de la calle MONT D'ORSA, 31 (VALLVIDRERA)
consistente en reparaci3n de forjado con vigueria des-
compuesta y revoltones agrietados.
propiedad de COMUNIDAD DE PADRES PAULES
a los efectos de las Ordenanzas Municipales de esta ciudad.
BARCELONA, 12 de NOVIEMBRE de 1975
(firma)


Iltr. Sr. Alcalde del Ayuntamiento de BARCELONA

33501

SERVICIO DE EDIFICACION PARTICULAR

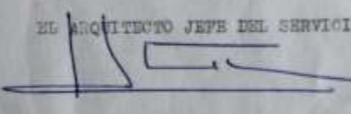
Fecha: 14 de noviembre de 1975.
Promotor: HIJAS DE LA CARIDAD DE SAN VICENTE DE PAUL
Domicilio:
Representado por D. M. de la CONCEPCION FORTE-
SA.
EMPLAZAMIENTO DE LA OBRA: Calle Monte de
Orsa nº. 31. - VALLVIDRERA -


ESTE Servicio OPINA puede concederse la licencia solicitada con carácter de urgencia para las obras que se citan en la precedente comparecencia y bajo las siguientes condiciones:

GENERALES: 1º Deberán ejecutarse bajo la direcci3n facultativa de D. RAMON FARRE-ESCOPET PARIS Y D. PEDRO RABASSA SANSALONI.
2º El trámite reglamentario de solicitud de permiso municipal deberá ser iniciado dentro del plazo máximo de quince días.

OBRAS QUE SE AUTORIZAN: reparaci3n de forjado con vigueria descompuesto y revoltones agrietados

CONDICIONES ESPECIALES:

EL ARQUITECTO JEFE DEL SERVICIO,




33501 33501/1552

C. Monte de Orsa 31

Enterado del comunicado del Iltr. Colegio Oficial de Aparejadores y Arquitectos T3cnicos de Catalunya y Baleares por el que manifiesta que el facultativo Dº Catalina Rabassa Sansaloni, designado por Hijas de la Caridad de S. Vicente de Paul para intervenir profesionalmente en las obras de reforma de un edificio para ancianos sito en la c. Monte de Orsa, 31, de este término municipal, ha presentado su renuncia a las mismas.

Atendido que mediante inspecci3n practicada en la localidad, se ha comprobado que las obras han sido realizadas.

Atendido que consultados los antecedentes obrantes en el Archivo de este Servicio, se ha comprobado que para las referidas obras se ha solicitado el correspondiente permiso en fecha 21-2-75 concedido en fecha - 13-12-75, segun expediente 750496.

Este Servicio OPINA: Procede remitir la renuncia que se informa al Negociado de Obras Particulares e Industriales a los efectos que procedan.

Barcelona, 10 de marzo de 1976
EL ARQUITECTO JEFE DEL SERVICIO

j.ch.

En el present annex s'adjunten les fitxes dels documents fotogràfics recopilats i utilitzats durant la investigació. Es tracta de fonts que fan referència de manera directa o indirecta a l'evolució històrica i arquitectònica de l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires. Les fitxes incorporen informacions referents a la identificació del document, així com una reproducció total o parcial i un apartat d'observacions amb les informacions més significatives per a entendre l'evolució estructural de l'edifici analitzat.

Per a la realització d'aquest estudi s'ha consultat, amb èxit, els següents arxius i fonts:

Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

Arxiu Fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya (AFCEC)

Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Arxius Particulars de Julio Vives Chillida i de Salvador Ferran

ANNEX GRÀFIC

Imatge 1

Descripció: Plaça de Vallvidrera

Data: 1890-1899 c.

Autor: Jaume Anglada Colominas ?

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-079 Lola Anglada Sarriera. C3_44_22

Observacions: Reproducció integral. Vista de la Plaça de Vallvidrera. Al fons hi sobresurt l'Hotel Buenos Aires i, a mà dreta, rètol publicitari que resa "Fonda de Buenos Aires, a 1 minuto" en una mitgera.



Imatge 2

Descripció: Vistes des de la carretera de Sarrià a Vallvidrera

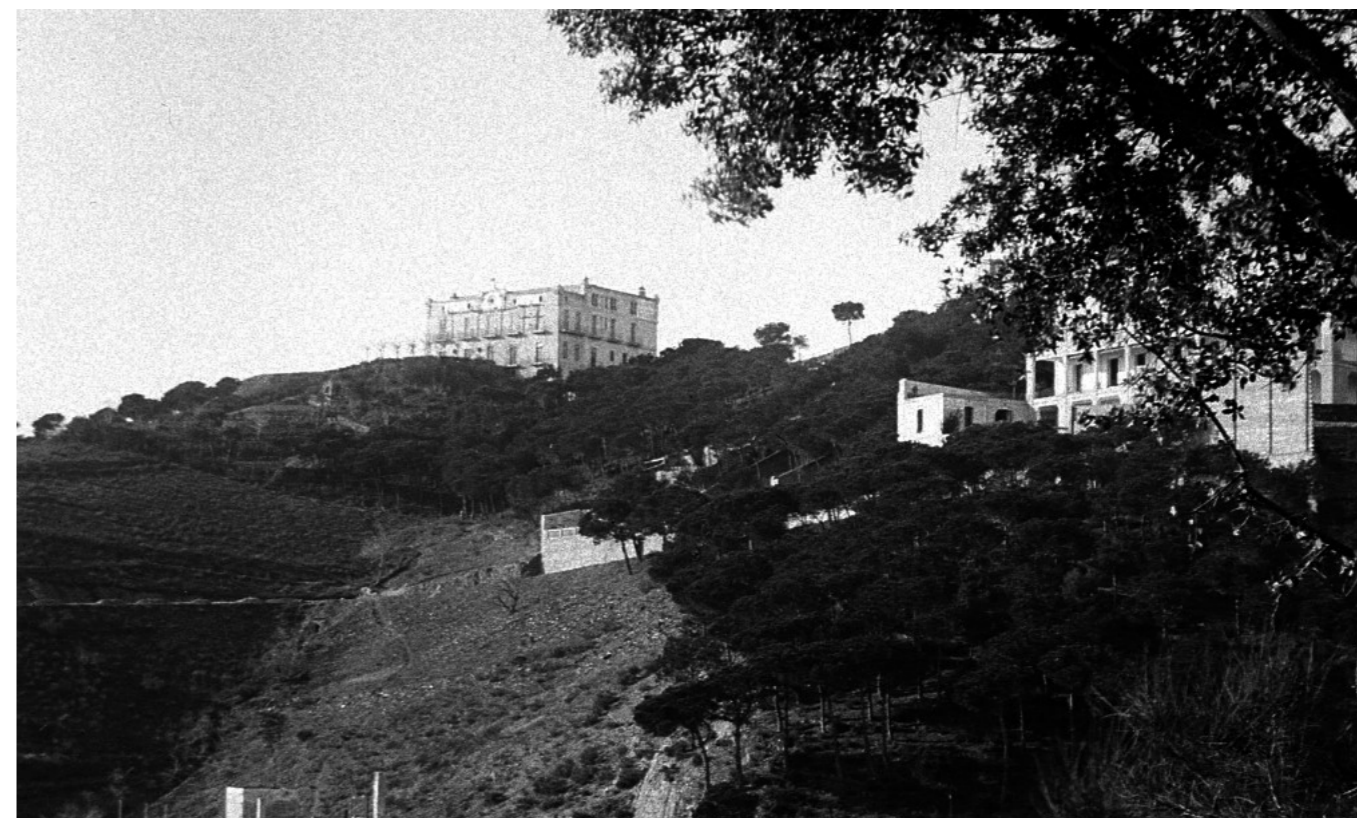
Data: 1896.

Autor: Frederic Bordas i Altarriba

Font: Arxiu fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya (AFCEC)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Vista de l'hotel i els bosquets que l'envoltaven.



Imatge 3

Descripció: Hotel Buenos Aires a Vallvidrera.

Data: 1900 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05350_AMDSG4-350_00223_001

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana est de l'hotel després de la reforma realitzada per Joan Freixe Mallofré el 1892.



Imatge 4

Descripció: Jardí de l'Hotel Buenos Aires.

Data: 1900 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05350_AMDSG4-350_00225_001

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana est de l'hotel impresa en una postal.



Imatge 5

Descripció: 57 – Vallvidrera. Vista General

Data: 1900 c.

Autor: Lluís Bartrina

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció parcial. Vista sobre Vallvidrera. A l'esquerra, l'Hotel Buenos Aires i els seus jardins.



Imatge 6

Descripció: nº 2 – Vista del Hotel Buenos Aires desde la Carretera. Vallvidrera.

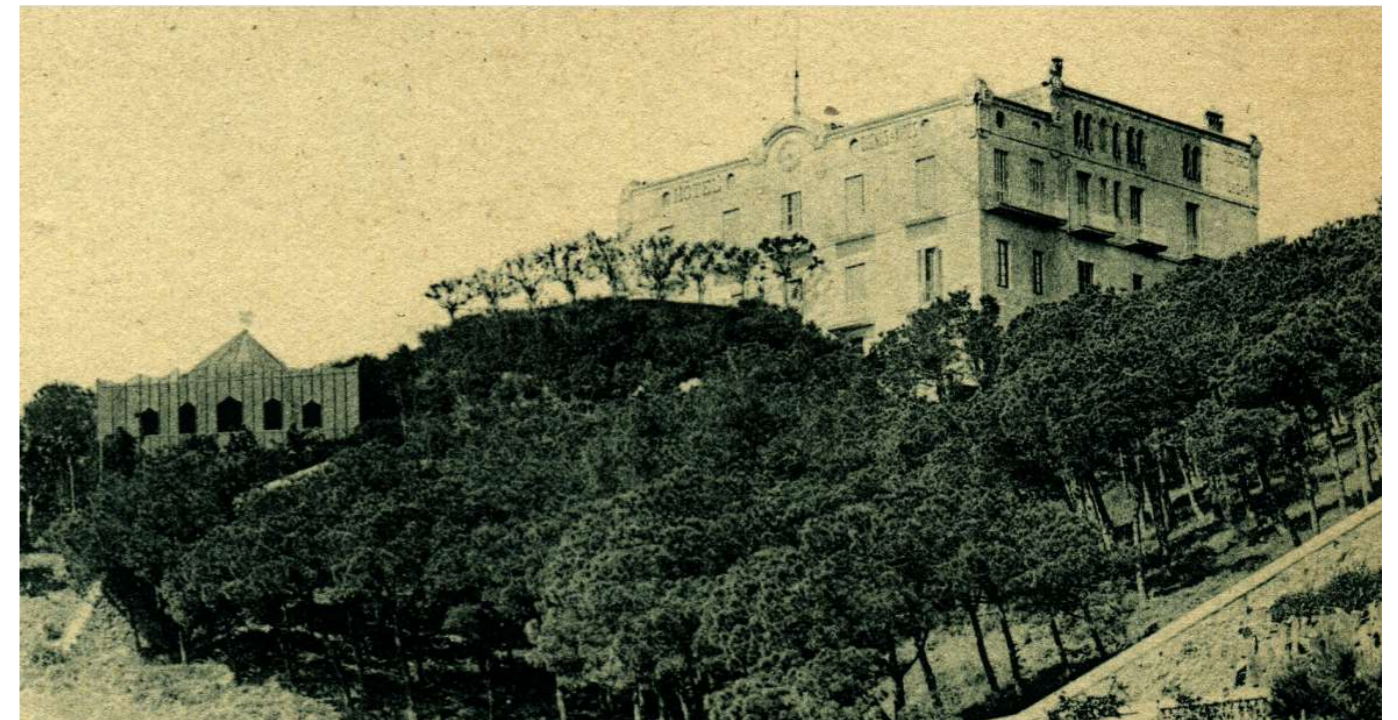
Data: 1900 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció parcial.



Imatge 7

Descripció: Tramvia a la Carretera de les Aigües

Data: 1905

Autor: Adolf Mas (1860-1936)

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-117 Editorial López 56462

Observacions: Reproducció integral. El tramvia arribant a Vallvidrera. Al fons, a mà esquerra, s'hi veu l'Hotel Buenos Aires.



Imatge 8

Descripció: Hotel Buenos Aires. Vallvidrera

Data: 1910 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana oest de l'edifici recentment reformat per Granell. S'hi pot observar la distribució original de les obertures i la seva ornamentació esgrafiada.



Imatge 9

Descripció: Façana de l'Hotel Buenos Aires.

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05350_AMDSG4-350_00226_001

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana oest de l'hotel poc després de la reforma realitzada per Granell l'any 1909. L'edifici ja presenta els volums actuals. Noti's la presència d'un cancell d'accés sota el balcó corregut i com han variat les reixes que tancaven el pati d'accés. També hi ha canvis en les llindes d'algunes finestres i, fins i tot, cegament dels finestrons de la planta segona.



Imatge 10

Descripció: Façana est de l'Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: Frederic Ballell i Maymí (1864-1951)

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-117 Editorial López

Observacions: Reproducció parcial. S'hi pot observar la composició original dels esgrafiats, tan sols interromputs pel rètol en relleu entre la planta primera i segona. La façana queda coronada pel rellotge de Josep Besses. Darrere, al marge inferior dret, sobresurt la casa dels Juanet.



Imatge 11

Descripció: Menjador de l'Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: Frederic Ballell i Maymí (1864-1951)

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-117 Editorial López

Observacions: Reproducció integral. En aquesta imatge s'hi veu la configuració original del menjador després de la reforma de Jeroni Granell. El forjat, amb biguetes i revoltos, no només contenien franges aplacades amb ceràmica vidrada, sinó que també disposaven d'una escòcia amb motius esgrafiats que reproduïen el dibuix de les lloses del paviment hidràulic. Aquest paviment, procedent de la fàbrica Orsolà Solà i Cia., va ser dissenyat pel decorador Antoni Sauri. Els murs ja estaven ornamentats amb arrimadors de ceràmica motllurada vidrada de la fàbrica de Sebastià Ribó i el menjador presentava un únic accés, amb un gran portal de vitralls de colors. Noti's que en aquell moment el menjador estava il·luminat amb cinc grans aranyes de ferro forjat i vidre de colors (actualment només se'n conserven tres). A més, cada aranya estava flanquejada per dues llums dels mateixos materials, rematades amb globus esfèrics de vidre.



Imatge 12

Descripció: Menjador de l'Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Registre: ACM-9-5618

Observacions: Reproducció integral. Deixant de banda la desaparició d'alguns llums, de la decoració esgrafiada de l'escòcia del sostre i dels vitralls del portal el menjador ha arribat a l'actualitat pràcticament intacte. Noti's, però, que la porta d'accés a l'office no existia en aquell moment. Cal mencionar, també, el mobiliari de fusta combada tipus Germans Thonet (paraigüers) i Jacob & Josef Kohn (cadres).



Imatge 13

Descripció: Vista de Barcelona des de l'Hotel Buenos Aires de Vallvidrera.

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05350_AMDSG4-350_00249_001

Observacions: Reproducció integral. Vistes de Barcelona des de les plantes superiors de l'Hotel. Vegi's que la zona estava molt poc edificada i que les faldes de Collserola en aquella zona de Vallvidrera continuaven perlades només de cases d'estiueig entre boscos i camins.



Imatge 14

Descripció: Barcelona. Vallvidrera. Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. L'hotel Buenos Aires des del turó del seu front. A mà esquerra s'hi pot veure el xalet que Jeroni Granell construï per als germans Juanet el 1907.



Imatge 15

Descripció: Terrassa al jardí de l'Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Registre: ACM-9-5759

Observacions: Reproducció integral. Davant la façana est hi havia una esplanada arbrada que oferia unes vistes ombrívols sobre la ciutat de Barcelona.



Imatge 16

Descripció: Façana nord de l'Hotel Buenos Aires.

Data: 1910-28 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Salvador Ferran)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. S'hi pot observar el carrer Mont d'Orsà sense urbanitzar i envoltat de pins. A mà dreta, la torre dels Juanet. A mà esquerra, la façana septentrional de l'edifici, amb el seu particular ritme compositiu.



Imatge 17

Descripció: Façanes oest i sud de l'Hotel Buenos Aires.

Data: 1910-28 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Els exteriors de l'hotel presentaven balcons de ferro forjat en forma de reganyol a la planta primera i balcons de ferro colat a la planta segona. Entre aquesta planta i la darrera es llegia, a totes les façanes, "Hotel Buenos Aires" en lletres no esgrafiades, si no en relleu.



Imatge 18

Descripció: Façanes oest i nord de l'Hotel Buenos Aires

Data: 1910-28 c.

Autor: No informat

Font: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Façanes de l'Hotel Buenos Aires vista des de la torre dels germans Juanet, la tanca de la qual es veu parcialment en el marge inferior dret. A la façana septentrional hi destaca l'afegit d'una sortida de fums arrel d'alguna reforma realitzada a les cuines.



Imatge 19

Descripció: 20. Vallvidrera (Barcelona). Carretera y Hotel "Buenos Aires".

Data: 1910-28 c.

Autor: Lucien Roisin (1884-1943)

Font: Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Vista de la Carretera de Sarrià, amb l'Hotel Buenos Aires al marge superior dret.



Imatge 20

Descripció: Col·legi Major de la Universitat de Barcelona a Vallvidrera.

Data: 1928

Autor: Josep Brangulí (1879-1945)

Font: Arxiu Fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-145 Sociedad de Atracción de Forasteros C_002_468

Observacions: Reproducció integral. Vista de les façanes est i sud de la nova residència d'estudiants de la Universitat de Barcelona. Sobre el balcó s'hi instal·là un cartell que deia "Universidad Barcelona. Colegio Mayor".



Imatge 21

Descripció: Vallvidrera.

Data: 1929-31 c.

Autor: Carlos Pérez de Rozas (1893-1954)

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: L100 cultura. C2/485

Observacions: Reproducció integral. Vistes de la falda de collserola, amb les urbanitzacions boscoses de Vallvidrera. Al marge superior esquerre s'hi veu la teulada de la residència Alfonso XIII.



Imatge 22

Descripció: Nevada (Carrer Mont d'Orsà)

Data: 1931

Autor: Josep Maria Sagarra Plana (1885-1959)

Font: Arxiu fotogràfic de Barcelona (AFB)

Registre: AFB3-129 JM.Segarra Plana 42845

Observacions: Reproducció integral. Vista del Carrer Mont d'Orsà durant la nevada de febrer de 1931.



Imatge 23

Descripció: Vista del Carrer Mont d'Orsà
Data: 1930 c.
Autor: No informat
Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)
Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Noti's que a la façana Oest de l'edifici s'ha substituït les lletres "Hotel Buenos Aires" per un esgrafiat que reproduïx els que ornaven la resta de la façana. En canvi es conserva dempeus la torreta dels Juanet.



Imatge 24

Descripció: Vista de Vallvidrera des de la Carretera.
Data: 1930 c.
Autor: Lucien Roisin (1884-1943)
Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)
Registre: -

Observacions: Reproducció parcial. S'hi veu les façanes nord i est de l'antic Hotel Buenos Aires. Al carrer de Mont d'Orsà s'hi veu la torre dels Juanet.



Imatge 25

Descripció: Vista de la façana nord de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor

Data: 1935 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Durant el breu temps que l'edifici allotjà aquesta institució religiosa no va patir canvis en les seves façanes. Vegi's que es conservà, fins i tot, el cancell de fusta de l'entrada.



Imatge 26

Descripció: Menjador de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor

Data: 1935 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. El que havia estat menjador del Col·legi Major Alfons XIII va mantenir els arrimadors de fusta i ceràmica intactes, mentre que els murs i les escòcies van ser repintats i van perdre la seva decoració motllurada. Malauradament, aquest espai no ha arribat als nostres dies i és difícil identificar-ne la localització.



Imatge 27

Descripció: Capella de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor

Data: 1935 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Un dels grans Salons de l'antic Hotel i Col·legi Major van passar a allotjar la capella de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor. Vegi's que els menjadors no eren les úniques estances que conservaven els seus arrimadors de fusta i de ceràmica. Malauradament, aquest espai no ha arribat als nostres dies i és difícil identificar-ne la localització.



Imatge 28

Descripció: "Capella petita" de la Casa d'Exercicis Espirituals del Sagrat Cor

Data: 1935 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció integral. Malauradament, aquest espai no ha arribat als nostres dies i és difícil identificar-ne la localització.



Imatge 29

Descripció: Vista de Vallvidrera des de la Carretera.

Data: 1940 c.

Autor: No informat

Font: Arxiu particular (Julio Vives Chillida)

Registre: -

Observacions: Reproducció parcial. S'hi veu les façanes nord i est de l'antic Hotel Buenos Aires. En aquesta darrera s'hi veu un cobert adossat a la planta baixa. A l'altra banda del carrer de Mont d'Orsà ha desaparegut la torre dels Juanet.



Imatge 30

Descripció: Antic Hotel Buenos Aires.

Data: 1950 c.

Autor: Bellós

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05215_AMDSG4-215_00757_002

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana sud i oest de l'edifici de la congregació de l'edifici en el moment en que era residència geriàtrica de la Diputació de Barcelona.



Imatge 31

Descripció: Antic Hotel Buenos Aires.

Data: 2003.

Autor: No informat

Font: Arxiu Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi (AMDSG)

Registre: 05215_AMDSG4-215_01189_001

Observacions: Reproducció integral. Vista de la façana nord de la Llar Betània.



BIBLIOGRAFIA

AA.DD. *Itineraris. Vallvidrera-Les Planes*. Col·lecció Conèixer Barcelona. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2007.

ALBERCH, Ramon. *Els barris de Barcelona. Vol. II Sants-Montjuïc, Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1997.

CASANOVA, Eugeni. *Vallvidrera a través dels segles. La parroquia, les masies, les Planes, Mas Guimbau, Can Sauró, el Rectoret, la Font del Mont, Tibidabo*. Barcelona: Miradorllibres, 2018.

FERNÁNDEZ, Ricard. *El Mina-Grott. Història d'un petit tren de Vallvidrera*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2004.

GIL, Núria. *El taller de vitralls modernista Rigalt, Granell & Cia. (1890-1931)* Tesi Doctoral. Barcelona: Universitat de Barcelona, 2000.

LUNA, Marta. *Converses amb memòria. Vallvidrera, Tibidabo, les Planes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona. Biblioteques de Barcelona, 2013.

PORTAVELLA, Jesús. *Els carrers de Barcelona: Vallvidrera, Les Planes*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2006.

SALA, Teresa Montserrat. *Pensar i interpretar l'oci: passatemps, entreteniments, aficions i addiccions a la Barcelona del 1900*. Col·lecció Singularitats. Barcelona: Universitat de Barcelona, 2012.

VIVES, Julio. *Hotel Buenos Aires. Un record del modernisme a Vallvidrera*. Barcelona: Autoedició, 2019.



Barcelona, Juliol de 2019

